

AFDELING KNIP & PLAK
(met groot gemak).

VIETNAM

Dossier VII

Map 1

*Vietnam, Laos, Cambodja,
Thailand, Birma en Maleisië*

8 april 1972-8 juni 1972



www.MinisterieVanPropaganda.org

ZUID-VIETNAM

10 APRIL 1970



Vervolg van pagina 1

Volgens berichten van radio-Hanoi hebben Noordvietnamese kustbataljons vier Amerikaanse oorlogsschepen voor de kust van Vietnam in brand geschoten. Zaterdag meldde het Noordvietnamese persbureau, dat twee andere oorlogsschepen bij beschietingen zwaar werden beschadigd. Volgens het Noordvietnamese persbureau hebben aanvallen van Amerikaanse vliegtuigen op bevolgingscentra in Noord-Vietnam aan 50 mensen het leven gekost. Veel akkers zouden zijn vernield.

De Noordvietnamese radio heeft ook instructies uitgezonden voor de bescherming van de bevolking. Het werk aan luchtafweergeschut moet worden opgevoerd. Loopgraven en schuilplaatsen moeten in gereedheid worden gebracht. Alarmsystemen voor reddingswerk moeten worden verbeterd. Bijeenkomsten van veel mensen, zoals op markten en in stations, moeten worden vermeden. De verbindingen en de transportmiddelen moeten onder alle omstandigheden blijven functioneren, aldus radio-Hanoi.

Radio-Hanoi beschuldigde zondag naar aanleiding van berichten over Amerikaanse versterkingen president Nixon ervan de oorlog in Vietnam uit te breiden. „Wij zullen hier een verhoogde militaire activiteit tegenoverstellen”, zo werd in een Engelstalige uitzending gezegd. „Deze maatregelen zullen er alleen maar toe leiden, dat Washington de oorlog opvoert. Het volk van Vietnam waar-

schuwt de Verenigde Staten, dat alles wat tot een escalatie mocht leiden zal worden afgestraft.”

Het officiële dagblad van de Noordvietnamese communistische partij, Nhan Dan, verklaarde zondag, dat de zware Amerikaanse luchtaanvallen op Noord-Vietnam „een bijzonder ernstige oorlogshandeling” vormen, die om nog meer moeilijkheden vragen. De luchtaanvallen zijn „een nieuw militair avontuur van het Amerikaanse imperialisme”. „Men zal er met de Amerikaanse militaire acties in Zuid-Vietnam nooit in slagen de mislukking van het vietnamiseringsprogramma tegen te houden of het afzetten van de regering van president Thieu te voorkomen”, aldus het blad.

„Leugens”

In Parijs heeft een woordvoerder van de Vietcong de beschuldigingen van de Amerikaanse minister van defensie Melvin Laird „onbeschaamd en oorlogszuchtig” genoemd. Laird beschuldigde Noord-Vietnam vrijdag van een massale invasie in Zuid-Vietnam. Met zijn „schandelijke leugens” kan Laird de escalatie van de oorlog en de sabotage van de Parijse vredesbesprekingen niet rechtvaardigen, aldus de Vietcong-woordvoerder. Volgens de woordvoerder van het Witte Huis, Ziegler, heeft president Nixon zelf opdracht gegeven tot stopzetting van het overleg. Noord-Vietnam heeft in Parijs Frankrijk verzocht zijn invloed aan te wenden om de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam te beëindigen. Noord-Vietnam deed dit verzoek tijdens een bijeenkomst met de secretaris-generaal van het Franse ministerie van buitenlandse zaken, Herve Alphand. Ook vroeg Hanoi Frankrijk er bij Nixon op aan te dringen de vietnamiseringspolitiek stop te zetten. Het was de eerste keer, dat Frankrijk om directe interventie werd gevraagd.

Zuidvietnamese vluchtelingen uit An Loc hebben gezegd, dat de Noordvietnamese troepen proberen de stad in te nemen om er de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam te vestigen. Vluchtelingen uit de noordelijke provincies vertelden, dat de Noordvietnamese officieren de burgers in twee groepen indelen: zij die naar het noorden willen, en zij, die naar het zuiden willen. De laatste groep zou als gevangenen worden behandeld.



NISSON

erger dan
HITLER

HANOI ZET DOOR

Nixon versterkt

luchtvloot

22 v

SAIGON/WASHINGTON, 10 april (NYT, Reuter, UPI, AP) — Terwijl het massale offensief van Noordvietnamese troepen en eenheden van de Vietcong op vier fronten in Zuid-Vietnam in alle hevigheid voortwoedt, heeft Amerika zijn luchtvloot aanzienlijk versterkt ter ondersteuning van de Zuidvietnamese regeringstroepen. Vanuit Japan zijn 36 jachtbommenwerpers van de Amerikaanse marine naar Danang overgebracht. Een vijfde vliegdekschip is vanuit Californië op weg naar Zuid-Vietnam met nog eens 50 gevechtsvliegtuigen. Het geplande vertrek van verschillende eskaders uit Zuid-Vietnam is geschrapt.

Felle tankslag bij Quang Tri

De sterkte van de Amerikaanse luchtvloot is met de nieuwe versterkingen gebracht op een totaal van ongeveer 600 toestellen, het hoogste aantal sinds jaren. Hierbij zijn niet begrepen de ongeveer 60 B-52 bommenwerpers, die op een basis ten zuiden van Bangkok (Thailand) klaarstaan. Verder hebben de Amerikanen nog de beschikking over een groot aantal gevechtshelikopters, die bij „afstraffingsmissies” worden ingezet. De Amerikaanse zevende luchtmacht-divisie, die de luchtoorlog voert, heeft een nieuwe opperbevelhebber gekregen: generaal John Vogt.

De woordvoerder van het Amerikaanse Witte Huis, Ronald Ziegler, heeft verklaard, dat president Nixon de mogelijkheid openlaat Zuid-Vietnam verdere steun te geven. Hij voegde eraan toe, dat in de Amerikaanse politiek om geen grondtroepen in te zetten geen verandering is gekomen. Het gebruik van kernwapens, zoals de Amerikaanse rubriekschrijver Jack Anderson heeft ont-huld, is niet aan de orde, zei Ziegler. Anderson schreef, dat Nixon zo nodig kernwapens zou gebruiken om de terugtrekkende Amerikaanse troepen te beschermen.

Offensief

Duizenden Noordvietnamese militairen en leden van de Vietcong hebben met steun van tientallen tanks aan het noordelijk front een grootscheepse aanval gelanceerd op de laatste regeringsstellingen in de steden Dong Ha en Quang Tri. Het offensief breidde zich verder uit tot in de buurt van Danang en Hoeé. De Zuidvietnamezen moesten drie artilleriebases prijsgeven. Rond Dong Ha en Quang Tri is een zware tankslag uitgebroken. Bij aanvallen op de Amerikaanse kustbasis bij Cam Ranh werden vijf Amerikanen gedood.

Aan het front ten noordwesten van Saigon in de provincie Binh Long bij de grens met Cambodja is de provin-

cie-hoofdstad An Loc vrijwel ingesloten. Het Zuidvietnamese opperbevel besloot zaterdag zijn laatste reservetroepen uit het zuiden te sturen om te proberen het beleg te breken. Volgens Amerikaanse legerfunctionarissen is uit buitgemaakte documenten duidelijk geworden, dat de Noordvietnamezen van plan zijn vanuit Cambodja meer versterkingen te sturen. Het offensief is gericht op de beheersing van de strategisch belangrijke hoofdweg 13 naar Saigon.

Ook op beide andere fronten hebben de Noordvietnamezen en Vietcong-leden hun druk gehandhaafd. In het centrale hoogland sneden zij hoofdweg 19, die de provincies Kontoem en Pleikoe met elkaar verbindt, af. In de Mekong-delta werden talrijke kleine acties uitgevoerd op stellingen van het Zuidvietnamese regeringsleger. De Amerikaanse luchtvloot heeft zijn vergeldingsbombardementen op Noordvietnamese concentraties in Noord- en Zuid-Vietnam met grote kracht voortgezet.

Zie verder pag. 3, kol. 6 en 7

AZIATISCHE SCHIETSCHIJF



...De re-Amerikanisering van de oorlog in Vietnam...
11 april 77 vlv

Vietcong doet beroep op Amerika

Nixon stuurt weer

versterkingen

Dr. Vh

Geen Vietnam-overleg

Nixon scherp tegen Parijs

Amerikaanse soldaten in verzet

SAIGON/WASHINGTON, 13 april (NYT, Reuter, UP, AP) — De Amerikaanse regering heeft scherp gereageerd op de Franse oproep tot onmiddellijke hervatting van de Vietnamese vredesbesprekingen in Parijs. De Franse zaakgelastigde in Washington werd direct op het Amerikaanse ministerie van defensie ontboden, waar hij te horen kreeg, dat het Franse verzoek „eenzijdig” is. President Nixon is ontstemd over het tijdstip en de inhoud van het verzoek, aldus woordvoerder Robert McCloskey.

Nixon heeft geweigerd het overleg vandaag te laten hervatten.

Volgens de Franse regeringswoord-

voerder Leo Hamon is Frankrijk ervan overtuigd, dat een politieke oplossing voor het Vietnamese conflict nog steeds mogelijk is. De Franse regering, gastheer voor de Parijse besprekingen, kwam tot haar besluit na een kabinetsberaad. Noord-Vietnam had Frankrijk gevraagd zijn invloed bij Amerika aan te wenden om het gestaakte overleg weer op gang te brengen. Woensdag dienden de delegaties van Noord-Vietnam en de Vietcong een formeel verzoek in het overleg vandaag te hervatten.

De woordvoerder van het Witte Huis, Ronald Ziegler, verklaarde, dat het Franse verzoek moest worden gericht aan het adres van Noord-Vietnam, dat — zo zei hij — propaganda maakte om de aandacht af te leiden van zijn falen om te onderhandelen. „Wij staan klaar voor serieuze onderhandelingen, zij blijkbaar niet”, aldus Ziegler. Vandaag keert de Amerikaanse onderhandelaar William Porter na zijn besprekingen met president Nixon naar Parijs terug. Hij zal op korte termijn bekendmaken, onder welke voorwaarden Amerika bereid is het overleg te hervatten. Nixon kreeg woensdag de volledige steun van de Republikeinse leiders van het Amerikaanse Congres.

De speciale adviseur van president Nixon, Henry Kissinger, heeft een bezoek aan Japan in verband met de situatie in Vietnam tot begin mei uitgesteld. Kissinger zou het komend weekend naar Tokio gaan. Volgens Ronald Ziegler, woordvoerder van het Witte Huis, staat het uitstel niet in verband met een wezenlijke verandering in de Amerikaanse Vietnam-politiek. Kissinger is voorzitter van de al zes keer bijeengeroepen „Speciale Actiegroep van Washington”.

Ongeveer 50 Amerikaanse militairen hebben woensdag geweigerd op patrouille te gaan bij de grote Amerikaanse basis in Phoc Bai, dicht bij Hôcê naar het noordelijk front in Zuid-Vietnam. „Het is te gevaarlijk, we kennen het gebied niet, dit is geen defensieve operatie”, riepen zij tegen de bevelvoerende officier. De militairen vormden een onderdeel van de 400 man Amerikaanse grondtroepen die dinsdag in allerijl vanuit Danang naar het noorden werden overgevoerd.

In het bijzijn van journalisten schreeuwden de soldaten: „De oorlog stinkt. Waarom vechten we verdomme voor iets, waarin we niet geloven?” Een van hen gaf aan een televisieverslaggever een briefje voor zijn vrouw. Na een woordenwisseling van een half uur gaven de militairen zich gewonnen. „Wij gaan naar de velden om ons werk te doen”, verklaarde officier Mitchell tegen de journalisten. Het Amerikaanse opperbevel in Saigon deelde later mee, dat geen enkele soldaat opdrachten had geweigerd.

Aan het front ten noorden van Saigon leveren Zuidvietnamese regeringstroepen nog steeds hevig slag rond de bedreigde provinciestad An Loc. Zuidvietnamese parachutisten landden in de buurt van An Loc in een poging het beleg te breken. De oprukkende hoofdmacht van het regeringsleger is op hevige tegenstand van de Noordvietnamezen en Vietcong-leden gestuit. Amerikaanse B-52 bommenwerpers voerden zware bombardementen uit. De Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu heeft de hoogste prioriteit toegekend aan de verdediging van An Loc, gelegen op een strategisch belangrijk punt voor de opmars naar Saigon.

Zie verder pagina 13 kolom 7

heen de indruk wekken, dat de oorlog een afloperde zaak was, een aantal gebeurtenissen van — met name — de laatste tijd bewijst het tegendeel:

① reeds geruime tijd geleden zijn de bombardementen op Noord-Vietnam hervat.

② Vrijwel onmiddellijk na Nixons terugkeer uit China werd — in zijn persoonlijke opdracht — het vredesoverleg in Parijs eenzijdig door de V.S. afgebroken.

③ Vervolgens werden de bombardementen tot nieuwe, ongekende hoogten opgevoerd.

Verder wordt gezegd, dat de Verenigde Staten in de laatste zeven weken van dit jaar een veel bomen op Noord-Vietnam hebben geworpen als over geheel 1971, het aantal B-52-bommenwerpers — die elk een vernietigingskracht hebben van een atoombom van het Hirosjima-type — hebben verdubbeld en het aantal vliegtuigmoederschepen in de Golf van Tonkin hebben opgevoerd van twee tot vijf.

De Brede Beweging: „De Verenigde Staten moeten onverwijld een einde maken aan alle oorlogsactiviteiten. Zij dienen alle strijdkrachten, inclusief luchtmacht en marine, uit Zuidoost-Azië terug te trekken. Zij dienen onmiddellijk de door hen afgebroken vredesonderhandelingen in Parijs te hervatten. In dit verband doen wij een dringend beroep op onze regering haar invloed aan te wenden bij de regering van de VS om haar ertoe te bewegen naar de conferentietafel terug te keren.”

De Brede Beweging is niet alleen breed en sympathiek, maar ook erg optimistisch.

Sjah

IN 1945 werd in Perzië de aar van opium-papaver verboden. In 1960 werd in Parijs de Perzische prins Huschang Dawalu wege en gebruik van verdovende gearresteerd. In 1961 werd een nooit bevestigd of ten Perzische sjah, prinses A het Geneefse vliegveld C trapt met een koffer bo roïne. Alleen haar diplom schendbaarheid bespaard strafvervolgung.

In 1969 kondigde sjah F zie een strengere anti-af, de strengste ter w het papaverplantver weer op. Sinds 1969 meer dan honderd misdrijven tegen de geschoten. De 12.000 vercultures zijn deel eigendom v familie.

In 1970 werden de in Perzië in maar zeer gedere landen van de 18.450 1 februari Huschang nieuws aan een neve. baas, win

Breed

protestbijeenkomst op vrijdag 14 april.

Massale verspreiding van een speciale Vietnamkrant.

Film- en informatie-avonden in de wijken van Nijmegen.

Een protestdemonstratie op 22 april. Door deze activiteiten wil de „Brede Vietnam Beweging Nijmegen” de burgers van Nijmegen meer betrekken bij het gebeuren in Vietnam. De Brede Beweging is gegroeid uit het al enige tijd bestaande Vietnamcomité Nijmegen, eenzelfde gang van zaken als in Groningen onlangs heeft plaatsgehad, omdat het bezorgdheid over wat Amerika in Vietnam doet al lang niet meer alleen bij „linkse” groepjes bezorgdheid teweegbrengt.

„Opnieuw staat Vietnam in het brandpunt van de belangstelling”, zegt de Brede Beweging in een persverklaring. „Steeds duidelijker blijkt het ware karakter van de Vietnamiseringspolitiek van de Verenigde Staten: de totale vernietiging van Vietnam.

Kon door de reis van Nixon naar China en de verklaringen daarom-

VIETNAM

Vervolg van pagina 1

Volgens regeringswoordvoerders in Saigon en de Cambodjaanse hoofdstad Phnom Penh hebben de Noordvietnamese troepen een nieuw front geopend in Cambodja. Sinds dinsdag wordt zwaar gevochten langs hoofdweg 3, 135 kilometer ten zuidwesten van Phnom Penh, verklaarden zij. De provinciehoofdstad Prey Veng is afgesneden. De weg naar Kompong Cham zou heroverd zijn. Bij Kompong Trach in het zuiden duren de gevechten nog in alle hevigheid voort.

Door het offensief van Noord-Vietnam en de Vietcong zijn in de noordelijke provincies van Zuid-Vietnam 200.000 burgers uit hun woonplaatsen verdreven. Dit is in Saigon meegedeeld. De Zuidvietnamese regering heeft geld, voedsel, kleding, medicamenten en medisch personeel beschikbaar gesteld. De vluchtelingen worden opgevangen in Hoé, Danang en Quang Tri.

In Saigon heeft de Amerikaanse dominee Paul Lindstrom gedreigd, dat een groep vrijwilligers zelf in actie zal komen om Amerikaanse krijgsgevangenen in Noord-Vietnam te bevrijden als president Nixon niet binnen 30 dagen hun invrijheidsstelling weet te bewerkstelligen. De groep is 118 man sterk en telt naast Vietnamveteranen ook 13 huursoldaten uit Engeland, Frankrijk en België. In Washington heeft Robert McCloskey, woordvoerder van het ministerie van defensie, de voorgenomen actie in scherpe bewoordingen veroordeeld als een hoogst onverantwoordelijke vorm van „privé-avonturisme“.

Hanoi eist hervatting van vredesoverleg

Amerikaanse oorlogsbodems stomen op naar Vietnam

72. 12 apr. 72

WASHINGTON (Reuter, AFP, UPI, AP) — Negen Amerikaanse oorlogsbodems, ondermeer het 64.000 ton metende vliegdekschip Midway, zijn uit havens aan de Amerikaanse westkust vertrokken met bestemming de Vietnamese wateren.

Het Amerikaanse ministerie van defensie wilde gisteren niet zeggen waar de schepen heengingen, maar de opvarenden hebben journalisten verteld dat zij naar Vietnam gaan. Ook het vliegdekschip Saratoga zou op weg zijn naar Vietnam. Het totaal aantal vliegdekschepen in de Golf van Tonkin, voor de kust van Noord-Vietnam, zou dan op zes komen.

In Washington is meegedeeld, dat Amerika wel vloot- en luchtversterkingen naar Vietnam zal sturen, maar dat het niet de bedoeling is dat de landmacht weer uitgebreid zou worden. Het programma voor de terugtrekking van Amerikaanse grondtroepen zou gewoon uitgevoerd worden. Wel zijn Amerikaanse infanterieversterkingen naar het noorden van Zuid-Vietnam vervoerd, waar het offensief van de Noordvietnamezen en de Viet Cong nog steeds voortduurt. Door gebrek aan munitie en brandstof voor de vaart uit het offensief zijn. Inmiddels zijn Zuidvietnamese troepen een tegenoffensief begonnen ter herovering van verloren gegaan terrein ten noorden van de hoofdstad Saigon. In de centrale hooglanden van Zuid-Vietnam wordt nu een zware strijd. Twee Zuidvietnamese kolonels, die in dat gebied het bevel voeren, hebben gisteren gezegd dat de strijd daar nog vele maanden kan duren. Volgens hen is het Noord-Vietnamese offensief in de centrale hooglanden

belangrijker dan dat in het noorden van Zuid-Vietnam. De Noordvietnamezen willen ten koste van alles dit gebied bezetten omdat ze van hieruit Cambodja, Laos en Zuid-Vietnam kunnen bestrijken, aldus een Zuidvietnamese officier.

Hij geloofde echter dat zijn troepen met hulp van de Amerikaanse luchtmacht de Noordvietnamezen en de Viet Cong zouden kunnen verdrijven.

Op de loop

De Amerikaanse generaal-majoor James Hollingsworth viel hem daarin bij. Volgens hem waren de Noordvietnamezen al op de loop. 'We zullen ze allemaal doden voor ze zich in Cambodja kunnen terugtrekken', zei hij. Zuidvietnamese versterkingen waren onderweg naar de bedreigde stad An Loc. Zijn beweringen met krachtstermen onderstrepend, zei de Amerikaanse generaal, dat An Loc niet zou vallen. Volgens hem hadden piloten gezien dat de streek 'bezaaid lag met dode Noordvietnamezen'.

In Saigon heeft het Amerikaanse opperbevel bekend gemaakt dat een heel Noordvietnaames tankbataljon is vernietigd ten zuiden van de gedemilitariseerde zone tussen de twee Vietnams. Zware bommenwerpers zouden 27 tanks en drie stukken zware artillerie hebben uitgeschakeld. Commando's van de Viet Cong zijn er

gisternacht in geslaagd tot op 10 kilometer van de hoofdstad Saigon door te dringen en daar een munitieopslagplaats op te blazen. De ontploffingen waren in Saigon te horen.

Vredesoverleg

Het waarnemend hoofd van de Noordvietnamese onderhandelingsdelegatie in Parijs Ngoejen Minh Vy, heeft gisteren geëist dat het vredesoverleg morgen wordt hervat. Dat zou kunnen gebeuren ook al bleven de Amerikanen doorgaan met het bombarderen van Noord-Vietnam. Het is de vijfde keer dat de Noordvietnamezen in Parijs aandringen op hervatting van de besprekingen die op 23 maart op last van president Nixon werden opgeschort. De Amerikaanse minister van defensie, Melvin Laird, heeft gezegd dat er in ieder geval niet zal worden onderhandeld voor de Noordvietnamese troepen zich achter de gedemilitariseerde zone hebben teruggetrokken.

België

De Belgische regering heeft gisteren op alle partijen in Vietnam een beroep gedaan weer om de tafel te gaan zitten. Volgens België is het huidige Noordvietnamese offensief en de escalatie van de militaire activiteiten een belemmering voor een snelle vreedzame oplossing van het conflict.

HET AMERIKAANSE VRIJHEIDSBEELD...

14 April 72 Vh



... gezien vanuit Vietnam

Felle gevechten van man tegen man

Zuid-Vietnam dreigt An Loc te verliezen

Nixon wilde 1 april weer praten

SAIGON/PARIJS, 14 april (NYT, Reuter, UPI, AP). — Duizenden Noordvietnamezen en leden van de Vietcong hebben na een massale aanval de strategisch belangrijke provinciehoofdstad An Loc, 90 kilometer ten noorden van Saigon, voor een groot gedeelte ingenomen. In de stad zijn felle straatgevechten van man tegen man uitgebroken. Pamfletten lieten de bevolking weten, dat het Zuidvietnamese Bevrijdingsfront An Loc 20 april wil uitroepen tot hoofdstad van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam.

De Zuidvietnamese president Ngoen Van Thieu heeft zijn regeringstroepen opgeroepen An Loc tot elke prijs te verdedigen. In de stad vechten een paar duizend Zuidvietnamese militairen vertwijfeld terug. Een te hulp snellende legermacht van 15.000 man is er tot nu toe niet in geslaagd Noordvietnamese linies op 17 kilometer ten zuiden van An Loc langs hoofdweg 13 te doorbreken. Amerikaanse bommenwerpers voerden hevige aanvallen uit op de aanstromende Noordvietnamezen en Vietcong-leden, die bij hun opmars steun kregen van tientallen tanks en zwaar mortiergeschut.

Aan het noordelijke front werd een Amerikaans verkenningsvliegtuig bij een aanval op de luchtmachtbasis in Danang vernietigd. De basis Bas-



stogne, voorpost voor de vroegere keizerlijke hoofdstad Hoié, is volledig afgesneden. De basis wordt al een week zwaar belegerd door Noordvietnamezen en de Vietcong. Aan het front in het centrale hoogland slaagden de Zuidvietnamezen erin aanvallen op verschillende bases na hevige strijd af te slaan.

Amerikaanse B-52 bommenwerpers hebben diep in Noord-Vietnam op een afstand van 240 kilometer ten noorden van de gemilitariseerde zone aanvallen uitgevoerd op een vliegveld voor Migstraaljagers. Het

was de verste actie, die B-52 bommenwerpers in het offensief op Noord-Vietnam ondernamen. Later maakte het Amerikaanse opperbevel in Saigon bekend, dat de aanval van de bommenwerpers op doelwitten in Noord-Vietnam werden beëindigd. Jachtbommenwerpers en geschut vanuit zee zouden de acties voortzetten. Volgens radio-Hanoi werden bij de bombardementen ook burgerdoelen getroffen. Vier toestellen zouden zijn neergeschoten.

Wijziging

In Washington hebben Amerikaanse regeringsfunctionarissen laten doorschemeren, dat president Nixon eraan denkt na 1 mei het programma

...gerekking van de Amerikaanse grondtroepen uit Vietnam te wijzigen. Per 1 mei zullen nog 69.000 Amerikaanse militairen in Vietnam zijn, heeft Nixon aangekondigd. Nu is dat aantal ongeveer 90.000 man. In Californië is bekendgemaakt, dat nog eens 16 B-52 bommenwerpers met bestemming Vietnam zijn vertrokken. Het totaal aantal B-52 bommenwerpers in Indo-China is daarmee gebracht op ongeveer 100.

Een Amerikaanse legerwoordvoerder in Saigon heeft ontkend, dat Amerikaanse troepen bij acties tegen de Noordvietnamezen zenuwgas hebben gebruikt. Volgens berichten zouden Amerikanen in Loc Ninh zenuwgas hebben gebruikt om de weg vrij te maken voor helikopters, die Amerikaanse adviseurs kwamen reddend. Een verslaggever van het persbureau Reuter zag, dat de vliegers gasmaskers droegen. Loc Ninh, aan de grens met Cambodja, is door de Noord-Vietnamezen veroverd.

Een groep van 69 Amerikaanse Congresleden heeft president Nixon over zijn volledige inlichtingen gevraagd over Amerikaanse acties in Indo-China. De Congresleden toonden zich zeer bezorgd over "wat lijkt op een belangrijke re-escalatie van de Amerikaanse inmenging". Bij de ondertekening van het verzoeken van Humphrey, die leider van de Amerikaanse delegatie bij de Vietnam-onderhandelingen in Parijs, verklaarde gistermorgen direct na zijn terugkomst uit Washington, dat de vredesbesprekingen niet "onder druk van kanonnen" kunnen worden voortgezet. Porter verklaarde, dat president Nixon op 1 april in een persoonlijke boodschap aan de vertegenwoordigers van Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront had laten weten bereid te zijn de sinds 23 maart stilliggende onderhandelingen 13 april te hervatten. "Het enige antwoord is de invasie van de Republiek Vietnam door Noordvietnamese troepen geweest," aldus Porter.

De delegatie van het Bevrijdingsfront was donderdagmorgen wel aanwezig in het onderhandelingsgebouw aan de Parijse Avenue Kleber. Bij afwezigheid van gesprekspartners legde zij een verklaring af, waarin werd gezegd: "De delegatie van de voorlopige regering heeft herhaalde malen gevraagd om stopzetting van de Amerikaanse bombardementen op Noord- en Zuid-Vietnam en hervatting van de conferentie van Parijs op de gebruikelijke donderdag."

PEUGEOT SERVICE

Amsterdam-O
Stephensonsstr. 16.
tel. 92 83 53
Magazijn ook
zaterdagsg geopend
van 9-13 uur
Amsterdam-W
J. Rebelstr. 26.
tel. 19 54 44
Amsterdam-N
Polijsterweg 8.
tel. 27 27 27

(ADVERTENTIE)

De uitdrukking "Christen met ingang tot weertand" is een van de resultaten van een onderzoek van de ARP onder haar naam heelt gehouden. De vragenlijst, als motto had "Een algemene

Christen met ingang tot weertand

De uitslag van de enquête wordt van groot belang geacht, daar de discussies over de confessionele samenwerking en de uitgangspunten van een nieuw te vormen partij in volle gang zijn. In de contactraad van de drie partijen, die in het najaar van het vorige jaar werd ingesteld, is men het na moeizame besprekingen len-

De uitslag van de enquête geeft aan dat 76,6 procent van de onder-vraagden tegen de vorming van een christelijke partij is, die als basis zowel het evangelie als het humanisme heeft en waarin christenen en niet-christenen elkaar vinden op een programma van wel mogelijk moet zijn. 76,3 procent is er dan ook tegen te kant, dat een christelijke partij zich omvormt tot een partij. Ruim 98 procent vindt dat er verband moet bestaan tussen geloofsverklaring en politiek. De enquête wijst ook uit, dat een groot deel van de anti-revolutionairen (ruim 74 procent) van mening is dat de samenwerking met KVP en CHU in de toekomst versterkt moet worden. Slechts 21 procent vindt dat de samenwerking moet blijven zoals die nu is, of dat deze vermindert moet worden. Een erg nauwe samenwerking blijft echter niet aan te slaan: meer dan de helft (51,4 procent) wil niet naar een partij toe in 1976, zoals De Zeeuw wil. Ruim 36 procent wil daar wel naar streven. De meerderheid is zels tegen de opstelling van een gezamenlijke kandidatenlijst van de drie confessionele partijen bij de volgende Kamerverkiezingen. Ruim 48 procent spreekt zich daarvoor uit: 41

RIJKWART VAN LEDEN TEGEN RP VOELT NIETS DOOR OPEN PARTIJ

...ngsomvang worden vermeld. Minimumn bepalen.

Felle gevechten van man tegen man

Zuid-Vietnam dreigt An Loc te verliezen

Nixon wilde 1 april weer praten

SAIGON/PARIJS, 14 april (NYT, Reuter, UPI, AP). — Duizenden Noordvietnamezen en leden van de Vietcong hebben na een massale aanval de strategisch belangrijke provinciehoofdstad An Loc, 90 kilometer ten noorden van Saigon, voor een groot gedeelte ingenomen. In de stad zijn felle straatgevechten van man tegen man uitgebroken. Pamfletten lieten de bevolking weten, dat het Zuidvietnamese Bevrijdingsfront An Loc 20 april wil uitroepen tot hoofdstad van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam.

De Zuidvietnamese president Ngoen Van Thieu heeft zijn regeringstroepen opgeroepen An Loc tot elke prijs te verdedigen. In de stad vechten een paar duizend Zuidvietnamese militairen vertwijfeld terug. Een te hulp snellende legermacht van 15.000 man is er tot nu toe niet in geslaagd Noordvietnamese linies op 17 kilometer ten zuiden van An Loc langs hoofdweg 13 te doorbreken. Amerikaanse bommenwerpers voerden hevige aanvallen uit op de aanstromende Noordvietnamezen en Vietcong-leden, die bij hun opmars steun kregen van tientallen tanks en zwaar mortiergeschut.

Aan het noordelijk front werd een Amerikaans verkenningsvliegtuig bij een aanval op de luchtmachtbasis in Danang vernietigd. De basis Bas-



tagne, voorpost voor de vroegere keizerlijke hoofdstad Hoë, is volledig afgesneden. De basis wordt al een week zwaar belegerd door Noordvietnamezen en de Vietcong. Aan het front in het centrale hoogland slaagden de Zuidvietnamezen erin aanvallen op verschillende bases na hevige strijd af te slaan.

Amerikaanse B-52 bommenwerpers hebben diep in Noord-Vietnam op een afstand van 240 kilometer ten noorden van de gedemilitariseerde zone aanvallen uitgevoerd op een vliegveld voor Migstraaljagers. Het

was de verste actie, die B-52 bommenwerpers in het offensief op Noord-Vietnam ondernamen. Later maakte het Amerikaanse opperbevel in Saigon bekend, dat de aanvallen van de bommenwerpers op doelwitten in Noord-Vietnam werden beëindigd. Jachtbommenwerpers en geschut vanuit zee zouden de acties voortzetten. Volgens radio-Hanoi werden bij de bombardementen ook burgerdoelen getroffen. Vier toestellen zouden zijn neergeschoten.

Wijziging

In Washington hebben Amerikaanse regeringsfunctionarissen laten doorschemeren, dat president Nixon eraan denkt na 1 mei het programma voor terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen uit Vietnam te wijzigen. Per 1 mei zullen nog 69.000

Driekwart van leden tegen

ARP VOELT NIETS

VOOR OPEN PARTIJ

Samengaan met
niet-christenen
wekt weerstand

DEN HAAG, 14 april. — De denkbeelden van RVP-voorzitter De Zeeuw over een open volkspartij, waarin niet-christenen een volwaardige plaats krijgen, stuiten bij de ARP op grote weerstand. Ruim driekwart van de anti-revolutionairen blikt niets voor een open partij te voelen.

Dit is een van de resultaten van een enquête die de ARP onder haar leden heeft gehouden. De vragenlijst, die als motto had „Een algemene (ADVERTENTIE)

PEUGEOT
SERVICE

Amsterdam-O
Stephensonstr. 16,
tel. 92 83 53
Magazijn ook
zaterdagsg geopend
van 9-13 uur
Amsterdam-W
J. Rebelstr. 26,
tel. 19 54 44
Amsterdam-N
Polsterweg 8,
tel. 27 27 27

De delegatie van het Bevrijdingsfront was donderdagmorgen wel aanwezig in het onderhandelingsgebouw aan de Parijse Avenue Kleber. Bij afwezigheid van gesprekspartners legde zij een verklaring af, waarin werd gezegd: „De delegatie van de voorlopige regering heeft herhaalde malen gevraagd om stopzetting van de Amerikaanse bombardementen op Noord- en Zuid-Vietnam en hervatting van de conferentie van Parijs op de gebruikelijke donderdag.”

Vredesoverleg
William Porter, de leider van de Amerikaanse delegatie bij de Vietnam-onderhandelingen in Parijs, verklaarde gistermorgen direct na zijn terugkomst uit Washington, dat de vredesbesprekingen niet „onder druk van kanonnen kunnen worden voortgezet. Porter verklaarde, dat president Nixon op 1 april in een persoonlijke boodschap aan de vertegenwoordigers van Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront had laten weten bereid te zijn de sinds 23 maart stilliggende onderhandelingen 13 april te hervatten. „Het enige antwoord is de invasie van de Republiek Vietnam door Noordvietnamese troepen geweest,” aldus Porter.

Een groep van 60 Amerikaanse Congresleden heeft president Nixon om volledige inlichtingen gevraagd over omvang, doel en kosten van de Amerikaanse acties in Indo-China. De Congresleden toonden zich zeer bezorgd over „wat lijkt op een belangrijke re-escalatie van de Amerikaanse inmenging”. Bij de ondertekenaars van het verzoek waren Humphrey, Fulbright en McCloskey, die zich onlangs terugtrok uit de strijd om de presidentskandidatuur voor de Republikeinen.

Een Amerikaanse legerwoordvoerder in Saigon heeft ontkend, dat Amerikaanse troepen bij acties tegen de Noordvietnamezen zenuwgas hebben gebruikt. Volgens berichten zouden Amerikanen in Loc Ninh zenuwgas hebben gebruikt om de weg vrij te maken voor helikopters, die Amerikaanse adviseurs kwamen redden.

Een groep van 60 Amerikaanse Congresleden heeft president Nixon om volledige inlichtingen gevraagd over omvang, doel en kosten van de Amerikaanse acties in Indo-China. De Congresleden toonden zich zeer bezorgd over „wat lijkt op een belangrijke re-escalatie van de Amerikaanse inmenging”. Bij de ondertekenaars van het verzoek waren Humphrey, Fulbright en McCloskey, die zich onlangs terugtrok uit de strijd om de presidentskandidatuur voor de Republikeinen.

(christelijke) volkspartij?” werd toegezonden aan de plaatselijke kiesverzamelingen, en aan individuele leden, msceden, en van de enquête geeft aan dat 76,6 procent van de onder-vraagden tegen de vorming van een partij is, die als basis zowel het evangelie als het humanisme heeft en waarin christenen en niet-christenen elkaar vinden op een program van actie. Ruim 30 procent vindt dat dit wel mogelijk moet zijn.

76,3 procent is er dan ook tegen gekant, dat een christelijke partij zich omvormt tot een open partij. Ruim 98 procent vindt dat er verband moet bestaan tussen geloofsovertuiging en politiek. De enquête wijst ook uit, dat een groot deel van de anti-revolutionairen (ruim 74 procent) van mening is dat de samenwerking met RVP en CHU in de toekomst versterkt moet worden. Slechts 21 procent vindt dat de samenwerking moet blijven zoals die nu is, of dat deze vermindert moet worden.

Den erg nauwe samenwerking blijft echter niet aan te slaan; meer dan de helft (54,4 procent) wil niet naar een partij toe in 1975, zoals De Zeeuw wil. Ruim 36 procent wil daar zelf naar streven. De meerderheid is zamenlijke kandidatenlijst in de drie congresionale partijen bij de volgende Kamerverkiezingen. Ruim 48 procent spreekt zich daartegen uit; 41 De uitslag van de enquête wordt van groot belang geacht, daar de discussies over de congresionele samenwerking en de uitgangspunten van een nieuw te vormen partij in volle gang zijn. In de contactraad van de drie partijen, die in het najaar van het vorig jaar werd ingesteld, is men het na moeizame besprekingen ten-

**MASSA-BOMBARDEMENTEN OP HEEL INDO-CHINA
TOT ONGEKENDE HOOGTE OPGEVOERD.**

14 april 72 VK

**DE BEVOLKING VAN VIETNAM, LAOS EN CAMBODJA
HEEFT UW STEUN MEER DAN OOI NODIG.**

**HET MEDISCH COMITÉ NEDERLAND-VIETNAM
HELPT WAAR DE BOMMEN VALLLEN.**

POSTGIRO 1090400 t.n.v. MCNV AMSTERDAM.
(onder verm. van „oproep in Volkskrant)

Onze zendingen gaan naar de gezondheidsdiensten van Noord-Vietnam en van de bevrijdingsbewegingen van Indo-China.

HEVIGE STRIJD OM AN LOC Vietcong valt nu ook hoofdstad Saigon aan

Zeker 18 doden bij raketactie op vliegveld

SAIGON/WASHINGTON, 15 april (NYT, Reuter, UPI, AP) — Eenheden van de Vietcong hebben vrijdagavond met raketten en mortieren een onverhoedse aanval gedaan op het militaire vliegveld van Saigon, Tan Son Nhoet. Het was de eerste directe aanval op de Zuidvietnamese hoofdstad sinds de start van het Noordvietnamese offensief 30 maart. Een raket kwam neer in een vluchtelingenwijk. Zeker 18 mensen kwamen om het leven. De Amerikaanse troepenmacht in Saigon werd direct in de hoogste staat van paraatheid gebracht.

Het Zuidvietnamese opperbevel meldde vrijdag het hoogste aantal aanvallen van Noordvietnamezen en de Vietcong op één dag sinds het grote Tet-offensief in 1968: 131. De meeste aanvallen werden gemeld in de Mekong-delta en aan het front in het centrale hoogland. Volgens Zuidvietnamese legerwoordvoerders zijn de regeringstroepen erin geslaagd duizenden Noordvietnamezen en Vietcongliden terug te slaan uit de

HANS
GERTRUD, KEES
MARTIN, ANNE
M. C. J. VAN TOL-DELFGAUV

WILHELMUS JOHANNES VAN TOL

Met droefheid delen wij u mede, dat onverwacht uit ons midden is weggenomen mijn lieve man en onze lieve vader



Een legertruck vol Zuidvietname-
Rome 77 Viale
Arnhem, Prüm

Hij bereikte de leeftijd van 54 jaren.
M. C. J. VAN TOL-DELFGAUV
MARTIN, ANNE
GERTRUD, KEES
HANS
voor zijn eeuwige geluk zondagavond tijdens de Avond-
00 uur en maandagavond het Rozenkransgebied in de
aan 188.
april 1972
schiede-
grooite-
en Van
en zal
volgens
zet en
dixon
be-
hel
te-
ol-
en

bedreigde provinciehoofdstad An Loc, 90 kilometer ten noorden van Saigon langs de strategisch belangrijke hoofdweg 13 naar Cambodja.

Ruim 30 Amerikaanse B-52 bommenwerpers voerden zware bombardementen uit op de al brandende rubberplantages in de omgeving van An Loc om te verhinderen, dat meer aanvallers de stad zouden kunnen binnendringen. Een oprukkende Noordvietnamese tankkolonne zou zijn vernietigd. Ook Amerikaanse gevechtshelikopters voerden onophoudelijk acties uit. De Noordvietnamese troepen en eenheden van de Vietcong verijdelden nog steeds de verdere opmars van een Zuidvietnamese hulpmacht ten zuiden van An Loc langs hoofdweg 13.

Duizenden inwoners zijn uit An Loc naar het zuiden gevlucht. Door de zware bombardementen en hevige straatgevechten zijn grote delen van de stad en de omgeving totaal verwoest. Amerikaanse verkenningsvliegtuigen hebben gemeld, dat de naar schatting 9000 man sterke Noordvietnamese troepenmacht versterking krijgt van honderden militairen, die door de dichte oerwouden op weg naar An Loc zijn. Journalisten mochten de oprukkende Zuidvietnamese niet volgen, omdat hun witgeschilderde auto's een makkelijk doelwit voor aanvallen zouden zijn.

Zelfmoord

Aan het noordelijk front duren de gevechten rond de provinciehoofdstad Quang Tri nog steeds voort. Noordvietnamese troepen voeren hevige beschietingen uit op bruggen in hoofdweg 1, die van het noorden naar Quang Tri loopt. Een correspondent van het Engelse persbureau Reuter zag, hoe Noordvietnamezen en Vietcongliden zelfmoordaanvallen deden op Zuidvietnamese tanks, die de toegangen tot de stad afgrendelden. De strategisch belangrijke basis Bastogne, voorpost voor Hoëe, wordt nog steeds zwaar belegerd.

Bij luchtacties boven Noord-Vietnam zijn zes Amerikaanse jachtbommenwerpers neergeschoten. Dit heeft radio-Hanoi bekendgemaakt. Volgens de Noordvietnamese radio zijn nu in totaal 29 Amerikaanse toestellen neergeschoten, waaronder enkele B-52 bommenwerpers. Eerder deelde het Noordvietnamese persbureau mee, dat drie Amerikaanse oorlogsschepen in de Golf van Tonkin in brand waren geschoten. De schepen

bedreigde provinciehoofdstad An Loc, 90 kilometer ten noorden van Saigon langs de strategisch belangrijke hoofdweg 13 op weg naar de bedreigde provinciehoofdstad An Loc.

beschoten de kustgebieden van de provincies Quang Binh en Nghe An, aldus het persbureau.

Verdubbeling

De Amerikaanse zeestrijdkrachten voor de kust van Vietnam zijn de afgelopen weken verdubbeld. Er zijn nu 47 oorlogsschepen, waaronder vier vliegdekschepen, die aan de acties deelnemen. Twee vliegdekschepen zijn vanuit Amerika onderweg. De marinetroepenmacht werd gebracht van 18.000 op 35.000 man. De twee vliegdekschepen brengen nog eens 12.000 man mariniers. Op de vliegdekschepen zijn meer dan 500 gevechtsvliegtuigen gestationeerd.

In Washington heeft de senaat met 68 tegen 16 stemmen een wetsvoorstel aangenomen, dat presidenten verhindert Amerika te betrekken in in niet-verklaarde oorlogen zoals in Korea en Vietnam. Ondanks felle kritiek van de Amerikaanse regering, die het wetsvoorstel ongrondwettig en onverstandig noemde, stemden de vier Republikeinse leiders in de Senaat voor. Volgens het wetsvoorstel moet de president eerst de steun hebben van het Amerikaanse Congres alvorens Amerikaanse troepen

voor langdurige strijd naar het buitenland te sturen. Het wetsvoorstel moet nog door het Huis van Afgevaardigden worden behandeld.

Topadviseur

President Nixon heeft een topadviseur van de nationale veiligheid, generaal Alexander Haig, naar Zuid-Vietnam gestuurd om het Noordvietnamese offensief te bestuderen. Volgens de woordvoerder van het Witte Huis, Ronald Ziegler, staat de maatregel niet in verband met wijzigingen in de politiek van Nixon om geen nieuwe Amerikaanse grondtroepen naar Vietnam te sturen. Haig zal in Vietnam besprekingen voeren met de Amerikaanse ambassadeur Ellsworth Bunker en opperbevelhebber Creighton Abrams.

In Parijs heeft de Vietcong-afgevaardigde bij de vredesbesprekingen verklaard, dat het doel van het offensief is „geheel Zuid-Vietnam te bevrijden, een nationale coalitieregering in Saigon te installeren en het volk zijn eigen toekomst te laten bepalen". „Als morgen president Nixon de Amerikaanse bombardementen op Noord- en Zuid-Vietnam stopzet en president Thieu aftreedt, zal volgens mij iedereen erg gelukkig zijn en zal de vrede intreden", aldus Ly Van Saoc. Hij noemde Nixon „de grootste oorlogsmisdadiger uit de geschiedenis".



Zevenend 67.
Laren (N.-H.), 15 april 1972

Uw oprecht medeleven heren.

GJSBERTHA C
Heel hartelijk willen wij belangstelling bij de ziekte geliefde moeder, behuwd

De gezongen Bucharts
nouden parochiekerk
begrafenis in het fam
hof Bultenveldert, A

00 uur in de "Boerenhorstede", Zevenend 21 te
die gehouden van 17.00—
receptie, die vrienden en bekenden op

in 50-jarig huwelijksfeest te vien.
e dag ontvangen zij graag vrienden en bekenden op
00 uur in de "Boerenhorstede", Zevenend 21 te

J. C. HOFSTEE-VAN TREDEREND
en
G. H. HOFSTEE
donderdag 4 mei a.s. hopen we ouders
Geen ontvangdag.
15 april 1972.
Berg en Dal.
Valkenlaagte 4,
Nijmegen.
Perkstraat 12,
PAUL VAN STEEN

VOORST
en
JONK BROUWE
JOSEIN BLOYS VAN
TRESTLONG
wolle, 15 april 1972.

“Ook al aan de
winnende hand?”

Cummings
17-4-61
allert



Apollo 16 gestart

12/11/68



werden voor het eerst in de oorlog ingezet tegen Haifong maar werden niet gebruikt voor de aanvallen bij Hanoi, die werden uitgevoerd door lichtere typen jachtbommenwerpers.

Volgens de Amerikanen in Saigon zijn twee toestellen neergehaald (geen B-52). Een piloot werd gered maar twee andere bemanningsleden zijn vermist. Volgens Hanoi zijn er vijftien Amerikaanse toestellen neergehaald waaronder een B-52 bij Hanoi. Voorts is volgens Hanoi een Russisch vrachtschip getroffen door granaatscherven. Een Russisch bemanningslid zou zijn gewond.

Volgens de Amerikanen zijn militairen doelen zoals olietanks, vrachtwagendepots en militaire opslagplaatsen gebombardeerd, waarbij grote schade werd aangericht. Bij beide steden woedden grote oliebranden. Volgens Hanoi zijn bij de aanvallen burgerdoelen getroffen.

Volgens Amerikaanse bronnen zijn bij beide aanvallen ongeveer tweehonderd toestellen ingezet, afkomstig van de Zuidvietnamese luchtmachtbasis Danang, van vijf bases in Thailand en van vier vliegdekschepen van de zevende vloot voor de kust van Vietnam.

Nieuwste typen

De B-52 bommenwerpers zijn de krachtigste typen van de luchtmacht die tot 30 ton aan bommen kunnen vervoeren, ongeveer vijf maal zo veel als de tactische jachtbommenwerpers. Volgens berichten in de Amerikaanse pers zijn voor het eerst de nieuwste typen van de B-52 naar het front in Vietnam gezonden. Deze toestellen komen uit de reserve van het strategische luchtcommando. Er zouden nu 135 B-52 toestellen — meer dan eenderde van de totale macht van zware bommenwerpers — zijn ingezet voor Vietnam, aldus de Amerikaanse pers.

De B-52 bommenwerpers zijn met hun aanval op Haifong voor het eerst de 20-ste breedtegraad gepasseerd. Het was tevens voor het eerst sinds 31 maart 1968 dat Amerikaanse bommenwerpers aanvallen uitvoerden boven de 19-de breedtegraad, de

gras die president Johnson indertijd trf voor de beperking van de bombardementen met het doel de vredesbesprekingen op gang te krijgen in Parijs. Zeven maanden later kondigde president Johnson een absolute stop af op bombardementen voor ge-

heel Noord-Vietnam, dat door de 17-de breedtegraad en de gedemilitariseerde zone van Zuid-Vietnam wordt gescheiden.

Politieke reactie

In Washington heeft men de bombardementen bevestigd maar zich verder van commentaar onthouden. In Saigon verluidt, dat de opdracht tot deze aanvallen door Washington is gegeven. In Washington wordt deze duidelijke uitbreiding van de oorlog opgevat als tot dusver de ernstigste bedreiging voor het topoverleg van Nixon in Moskou volgende maand en voor zijn kansen op herverkiezing in november van dit jaar.

Vele Democratische leiders oefenden kritiek uit op Nixon en een van de Democratische presidentskandidaten, senator Edmund Muskie, verklaarde dat hij vandaag nog een resolutie in de Senaat zal indienen waarin wordt opgeroepen een eind te maken aan alle Amerikaanse acties te land, ter zee en in de lucht tegen Noord-Vietnam.

De Sovjet-Unie heeft zondag de militair apparaat jegens de verkering van Indo-China" veroordeeld en een onmiddellijke stopzetting van de

bombardementen geëist. De verklaring werd door het persbureau Tass uitgezonden namens „leidende kringen in de Sovjet-Unie". De verklaring bevestigt de Russische vastbeslotenheid Hanoi te blijven steunen.

Radio Peking heeft zich vooralsnog beperkt tot melding van de bombardementen zonder commentaar. Zowel de Noordvietnamese delegatie als de vertegenwoordigster van de Vietcong heeft in Parijs de bombardementen fel veroordeeld, hun vastbeslotenheid tot voortzetting van de bevrijdingsoorlog geuit en verklaard dat een hervatting van het vredesoverleg in Parijs opnieuw in studie zal worden genomen. (Het overleg is sinds 23 maart door Washington opgeschort als reactie op de invasie in Zuid-Vietnam.)

In Washington, in Zweden, Dene marken en in Bangladesj zijn demonstraties gehouden tegen de Amerikaanse bombardementen. In de Zweedse Göteborg werden brandbommen gegooid in een Amerikaanse bibliotheek.

Vijf mensen

BOEKINGSKANTOREN:
 Aarn-Waal, Breda/Invalstraat 128, tel. 020-180054
 Aarn-Waal, Noord, Hagedoornweg 50, tel. 020-180054
 Aarn-Waal, Oost, Lindendreef 27, tel. 020-254640
 Aarn-Waal, Zuid, Middelsteindijk 6, tel. 010-211200
 Utrecht, Oudekerkplein 20, tel. 030-18251
 Harlem, Grootstraat 54, tel. 020-242669



De problemen die genoemd werden zijn er natuurlijk niet minder ernstig om, maar je zult toch iets met onheilspellende gegevens moeten doen om ze werkelijk tot leven te wekken. Dit is het rapport van de Club van Rome, dat ons allen hartrechtelijk waar-schuwert dat als we zo doorgaan met geen leven op aarde meer mogelijk zal zijn. En, zo is van prof. Meadows bekend, hij heeft vooral zijn hoop op de toekomst van de mensheid gebouwd op een avond eerder, in een voortreffelijke uiteenzetting van Brandaunt.

De bevolkingsofbouw te komen. De problemen die genoemd werden zijn er natuurlijk niet minder ernstig om, maar je zult toch iets met onheilspellende gegevens moeten doen om ze werkelijk tot leven te wekken. Dit is het rapport van de Club van Rome, dat ons allen hartrechtelijk waar-schuwert dat als we zo doorgaan met geen leven op aarde meer mogelijk zal zijn. En, zo is van prof. Meadows bekend, hij heeft vooral zijn hoop op de toekomst van de mensheid gebouwd op een avond eerder, in een voortreffelijke uiteenzetting van Brandaunt.

Eerst bombardementen stoppen

VOORSTEL VAN HANOI TOT GEHEIM OVERLEG

PARIJS, 18 april (NYT, Reuter, AP, UPI) — Noord-Vietnam heeft aangeboden eventueel nieuwe geheime onderhandelingen te voeren op voorwaarde dat de Verenigde Staten hun luchtaanvallen op Noord-Vietnam staken en het wekelijks vredesoverleg in Parijs hervatten mogelijk op 27 april.

Xoan Thoi, de leider van de Noordvietnamese vredesdelegatie in Parijs verklaarde gisteren dat Le Doek Tho, die vorig jaar geheim overleg pleegde met president Nixons speciale adviseur Henry Kissinger, bereid is naar Parijs te komen indien de Verenigde Staten aan de twee voorwaarden voldoen. Tho is lid van het Noordvietnamese politieke bureau en als zodanig een figuur van gezag met grote handelingsvrijheid. Het is niet zeker dat Washington, dat op 23 maart uit protest tegen de communistische invasie in Zuid-Vietnam het overleg opschortte, op het nieuwe voorstel zal ingaan.

Rogers: invasie eerst stoppen

Minister van buitenlandse zaken Rogers herhaalde gisteren in de senaat, dat de Verenigde Staten niets zien in overleg te Parijs zo lang de agressie van de communisten voort duurt, terwijl een woordvoerder van het ministerie van defensie verklaarde dat het niet uitgesloten is dat bombardementen op Haifong en Hanoi zouden worden herhaald.

Sovjet-protest

De Sovjet-Unie heeft zondagavond formeel geprotesteerd tegen de Amerikaanse bombardementen en daarbij bekend gemaakt dat vier Russische schepen in de haven van Haifong werden beschadigd. Het protest werd overhandigd aan de Amerikaanse ambassadeur in Moskou, Jacob Beam, die maandag het Amerikaanse antwoord op het protest overhandigde.

In het Sovjet-protest dat maandag werd gepubliceerd wordt gezegd dat de schepen door bomfragmenten werden getroffen, waarbij talloze gaten werden geslagen, onder meer in hutten van de bemanningen. De schepen zijn de Simferopol, Boris Lavrenof, Samoeil Marsjak en Selemza. De levens en de veiligheid van de bemanningen werden in gevaar gebracht, aldus het protest, dat geen melding maakt van gewonden, noch schadevergoeding eist.

Wel meldde het protest dat er doden en gewonden vielen bij de havenarbeiders die bezig waren met laden en losactiviteiten bij de schepen. De Sovjet-Unie eist van Amerika dat soortgelijke provocaties in de toekomst worden voorkomen.

(Volgens Noord-Vietnam hebben de Amerikaanse toestellen een markt getroffen, een busstation, een dorp en vier scholen, waarbij burgers werden gedood).

In sovjetkringen te Moskou gaf men voordat de inhoud van het sovjetprotest bekend werd gemaakt te kennen, dat het protest president Nixon weinig keus laat: hij moet afzien van nieuwe zware aanvallen op Hanoi en Haifong tenzij hij het risico wil lopen dat het Kremlin de uitnodiging aan president Nixon om op 22 mei te komen, intrekt. Maar tot dusver gaan de voorbereidingen voor het achtdaagse bezoek gewoon door. De technische voorbereidingsgroep van 25 man van het Witte Huis wordt volgens schema morgen in Moskou verwacht.

Na de Sovjet-Unie heeft maandag ook China fel geprotesteerd tegen de luchtaanvallen. Premier Tsjoe En Lai verklaarde dat Amerika een einde moet maken aan de opvoering van de oorlog en de politiek van vietnamisering als het werkelijk vrede wil. Tsjoe drong aan op hervatting van het vredesoverleg in Parijs.

„Niet uitgesloten”

De woordvoerder van het Pentagon, Jerry Friedheim, heeft op de vraag of nieuwe bombardementen in het gebied van Hanoi en Haifong mogelijk zijn geantwoord: „Ik zou meer aanvallen in het gebied niet willen uitsluiten. Het hangt er van af, wat de vijand doet”.

Over de beschadiging van Russische schepen zei Friedheim dat mogelijk zijn veroorzaakt door fragmenten van afweergranaten en ketten. Hij zei verder, dat de Amerikaanse grondtroepen zijn verminderd tot 85.000 man en dat het nog steeds de bedoeling is de getalsterkte te brengen tot 60.000 man op de aanstaande.

De woordvoerder van het Huis, Ronald Ziegler, verklaarde tergen dat president Nixon de draacht tot de bombardementen gegeven en dat de president „vrijwel zeker” deze actie dan ook zal ondernemen om deze invasie te verijdelen.

Minister van buitenlandse zaken William Rogers zei in een vergadering van Nixons beleid voor de senaat, dat de Verenigde Staten voor zullen zongen dat de Amerikaanse scheepse invasie van Zuid-Vietnam door de Noordvietnamezen niet zal worden geslagen. De Verenigde Staten zijn bereid de vredesonderhandeling in Parijs te hervatten „terwijl de invasie plaatsvindt”. Als het offensief afgeslagen of als de communisten zich terugtrekken „zullen wij het overleg overwegen”. Rogers hield dat de vietnamiseringspolitiek van de Zuidvietnamese militaire successen hoopgevend zijn en dat de Amerikaanse aanwijzingen zijn van steun aan de massa voor het bewind van Thieu.

Zie verder pagina 5, kolom 1

Senaat wil einde oorlog dit jaar

WASHINGTON, 17 april (Reuter, UPI) — De commissie voor buitenlandse betrekkingen van de Amerikaanse Senaat heeft maandag met negen stemmen tegen een gestemd voor het stoppen van alle fondsen voor alle Amerikaanse militaire activiteiten in Indo-China op 31 december van dit jaar.

Het voorstel dat door beide partijen werd ingediend zal waarschijnlijk volgende week voor de gehele senaat komen.

Zevende vloot door Migs aangevallen

SAIGON (Reuter, UPI, AP, AFP) — Terwijl Noordvietnamese tank- en infanterie-eenheden oprukken naar Saigon en de stad tot op vijftig kilometer genaderd zijn, hebben Noordvietnamese Migs en 'snelle oppervlakteboten' de Amerikaanse zevende vloot in de Golf van Tonkin aangevallen.

Dit is gisteren in Saigon bekend gemaakt. Een Amerikaanse woordvoerder zei daar vanmorgen vroeg (plaatselijke tijd): 'Volgens de eerste berichten werd een Mig neergeschoten en werden twee vijandelijke oppervlakteboten tot zinken gebracht door de kanonnen van de Sterett (een torpedobootjager)'. Bij de aanval zouden vier Amerikaanse matrozen gewond zijn geraakt toen een Amerikaans schip door raketten werd getroffen. Hanoi heeft bekend gemaakt dat zeker vijf Amerikaanse schepen in brand zijn geschoten.

In 1964 hebben de Amerikanen ook bekend gemaakt dat er een aanval uitgevoerd was op Amerikaanse schepen in de Golf van Tonkin. Dit zogenaamde Tonkin-incident is toen door de regering Johnson aangegrepen om de Amerikaanse inmenging in de oorlog aanzienlijk te vergroten. Later is door de senaatcommissie van buitenlandse betrekkingen van senator William Fulbright aangetoond, dat het Tonkin-incident in scène was gezet om de Amerikanen een excuus te geven op grote schaal aan de oorlog in Vietnam deel te nemen en ondermeer Noord-Vietnam te gaan bombarderen.

In 1964 zou de zevende vloot aangevallen zijn door torpedobootjagers. Als de Amerikaanse berichten nu juist zijn, was het gisteren de eerste keer dat Noordvietnamese Migs Amerikaanse schepen aanvielen. Afgelopen zondag is ook een Amerikaans schip, de Worden, door een raket getroffen. Daarbij werd een opvarende gedood. In Saigon is gisteren bekend gemaakt dat onderzoek heeft aangetoond dat de Worden waarschijnlijk door een

bom van de eigen luchtmacht getroffen is. Er zou een fout gemaakt zijn bij de automatische besturing van de raket.

Het Amerikaanse en Zuidvietnamese opperbevel in Saigon begint zich ernstige zorgen te maken over de positie van de hoofdstad nu de Noordvietnamezen steeds dichterbij komen. De Noordvietnamese eenheden rukken op via hoofdweg 13, die van An Loc naar Saigon loopt. An Loc is gedeeltelijk in handen van de Noord-Vietnamezen en de Viet Cong. De strijd daar woedt nog steeds. Intussen trekken andere eenheden naar Saigon. De Zuidvietnamese generaal Minh had deze aanval dinsdag al voorspeld. Ondanks hevige Amerikaanse bombardementen, die de Noordvietnamezen zware verliezen toebrengen, zien deze kennelijk toch kans Saigon te bedreigen.

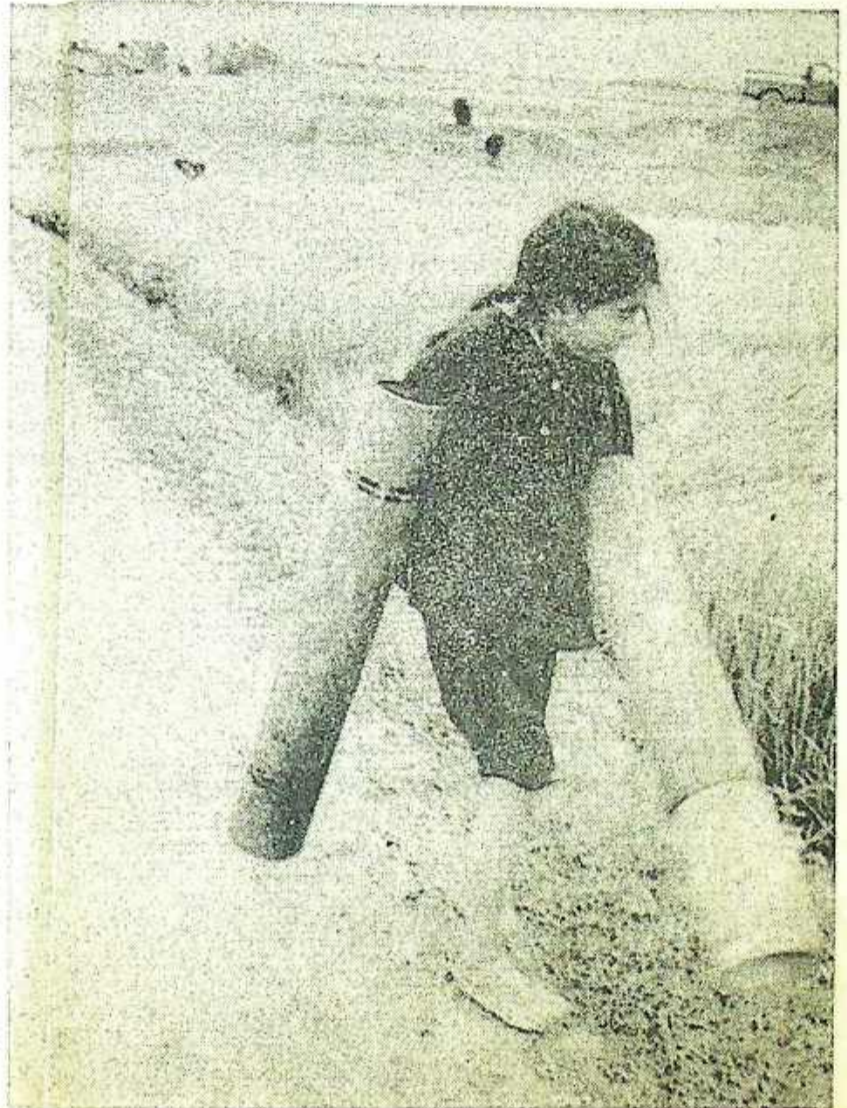
Een andere, voor de Zuidvietnamezen, zeer gevaarlijke ontwikkeling, is de nederlaag die de Cambodjaanse regeringstroepen hebben geleden in het oosten van Cambodja. Daar hebben Noordvietnamese eenheden de weg afgesneden die Cambodja verbindt met Saigon. Zij zouden de hele oostelijke provincie in handen hebben. De Cambodjaanse commandant, generaal Meas, zei gisteren 'Onze positie is zeer slecht. We kunnen dat niet ontkennen'.

Door hun overwinningen in Cambodja kunnen de Noordvietnamezen versterkingen naar Zuid-Vietnam sturen. Van twee kanten rukken ze nu op naar de Zuidvietnamese hoofdstad.

Stad veroverd

Een derde belangrijke overwinning van de Noordvietnamezen dan de Viet Cong was de verovering van de provinciale hoofdstad Hoai An, nadat zij eerst een Zuidvietnamese hoofdkwartier onder de voet hadden gelopen. Hoai An ligt in de Centrale Hooglanden aan de kust op 465 kilometer ten noordoosten van Saigon.

Amerikaanse vliegtuigen hebben gisteren opnieuw doelen in Noord-Vietnam bestookt. Volgens Hanoi zijn drie Amerikaanse toestellen neergeschoten.



Een klein Vietnamees meisje heeft voor haar moeder twee lege raketkathulzen opgehaald bij een artillerie-eenheid. De Vietnamezen gebruiken de hulzen om er rijst in op te slaan.



„Ik ben niet in staat afdoende de gruwel te beschrijven die we daar hebben aangericht. Niets in de krijgsgeschiedenis kan er mee vergeleken worden. De tactiek van „verschroeiende aarde“ is in de hele geschiedenis in oorlogen gebruikt, maar nog nooit is een land zo massaal veranderd en vernield dat grote gebieden nooit meer gebruikt, of zelfs maar bewoond kunnen worden door mens of dier“.

Dat zei onlangs de democratische senator Gaylord Nelson in de Amerikaanse senaat. Hij diende een voorstel in om de Amerikaanse National Academy of Science een uitvoerige studie te laten maken over de ecologische vernietiging in Indochina en de maatregelen aan te laten bevelen, die iets van deze schade zouden kunnen herstellen. Het voorstel is nu in studie bij de commissie voor buitenlandse zaken van de Senaat en zal naar verwachting veel aandacht krijgen in het kader van de acties tegen de door de Amerikanen gevoerde milieuoorlog. Een andere actie is het voorstel om herbiciden (plantendodende stoffen) te laten vallen onder de verbodsbepalingen tegen chemische oorlogvoering.

In onderstaand artikel gaat prof. dr. A. Quispel, bioloog in Leiden, nader in op de landschapsverstooring in Indochina. Het is een uitgewerkte versie van een betoog dat hij hield op de Indochinadag van het Medisch Comité Nederland-Vietnam, 18 maart jl.

Indochina

MET DE MENSEN WORDT OOK HET LAND VERNIETIGD

Wie kennis neemt van de verschrikkelijke beelden uit de Vietnamese oorlog en het leed dat, nu reeds zoveel, jaren daar aan mensen wordt toegebracht zal misschien geneigd zijn de vraag te stellen, of het wel opportuun is ook aandacht te vragen voor de verwoestingen van het landschap. Iedere oorlog, die tegen mensen van gericht, zal immers steeds in de geschiedenis mede gepaard zijn gegaan met verstorings in het landschap. Er zijn echter verschillende redenen om, juist ten aanzien van de Indochinese oorlog, bijzondere aandacht ook aan dit aspect te schenken. In de eerste plaats omdat we bij alle aandacht, die het onmiddellijke leed van de bevolking opeist, ook moeten denken aan de toekomst, wanneer eindelijk eens weer normale toestanden in deze landen mogelijk zijn en de bevolkingen voor het probleem staan hoe ze ooit dit geteisterde land weer in een leefbare toestand kunnen terugbrengen. Want iedere erkenning dat natuurlijk iedere oorlog gepaard ging met verwoestingen in het landschap en het milieu zal gepaard moeten gaan met de constatering, dat deze verwoestingen in de Indochinese oorlog excessieve vormen hebben aangenomen. Men kan dit in verband brengen met de aard van een guerrilla-oorlog. Aangezien de guerrilla-eenheden zich in de bossen zullen terugtrekken lijkt het, militair gezien, voor de hand liggend om die oerwouden zelf te vernietigen. Dit is zeker één van de redenen. De vernietiging van deze oerwouden werd echter mogelijk gemaakt door de toepassing van bepaalde moderne wetenschappelijke ontwikkelingen. Van deze ontwikkelingen heeft de toepassing van chemische plantendodende stoffen de meeste aandacht gekregen. De laatste tijd zijn echter schokkende gegevens verkregen, waaruit blijkt dat de schade door andere middelen niet minder ernstig genomen moet worden.

Wie probeert een overzicht te krijgen van de aangebrachte schade bemerkt in de eerste plaats hoe

biciden maakte de verleiding tot het gebruik van plantendodende stoffen steeds groter. Een uitge-

Vietnam, en sinds 1967 ook in Laos, gebeurt is het klakkeloos uitstrooien in veel hogere concentraties, ongecontroleerd, en soms zelfs in excessieve hoeveelheden, namelijk wanneer een vliegtuig in nood zijn gehele lading in een keer loslaat. Men is er hierbij van uitgegaan, hoewel er nooit een goed onderzoek naar was verricht, dat deze stoffen geen directe schade uitoefenden op de menselijke gezondheid.

Deze vooronderstelling is, althans ten aanzien van het 2-4-5-T, onjuist gebleken. Reeds lang bestonden er aanwijzingen dat deze stof niet zo onschuldig was als men aanvankelijk meende. In juni 1966 werden tijdens een onderzoek, dat werd gefinancierd door het Nationaal Kanker Instituut van Amerika, de eerste duidelijke aanwijzingen verkregen van een teratogene werking (veroorzaking van misvormingen bij de geboorte) bij dierproeven. Ondanks deze verontrustende resultaten heeft het twee jaar geduurd voordat het onderzoek werd hervat. Toen in september 1968 het eerste rapport over deze proeven verscheen werden kopieën verzonden naar de De-

zing dioxan. Over de verdere invloed, met name van deze laatste stof, weet men nog zeer weinig. De stof wordt in het licht snel ontleed en daarmee onschadelijk, maar dieper in de grond kan hij zeer resistent blijven en over langere periodes schade aanrichten. Waar de stof door hout is opgenomen bestaat het gevaar dat bij verbranding de stof in de atmosfeer vrijkomt en risico's voor de mensen zal opleveren.

Van de andere gebruikte stoffen moeten nog genoemd worden het picloram, een stof die op grond van zijn grote resistentie in de Amerikaanse landbouw is verboden en de arsenikumhoudende verbinding cacodylzuur, waarvan wel terecht gesteld kan worden, dat hij als arsenikumverbinding betrekkelijk weinig giftig is, maar die na afbraak wel degelijk zwaardere giftige stoffen kan vormen. Dit cacodylzuur is vooral ingezet voor de vernietiging van de rijstvelden.

Geen herbegroeiing

Dan nu de gevolgen. De resultaten der verschillende onderzoekers zijn in hoge mate eensluidend. Het meest gevoelig zijn de mangrovebossen. De helft hiervan is zo besproeid dat ze volkomen vernietigd zijn. Bij het bezoek van de commissie Meselson was van enige herbegroeiing nergens sprake.

Men schat, dat nieuwe plantengroei zeker niet de eerste zes jaar te verwachten valt, een echte herbegroeiing is zeker de eerste twintig jaar ondenkbaar, een schatting, die volgens velen nog te optimistisch is. De hardhoutbossen zijn wat minder gevoelig, maar ook hier wordt door herhaalde besproeiing, hetgeen over grote oppervlakken is gebeurd, het bos gedood, zodat kale plekken ontstaan zijn, die opnieuw een herbegroeiing voorlopig niet mogelijk maken en inmiddels in beslag worden genomen door schadelijke grassen en bamboe.

Bijzondere aandacht is besteed aan de schade die is toegebracht aan de rubberplantages. Die is daarom zo merkwaardig, omdat in Vietnam de rubberplantages nimmer direct zijn besproeid (misschien omdat ze voor een groot deel nog bezit zijn van de oorspronkelijke Franse eigenaars). Desondanks is de toegebrachte schade, als gevolg van overgewaande herbiciden, zo groot dat de rubberoogst in Vietnam met 25 pct. is afgenomen, terwijl in dezelfde periode de oogst in het naburige Maleisië met 33 pct. toenam. Verschillende kleinere plantages zijn tot sluiting genoodzaakt. Van Cambodja is bekend, dat daar wel rubberplantages doelbewust besproeid zijn met ernstige vermindering van de rubberproductie. De relatief grote aandacht, die is besteed aan de rubberschade heeft overigens bij de Vietnamese bevolking een slechte indruk gemaakt, aangezien de rubberplantages immers grotendeels niet in Vietnamese handen waren en aan de eigen rijstvelden zoveel ernstiger schade

Gebieden, die besproeid waren omdat er zich guerilla-eenheden zouden verbergen, bleken na afloop geen guerilla's te tonen. Zeer zwaar getroffen zijn bepaalde stammen in de bergen, de Montagnards, primitieve stammen, die door de Saigonregering niet geëvalueerd werden. De besproeiingen hier hadden nog een extra tragisch effect omdat deze stammen het hun animistische godsdienst, niet begrepen, waar de schade vandaan kwam en, om de boze geesten gunstiger te stemmen, hun kostbaarste bezit, de waterbuffels offerden. Ook uit Laos, waar de oorlog zoveel meer nog in het geheel plaats vindt en waar we zoveel minder nog op de hoogte zijn van de omvang der effecten, is bekend dat de besproeiingen vooral vaak zijn uitgevoerd om de bevolking uit de bergstreken te verdrijven.

Bomkraters

En bleef het nu maar alleen bij de schade door de chemische middelen. Ook de schade van de „gewone“ bombardementen is in zijn effect voor het landschap, en we denken hier dan weer zowel aan het natuur- als het cultuurlandschap, uitermate ernstig gebleken. In Vietnam is op dit moment zeer ruim meer dan twee maal de tonnage aan bommen geworpen als over de gehele wereld werd uitgeworpen in de tweede wereldoorlog.

Deze bombardementen zijn dan natuurlijk nog extra geconcentreerd geweest in bepaalde gebieden. Het gevolg is, dat het land hier doorploegd is met bomtrechters. Volgens een officiële schatting zijn er meer dan tien miljoen bomkraters met een gemiddelde omvang van 6-10 meter en 1½ tot 7 meter diepte. Afhankelijk van het gebied, waar ze zich bevinden zijn ze het gehele jaar, of een deel van het jaar, met water gevuld. Dat kan dan nog in enkele gevallen een gunstig neveneffect hebben, wanneer de bevolking die vijvers als visvijvers kan gebruiken. Maar verder vormen ze een uitermate storend element in het landschap. Hoe zal men rijstvelden weer kunnen beplanten, wanneer ze bezaaid zijn met dergelijke kraters? Daarbij komt dan nog het gevaar van de talloze ongeëxpodeerde projectielen in de onmiddellijke omgeving. Het betreden van deze velden, laat staan het weer in cultuur brengen, is voorlopig ondoenlijk. En dan is er het grote gevaar van de sterke toename van de muskieten dankzij deze vijvers en reeds is bekend, dat de malaria in Vietnam zeer onrustbarende vormen aanneemt.

Ook in bossen zullen de kraters een evengroot probleem opleveren voor de herbegroeiing, terwijl de houtexploitatie door de vele granaatscherven in de stammen nauwelijks meer mogelijk is. PFEIFFER schat de aldus berokkende schade van dezelfde grootteorde als de schade door de herbiciden.

Bulldozers

dat men met deze bom nastreeft is, opnieuw, de ontbossing. Door zijn speciale constructie en wijze van uitwerpen maakt hij geen bomkrater, maar snijdt alle planten vlak boven de grond af, zodat een vegetatievrije kring met een straal van ruim 50 meter ontstaat. De te weeggebrachte luchtdruk is zo groot, dat over een gebied met een straal van een kilometer alle dierlijk (en menselijk) leven wordt gedood. In 1971 werden een tot twee van deze bommen per week afgeworpen, het totaal aantal afgeworpen superbommen wordt geschat van 100 tot 170. De officiële mededelingen van de militairen onderstrepen telkens weer, dat de bom uitsluitend wordt gebruikt om landingsplaatsen te maken. Zoals gebruikelijk met mededelingen van deze zijde bleek ook deze mededeling weer gelogen: de bom wordt overal ingezet waar troepenconcentraties worden vermoed. Volgens een onbevestigde beschuldiging van Hanoi zou de bom in Laos reeds zijn gebruikt om een dorp te verwoesten.

Erosies verwacht

Zo wordt op velerlei wijze het land verwoest en onbewoonbaar gemaakt. PFEIFFER en WESTING schatten dat 1,2 miljoen ha ontbost is, dat is 12 pct. van het totale bosoppervlak en deze ontbossing zou voor 1/3 zijn teweeggebracht door de herbiciden, voor 1/3 door de bulldozers en voor 1/3 door bommen.

Misschien zal deze schade voor de totale oecologie van Indo-China nog meevallen, laten we het hopen. Maar welke gevolgen heeft het op lokale schaal, welke gevolgen heeft het voor de bevolking, die eens weer in deze streken een nieuw leven moet trachten op te bouwen, die thans gevlucht is naar de ste-



Geboorte-afwijking t.g.v. ontbladeringsmiddelen

den, maar straks terug moet komen in een land, waar nu geen leven meer mogelijk is? Hoe zijn deze streken weer geschikt te maken voor de noodzakelijke bosbouw, die steeds een groot aandeel had in de economie van het land, hoe kunnen de rijstvelden weer worden ingezaaid? En wat is hier „straks“? Wat bedoelen we hier

formatie te komen. De gebieden, waar de strijd het hevigst is, lenen zich nauwelijks voor het betreden, laat staan voor het doen van waarnemingen door betrouwbare onderzoekers. De onderzoekers, die de laatste jaren getracht hebben gegevens te verzamelen, moesten zich noodgedwongen beperken tot bezoeken in de randgebieden of oppervlakkige waarnemingen vanuit de lucht. Toch kloppen deze gegevens zo goed met de berichten, die bijvoorbeeld Vietnamese artsen ons hebben verstrekt, dat we toch reeds tot een redelijke beoordeling in staat zijn.

Duidelijk moet opgemerkt worden dat bij zulk onderzoek verontruste Amerikaanse onderzoekers zelf een bijzonder belangrijke rol hebben gespeeld. Wie een officieel Amerikaans wetenschappelijk tijdschrift, zoals Science, regelmatig leest, merkt hoezeer deze zaak daar in discussie is en moet wel constateren, dat in de Verenigde Staten zelf in de kringen der onderzoekers een geweldige verontrusting heerst en dat de mensen, die hand- en spandiensten hebben verleend aan de ontwikkeling van nieuwe verschrikkelijke wapens, toch slechts een minderheid vormen van de wetenschappelijke gemeenschap. Een aantal namen: In de eerste plaats het bezoek van TSCHIRLEY in maart en april van het jaar 1968, een jaar later gevolgd door ORLANS en PFEIFFER, uitgezonden door de „Society for social responsibility in science.“ De door deze onderzoekers verstrekte rapporten brachten de officiële „American Association for the Advancement of Science“ (AAAS) ertoe een commissie uit te zenden die, onder voorzitterschap van MESELSON uit Harvard in augustus en september van 1970 Vietnam bezocht en de ervaringen neerlegde in een rapport dat in de vergadering van de AAAS in december 1970 uitvoerig werd besproken. Het meest recent waren de bezoeken, opnieuw van PFEIFFER, ditmaal in gezelschap van WESTING, waarvan het laatste plaatsvond in augustus 1971. Hun verslag heeft in het bijzonder indruk gemaakt door de aandacht, die erin werd gevestigd op de schade door de niet-chemische, meer of minder conventionele, middelen. De hier onder vermelde gegevens, zijn in hoofdzaak ontleend aan deze Amerikaanse rapporten. Ze zijn gegroepeerd naar de aard van de toegepaste middelen.

Oogstvernietiging

Het ligt dan voor de hand eerst aandacht te besteden aan de chemische middelen, de onkruidvernietigingsmiddelen of herbiciden. Dat het gebruik van plantendodende stoffen militaire waarde zou hebben is reeds in de Tweede Wereldoorlog beseft en het is tekenend om te lezen, dat deze middelen toen niet zijn toegepast, omdat de Amerikanen bevreesd waren voor de reacties op het gebruik van deze middelen, die men terecht als een vorm van chemische oorlogvoering beschouwde. Dat is daarom zo interessant omdat op dit moment van Amerikaanse zijde voortdurend wordt beweerd dat deze stoffen zich zouden onttrekken aan de bepalingen van de conventie van Genève.

De ontwikkeling van moderne her-

het eerst plaats in juni 1961 op verzoek van de Zuidvietnamese regering. Het gebruik is sindsdien steeds toegenomen tot in 1967 een hoogtepunt werd bereikt, waarna, door een gewijzigde militaire tactiek maar laten we hopen ook door de druk van de openbare mening, het gebruik enige teruggang vertoonde. In dat jaar 1967 werden ongeveer 600.000 ha aan bossen besproeid.

In eerste instantie werd als militaire reden tot deze acties opgegeven, dat de convoien beschermd moesten worden tegen beschietingen vanuit de bossen langs de wegen. Al spoedig bleek dat dit slechts één van de redenen was en dat het ook ging om een directe aanval op de, in de bossen verborgen, troepen, die vervolgens met andere middelen konden worden aangevalen.

Al zeer spoedig werden de stoffen gebruikt voor een ander reeds berucht geworden doel: het vernietigen van de rijstooft in de gedachte, dat deze oogst ten goede zou komen aan de soldaten van het bevrijdingsfront, maar met het resultaat dat in eerste instantie schade werd berokkend aan de boeren in deze streken.

De meest gebruikte stoffen zijn nog altijd de herbiciden, die bekend staan onder de namen 2,4-D en 2,4-5-T (2-4 dichlorofenoxyazijnzuur en 3-4-5-trichlorofenoxyazijnzuur). Deze stoffen zijn ontwikkeld voor normaal landbouwkundig gebruik, voor de bestrijding van onkruiden in graan- en graslanden, waarbij ze behoren te worden toegepast in lage concentraties volgens goed gecontroleerde methodes. Wat echter in

den zijn zeer wisselend. De „United States Army“ heeft toegegeven, dat bijvoorbeeld in 1966 200.000 ha besproeid zijn, maar een landbouwrapport van de Japanse Raad voor Wetenschap spreekt voor datzelfde jaar van bijna anderhalf miljoen ha.

Bij de beoordeling van de gevolgen moeten we ook niet alleen denken aan het onmiddellijk effect van de vernietiging der rijstooft. Het gaat hier ook om het indirecte effect doordat de boeren vluchten, niet alleen voor de besproeiingen, maar ook voor de verdere bombardementen, zodat de rijstvelden onbeheerd achterblijven en een prooi worden voor onkruiden. Het gevolg is dat er in Vietnam, dat in 1959 246.000 ton rijst exporteerde, en dat bekend stond als de rijstschuur van Azië, in 1968 850.000 ton rijst moest worden ingevoerd.

En wat was het militaire belang? Doel was een hongerblokkade om de militairen van de tegenpartij van hun voedsel te beroven. Uit historische ervaringen is echter voldoende bekend, dat een oorlogvoerend land in de eerste plaats zorgt voor de voeding van zijn soldaten. Wanneer dus militaire autoriteiten met tevredenheid constateren dat hier en daar de gevangene Vietkongstrijders uitgehongerd waren, geeft dat wel een bijzonder beangstigend beeld van de situatie voor de bevolking in deze streken. Maar meestal werden de Vietkongstrijders helemaal niet getroffen. Herhaaldelijk heeft men zich laten misleiden door onjuiste, en vaak bewust onjuiste, gegevens van de regering in Saigon.

Verlaten velden

De vernietiging in gebruik genomen: vernietiging van 20 ton of enorme bulldozers van zonsop- tot zonsondergang in continu bedrijf om de stroken langs de wegen te ontbossen. Alle grote wegen zijn thans met een 100 tot 200 meter brede strook aan weerskanten ontbost en worden met herbiciden ontbost gehouden. Inmiddels worden enkele groepen Vietnamezen getraind in het gebruik van deze bulldozers als onderdeel van de „Vietnamisering“ van de oorlog. PFEIFFER en WESTING beschrijven hoe deze terreinen niet meer herbebost zullen kunnen worden, omdat ook hier weer bepaalde schadelijke grassen en bamboe bezit van het terrein hebben genomen, voor zover er overigens enige herbegroeiing mogelijk is.

In enkele gevallen zijn deze bulldozers ook voor de grap gebruikt. Een Amerikaanse divisie bracht over een oppervlak van 600 ha zijn initialen aan in een bos ten Noordwesten van Saigon.

„Madeliefjes plukker“

En alsof dat alles nog niet erg genoeg is er dan recent weer een nieuwe bedreiging bijgekomen in de vorm van de „superbom“. Men heeft deze bom lange tijd geheim trachten te houden, omdat men vreesde voor de publieke opinie, wanneer teveel gegevens over dit strijdmiddel bekend werden. Het is de grootste bom ooit gebruikt beneden de atoombom en wordt door de militairen aangeduid met vriendelijke namen als „daisy cutter“ (madeliefjes plukker) of „cheeseburger“. Het voornaamste doel,

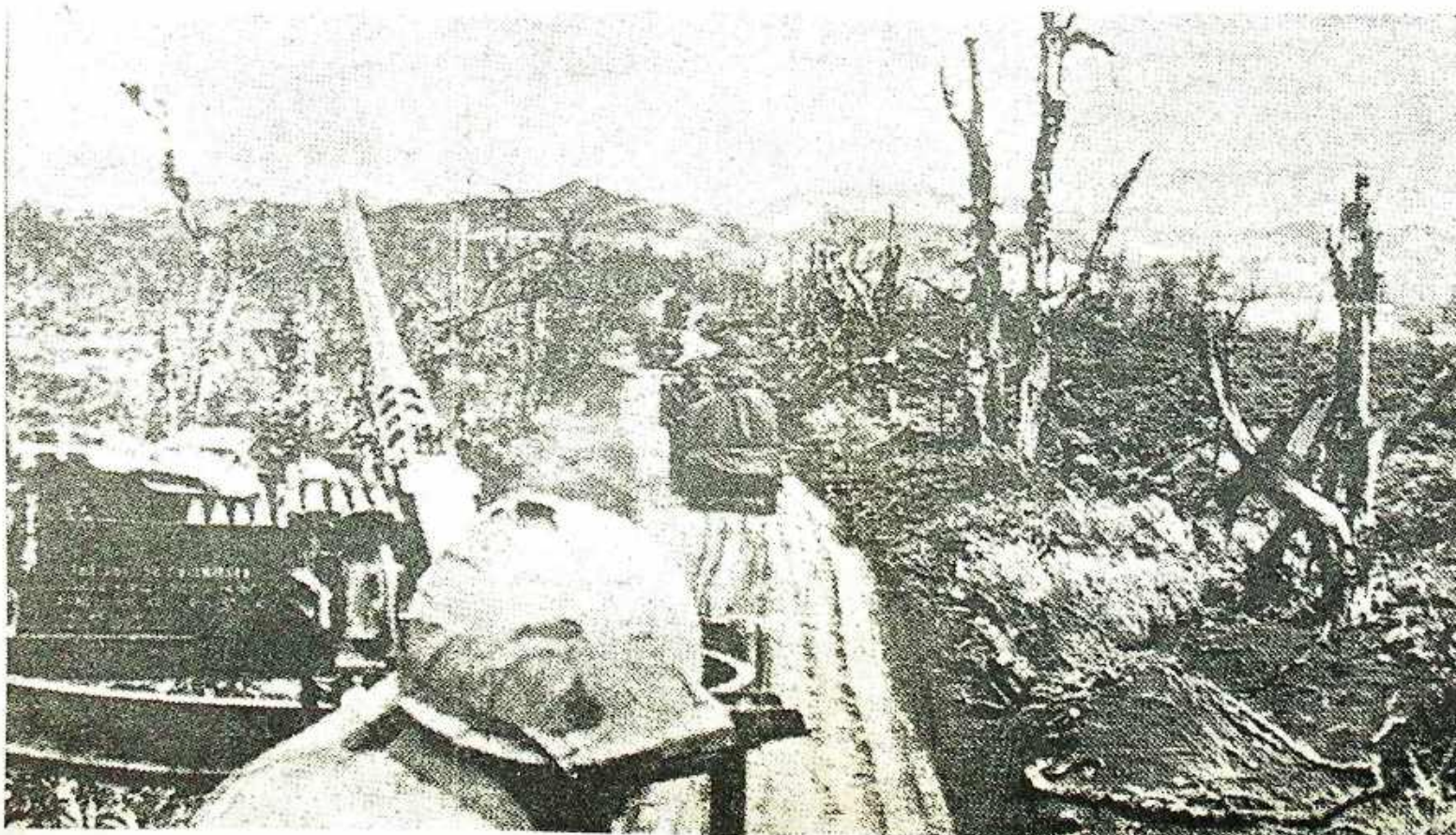
regering getraind worden in het gebruik van deze middelen, dat de chemicaliën er aanwezig zijn en dat dus deze vernietigingsacties voort zullen gaan na de z.g. Vietnamisering.

En stel, dat ook eens deze geïnternationaleerde oorlog is overwonnen en het eens werkelijk vrede zal zijn. Het is goed ons te realiseren dat naast de onmiddellijke hulp nu, ook reeds nu, gedacht moet worden aan de hulp die in dat latere stadium nodig zal zijn, om de verwoeste landen weer bewoonbaar te maken.

En daarbij moeten we dan ook nog niet alleen denken aan de besproken schade aan de planten en de dieren, maar ook aan de gevolgen voor de bodem. Wat zullen de gevolgen zijn voor de bodem in een tropisch land, die lange tijd aan de felle zonnestralen is blootgesteld zonder een beschermende vegetatie. Grote regeneraties zijn nog niet geconstateerd, maar ze kunnen elk ogenblik verwacht worden en in ieder geval moet gevreesd worden dat de nu blootliggende laterietgronden in de zon zullen verstenen en misschien nooit meer een gewas zullen kunnen voortbrengen. Daarom moeten we ook verontrust zijn om de schade aan landschap en milieu. En deze verontrusting kan nog verder gaan.

De oorlogen in Indochina zijn de oorlog tussen een hoog ontwikkeld land tegen een ontwikkelingsland in een guerrillaoorlog. Er is weinig fantasie voor nodig om te begrijpen, dat wat hier gebeurt niet alleen staat in de geschiedenis, maar, als we niet nu waakzaam zijn, zich zal uitbreiden tot andere gebieden van de aarde. Reeds is bekend dat herbiciden worden gebruikt door Portugal in Angola. Er zijn helaas alle redenen om Indochina te beschouwen als het oefenstadion van de militaire topmisdad. Wat zal er met deze aarde gebeuren wanneer in de rijke tropische gebieden, overal waar bevolkingen in hun vrijheidsstrijd hun toevlucht moeten nemen tot een guerrillaoorlog en tegen deze guerrillas zal worden opgetreden op de wijze, of nog erger, die nu in Indochina wordt toegepast? Wanneer wij nu hier verontrust zijn, en terecht verontrust zijn, over onze milieuproblemen dan moeten wij ons realiseren, dat onze huidige milieuproblemen slechts een fractie zijn van datgene wat de wereld te wachten zal staan indien de middelen, die nu in Vietnam landschap en milieu vernietigen, op een wereldomvattende schaal zouden worden toegepast. Zij die misschien niet ethisch, niet human genoeg kunnen denken om zich ongerust te maken over datgene wat mensen in een ver land wordt aangedaan, kunnen zich dan misschien laten inspireren door de gedachte, dat iedere strijd tegen de militaire misdrijven in Vietnam tevens de strijd is voor het toekomstig behoud van de wereld.

A. QUISPÉL



Het landschap in de omgeving van Saigon

er kan niet genoeg geprotesteerd worden

BOMMEN-TERREUR TEGEN VIETNAM LOGISCH GEVOLG VAN IMPERIALISME

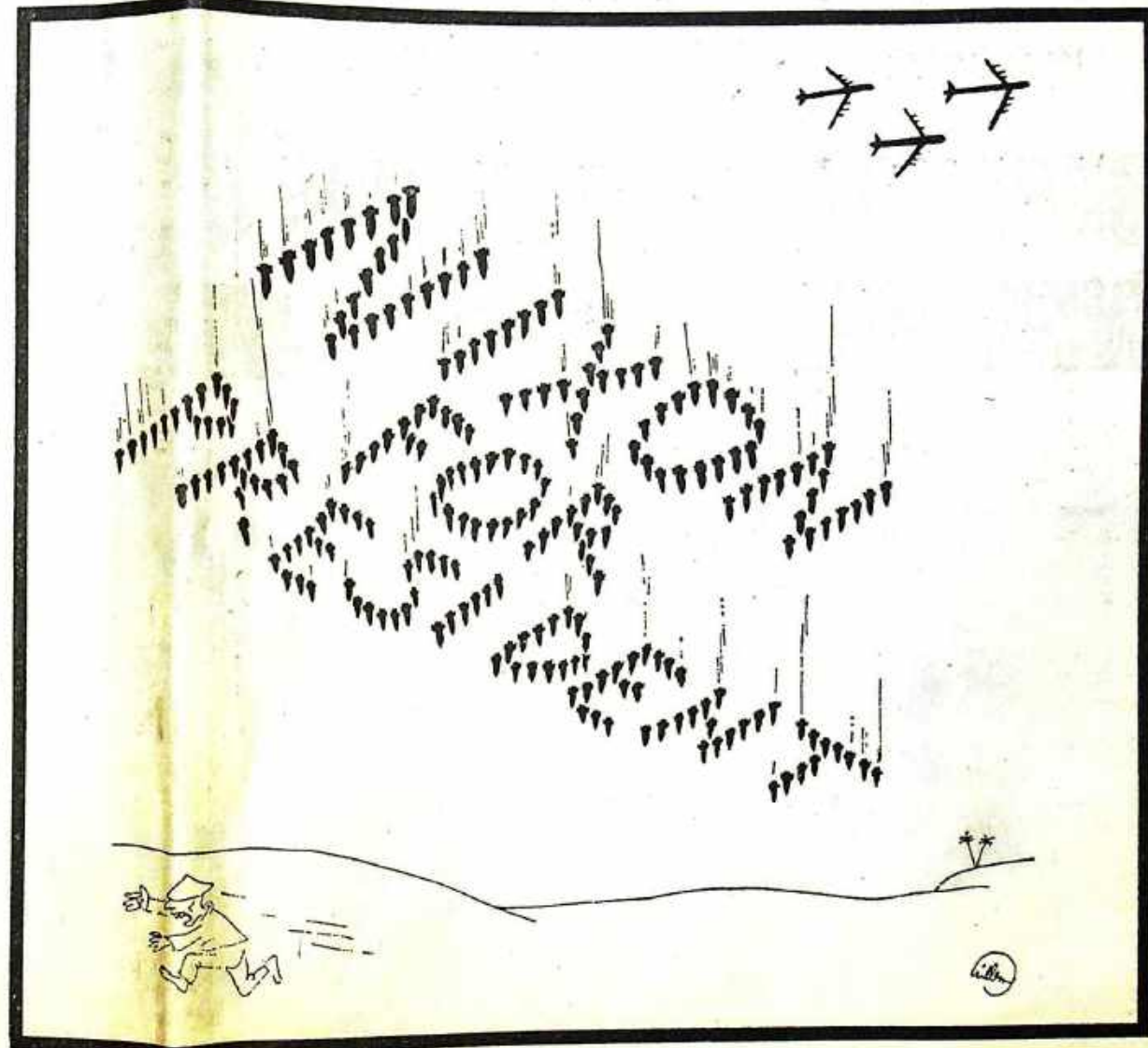
NU wordt er geprotesteerd tegen de regering-Nixon. Dat was een tijd lang niet meer gebeurd. In het begin van zijn ambtsperiode in 1968 en '69, kwamen de demonstraties nog veel voor: zij groeiden zelfs naar een hoogtepunt. Maar de president koos, heel vakkundig, een optreden waartegen men niet kon demonstreren of protesteren: hij dempte zijn stem, liet protesten ongeïrriteerd voorbijgaan, zorgde dat de meerderheid van de dienstplichtige Amerikanen terugkwamen uit Zuid-Vietnam, en in Zuid-Vietnam kwam de zogenaamde „Vietnamisatie” op gang, wat betekende dat geen Amerikanen maar Vietnamezen verder Vietnamezen zouden onderdrukken en doden als het moest. Plotseling zijn de protesten teruggekeerd. Gelukkig. Want de Amerikaanse macht bleef ook in de afgelopen tijd Indochina teisteren, Laos, Cambodja, Zuid-Vietnam. Er kan niet genoeg geprotesteerd worden. En niet fel genoeg. Het protest moet niet zijn: *leve de vrede*, of: *laat alle wapens rusten*, of zelfs: *stop de bombardementen*, het protest moet eenvoudig zijn: *weg met de Amerikanen uit Vietnam, leve de bevrijding van het volk van Indochina*. Met minder kan het niet.

Natuurlijk moeten de bombardementen meteen stoppen. Zij zijn in ettelijke gevallen op zich al formeel een oorlogsmisdad, zoals de bombardementen op Londen, Rotterdam, Coventry, Leipzig, Hamburg, Berlijn, Hiroshima en Nagasaki dat waren. Misdaden tegen de mensheid, die terstond moeten ophouden. Amerikaanse senatoren (McGovern) noemen het „barbaars”,

de Franse bourgeoisie die er nog veel belangen had, en met de meer socialistisch gerichte landgenoten, die het land eigenlijk echt onafhankelijk wilden maken van buitenlands kapitaal. Twee jaar geleden werd een door Amerikanen bestuurde putsch georganiseerd ten bate van een generaal, Lon Nol. Sindsdien is het land in sneltreinvaart betrokken geraakt in de vrijheidsstrijd

bewegingen winnen dan zouden de grondstoffen en markten van een groot deel van Azië afgeschermd worden, en dat ging Amerika te ver. Amerika heeft getracht in Zuid-Vietnam een tegenregering te vormen die door de naar het Noorden teruggedrongen wettige regering terecht nooit erkend is. Dat zou zijn alsof in de jaren 40-45 een regering-Mussert erkend moest worden door de

Aziatisch land. Het verzet tegen dit schijnbewind komt op in dat zuidelijk deel en tegelijk vanuit het noordelijk. En dan zegt Amerika: de noordelijken plegen invasie in het Zuiden. Deze propaganda neemt Schmelzer over in zijn antwoord op de vragen van Van der Stoep in de Tweede Kamer. Hij heeft het over „onverholen agressie” en „onuitgelakte...” er dat de ak-



VIETNAM-ACTIES IN AMSTERDAM

ring ten noorden van Saigon, en met de strategische operaties in oostelijk Cambodja, waardoor het gebied van Saigon nog sterker wordt bedreigd. En, om op de wapens der Amerikanen terug te komen, ook in de bovengrondse, gevestigde pers is de barbaarsheid van het Amerikaanse luchtwapen herhaaldelijk naar voren gebracht. Met name in Amerikaanse kranten.

dent van de Verenigde Staten. Het verzet en het protest hoeft voor hem niet rampzalig te zijn. Immers, in de verheldering die zulk protest geeft (polarisatie heet dat tegenwoordig) zullen de meer conservatieven des te gretiger op hem stemmen.

Toch kan er een risico in zitten, als de verbittering om de Vietnamese wond teveel „zwevende” kiezers van Nixon vervreemdt. Hij heeft al eens gezegd dat Vietnam geen punt meer zou zijn bij de volgende verkiezingen. Vermoedelijk ziet Nixon zich bij die verkiezingen optreden als de verstandige president-diplomaat die rust en orde brengt, ook zelfs met China.

De grootscheepse aanvallen van de bevrijdingstroepen in Indochina hebben die illusie wreed verstoord. Of verwacht moet worden dat Nixon door deze uitdaging nog verder zal gaan op de weg der escalatie, door zal gaan met bombardementen op de Vietnamese bevolking, en eventueel zelfs tactische kernwapens zal gebruiken om een beslissing te forceren, is moeilijk te zeggen. Te vrezen is het wel, en daaruit blijkt reeds dat er een mogelijkheid is. Een mogelijkheid die minder ver weg is dan we nu misschien denken. Daarom is juist thans een protest van zoveel mogelijk mensen erg op zijn plaats.

voor fin en noord-vietnam
De grote landelijke manifestatie die

versiteit van Amsterdam om het netjes te houden, „onbeschaafd”.

Daar komt nog bij dat vanaf 1940 tot nu is gebleken dat bombardementen op bewoonde steden en streken een averechts effect hebben: de bevolking begint de tegenstander pas goed te haten. Slechts een totale moord op de bevolking of totale deportatie zou effectief kunnen zijn. En het uit de hand lopende imperialisme van Amerika zou daar nog toe in staat kunnen zijn ook. Het begint er trouwens al op te lijken. Indochina is het meest gekwetste deel van deze aarde, zowel wat volk als grond betreft. Ontbladering, vergassing, kogeltjesbommen op mannen, vrouwen en kinderen. Massale explosieven, een veelvoud van de bommenlast van de Tweede Wereldoorlog, hebben dit betrekkelijke kleine, vruchtbare, dicht bevolkte, en graag vrij levende gebied verschrikkelijk gewond. De zware bommenwerpers die door Nixons generaals naar Noord-Vietnam zijn gestuurd, en die zelfs onder Johnson daar niet gebruikt werden, wijzen erop dat Amerika escaleert: deze hoogvliegende reuzen leggen, om die fijne term te gebruiken, commentaripijpen, anders dan jachtbommenwerpers die althans kunnen proberen hun doel precies te raken.

Dit alles moet gewoon ophouden. Maar niet alleen vanwege een beroep op menselijkheid en „beschaving”. Iedere blanke die tegen bommen is vanwege de beschaving, heeft behoorlijk boter op zijn hoofd. Want het overgrote deel van de door geweld gedode mensen in deze eeuw is gedood door of in dienst van rijke blanke landen. Als de politiek niet meespreekt, is ieder protest nauwelijks van kracht — hoewel een politicus er wel rekening mee zal houden, minstens door het te manipuleren.

na de fransen de amerikanen

Wat is de politieke realiteit? Een ex-kolonie is in strijd met buitenlandse machten. Sinds 1954 toen Indochina bevrijd was van de Fransen, door de overwinning bij Dien Bien Foe (dat ligt in het Noordwesten van Noord-Vietnam) kwamen de Amerikanen in snel tempo opzetten. In Cambodja handhaafde prins-koning Sihanouk een betrekkelijke onafhankelijkheid, door tegelijk aan te pappen met

In Laos voert de Amerikaanse dienst een eigen oorlog, de bombardementen zijn daar al jaren aan de gang om de bevrijdingstroepen tegen te houden en te verstikken, zonder dat de wereld er veel van merkt. Toen in 1954 een voorlopige demarcatielijn Vietnam verdeelde in Noord en Zuid, heeft Amerika daarvan gebruik gemaakt door grootscheeps te infiltreren in het Zuiden, aanvankelijk met omkoopgeld, geheime agenten, en adviseurs, later met massale politieke aanwezigheid en enorme strijdkrachten die grote bases aangelegd hebben van waaruit heel Zuidoost-Azië bestreken kan worden. Waarom al die moeite? Omdat de onafhankelijkheidsbeweging in Vietnam samenviel met anti-imperialistische en socialistische bewegingen. Zouden die

VOLKSHOGESCHOOL EERBEEK KURSUSSEN MET VORMINGSWERKERS

3—8 juli.

„Vormingswerk en het kapitalisme”.
Analyse van structuren, ontwerpen en toetsen van alternatieven.

24—29 juli.

„Vormingswerk en taalproblemen”.
Funkties en disfunkties van taal in het vormingswerk; methoden van „mondig maken”

28 aug.—2 sept.:

„Anderen leren fotograferen in groepsverband”.
Didaktiek van de fotografie in het groepswerk.

Voor inlichtingen en opgaven wenden men zich tot de volkshogeschool, Prof. Weberlaan 1, Eerbeek, 08338-9021*

panen over is, zijn botte collaborators en kunnen even goed landverraders genoemd worden. Trouwens de sfeer van corruptie en bederf in Saigon, hoofdstad van dit zuidelijke schijnland, is groter dan waar ook ter wereld. Amerikaanse diplomaten maken daar gebruik van om met omkoopsommen te strooien, maar raken anderzijds geld wanhopig doordat niemand te vertrouwen blijkt. Allicht. Toch is er een vrij grote groep van de bourgeoisie aldaar die met de buitenlandse machtdaer die met de eigen belangen heeft verstrengeld, dat ze op leven en dood met die buitenlanders verbonden zijn. Zoals vroeger de katholieke bourgeoisie in dit land van boeddhisten met de Fransen verbonden was.

er is maar een echte wijkplaats

De Amerikanen zijn in de afgelopen tijd, door middel van Zuidvietnamese huurotroepen (dat heet: *Vietnamisering*) Cambodja en Laos binnengevallen, om de zogenaamde „sanctuaries” — wijk- en vrijplaatsen — van de tegenstander op te ruimen. Van die acties is niets terechtgekomen. Maar in feite is de enige „sanctuary” het gebied van Noord-Vietnam, bestuurd door de regering van Hanoi. Logisch dat deze wijkplaats van het grootste belang is voor de bevrijdingsbewegingen in heel Indochina. De mensen in deze wijkplaats zijn volstrekt solidair met de opstandige boeren in Laos en Cambodja, en natuurlijk in Zuid-Vietnam, en van daaruit ontvangt men wapens, steun en organisatie.

De Amerikanen opereren, om hun militaire acties een schijn van wettigheid te geven, met de door hen zelf uitgedachte fictie dat Noord-Vietnam een buitenland zou zijn, een vreemde mogendheid, voor Zuid-Vietnam, Cambodja, Laos. De werkelijkheid is dat de bevrijdingsbewegingen van deze drie landen een niet te verbreken eenheid vormen, ja, een eenheid die door het massale optreden van Amerikaanse legers eigenlijk pas hecht gesmeed is, want oorspronkelijk waren er vrij grote verschillen. Maar Amerika miskent die eenheid. Tenminste: met de tong. Want met daden hebben ze die eenheid wel degelijk erkend: door namelijk in de drie landen precies hetzelfde geweld ten toon te spreiden. Maar ze houden vol dat het telkens Noordvietnamezen zijn die invasies doen in vreemde landen. Als temidden van deze verschrikkingen ironie nog een plaats kan hebben, dan bedenke men hoe supermenselijke giganten die kleine Noordvietnamezen dan zouden moeten zijn, om overal in Zuidoost-Azië de Amerikanen en hun huurgroepen de voet dwars te kunnen zetten.

Nogmaals: Amerika heeft een schijnlandje gesticht in het zuiden van een

van de Nederlandse regering zich op. Ze hebben de Atjehers ook ooit „onverholde agressie” gepleegd, en daarna de Javanen, en daarna de Indonesiërs, en toen kwamen Van Heutz, of daarvoor Jan P. Coen, en daarna de combinatie Beel-Drees om die agressie te „pacificeren”. Ja, Schmelzer staat in een rijke traditie. Zijn grote voorganger immers, Luns zelf, stuurde nog de Karel Doorman op Nieuw-Guinea af. Kolonialisme en imperialisme zijn de Nederlanders op het lijf geschreven. D. M. van Rosmalen rent in „Elsevier” met dichte ogen achter de Schmelzers aan: „De fabel dat de oorlog een „binnenlandse opstand” van de Vietcong was, gaat nu zeker niet meer op”, schrijft hij onder meer. Maar zelfs J. H. Sampiemon twijfelt daaraan in het „Handelsblad-NRC”. „Het element burgeroorlog is in Vietnam ontegenzeggelijk aanwezig”, klinkt het deftig in de „NRC”.

wie zijn de terroristen

Een protest tegen bombardementen op Zuid- en Noord-Vietnam, en op Laos, en Cambodja is in wezen een protest tegen de poging van Amerika, als laatste in de rij van rijke blanke landen, om met geweld grondstoffen en afzetgebieden overzee in te palmen. Wie dit niet ziet, protesteert weliswaar niet ten onrechte, maar zonder eigenlijke inhoud. De barbaarsheid immers van de Amerikaanse bommen is het rechtstreekse gevolg van de barbaarsheid van het imperialisme, dat altijd op een overmacht heeft gesteund. De bombardementen hebben dan ook logisch een terreurkarakter, op dezelfde wijze als de moordpartijen van Jan Pieterszoon Coen ooit een terreurkarakter hadden, of de acties van Van Heutz in Atjeh. Het imperialisme kan immers nooit steunen op een bevolking. Het kan steunen op een plaatselijke elite (zoals op het ogenblik in Indonesië, Thailand of Perzië) maar nooit op het volk. Het element van de terreur is dus rechtstreeks gegeven. Indochina wordt door Amerikanen al minstens tien jaar geterroriseerd. Als het dan zelf de bevrijdingsbeweging „terroristen” noemt, is de cirkel van de propaganda gesloten.

De maanreis van Young, Mattingly en Duke, noch de klassieke tijd van de bombardementen, vóór het weekend, zodat de pers het verdrag moet weer geven, heeft deze keer de aandacht van miljoenen kunnen afleiden. Velen — en daar hoor ik ook bij — hebben gevreesd dat als de dienstplichtigen eenmaal in de Verenigde Staten terug zouden zijn, en alleen de beroepssoldaten nog de intimidatie via luchttechnologische middelen zouden toepassen, dat dan de aandacht van de mensen niet dan de aandacht zou zijn. Immers, de moord op het Laotische volk die nu al

ZATERDAG 29 en zondag 30 april wordt in het AMSTERDAMSE BOS een manifestatie (muziek, toneel enz.) gehouden waarvan de opbrengst bestemd is voor het Zuidvietnamese Bevrijdingsfront en de Democratische Republiek Vietnam. Aanvang: zaterdagmiddag 4 u. Toegangsprijs 5 gulden.

De manifestatie wordt voorafgegaan door een demonstratieve tocht door de stad, om 2 u., vanaf het Beursplein.

Eveneens op zaterdag 29 april wordt in de Handelsbeurs aan de Meir in ANTWERPEN een avond „Pop for Vietnam” gehouden. Aanvang 6 u. Toegangsprijs 80 fr. Een week later, zaterdag 6 mei, verwacht men 3 à 4.000 deelnemers voor een Vietnam-mars die om 3 u., begint aan het Gedempte Zuiderdok. Via de Arenahal in DEURNE leidt de route naar de Handelsbeurs in Antwerpen voor een bijeenkomst met maaltijd, informatie, muziek, toneel, enz. Afgevaardigden van het Vietnamese Revolutionaire Bevrijdingsfront uit Parijs zullen het woord voeren. De organisatie van de beide Antwerpse manifestaties is in handen van de Humanitaire Werkgroep X. Van de opbrengst worden medicamenten voor Zuid- en Noord-Vietnam gekocht.

jarenlang vanuit de lucht aan de gang is, heeft ook nooit veel aandacht gekregen. Maar blijkbaar is er dan toch iets veranderd. Of ligt het hieraan, dat Noord-Vietnam toch de mensen iets doet, dat kleine, zichzelf besturende gebied, dat sinds dertig jaar alles trotseert? Of misschien is er toch iets doorgedrongen van de aard van de wapens, waarmee de Amerikaanse luchtmacht opereert, en waarbij vergeleken de fosfor- en brisantbommen uit de Tweede Wereldoorlog kleine wapens waren. Misschien is er toch een informatie tot het publiek doorgedrongen, door de dichte wand van propaganda heen die opgetrokken wordt via de Amerikaanse persbureaus en de krantenredacties. De nieuwsvoorziening uit Zuid-Vietnam lijkt thans, nu niet alles meer door Amerikaanse legers wordt gecontroleerd, iets verscheidener te zijn dan tevoren.

met name in amerikaanse kranten

Het is in ieder geval snel vrij duidelijk geworden, dat er een hechte combinatie opgezet is van guerrilla's van het Bevrijdingsfront, bijvoorbeeld ten zuiden van Saigon, met de open oorlogsvoe-

ren sinds kort sterk gevoerd door informatie omtrent de bedreiging van het milieu. Ontbladering zegt de mensen nu meer dan vroeger. De Amerikanen hebben ook duizenden hectaren land in Vietnam met zogenaamde „concussion-bombs” helemaal plat geveegd. Zo'n bom explodeert horizontaal, maakt geen krater maar vernietigt alle leven op een paar honderd hectare. „Hij maakt uit de aard der zaak geen onderscheid”, zei de Amerikaanse geleerde Pfeiffer, die er tegen waarschuwde. Dit soort dingen wekt thans meer afschuw dan vroeger, toen de natuur nog niet zo als kostbaar of vergankelijk ervaren werd.

En wat de „anti-personel-bommen” betreft, een naam die gegeven wordt aan bommen die niet tegen huizen maar tegen mensen gericht zijn (uit de aard der zaak ook zonder onderscheid), zelfs Telegraaf-lezers zullen wel ooit een plaatje gezien hebben van wat zo'n bom doet: kleine plastic kogeltjes bij duizenden in het rond jagen die diep in lichamen dringen en door geen röntgen waargenomen worden.

Over de chemische strijdmiddelen („herbiciden” en „traangassen”) die niet dodelijk zouden zijn, maar in de praktijk wel degelijk dodelijk, of, in zekere zin nog erger, verminkend op het nageslacht inwerken, is niet veel gepubliceerd, daar zijn kranten huiverig voor, maar een kleine dosis informatie over deze dingen blijft lang hangen. Over folteringen is nog maar weinig gepubliceerd. De tijgerkooien, foltergevangnissen op het eiland *Con Son*, in dienst van de Zuidvietnamese-Amerikaanse onderdrukking, zijn in de algemene aandacht geweest. De folteringen die uitgehaald worden op al wat voor „Vietcong” (vrijheidsstrijder) aangezien wordt, door Zuid-Vietnamese collaborerende politietroepen of Amerikaanse, is heel weinig doorgedrongen. Minder dan indertijd uit Algerije. Maar het is er even erg. *My Lai* is zowat de enige officieel toegegeven moordpartij op burgers geweest.

wil nixon beslissing forceren?

Het huidige protest is wel zeer verbreed, zoals aanstaand weekend in het Amsterdamse Bos zal blijken. In de Verenigde Staten geldt hetzelfde, met nog meer intensiteit natuurlijk. Toen Nixon het besluit nam tot het bombarderen van Hanoi, hoofdstad van Noord-Vietnam, en van Haifong, havenstad van Noord-Vietnam, heeft hij allerlei risico's zonder twijfel afgedwongen, zoals bijvoorbeeld zijn reis op 22 mei naar Rusland, de verhouding met Peking, maar misschien niet voldoende het verzet van eigen volk. Hij was gewend geworden aan rust op het thuisfront. Die is nu behoorlijk verbroken, uitgerekend een half jaar voor zijn eventuele herverkiezing als presi-

aanstaand weekend, 29 en 30 april, zal plaats vinden in het Amsterdamse Bos, beginnend met een demonstratie vanaf het Beursplein, zaterdagmiddag om 2 uur, is van groot belang. Het protest heeft van de ene kant niet zoveel zin, omdat een zo breed verzet wel vooral samengebonden zal zijn door gevoelens van menselijkheid, die even respectabel als onmachtig zijn. Van de andere kant echter staat er duidelijk dat de opbrengst van de manifestatie bestemd is voor het Zuidvietnamese bevrijdingsfront (FLN) en de Democratische Republiek Vietnam (Noord-Vietnam). En dat is tenminste een politieke keuze, die hopelijk gepaard gaat met breed politiek inzicht.

Er zullen vooral jongeren op de manifestatie deelnemen, lijkt het. Dat is ook uitstekend. Want jongeren hebben dikwijls meer uitstralingskracht in hun milieu, en waarschijnlijk ook een beter geheugen dan ouderen. Zo gaan de kinderen, klein-kinderen, en achter-achter-kleinkinderen van de Hollandse kolonisten en imperialisten, die vroeger zo trots waren op wat ze hadden uitgevreten (*Daar werd wat groots verricht, was de leuze die feitelijk sloeg op de peperdiefstal uit de Molukken*), zo gaan die achter-achter-kleinkinderen het opnemen voor een klein Aziatisch volk dat zich sinds dertig jaar aan het vrijvechten is, eerst van Japanners, toen van Fransen, toen van Amerikanen en Vietnamese collaborateurs, en die dat doen in het perspectief van een socialistische opbouw van hun samenleving. Zij verdienen alle steun die gegeven kan worden. Niet omdat we anti-Amerikaans geworden zijn, integendeel, we zijn solidair met alle Amerikaanse protest in de Verenigde Staten zelf, maar omdat we op het ogenblik vooral pro-Vietnamees zijn. Leve de bevrijding van het volk van Indochina.

JOOS ARTS

UNCTAD
in c

STRIJD IN VIETNAM

Vervolg van pagina 1

Toen Rogers verklaarde dat de bombardementen beperkt zijn geweest tot militaire doelen sprong een jongeman op de publieke tribune op en schreeuwde: „Dat is 'n leugen. Jullie bombarderen mensen, jullie bombarderen mensen!” Hij werd verwijderd.

Rogers vervolgde, dat „het duidelijk is dat Noord-Vietnam liegt als het zegt dat het geen troepen heeft in Zuid-Vietnam. Deze aanvallen hebben de schijn laten vallen, dat deze oorlog in enige vorm een volksopstand is en zij hebben blootgelegd dat hier sprake is van openlijke agressie van het meest flagrante type. De Zuidvietnamezen hebben de uitdaging beantwoord en hun vastbeslotenheid getoond om zich tegen agressie te verzetten,” aldus Rogers die bepleitte, dat juist nu de Verenigde Staten Zuid-Vietnam niet in de steek mogen laten.

In antwoord op vragen in het Lagerhuis heeft de Britse onderminister van buitenlandse zaken, Anthony Royle, verklaard dat de Britse regering het Noordvietnamese besluit betreurt „om de gevechten te intensiveren door de flagrante inval in Zuid-Vietnam”.

Royle wees erop dat president Nixon de Noordvietnamezen had gewaarschuwd dat hij de Amerikaanse luchtmacht zou inschakelen, als hij oordeelde dat zij hun militaire activiteit in Zuid-Vietnam verhoogden terwijl de Amerikaanse troepen werden teruggetrokken. „Aangezien Noord-Vietnam deze waarschuwing in de wind heeft geslagen, is de Amerikaanse reactie te begrijpen,” zei Royle.

Front

Aan het front in Vietnam worden weinig veranderingen gesignaleerd. Een Zuidvietnamees onderdeel is er maandag in geslaagd de vijandelijke linies te doorbreken en de artilleriebasis Bastogne te bereiken die sinds twee weken door twee Noordvietnamese regimenten werd belegerd, aldus is vernomen.

Bastogne kon in de twee weken van zijn belegering maar twee keer door parachutisten worden bevoorrad. De voortdurende Noordvietnamese beschietingen en veelvuldige aanvallen maakten veelvuldiger bevoorrading onmogelijk.

In An Loc lijkt de situatie niet veranderd te zijn na het laatste militaire communiqué dat maandag meldde dat de communistische strijdkrachten de stad gedeeltelijk hadden ontruimd en dat helikopters de eerste gewonden evacueerden. Rondom de stad schijnen zich gevechten te ontwikkelen.

JONGERENCOMITÉ ORGANISEERT DEMONSTRATIE

Twee dagen op de Vietnamweide

ZATERDAG worden in New York en Los Angeles massale demonstraties tegen de Vietnamese oorlog georganiseerd op initiatief van de *National Peace Coalition*. Er wordt op honderdduizenden betogers gerekend, zo delen de organisatoren mee.

Op diezelfde dag is er in Nijmegen een demonstratie tegen de Indochinese oorlog. Deze week wordt in Groningen aan de universiteit een Indochina-week gehouden. En in het weekeinde van 29 en 30 april organiseert het Komitee Jongeren voor Vietnam in Amsterdam een massale demonstratie, gevolgd door een grote reeks politieke en culturele manifestaties op de Vietnamweide in het Amsterdamse Bos.

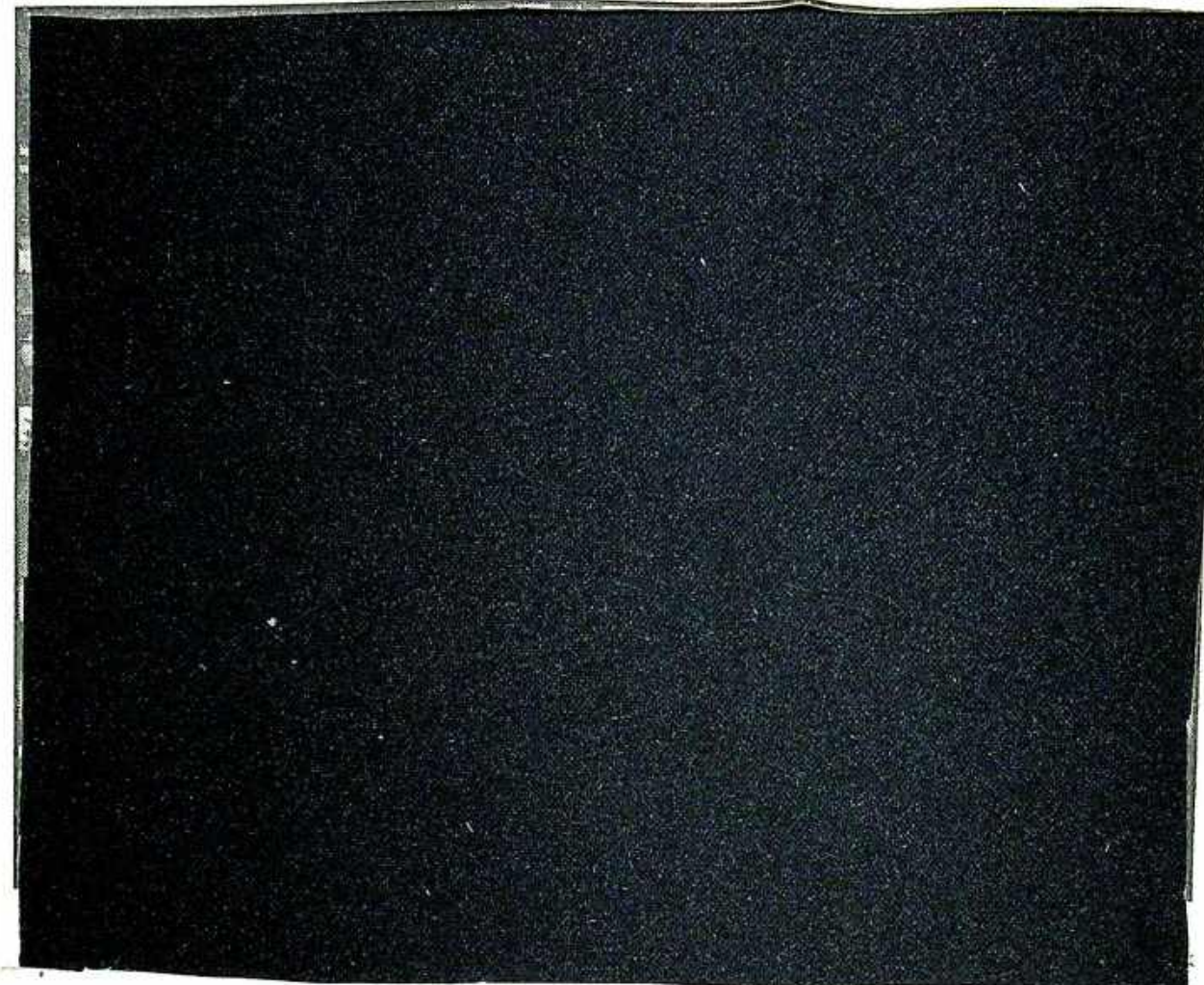
Vietnam is terug in de 'nederlandse' belangstelling, maar opmerkelijk is,

TENTEN en slaapzakken meenemen, zo staat gebiedend op de affiches voor de Vietnam-demonstratie in het weekeinde van 29 en 30 april. Er is van verscheidene kanten al opgemerkt, dat de organisatoren uit zijn op een soort Krallings popfestival. Er komen dan ook nogal wat popgroepen naar de grazige Vietnamweide in het Amsterdamse bos. Een bloemlezing: Solution, Oscar Benton B., Super Sister, Q65, Brainbox, BZN, Groep 1850, CCC Inc.

Maar ook de jazz en de klassieke kunsten en het cabaret zijn ruim vertegenwoordigd:

Elsje de Wijn, Leen Jongewaard, Jules de Korte, Frits Lambrechts, de Amsterdamse toneelschool, Werktheater, DAT, Jan Wolkers, Sybren Polet, Lizzy Sara May, Bernlef, Willem Breuker, Han Bennink, Misja Mengelberg, Louis Andriessen, Theo Loevendie, Vera Beths, Johan van der Keuken, Roeland Kerbosch, Frans Zwartjes, Paradiso, de dammers Harm Wiersma en Krijn Toet en de schakers Langeweg, Van Geet en Nico Schouten.

Ist de interesse niet meer uitsluitend uit de zogenaamde linkse hoek komt. Het zijn niet meer alleen Ton Regtien en Jan Wolkers (die overigens



de affiche voor de demonstratie heeft ontworpen en op eigen kosten vijftienduizend exemplaren heeft laten drukken) die vooroplopen.

Op de lijst van het comité van aanbeveling voor de demonstratie in het Amsterdamse Bos staan nu ook mensen als Jan Blok (gitaar), Henriëtte van Eyck, de schilder Berserik, de impressario Hugo Gordijn, de acteur Luc Lutz, de hoorspeler Huib Orizand, de pianist Roelof Stalknecht, de cabaretiërs Wim Sonneveld (die overigens ook al in het programma Cabaretier voor Vietnam optrad), en Wim Kan (die ook f 100,— stuurde), de volkszangeres Cobi Schreijer. Het zijn geen figuren, die je rechts kan noemen, (de echte rechtse namen komen in het stuk natuurlijk toch niet voor), maar het zijn voor het merendeel wel mensen, van wie je niet verwacht had, dat zij hun naam aan een dergelijke manifestatie zouden geven. In ieder geval mensen, die zich nog nooit zo duidelijk in het openbaar over de zaak-Vietnam hebben uitgesproken.

Dezelfde brede opzet is terug te vinden in de samenstelling van het Komitee Jongeren voor Vietnam, waarin de georganiseerde jeugd via 25 organisaties vertegenwoordigd is.

De ongeorganiseerde, schoolgaande jeugd is vertegenwoordigd in een groot aantal werkgroepen.

We geven hier nog een kleine, karakteristieke opsomming: Bureau Jongerenservice Sittard, Hervormde Jeugdgraad Amsterdam, Paradiso, Nederlands Instituut voor Volksontwikkeling en Natuurvrienden, de ARJOS en... de JOVD Amsterdam. Sterker nog, de JOVD en de ARJOS zijn zelfs vertegenwoordigd in de stuurgroep, die de dagelijkse organisatie

door
Martin Ruyter

uitvoert, hoewel dat in de achterban nog wel enige moeilijkheden heeft opgeleverd.

Wat de organisatie te bieden heeft is niet gering. Zaterdagmiddag 29 april begint de demonstratie om twee uur op het Amsterdamse Beursplein. Om vier uur begint op de Vietnamweide een 24 uur durend programma van popmuziek, cabaret, toneel, lite-

Algemeen Nederlands Jeugdverbond in Amsterdam. Op het uur van de afspraak vergadert de stuurgroep nog. Op de deur van het achterkeldertje waar dat gebeurt zit een briefje: Niet storen. Eerst melden bij Max. Een jongen zit aan een bureautje een stuk over te tikken: Max.

Angela Davis

Het voorkeldertje ziet er uit als al die andere revolutionaire hoofdkwartieren: de muren van boven tot onder bedekt met affiches (hier: Angela Davis — heel groot en mooi — het volkscongres in Groningen en de Vietnam-plakaten met een in verhouding wel een beetje erg grote gele ster in de vlag van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam), kasten en schappen met schijnbaar ordeloos neergegooide stapels papier, brochures, stencils. Op een plank, wel keurig naast elkaar, een rijtje ordners. De radio speelt vrolijke wijsjes en een jongen komt binnen met de proefdrukken van de nieuwe affiches en hij zegt: „Vanavond zijn deze dingen klaar. We zijn eerste met die kleinere begonnen. Ze zijn steeds iets groter geworden. Dit wordt de laatste dreun”.

Later in een café met de stuurgroep, Han de Leeuw van de ANJV, Jeroen de Vries, secretaris-buitenland van de ASVA, Arthur Edwards van de JOVD Amsterdam, Timeke Siegel van het NVV — jongerencontact en Ad Cardol van de Arjos.

De gevoelens ten opzichte van de Nederlandse pers zijn niet hartelijk. „De kranten zwijgen ons dood. We hebben verscheidene aankondigingen verzonden. Er heeft er niet een de krant gehaald”.

Het comité heeft een brief aan de Tweede Kamer gezonden, waarin wordt gevraagd, de regering te bewegen om in Washington te gaan aandringen op stopzetting van de bombardementen in Indochina en op hervatting van de Parijse vredesbesprekingen. Geen enkele krant heeft hier aandacht aan geschonken, zo wordt somber vastgesteld.

Hebben de leden van de stuurgroep zelf een verklaring voor de medewerking van al die organisaties en mensen met vaak tegengestelde politieke opvattingen en nogal uit elkaar liggende levensbeschouwingen aan de grote demonstratie?

De stelling, dat het nu geen kwaad meer kan je openlijk tegen de Amerikaanse oorlog in Indochina uit te spreken wordt een beetje afgezwakt: Iedereen in Nederland (nou ja, bijna iedereen) vindt, dat Amerika uit Vietnam moet. Maar tot nu toe durfden de mensen zich daar niet voor uit te spreken, bang, dat ze in de linkse hoek zouden worden gedrukt. Nu dat demonstratiecomité echter zo'n brede samenstelling heeft nu is dat geen punt meer.

We verwijlen enige tijd bij de aanwezigheid van Arthur Edwards, de vertegenwoordiger van de VVD-jeugd, in de stuurgroep. Na enige

aarzeling blijkt, dat zijn afvaardiging niet rimpeloos is verlopen:

„Ik zat meteen begin januari in de stuurgroep met instemming van het landelijk hoofdbestuur. Maar op het landelijk JOVD-congres van 11 februari bleek, dat er nogal wat kritiek was op het eisenprogramma van de Vietnam-demonstratie (Amerikanen uit Vietnam, stopzetting van de bombardementen, stopzetting Nederlandse steun aan Saigon).

Te ver

Edwards: „Het ging de ledenvergadering net iets te ver. Er was toen net een stuk in de Telegraaf verschenen waarvan de kop luidde: CPN blij met steun ARJOS en JOVD aan Hanoi. Daar was een aantal mensen nogal van geschrokken. De kritiek spitste zich toe op de terugtrekking van alle Amerikaanse troepen. Ze vonden, dat er voorlopig toch een aantal Amerikanen moesten blijven om een zeker machtsevenwicht te waarborgen.”

Toch zit Edwards nog altijd in de stuurgroep. „Kijk”, zegt hij, de JOVD-afdelingen zijn autonoom. Amsterdam hoefde zich niets van dat congres aan te trekken.”

En hoe zit het met de ARJOS?

Daar zijn geen moeilijkheden over de deelname aan de demonstratie en de organisatie gerezen. Hoewel Ad Cardol wel gelooft, „dat er binnen de ARJOS mensen zijn, die zo hun twijfels hebben”.

Parijs

Vorige week hebben vier stuurgroep-leden een expeditie naar Parijs ondernomen om met twee leden van de onderhandelingsdelegatie van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam, Ly Van Sau en Le Mai de demonstratie te bespreken. De twee Vietnamse hebben zich laten bewegen, in het demonstratie-weekeinde naar Amsterdam te komen.

Later zijn we terug in het ANJV-kantoor. De telefoniste heeft met smart op de terugkeer van de stuurgroep gewacht. Er moet onmiddellijk worden besloten, of de popgroep de Kinks wel of niet zal komen. Het meisje noemt het dollarbedrag, dat wordt gevraagd, een erg hoog bedrag dat nog meer verbijstering veroorzaakt, als het in Nederlands courant is omgerekend.

„Tja”, zegt iemand, „maar we moeten natuurlijk wel bedenken, dat de Kinks een enorm publiek trekken”.

AANVALSPAUZE VOOR HANOI?

Washington ontkent bericht bomstop

Amerikaanse marine getroffen

WASHINGTON/SAIGON, 19 april (NYT, Reuter, AP, UPI) — De Amerikaanse minister van defensie Melvin Laird heeft nadrukkelijk berichten uit Saigon tegengesproken, dat president Nixon een stopzetting van bombardementen op Noord-Vietnam heeft gelast.

De persbureaus meldden dinsdag van Amerikaanse militaire kringen in Saigon te hebben vernomen, dat Nixon de stop had afgekondigd voor het hele gebied ten noorden van de 20ste breedtegraad, die 96 kilometer ten zuiden van Hanoi loopt. De Amerikaanse woordvoerders zeiden: „De president houdt met opzet de zaken in toom na de aanvallen in het gebied van Hanoi en Haifong op zondag, om te zien wat Noord-Vietnam nu doet.” Zij voegden er aan toe, dat de aanvallen van zondag een politiek karakter hadden omdat zij als waarschuwing dienden voor Hanoi om het offensief in Zuid-Vietnam te staken en zich terug te trekken.

De activiteiten van de Amerikaanse luchtmacht concentreerden zich maandag en dinsdag op de fronten in Zuid-Vietnam, waarbij meer dan duizend missies werden gevlogen. Slechts „een handvol” aanvallen werden uitgevoerd ten noorden van de gedemilitariseerde zone (de grens tussen Noord en Zuid) en allen werden beperkt tot het gebied beneden de 19de breedtegraad, aldus deze bronnen.

Zij voegden er aan toe, dat echter nieuwe luchtaanvallen op Hanoi en Haifong niet uitgesloten mogen worden geacht. Men hield rekening met de mogelijkheid dat president Nixon met de bomstop voorzichtig reageert op het communistische voorstel in Parijs tot hernieuwd overleg, indien de bombardementen op Noord-Vietnam worden stopgezet.

Washington heeft echter officieel geen toezeggingen gedaan en de eis gesteld, dat het communistische offensief moet stoppen en de Noord-Vietnamezen zich op eigen gebied moeten terugtrekken. Dat dinsdag de activiteiten aan het front in Zuid-Vietnam aanzienlijk afnamen, werd vooralsnog een toeval genoemd. Er waren geen berichten over grote gevechten of kritieke situaties aan het front.

Geen stopzetting

In Washington kwamen dinsdag snelle reacties, eerst van het Witte Huis, toen van het ministerie van Buitenlandse Zaken en tenslotte van minister Laird (Defensie) zelf, dat de berichten over Nixons opdracht over

een bombardementspauze voor het noorden niet juist waren.

Laird verklaarde dit op een persconferentie kort voor hij verscheen voor een hoorzitting van de commissie voor buitenlandse betrekkingen van de Senaat, waar maandag minister Rogers (Buitenlandse Zaken) reeds verantwoordig had afgelegd voor de bombardementen.

Ook dit keer werd de hoorzitting geopend door de voorzitter, de Democraat Fulbright uit Arkansas, een felle tegenstander van de Vietnampolitiek van Nixon. „President Nixon denkt kennelijk dat hij uitsluitend met de luchtmacht kan presteren wat zijn voorgangers niet konden presteren met de luchtmacht én meer dan 500.000 Amerikaanse manschappen.”

Laird verklaarde, dat de Amerikaanse bevelhebbers in Zuid-Vietnam de autoriteit hadden, opdracht te geven tot luchtaanvallen „beneden de gedemilitariseerde zone, in de zone en boven de zone”, en zei dat die aanvallen „voortduurden”.

Maar toen Laird door een Republikeinse senator met nadruk werd gevraagd of op dit ogenblik luchtaanvallen op gebieden bij Hanoi en Haifong „voortduren”, weigerde Laird hier op in te gaan. Hij herhaalde: „Zo lang de invasie voortgaat staat elk gebied van Noord-Vietnam bloot aan aanvallen.” Laird verklaarde ook dat een hervatting van de vredesonderhandelingen op een moment dat de Noordvietnamese eenheden via de gedemilitariseerde zone het zuiden binnentrekken „het toppunt van onverantwoordelijkheid is” volgens de Amerikaanse regering.

Hij was het niet eens met Fulbrights stelling, dat de Vietnamiseringspolitiek was gericht op een overwinning die een einde maakt aan de oorlog. Deze politiek, aldus Laird, is er op gericht „de Zuidvietnamezen het vermogen te geven hun land te verdedigen tegen indringers van buiten.”

Laird gaf vervolgens een optimistisch overzicht van de toestand aan het front, waar de Zuidvietnamezen goed verzet boden. Hij schatte dat van de 130 tot 160 tanks die de Noordvietnamezen hadden ingezet er meer dan honderd door de Zuidvietnamezen zijn vernield.

De bombardementen bij Hanoi en Haifong hadden direct betrekking op het front, aldus Laird, omdat de tanks aan het front werden voorzien van brandstof uit Hanoi-Haifong. Daarom werden zorgvuldig de opslagplaatsen van olie uitgezocht voor de aanvallen.

Oorlogsschepen geraakt

Bij twee incidenten in de Golf van Tonkin zijn zondag en maandag twee Amerikaanse oorlogsbodems getroffen. Twee bemanningsleden gedood en 16 gewond. Dit heeft het Amerikaanse opperbevel in Saigon dinsdag bekendgemaakt. De schepen zijn het fregat Worden en de jager Buchanan, beide uitgerust met geleide wapens.

Eerder was uit militaire kringen in Washington vernomen dat de Worden door Noordvietnamese motortorpedoboten was beschoten. Of dat ook het geval was met de Buchanan is niet bekend omdat het opperbevel in Saigon geen nadere bijzonderheden gaf.

In Hanoi gaf de „commissie van onderzoek naar Amerikaanse oorlogsmisdaden” dinsdag een verklaring uit volgens welke de Amerikanen sedert 6 april meer dan 1.000 aanvalsvluchten op Noord-Vietnam hebben uitgevoerd. Hierbij vielen verscheidene honderden doden onder de burgerbevolking. Tijdens de aanvallen van zondag werden in Hanoi 13 burgers gedood en 27 gewond. Tussen 6 en 16 april werden 13 Amerikaanse oorlogsbodems getroffen en 42 vliegtuigen neergeschoten, aldus de commissie.

gedacht ging echter nogal de mist in. Dagelet stond op, liep haastig naar voren, overhandigde onder het mompelen van enkele onverstanebare woorden het zilveren beeldje aan Cardol, en verdween weer pijlsnel.

me opgevallen. Maar ja, wij ver-amerikaniseren helemaal. Wie maakt er nou tegenwoordig nog een radioprogramma zonder één noot van dat Amerikaanse gespuis erin. Overal is men gek op popmuziek, tot in China toe." (..)

Komitee I

DEZE WEEK hield het (brede) Komitee Jongeren voor Vietnam een persconferentie in Krasnapolsky over de demonstratie volgende week zaterdag in Amsterdam en het daarop aansluitende klassiek-culturele plus pop-festival op de Vietnamweide in het Amsterdamse Bos. Het was een wat wringerige bijeenkomst. De organisatoren hadden namelijk alle denkbare informatie op kaartjes, stencils en affiches aangebracht en dat werd de verslaggevers in keurige mappen, gedekt door de vlag van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam ter hand gesteld. Het treurige gevolg van deze service was, dat de vragenstellers langdurig stil bleven staan bij een kinderachtig conflict binnen het comité, dat uiteindelijk tot het uittrekken van de Federatie van Jongeregroepen in de Partij van de Arbeid had geleid. Totdat de componist Peter Schat, in Schots geruit jach, zich hardop begon af te vragen, waar het nou eigenlijk om ging: om een kleine ruzie in een klein land of om een volk aan de andere kant van de wereld, dat op hetzelfde ogenblik werd uitgemeord. „Misschien mogen we hierna het punt van de FJG laten rusten”, zei persconferentie-voorzitter Cardol van de Arjos, die zijn kans schoon zag, onmiddellijk. Inmiddels heerste er enige geheimzinnigheid over de aanwezigheid van de toneelspeler Hans Dagelet, onder de persvertegenwoordigers. Waarom hij daar was? „Ik heb wel met deze zaak te maken, maar zijdelings”, zei hij. Even later bleek het waarom. „Hans Dagelet”, zei voorzitter Cardol, „zal straks de Louis Bouwmeester-prijs, die hij pas heeft gekregen, beschikbaar stellen voor de actie van het comité.” De ceremonie, die hiervoor was uit-

Komitee II

DE persmap, die was uitgereikt, bevatte naast de adressen in de hoofdstad en heel Nederland, waar kaarten voor het festival in het Amsterdamse Bos kunnen worden gekocht (vijf gulden per stuk) ook enkele pagina's interviews met artiesten, die volgende week zaterdag en zondag zullen optreden.

LEEN JONGEWAARD: „Dat Komitee Jongeren voor Vietnam, hé, daar sla ik helemaal achter. Als je voor zoiets optreedt, dan begrijp je wel hoe diep dat bij mij zit. Maar ik heb geen behoefte om dat allemaal te gaan vertellen.” (..)

ADELE BLOEMENDAAL: (..)
„Trouwens, wat moet ik je zeggen? Alle clichés zijn al gespuid. Het is natuurlijk een schandalige toestand daar. Ik ben absoluut tegen de uitroeiing van dat volk. En dat is toch eigenlijk wat ze aan het doen zijn. De ellende van die kinderen, hé, dat doet me nog het meest. Kijk, meestal ben ik in die dingen nogal passief eigenlijk, maar hier kun je niet onderuit. Ik voel hier heel sterk over, al jaren.” (..)

JULES DE CORTE: (...) „dat zulke manifestatie zo moeten gebeuren pleit tegen de smaak en het moreel van de Nederlanders. Ik ben blij dat het gebeurt, omdat het moet gebeuren. Maar je zou eigenlijk heel Nederland op z'n kop moeten zetten. Bijvoorbeeld een hele dag geen stroom. Of Ajax zou moeten zeggen: Wij voetballen niet tegen Benfica.” (..)

„Bovendien, ik weet nu wel van dat comité af, maar er komt zo ontzettend weinig over in de pers. Dat is

„Ik heb hetzelfde doel als het comité, maar iets wat hout snijdt, komt er vrijblijvends doen. Zolang het ongevaarlijk is doet iedereen mee, maar iets wat hout snijdt, komt er niet uit. Dat kan je je boterham kosten. Misschien dat 'eerst' Willem Duys moet zeggen: mensen, wat er daar in Vietnam gebeurt, dat kan niet. Dat zou invloed hebben.”

Vreze Gods

UIT liefde tot God en diepe bewogenheid voor het geestelijk welzijn van ons volk zenden wij u dit getuigenis. Wij verzoeken u, Redactie, in Uw Redactionele kolommer voor Gods eer en de handhaving van onze Christelijke beschaving te strijden”.

Deze opwekking vergezelt een brochure van een vereniging waarvoor we het bestaan nooit hebben vermoed: De Vereniging Reformatorisch Getuigenis in het Commerciële Leven. Met weemoed wordt in dit godvrezende werkje teruggekeken op een groot verleden. Dat waren noemenswaardige tijden.

De brochure: „Wat was de grootste rijkdom van Nederland in het verleden? De grote handelshuizen in de steden van Holland en Zeeland? De geweldige handelsvloot, die stromegoud en zilver aan ons volk schonk? Nee, dat was Nederlands grootste rijkdom niet. Weet u wat de 'kracht' van ons volk was in de zeventiende eeuw? Het reformatorische geloof van onze vaders en de vreze God in hun hart. De „godsmannen” die het verleden rollen vervolgens van uit: Willem van Oranje, Maurits Frederik Hendrik, stadhouder Willem III, Tromp, De Ruyter, Dathenus Gomarus, Voetius, Heilenbroek, V

Aanval van Migs op Amerikaanse vloot

HONG KONG/SAIGON, 20 apr. (Reuter, AP, NYT, UPI) — Voor het eerst in de geschiedenis van de Indochinese oorlog hebben de Noordvietnamezen vanochtend vroeg een luchtaanval uitgevoerd op schepen van de Amerikaanse zevende vloot in de Golf van Tonkin. Elders van het front in Zuid-Vietnam werd een krachtige opleving van de strijd gemeld waarbij onder meer Noordvietnamese tanks zouden zijn gesigneerd op ongeveer 60 kilometer van Saigon.

In een uitzending van radio Hanoi die in Hong Kong werd opgevangen werd gemeld, dat negen Amerikaanse oorlogsbodems werden aangevallen en in brand geschoten door Noordvietnamese eenheden tijdens acties in de afgelopen twee dagen. In een bericht van het Noordvietnamese persbureau dat in Parijs werd gedistribueerd werd gemeld, dat woensdag drie Amerikaanse vliegtuigen werden neergeschoten boven Noord-Vietnam en dat een Amerikaanse oorlogsbodem in brand werd geschoten.

Met het meermalen van de drie vliegtuigen werden sinds 1 april totaal 54 toestellen vernield. Het totaal sinds 5 augustus 1964 is daarmee gekomen op 3.499 vliegtuigen die vernietigd werden, aldus Noord-Vietnam.

In een voorlopig communiqué van het Amerikaanse opperbevel in Saigon werd donderdag (woensdag Europese tijd) gemeld, dat tenminste drie Noordvietnamese Mig-straaljagers en zeer snelle torpedoboten een aanval deden op schepen van de ze-

vende vloot. Het fregat „Sterret” opende het vuur en haalde een Mig neer. De „Sterret” signaleerde de Noordvietnamese boten op het radarscherm en opende ook daarop het vuur, waardoor naar wordt aangenomen twee boten werden uitgeschakeld. Een van de Amerikaanse schepen werd beschadigd (niet de Sterret) en vier Amerikaanse bemanningsleden werden gewond, aldus het communiqué.

De aanval vond plaats terwijl de Amerikaanse schepen bezig waren Noordvietnamese kustbatterijen te bombarderen ten noorden van de gemilitariseerde zone. De Amerikaanse schepen bevinden zich 30 tot 50 kilometer ten noorden van deze zone in de Golf van Tonkin.

Volgens de radio van het Bevrijdingsleger (Vietcong) zijn tijdens het nieuwe offensief dat op 30 maart begon tot en met 15 april, 30.000 man van de Zuidvietnamese regeringstroepen gesneuveld, gewond of gevangen genomen; meer dan 150 vliegtuigen zijn vernietigd of beschadigd; meer dan duizend militaire voertuigen waarbij 300 pantserwagens en tanks werden vernietigd of veroverd, alsook 200 stukken geschut.

Van het front wordt gemeld dat de communisten een grote overwinning hebben behaald door de verovering van een strategische stad, Hoai An, 456 kilometer ten noordoosten van Saigon. Militaire waarnemers voorspellen, dat de grote slag zich in dit centrale gebied van Zuid-Vietnam zal afspelen.

Volgens het Zuidvietnamese commando gaat het offensief door ondanks grote verliezen van de tegenstander. Het commando meldde dat in de afgelopen 24 uur 660 Noordvietnamezen waren gedood waarte-

genover relatief lichte verliezen staan van de regeringstroepen. Ook de Amerikaanse luchtaanvallen eisten een hoge tol van de tegenstanders. De hoofdweg 13 die de verbinding tussen Saigon en Cambodja vormt, is op verschillende plaatsen afgesneden door de Noordvietnamese en Vietcongenheden.

De kansen op hervatting van het door president Nixon afgebroken vredesoverleg in Parijs zijn gering. De Amerikaanse delegatieleider zei dat de Verenigde Staten „geen prijs wilden betalen” in de vorm van een bombardementstop terwijl het Noordvietnamese offensief in het zuiden voortduurde. En de woordvoerder voor de Vietcong stelde dat het overleg niet zal worden hervat voordat de Amerikanen hun bombardementen stoppen.

Het officiële Noordvietnamese dagblad Nhan Dan heeft woensdag kritiek geleverd op Amerika en Engeland wegens hun steun aan „de mythe” van een Noordvietnamese invasie in het zuiden, die als argument wordt gehanteerd om de bombardementen op Noord-Vietnam te rechtvaardigen. Ondanks die bombardementen vecht Noord-Vietnam door, aldus Nan Nhan Dang.

In Washington is bekend gemaakt dat president Nixon volgende week een verklaring zal afleggen over de toestand in Vietnam en verdere terugtrekking van Amerikaanse troepen.

Demonstranten tegen de oorlog hebben dinsdag geprobeerd brand te stichten in het kantoor van Nixons belangrijkste adviseur Kissinger, die door de demonstranten als „architect van de hervatting der bombardementen” wordt beschouwd.

het standpunt nuiddigt, dat de Noord-Vietnamezen eerst hun offensief moeten staken en zich op eigen gebied dienen terug te trekken. Maar Noord-Vietnam heeft altijd het standpunt gehuldigd dat de strijd in Zuid-Vietnam wordt gevoerd door de strijdkrachten van het Zuidvietnamese bevrijdingsleger (Vietcong).

Xoan Thoei verklaarde op een persconferentie, dat de Amerikaanse regering liegt als zij beweert, dat Hanoi bij geheim overleg in 1968 beloofd zou hebben zich aan een aantal voorwaarden te houden indien de Verenigde Staten hun bombardementen zouden staken.

Leugen

Onder meer minister Laird (defensie) had deze week de nieuwe bombardementen verdedigd met het argument, dat Noord-Vietnam zich schuldig had gemaakt aan „een flagrante en massale schending van de afspraak van 1968, door een aanval te lanceren via de gedemilitariseerde zone in de richting van Quang Tri en Hué begin van deze maand”.

Washington heeft herhaaldelijk verklaard, dat deze „afspraak” van 1968 de belofte inhield van Hanoi dat de militaire activiteiten niet zouden worden opgevoerd, dat de gedemilitariseerde zone niet zou worden overschreden en dat geen grote steden in Zuid-Vietnam, zoals Saigon, Hué en Danang zouden worden aangevallen. De Amerikanen zouden dan de bombardementen stoppen, opdat het vredesoverleg in Parijs kon beginnen.

Thoei legde er gisteren de nadruk op, dat Hanoi nimmer voorwaarden heeft aanvaard hoewel de Amerikanen dit wel probeerden. De toenmalige Amerikaanse delegatieleider Averell Harriman zegde toe, dat in een eventuele Amerikaanse verklaring over staking van de bombardementen het woord „voorwaardelijk” niet zou worden gebruikt en dat hij het Noordvietnamese stadpunt — dat er geen voorwaarden konden zijn — aanvaardde. Noord-Vietnam nam hier toen genoegen mee, aldus Thoei, omdat men meende aan een toezegging van een beroemde diplomaat als Harriman „enige waarde” te mogen toekennen. Nu Washington echter de zaken anders voorstelt, aldus Thoei, had hij de kwestie geopenbaard. Hij deelde als bewijs verslagen uit over de kern van de toenmalige onderhandelingen.

Reactie Harriman

Zowel Averell Harriman als Clark Clifford, die minister van defensie was onder president Johnson, hebben verklaard dat de afspraak geen betrekking had op enige toeneming van Noordvietnamese infiltraties in het zuiden noch op een algemene toename van de gevechten. Ergo, de Verenigde Staten verkregen het recht niet om

deze punten te bombarderen. Zowel Harriman als Clifford verklaarden, dat Nixon zijn eigen interpretatie had ontwikkeld om hem in staat te stellen vrijelijk te gaan bombarderen.

„Het is nu een beetje laat om een afspraak aan te halen, die je zelf reeds hebt verworpen”, aldus Harriman in een telefonisch vraaggesprek op dinsdag. Harriman verklaarde toen ook, dat hij geen afschriften had van het verslag van de toenmalige onderhandelingen. Washington heeft geweigerd dit geheime verslag bekend te maken. Toen gisteren Harriman opnieuw om reactie werd gevraagd, ditmaal op de verklaring van Thoei, weigerde Harriman commentaar omdat hij de verklaring van Thoei nog niet had gezien.

Offensief

Troepen van Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront hebben donderdag successen geboekt in Zuid-Vietnam en in Cambodja. In Zuid-Vietnam

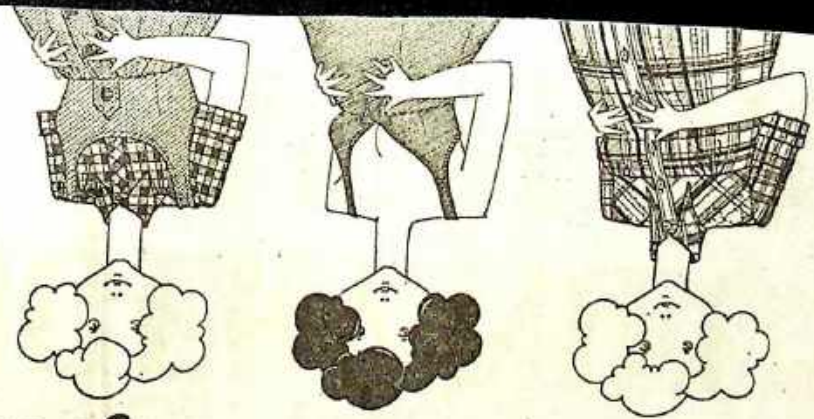
veroverden ze na een belegering van een week de stad Hoai An (38.000 inwoners) die ten noorden van Qui Noh vlakbij de kust ligt. Hun lucht-afweerschut rond An Loc was zo hevig dat de bevoorrading van de belegerde Zuidvietnamese troepen moest worden stopgezet. Om An Loc, ten noordwesten van Saigon, wordt hevig gevochten.

In Cambodja zijn troepen van Noord-Vietnam en Cambodjaanse bevrijdingstroepen erin geslaagd vrijwel de hele „Papegaaibek” (het deel van Cambodja dat uitsteekt in Zuid-Vietnam) onder controle te krijgen, met uitzondering van de provinciale hoofdstad Svay Rieng, die nog door hen wordt belegerd. Noord-Vietnam berichtte donderdag dat boven de Noordvietnamese provincies Quank Binh, Nahe An en Ha Tinh vijf Amerikaanse vliegtuigen zijn neergeschoten. Woens-

dag waren twee Amerikaanse oorlogsbodems van de zevende vloot in de Golf van Tonkin getroffen door bommen van Noordvietnamese Migs. De kruiser „Oklahoma City” liep lichte schade op door scherven maar de torpedoboot „Highbee” werd zo zwaar getroffen dat het schip voor reparaties naar Danang moest varen.



Zwangerschap. E vreugden. En met n Eén van die zorgje naam aan? Vroegere oplossin dezelde jurk. Die je da Oplossing van nu Afdeling Baby en kleu



Is 't lieve leventje al begonnen

WASHINGTON: 13 HANOI-DIVISIES

Weer bombardement op haven in Noordvietnam

Mijnen voor Haifong?

SAIGON, 22 april (Reuter, AP, NYT, UPI) — Amerikaanse B-52 „vliegende forten” en tactische jachtbommenwerpers van de marine hebben weer een grote aanval gedaan, ditmaal op doelen bij de Noordvietnamese havenstad Thanh Hoa bij de 20ste breedtegraad, ongeveer 128 kilometer ten zuiden van Hanoi. Het waren de meest noordelijke bombardementen sinds de aanvallen op Hanoi en Haifong afgelopen zondag.

Een jachtbommenwerper werd neergeschoten, maar de twee bemanningsleden konden worden gered, aldus een bekendmaking van een Amerikaan woordvoerder in Saigon. Verder werd een Phantom van de luchtmacht neergehaald. Hij weigerde te zeggen hoeveel toestellen aan de aanval deelnamen. Doelen waren militaire logistieke installaties, verkeersaders en luchtafweerstellingen in het gebied. Waarnemers schatten dat 100 tot 150 aanvalsvluchten op Thanh Hoa werden uitgevoerd. Thanh Hoa is een belangrijk knooppunt van spoor- en autowegen, die door de Amerikanen van belang worden geacht voor de aanvoer van militaire voorraden naar het zuiden.

Het Amerikaanse commando meldde, dat sinds het oplaaien van de strijd begin deze maand zeven vlieg-

ingezet om de provinciale hoofdstad Svey Rieng te behouden. De stad is het laatste belangrijke bolwerk in de streek bekend als de Papegaaiebek, waar de regeringstroepen nog stand houden.

Laatste divisie

Volgens Amerikaanse autoriteiten in Washington zijn vooruitgeschoven eenheden van de laatste Noordvietnamese gevechtsdivisie die nog in Noord-Vietnam achter de hand werd gehouden, in de gedemilitariseerde zone gesignaleerd, op weg naar het zuiden. De divisie nummer 325 C van 10.000 man wordt ondersteund door tanks, lange afstandsgeschut en afweergeschut.

Deze divisie is de laatste van de dertien Noordvietnamese gevechtsdivisies die zich volgens de Amerikanen reeds in Zuid-Vietnam, Cambodja en Laos bevinden. Er zijn nu nog twee divisies in opleiding en niet op volle sterkte in Noord-Vietnam, aldus Washington.

De Amerikaanse delegatie naar de vredesonderhandelingen in Parijs heeft vrijdag een volgens haar eerste volledige lijst bekendgemaakt

van Noordvietnamese of door Noordvietnamezen geleide legerdivisies in Zuid-Vietnam, Laos en Cambodja. De lijst is bedoeld als weerlegging van de Noordvietnamese stelling dat de strijd in deze landen wordt geleverd uitsluitend door nationalistische bevrijdingslegers. Volgens de Amerikanen zijn er nu 13 Noordvietnamese divisies en twee zogenaamde Vietcong-divisies in de strijd gewikkeld buiten Noord-Vietnam.

Mijnen

De Washington Post meldde vrijdag dat een Amerikaans oorlogsschip in de Filippijnen mijnen aan boord heeft genomen die gebruikt zouden kunnen worden om de haven van Haifong af te sluiten. Het blad dat militaire kringen aanhaalde, schreef dat het inladen van mijnen niet persé betekent dat die voor Haifong zijn bedoeld, maar dit is wel een van de mogelijkheden die zijn geopend door minister van defensie Laird, aldus het blad. Het Pentagon weigerde commentaar op dit bericht.

Gouverneur Ronald Reagan van Californië heeft vrijdag verklaard dat president Nixon openlijk rekening zou moeten houden met de mogelijkheid van het gebruik van kernwapens in Vietnam. „Ik zou graag willen dat de vijand van uur tot uur en van dag tot dag zich afvraagt, wat de Verenigde Staten nu precies zouden kunnen doen om hun troepen te beschermen,” aldus de Republikeinse gouverneur.

Vice-president Agnew heeft felle kritiek geleverd op de Democratische presidentskandidaten Muskie, McGovern en Humphrey alsook op senator Edward Kennedy wegens hun aanvallen op het Vietnambeleid van president Nixon. Toen de Noordvietnamezen Zuid-Vietnam binnenvielen deden zij er het zwijgen toe, aldus Agnew.

Een coalitie van groepen die tegen de oorlog zijn en die gesteund wordt door 20 senatoren en congresleden heeft op het Amerikaanse volk een beroep gedaan om massaal op 4 mei in het gehele land protestdemonstraties te houden. Op de universiteit van Maryland is de noodtoestand afgekondigd na drie dagen van demonstraties en uitbarstingen van geweld. Leden van de nationale garde bewaken de universiteit.

Het Deense parlement heeft gisteren een resolutie aangenomen met 110 tegen 57 stemmen, waarin de terugtrekking van alle buitenlandse troepen uit Vietnam wordt geëist en een einde van de Amerikaanse bombardementen op bevolkingscentra in Noord-Vietnam.

3045
Brieven
TELE
vras
Han

tuigen verloren zijn geraakt en 12 bemanningsleden vermist worden. Noord-Vietnam meldt dat over diezelfde periode 58 toestellen werden neergeschoten, waaronder vijf van de zware B-52 bommenwerpers, en dat verscheidene bemanningsleden gevangen werden genomen. Het totale verlies van Amerikaanse vliegtuigen in de oorlog is hiermee gekomen op 3504, aldus Hanoi.

De Noordvietnamese autoriteiten verwachten kennelijk zware Amerikaanse luchtaanvallen op de hoofdstad. Buitenlandse diplomaten zijn in de nacht van donderdag op vrijdag op het ministerie van buitenlandse zaken onboden waar hun werd verzocht vrouwen, kinderen en personeel dat niet onmiddellijk bij de hand moest zijn binnen 72 uur uit Hanoi te evacueren.

Andere buitenlanders is verzocht voortdurend voor drie dagen levensmiddelen bij de hand te hebben, evenals kleding en persoonlijke papieren. Zij die geen kennis hebben van eerste hulp kunnen van verpleegsters les krijgen.

Zware strijd

Volgens militaire kringen in Saigon hebben de gecombineerde eenheden van Noord-Vietnam en de Vietcong vrijdag de districtsplaats Hiep Doec, 48 kilometer ten zuiden van de grote havenstad Danang, veroverd. Het is de achtste districtstad die de Zuidvietnamezen sinds het grote offensief hebben moeten prijsgeven.

De meest spectaculaire strijd speelt zich nog steeds af rond An Loc 96 kilometer ten noordwesten van Saigon aan de hoofdweg 13. De Zuidvietnamezen hebben donderdag een nieuwe aanval met tanks afgeslagen, waarbij zij vier tanks zouden hebben uitgeschakeld. Maar 10.000 man Zuidvietnamese versterkingen hebben An Loc niet kunnen bereiken en zijn nu zelf in strijd gewikkeld. Een speciale groep Zuidvietnamese parachutisten die bij An Loc werd ingezet, werd voor een deel in de pan gehakt. De rest werd weer teruggetrokken in helicopters.

Om An Loc woedt een prestigeslag omdat de Voorlopige Revolutionaire Regering hier de tijdelijke hoofdstad wil vestigen en het bewind in Saigon dat koste wat het kost wil voorkomen. An Loc wordt door het gehavende garnizoen van 5.000 man verdedigd tegen de aanvallers die op 8.000 man worden geschat. De Amerikanen voeren zware bombardementen uit in dit gebied.

Uit Pnom Penh wordt gemeld dat Cambodja zijn hele luchtmacht heeft



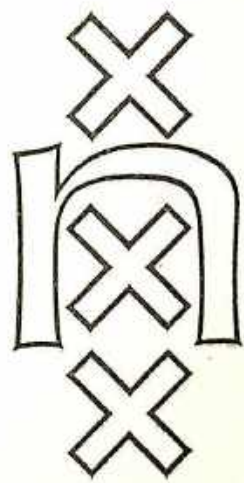
Salaris tot maximaal f 2462.— bruto per selectieprocedure.

Een psychologisch onderzoek zal deel Leertijd tussen 30 en 40 jaar.

- enige juridische kennis.
- redactionele vaardigheid
- buiten de universitaire gemeenschap
- sociale vaardigheid, in verband met
- praktisch inzicht en objectiverend
- ter zake nuttige voorigezette oplei
- een middelbare schoolopleiding, bi
- beschikken over
- Zij die naar deze functie wensen te sol
- commissiewerk.
- servicestavenstelling. Voorts meen
- bewonersreglement, incasso dubieuze
- hij de juridische aangelegenheden, de
- in ruimere zin, het ontwerpen van inte
- Met een vijftal medewerkers behartigt
- van de afdeling Algemene Zaken

Hoofd

ontstaan van
waar thans 40 personen werken, zal bi
welk getal binnen twee jaar rond 7500
beheer, de bouw en exploitatie van tha
De activiteiten van de Dienst Studente



Universiteit van Amsterd

Ook acties tegen oorlogsindustrie

NEW YORK, 24 april (NYT, Reuter, AP, UPI) — Een golf van protestdemonstraties tegen de oorlog heeft de Ver. Staten het afgelopen weekeinde overspoeld en verwacht wordt, dat deze acties die voor het merendeel spontaan groeiden, op nog grotere schaal georganiseerd zullen losbarsten. De acties waren tot dusver de grootste sinds de massale demonstraties als reactie op de Amerikaanse inval in Cambodja in 1970. Van het front in Vietnam worden nieuwe tegenslagen gemeld van het Zuidvietnamese leger, terwijl troepenversterkingen voor Saigon worden aangevoerd uit vrees voor een aanval op de hoofdstad.

Naar schatting 30.000 demonstranten gingen in New York de straat op met spandoeken, zoals „Gooi Nixon boven Haifong uit” en in koor leuzen roepend tegen het beleid van Nixon. Aan de Amerikaanse westkust kwamen twaalfduizend demonstranten bijeen in Los Angeles en meer dan 30.000 mensen, geleid door Vietnam oorlogsgewonden in rolstoelen, hielden een betoging in San Francisco. Bij verschillende betogingen in het hele land werden honderden demonstranten aangehouden door de politie.

De belangrijkste motieven van de demonstranten waren: het verzet tegen Nixons beleid en pleidooien om hem in november niet te herkiezen; het verlangen naar „vrede nu”; het lijden van het Vietnamese volk; verzet tegen de bombardementen op Noord-Vietnam; een aanmoediging voor de Vietcong om de strijd tot de overwinning voort te zetten. In vele demonstraties werden vlaggen van de Vietcong meegevoerd. In Atlanta drong een Vietnam-veteraan een katholieke kerk binnen en schoot met een geweer op een crucifix. Hij werd aangehouden.

Vele actiegroepen, voornamelijk van studenten, hebben hun demonstraties gericht tegen specifieke objecten, zoals Amerikaanse industrieën die oorlogsmateriaal leveren voor Vietnam. De methodistische kerk van Amerika heeft een dringend beroep gedaan op de industrie, om op te houden met de produktie van uitrusting voor de technologische luchtoorlog in Zuidoost-Azië. Het beroep werd geformuleerd op een bijeenkomst van gedelegeerden in Atlanta (Georgia).

In het beroep werden geen namen van industrieën genoemd, hoewel in het ontwerp van de resolutie vier ondernemingen werden genoemd als degenen die een essentiële rol spelen in de oorlogsindustrie. Deze vier namen (die uiteindelijk werden geschrapt) waren General Electric, Honeywell, International Telephone and Telegraph, Standard Oil of New Jersey.

Tomaten

Tijdens een militaire oefening bij El Paso in Texas is de voormalige Amerikaanse commandant in Vietnam, generaal Westmoreland, die nu stafchef is van het leger, met tomaten bekogeld. Een tomaat trof hem in het gelaat. Drie betogers werden aangehouden.

81 leden van het congres hebben schriftelijk president Nixon verzocht om een bijeenkomst waarop hij de Vietnam-politiek uiteenzet. Senator Humphrey, een der Democratische kandidaten voor het presidentschap, heeft verklaard dat alle Amerikaanse strijdkrachten in Vietnam „kunnen en moeten” worden gerepatriëerd „binnen 30 tot 60 dagen”, door middel van een luchtbrug. „De Verenigde Staten hebben Zuid-Vietnam de beste jaren van ons leven gegeven alsook de beste uitrusting en hulp voor het leger van 1,2 miljoen man in dat land. Het enige, dat wij hun niet kunnen geven is de wil om zichzelf te verdedigen”, aldus Humphrey.

In Washington verklaarden goed ingelichte kringen, dat president Nixon tot de bombardementen op Hanoi en Haifong besloot ondanks waarschuwingen van enkelen van zijn adviseurs dat dit hem de verkiezingen kan kosten. Nixon zou hebben

gezegd, dat de militaire overwegingen op de eerste plaats kwamen. Nixon die in Camp David in afzondering overleg pleegt met zijn adviseurs om een politieke verklaring voor te bereiden, heeft zich tot dusver van commentaar onthouden.

Ook elders zijn demonstraties tegen de oorlog gehouden. In Barcelona gooiden studenten stenen en brandbommen door de ruiten van Amerikaanse kantoren. Scholieren verbranden een Amerikaanse vlag tijdens een betoging. In Rome ontplote een bom bij de Amerikaanse ambassade die geen schade aanrichtte. In West-Berlijn betoogden 10.000 mensen en in Zürich kwamen tweeduizend betogers tegen de oorlog de straat op. In Parijs werd een massale protestvergadering belegd, waarop vertegenwoordigers van Noord-Vietnam en de Voorlopige Revolutionaire Regering redevoeringen hielden die vele malen door applaus en gejuich werden onderbroken.

Zware verliezen

SAIGON — Aan het front hebben de Zuidvietnamezen weer zware verliezen geleden. Het Bevrijdingsfront heeft volgens inlichtingen van vluchtelingen een districtsbestuur opgericht in Lok Nin, even ten zuiden van de grens met Cambodja in de Zuidvietnamese provincie Bin Long. Lok Nin werd op 5 april door het Bevrijdingsfront veroverd.

De Zuidvietnamese regeringstroo-

pen hebben de artilleriebasis Delt 15 kilometer ten zuidwesten van Dak To in het centrale hoogland verloren. Het Bevrijdingsfront meldde dat Hoap An, 550 kilometer ten noorden van Saigon, door de Amerikaanse en Zuidvietnamese luchtmacht met de grond gelijk is gemaakt, nadat deze stad door de Vietcong was veroverd. Wat er van de ongeveer 38.000 inwoners is geworden is niet bekend. Bij de bombardementen komen vele burgers om, aldus het Bevrijdingsfront.

Zware strijd woedt al voor de 18-de achtereenvolgende dag op de stad An Loc ten noordwesten van Saigon waar de regeringstroepen zondagavond na hevige aanvallen nog stand hielden. Saigon heeft enkel honderden militairen van reserve-eenheden uit andere gebieden van Zuid-Vietnam naar Saigon teruggehaald om een mogelijke aanval te weerstaan.

De Zuidvietnamese strijdkrachten hebben sinds begin deze maand een offensief begon zeker 10.000 manschappen verloren door dood of verwonding, aldus militaire zegslieden in Saigon. Volgens deze zegslieden zijn bijna 3.000 Zuidvietnamezen gesneuveld. De cijfers zijn gebaseerd op de eerste gegevens die tot nu toe zijn vrijgegeven.

Volgens de zegslieden zouden de communistische verliezen 13.000 doden en een onbekend aantal gewonden bedragen.

Grotere betogingen verwacht

GOLF VAN PROTEST

IN AMERIKA

Nixon zou terugtocht willen vertragen

Bevrijdingsfront rukt verder op

WASHINGTON, 25 april (NYT, AP, Reuter, UPI) — President Nixon heeft maandag de Amerikaanse beelhebber in Zuid-Vietnam om een speciaal spoedrapport gevraagd over de toestand, dat als basis moet dienen voor zijn besluit om al dan niet naar Amerikanen terug te trekken. Het rapport van de commandant, generaal Creighton Abrams, komt er volgens welingelichte kringen in Washington op neer, dat de toestand ernstig is. De eenheden van Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront hebben belangrijke successen geboekt in het centrale hoogland en rukken verder op naar het oosten in een poging om Zuid-Vietnam in tweeën te delen, aldus Amerikaanse waarnemers.

Aangenomen wordt dat president Nixon maandag aanstaande zijn langverwachte verklaring over Vietnam zal afleggen. Aangenomen wordt ook dat Nixon niet tot een stopzetting van de terugtrekking van Amerikanen zal besluiten, maar wellicht de middenweg zal bewandelen en het repatriëringsschema zal vertragen.

De oorspronkelijke opzet om maandag 1 mei de totale sterkte van landmacht-eenheden terug te brengen tot 69.000 man blijft gehandhaafd. Maar door de opbouw van de Amerikaanse marine in de Indochinese wateren is het aantal marinemensen van 18.000 tot 33.000 opgevoerd. Dan zijn er nog 32.000 Amerikanen in Thailand, die voornamelijk bij de militaire acties (luchtmacht) ter ondersteuning van de oorlog in Vietnam zijn betrokken.

Het Amerikaanse weekblad Newsweek meldt, dat de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam in de periode tussen 1964 en 1968 militair vrijwel nutteloos waren. Dit is volgens Newsweek de conclusie van een geheim rapport dat presidentiële adviseur Henry Kissinger in 1969 zou hebben opgesteld voor Nixon. In het rapport staat voorts, dat nieuwe bombardementen op Noord-Vietnam intensiever zouden moeten zijn,

waardoor het risico groter wordt dat veel slachtoffers onder de burgerbevolking vallen. Kissinger zou voor zijn rapport gegevens hebben gevraagd aan de ministeries van defensie en van buitenlandse zaken en van de inlichtingendienst CIA, aldus Newsweek.

Beroep op congres

PARIS — Mevrouw Ngoejen Thi Binh, het hoofd van de delegatie van de Voorlopige Revolutionaire Regering en tevens minister van buitenlandse zaken, heeft in een dringende oproep tot bezinning aan het Amerikaanse congres opnieuw aangeboden de veiligheid van Amerikaanse militairen te garanderen bij een in een tijdschema vastgelegde terugtrekking uit Vietnam.

In haar brief van 20 april aan alle leden van beide huizen van het congres schrijft mevrouw Binh: „Ik dring er bij U op aan president Nixon af te brengen van een riskant pad dat leidt tot allerlei niet te voorspellen gevolgen.”

Zij schrijft dat de Vietcong de Verenigde Staten niet wil dwingen om de Voorlopige Revolutionaire Regering te aanvaarden. Anderzijds zullen wij niet toestaan dat Amerika ons „een door Amerika gecreëerde Thieu-regering opdringt”.

„De Voorlopige Revolutionaire Regering wenst een onafhankelijk, vreedzaam en neutraal Zuid-Vietnam. Wij zijn van mening dat de vreedzame hereniging van Vietnam stap voor stap moet worden uitgevoerd, volgens een akkoord tussen de twee zones, Noord en Zuid.”

„Als een akkoord is bereikt over deze kwesties tijdens het Parijse vredesoverleg, dan zal de oorlog snel kunnen eindigen en zullen de wederzijdse krijgsgevangenen spoedig naar huis terugkeren.”

„Na het einde van de oorlog, wensen wij vriendschappelijke betrekkingen te onderhouden met de Verenigde Staten op basis van gelijkheid en wederzijds belang,” aldus enkele passages uit de brief van mevrouw Binh, die er de nadruk op legt, dat dit niet een eis is voor de „capitulatie” van de Verenigde Staten.

Zowel de Sovjet-Unie als China

heeft maandag zijn vastbesloten steun aan Noord-Vietnam herhaald. China beschuldigde Amerika van nieuwe militaire avonturen in Indo-China, die tot mislukking zijn gedoemd.

De Overwinning van het Vietnamese volk werd maandag ook aangekondigd door premier Indira Gandhi van India. Met die overwinning zal bewezen zijn dat de politiek van de grote mogendheden om Aziaten tegen elkaar uit te spelen, niet langer wordt getolereerd. Mevrouw Gandhi die reageerde op Amerikaanse kritiek, dat India begon met agressie tegen Pakistan vorig jaar, noemde de oorlog in Vietnam het meest zinloze conflict in de moderne tijd.

Zij prees het moedige verzet van het Vietnamese volk en zei, dat „een klein land in staat is gebleken 's werelds machtigste land te weerstaan.”

Degenen die „verantwoordelijk zijn voor de moord op talloze onschuldige burgers, vrouwen en kinderen niet uitgesloten, durven ons vandaag de les te lezen over het behoud van de vrede”, aldus mevrouw Gandhi die hiermee volgens waarnemers indirect de felste aanval op de Amerikaanse Vietnam-politiek lanceerde.

Commandopost gevallen

SAIGON — Noord-Vietnam en de Vietcong hebben maandag aanzienlijke successen geboekt aan een nieuw front in het westelijke hoogland van Zuid-Vietnam. Na zware strijd gaf het Zuidvietnamese regeringsleger de strategische stad Tan Canh in de provincie Kontoem op. In de stad was de belangrijkste commandopost gevestigd in het westelijk hoogland. De vernietiging van de commandopost veroorzaakte een chaos in de Zuidvietnamese verbindingen en leidde tot zeer tegenstrijdige berichten van de gevechten. Nadat tegen de avond de grootste Zuidvietnamese tegenstand was gebroken omsingelden de Noordvietnamezen het enige belangrijke vliegveld in de noordelijke provincie Kontoem bij Dat To met acht tanks en een deel van de 6000 man die zich in de omgeving van het drielandpunt hebben verzameld. Er bestaat maar weinig hoop dat de Zuidvietnamezen nu in staat zullen zijn de stad Kontoem, 50 kilometer ten zuiden van Tan Canh, te behouden.

Gisteren was de sfeer op het Amerikaanse hoofdkwartier in Saigon niet veel anders dan normaal, zo leek het althans, maar een officier liet weten van commandanten te velde te hebben gehoord dat de toestand in het centrale hoogland „rampzalig” was.

In de luchtoorlog werden voor de tweede maal bombardementen uitgevoerd op de Noordvietnamese havenstad Than Hoa, 132 kilometer ten zuiden van Hanoi. Ook nu weer namen vliegende torten (B-52) aan de actie deel. Een B-52 werd beschadigd, aldus Saigon. Volgens Hanoi werden een B-52 en twee jachtbommenwerpers neergeschoten, terwijl kustbat terlijen een Amerikaans schip in brand schoten, dat bezig was Tha Hoa te beschieten.

Briefkaarten ^{72 V&L} ^{LSA 210}

SINDS een week of twee is er een briefkaart-actie aan de gang. De bedoeling is, dat een opeenhoping van protesten tegen de Amerikaanse politiek in Vietnam plaats vindt bij de regering en de politieke partijen.

Vele mensen krijgen een briefkaart thuis met de volgende tekst:

„Iedere dag gaat het technisch moorden in Vietnam door. De Amerikaanse regering gaat haar gang — Nederland kijkt toe. Zijn we er zo aan gewend? Beantwoordt de laatste technische escalatie. Protesteer vandaag nog.

Stuur een briefkaart of telegram aan: minister Schmelzer, ministerie van Buitenlandse Zaken, Plein 23, Den Haag.

Of aan: een politieke partij, bijvoorbeeld: PvdA, Tesselschadestraat 31, Amsterdam; D'66, Keizersgracht 576, Amsterdam; PPR, Keizersgracht 138, Amsterdam; KVP, Mauritskade 25, Den Haag; ARP, Dr. Kuyperstraat 3, Den Haag; CHU, Wassenaarseweg 7, Den Haag; VVD, Koninginneweg 61, Den Haag; DS '70, Postbus 9348, Den Haag.

En wel met de volgende tekst: *Stop Computeroorlog in Vietnam, Protesteer. Ageer.*

En zend deze kaart in viervoud aan kennissen of vrienden. Meer mag ook.”

Een nieuwe poging dus en in ieder geval een waaraan de politie weinig kan doen.

Opvallend overigens, dat alle regeringspartijen in Den Haag blijken te wonen, terwijl de oppositie in Amsterdam zetelt.

Het Amerikaanse gewetensconflict over Indo-China

WASHINGTON, april

Een van de problemen rond de studentenstakingen en andere demonstraties tegen de oorlog is dat zij er toe leiden dat de aandacht wordt gevestigd op het gedrag van de demonstranten in plaats van op het wezen van het protest. Hier volgt een samenvatting van het soort retorische vragen, die de Amerikaanse regering en haar verdedigers stellen aan de critici en een poging om de antwoorden van die critici weer te geven aan de hand van de debatten in het congres en in andere discussies.

Vraag: Waarom wordt altijd kritiek geleverd op de opvoering van de oorlog door de Amerikanen terwijl de aanvallen en de politiek van de Noordvietnamezen worden vergezocht?

Antwoord: Omdat het conflict in wezen een oorlog is van de Vietnamezen onderling; omdat de Amerikanen de indringers zijn in de situatie; omdat dood en vernietiging aan beide zijden zijn toegenomen door de Amerikaanse inmenging en de Amerikaanse superwapens; omdat Amerika oorlog voert met een land dat de Verenigde Staten niet bedreigt en waartegen slechts zeer weinig Amerikanen enige grief koesteren.

Balans

Waarom verantwoordt men de Sovjet-inmenging in dezelfde oorlog en waarom zou de communistische verovering van Zuid-Vietnam een moreel verantwoordere vorm van vernietiging zijn dan de Amerikaanse defensieve inspanning?

De Russen hebben Hanoi alleen in die mate geholpen dat de voordelen van de Amerikaanse macht aan de kant van de regering van Saigon teniet kon worden gedaan; en niets wat de Vietnamezen elkaar zouden kunnen aandoen zou vergelijkbaar zijn met de verwoesting veroorzaakt door meer dan tien jaar Amerikaanse inmenging.

Maar waren de Verenigde Staten niet goed en wel op weg naar een complete terugtrekking uit de oorlog? Toonde Amerika niet een grote zelfbeheersing bij het gebruik van zijn militaire macht vóór Hanoi's afsnijf?

De Verenigde Staten bespaarden zichzelf de grote verliezen in de

strijd te veld, maar zij deden al het inogelijke om de oorlog zelf te bevestigen door massale uitrusting van de Zuidvietnamezen en het handhaven van formidabele lucht- en zeestrijdkrachten, zoals men nu kan zien.

Is men niet van mening, dat de verscheidene Amerikaanse aanbiedingen tijdens geheime besprekingen in Parijs, inbegrepen een bestand en nieuwe verkiezingen onder toezicht van een gemengde commissie, waarachtige pogingen waren om een akkoord te bereiken?

De kern van de zaak is altijd de verdeling van de macht in Saigon geweest. Na de Amerikaanse betrokkenheid en verplichtingen ten opzichte van het bewind van president Ngoepien Van Thieu, heeft de andere partij geen basis voor vertrouwen in een verkiezing op zijn Amerikaans en door Saigon georganiseerd. En aangezien de Verenigde Staten weigeren de voorstellen van de andere partij voor een coalitie te accepteren, zijn er geen waarachtige besprekingen gevoerd over de belangrijkste kwestie: beide partijen zoeken nu

PRO EN CONTRA DE OORLOG IN VIETNAM

een oplossing via het slagveld — als of hier evenveel op het spel staat voor Amerika als voor hen.

Waarom zou Amerika hen moeten helpen bij het ten val brengen van het bewind-Thieu en hen aan de conferentietafel de macht geven die zij nimmer konden bereiken op het slagveld?

Omdat zo lang als Hanoi bereid is de oorlog van meer dan 20 jaar voort te zetten, Amerika nimmer kan winnen, de Zuidvietnamezen het nooit alleen af kunnen zonder Amerikaanse hulp en Amerika het motief noch de middelen heeft voor een eindeloze bemoeienis.

Ongeloofwaardig

Maar als Noord-Vietnam werkelijk ervan overtuigd is dat de Vietnamiseringspolitiek van Nixon zal falen

waarom wachtte het niet tot de Amerikanen al hun troepen hadden weggehaald en waarom bood Hanoi dan niet de vrijlating van alle Amerikaanse krijgsgevangenen aan in ruil voor een totale terugtrekking en beëindiging van de bombardementen?

Omdat Hanoi niet gelooft, dat Amerika zijn adviseurs zal terugtrekken en zijn lucht- en zeestrijdkrachten, noch hulp aan Saigon zal stopzetten tenzij het daartoe wordt gedwongen door tegenslagen op het slagveld en door de publieke opinie in Amerika zelf; omdat Hanoi de krijgsgevangenen vasthoudt zo lang nog niet aan al die voorwaarden is voldaan; omdat het Amerikaanse verkiezingsjaar als het moment zie waarop maximaal politiek effect kan worden bereikt door militaire actie.

Heeft Amerika niet een zware plicht ten opzichte van zijn doden en gewonden in deze oorlog? Tegenover zijn krijgsgevangenen? Is het geen zaak van eer en plicht ten opzichte van de Zuidvietnamezen, zelfs als men ervan uitgaat dat de verplichtingen te plot op zich werden genomen?

Een voortzetting van bloedvergieten die niet dient voor erkende belangen van het Amerikaanse volk, kan nimmer de offers van het verleden goedmaken. Met voortdurende bewijzen van Amerikaanse onmacht of koppigheid toont men geen eer. Amerika is lang geleden, en velen malen, zijn verplichting nagekomen om de Zuidvietnamezen te helpen in staat te zijn zichzelf te helpen.

Wil men dan gewoon wegtlopen uit de oorlog, de communisten Zuid-Vietnam laten veroveren en de Amerikaanse bondgenoten overlaten aan

een vrijwel zeker bloedig en pijnlijk lot?

Gezien de stemming van het Amerikaanse volk en de hulpbronnen waarover Amerika beschikt is de enige macht die Amerika nog overblijft in Indo-China, de macht om te onderhandelen over bepaalde voorwaarden voor zijn terugtrekking. Die macht is verminderd tijdens de regering van Nixon en zou vrijwel uitgeput kunnen zijn. Maar wellicht zou Amerika nog enige garanties kunnen verkrijgen dat geen massale verdelingsacties worden ondernomen en enige politieke invloed wordt gegund aan de vele Zuidvietnamezen die niet wensen te worden opgeslokt door Hanoi.

Uitgeput

Wat zouden de reacties zijn van de Zuidkoreanen en de Westduitsers, om twee verdeelde naties te noemen, indien Amerika onbetrouwbaar blijkt wat zijn verplichtingen betreft?

Het is de Vietnam-oorlog — niet de afwezigheid daarvan — die de Amerikaanse energie en wilskracht hebben uitgeput waardoor andere landen zijn gaan twifelen aan de waarde van de Amerikaanse steun. Een verlenging van de oorlog zal dat vertrouwen niet herstellen, en zeker niet als de Amerikaanse steun leidt tot vernieling onder een volk, dat door Amerika in het begin werd geholpen. Niet de Amerikaanse macht alleen, maar het verstandige gebruik daarvan, maakt indruk op bondgenoten.

Gelooft men dat de Russen of zelfs de Chinezen de Amerikanen en verdragen met de Amerikanen zullen respecteren als Amerika zo afgemat is, dat het de vernedering aanvaardt

in Indo-China en ten opzichte van vrienden en bondgenoten?

Falen in Vietnam is niet hetzelfde als een nederlaag en het geven van een nieuwe bestemming aan de Amerikaanse hulpbronnen en energie kan alleen maar de Amerikaanse kracht versterken. De Russen en Chinezen hebben in zekere mate geprofiteerd van de Amerikaanse zorgen en daaruit diplomatieke munt geslagen ten koste van Amerika. Niettemin onderhandelen zij met Washington omdat zij de Verenigde Staten zien als een formidabele macht voor nog vele komende generaties.

Gelooft men dat het Amerikaanse volk steun zou verlenen aan een nederende aftocht, zonder te zoeken naar zondebokken en zonder het land schade toe te brengen door een heksenjacht en wederzijdse verwijten?

Er bestaat geen mislukking zonder pijn of gevolgen. Maar het is moeilijk zich een grotere verdeeldheid en spanning voor te stellen dan zoals die nu reeds zijn veroorzaakt door de oorlog en verwaarlozing van de opbouw in het binnenland. Enkele politici en strategen zouden schade kunnen ondervinden van de nasleep of zelfs helemaal uitgeteld raken. En enkelen van hen zelfs ten onrechte. Maar wat dan nog?

MAX FRANKEL

Vietnam

25/3/72

U hebt in uw berichtgeving vermeld, wanneer, door wie en om welke reden de vredesbesprekingen in Parijs zijn stopgezet: „PARIJS, 24 maart (Reuter, AP — De VS hebben gisteren besloten niet meer met Noord-Vietnam en de Vietcong in Parijs te spreken totdat „de communisten echt wensen te onderhandelen over een vreedzame regeling”. „WASHINGTON, 25 maart (UPI, AP) — President Nixon heeft gisteren op een persconferentie gezegd, dat hij persoonlijk opdracht heeft gegeven aan de Amerikaanse onderhandelingsdelegatie in Parijs voorlopig weg te blijven van de vredesbesprekingen. Nixon deed dit in een poging het „einde-loze propaganda-gepraat” van Noord-Vietnam en de Vietcong te doorbreken.”

U hebt op 4 april in een kop over meer dan de halve breedte van een bladzijde vermeld: „NOORD-VIETNAM ZET GROOT OFFENSIEF IN”. Toch meent u, dat het volgende bericht niet zonder een aanvulling van uw kant gelezen kan worden: „BOMMEN OP HAIFONG EN NABIJ HANOI; WASHINGTON/SAIGON, 17 april ... Zowel de Noordvietnamese delegatie als de vertegenwoordigster van de Vietcong heeft in Parijs de bombardementen fel veroordeeld, hun vastbeslotenheid tot voortzetting van de bevrijdingsoorlog geuit en verklaard, dat een hervatting van het vredesoverleg in Parijs opnieuw in studie zal worden genomen.” U schrijft hierachter tussen haakjes: „(Het overleg is sinds 23 maart door Washington opgeschort als reactie op de invasie in Zuid Vietnam.)”

Uw toevoeging is onwaar en toont aan hoe diep de misleidende propaganda van de Verenigde Staten doordringt.

NIJMEGEN

B. Dechesne

NASCHRIFT — U heeft met uw aanmerking het gelijk volledig aan uw kant. De toevoeging bij het bericht van 17 april berust op een storende vergissing. eMt misleidende propaganda van de Verenigde Staten heeft deze vergissing echter niets temaken. RED.

Bomaanslag

mislukt 72 v

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 26 april — Het Amerikaanse consulaat-generaal aan het Museumplein in Amsterdam is gisteravond iernauwernood ontsnapt aan een bomaanslag. In de wachtkamer van het consulaat was een brandbom geplaatst, die om half zeven gisteravond had moeten ontploffen.

Om vijf uur 's middags ging de 23-jarige employé J. Fritzerin van het Amerikaanse consulaat de wachtkamer binnen om de ramen af te sluiten met luiken. Opeens zag hij achter de zitbank die in de wachtkamer staat een pakketje. Omdat Fritzerin de zaak niet vertrouwdde wierp hij het pakje de straat op en waarschuwde de vice-consul, die vervolgens opdracht gaf de politie te alarmeren.

Experts van de politie onderzochten het pakje en ontdekten dat het een brandbom bevatte met een tijdonisteking, die was afgesteld om half zeven gisteravond. De bom werd onschadelijk gemaakt.

Nixon nam advies niet ter harte

JZVh

*Senator Gravel:
roekeloos en
immoreel*

WASHINGTON, 26 April (UPI, NYT, AP, Reuter) — Kort nadat Nixon president was geworden werd hem gerapporteerd dat het 8 tot 13 jaar zou duren om de pacificatie van Zuid-Vietnam te bereiken en dat de strijdkrachten van het Bevrijdingsfront in staat zouden zijn de geallieerde pogingen om hen uit te putten, eindeloos te weerstaan. Aldus enkele van de conclusies in een geheim rapport dat eerder deze week reeds genoemd werd door het weekblad Newsweek en dat dinsdag in extenso verscheen in de Washington Post.

De Democratische senator Mike Gravel werd dinsdag de mond ge-

snoerd toen hij passages uit het rapport wilde voorlezen, op het argument dat de senaat niet het recht heeft geheime documenten vrij te geven. Maar intussen stond alles al uitvoerig in de pers.

Senator Gravel zei op een persconferentie dat uit het memorandum blijkt dat president Nixon „een roekeloze, immorele politiek volgt die gedoemd is te falen.”

De Post die niet zegt hoe men aan het document is gekomen, schrijft dat het een memorandum is met antwoorden op 28 vragen. De opdracht tot het advies werd door president Nixon in januari, 1969 gegeven, daags nadat hij was geïnstalleerd. Het memorandum dat door adviseur Kissinger werd opgesteld, toont een wezenlijk verschil van opvatting tussen enerzijds de militaire „havikken” die de zaken optimistisch zagen en anderzijds de mensen die de zaken sceptischer en pessimistischer zagen.

De groep der „Havikken” bestond uit de verenigde chefs van staf en het Amerikaanse militaire commando in Saigon, de ambassade daar en de commandant van de strijdkrachten in

de Stille Oceaan. De pers minister werden gevormd door de burgers in het ministerie van defensie, door het ministerie van buitenlandse zaken en de centrale inlichtingendienst (CIA)

Twijfels

Een visie over het pacificatieprogramma was dat het 8,3 jaar zou duren de andere mening was dat dit 13-jaar zou kosten. Men was het er wel met zijn allen over eens, „dat de Zuidvietnamese strijdkrachten op zichzelf niet in staat zijn om nu, of in de nabije toekomst, weerstand kunnen bieden aan de huidige (1969) Noordvietnamese en Vietcong strijdkrachten”. Ook werd het onzeker genoemd dat de bestaande Zuidvietnamese regering en andere niet-communistische groepen „in staat zijn een vredelievende strijd te overleven tegen het Bevrijdingsfront om de politieke macht in Zuid-Vietnam.”

De legers van het Bevrijdingsfront zouden eindeloos lang de geallieerde acties kunnen overleven en bovendien nog in staat zijn grote offensieven te lanceren, aldus het memorandum, dat er ook nog op wijst, dat volgens de inlichtingen van de CIA, de bombardementen op Noord-Vietnam tot dan toe geen ernstige invloed hadden uitgeoefend op „de stroom van manschappen en voorraden naar de communistische strijdkrachten in Laos en Zuid-Vietnam. Noch ondermijnden de bombardementen op enige belangrijke wijze de Noordvietnamese militaire defensiecapaciteit of de vastberadenheid van Hanoi om de oorlog voort te zetten”.

Terugtocht

SAIGON — Europese en Amerikaanse burgers zijn dinsdag geëvacueerd uit de stad Kontoem in het centrale hoogland terwijl Zuidvietnamese troepen een laatste verdedigingslinie opwerpen om de uit het noorden oprukkende Noordvietnamese pantserwagens tegen te houden. Na de bliksemanvallen van maandag op de belangrijke Zuidvietnamese basis Dak To dat veroverd werd bevonden de pantserwagens van Russische makelij zich dinsdag op 20 kilometer van Kontoem, in welk gebied in 1967 de bloedigste gevechten tussen de Amerikanen en de Vietcong werden geleverd.

Aan de oostkust, waar de Vietcong-strijders al het district An Hoi onder controle hebben, bleven zij twee bruggen aan de belangrijkste hoofdweg naar het noorden op. Ook hebben zij de pas van An Khe tussen de steden Pleikoe en Qui Nhon en de enige wegverbinding met het centrale hoogland in handen.

Deze activiteit was weer aanleiding voor de speculaties dat de Noordvietnamezen en de Vietcong er op uit zijn het land in tweeën te snijden.

HANOI — Bij de Amerikaanse bombardementen op Haifong van 16 april zijn 244 burgers omgekomen en 513 gewond. Dit heeft het permanente lid van de „Commissie van onderzoek van de Democratische Republiek Vietnam inzake de oorlogsmisdaden van de Amerikaanse imperialisten in Vietnam”, Ha Van Phau, derde ligg volgers het Noordvietnamese persagentschap meegedeeld.

'Geen vrede door overgave'

NIXON: WE LATEN ONZE VRIENDEN NIET IN DE STEEK

WASHINGTON (UPI/AFP) — President Nixon heeft woensdagavond in een televisietoespraak gezegd dat het Vietnamiseringsprogramma zo goed verloopt dat er voor 1 juli 20.000 Amerikaanse militairen van de nog in Zuid-Vietnam aanwezige 69.000 kunnen worden teruggetrokken.

„De VS zullen Noord-Vietnam blijven bombarderen totdat Hanoi het huidige offensief beëindigt”.

„De onderhandelingen in Parijs zullen worden hervat in de vaste hoop dat vruchtbare onderhandelingen zullen leiden tot snelle vooruitgang. Het eerste deel van deze onderhandelingen moet zijn de stopzetting van de invasie in Zuid-Vietnam en de terugkeer van de Amerikaanse krijgsgevangenen”.

„De Amerikaanse militairen kunnen worden teruggetrokken zonder het doel van het voortbestaan van Zuid-Vietnam als onafhankelijk land in gevaar te brengen.”

„Generaal Creighton Abrams,” zo zei Nixon, „heeft me gezegd dat er nog enkele weken van harde strijd voor de boeg staan. De vijand zal echter z'n wanhopige gokkerij zien falen wanneer de VS de Zuid-vietnamese verdedigers in de lucht en op zee blijven steunen.”

AFWIJZING

„Ik heb het voorstel, de bombardementen op Noord-Vietnam te staken als voorwaarde voor terugkeer naar de onderhandelingsstafel, vierkant afgewezen. Zij (de Noord-vietnamezen) hebben dat de VS al eens eerder geleverd, in 1968, en wij zullen er in 1972 niet opnieuw in lopen”.

„Laten wij de oorlog in Vietnam beëindigen. Maar laten wij dat op zo'n manier doen dat de jongere broers en zoons van de dappere mannen die in Vietnam gevochten hebben, niet zullen moeten vechten in een andersoortig Vietnam in de toekomst”.

Mijn politiek is erop gericht, een veilige vrede in Indochina te brengen en de wereld te laten zien dat de VS van plan zijn hun verplichtingen na te komen”.

„Toekomstige presidenten zullen geen respect verdienen en krijgen wanneer zij de miljoenen mensen die op de VS hebben vertrouwd in de oorlog in Vietnam in de steek laten”.

„Wanneer de VS hen zouden verraden, zou dat gelijk staan aan het afzien van onze moraal, het amputeren van ons leiderschap onder de landen en zou dat een uitnodiging aan de machtigen betekenen, de zwakken over de hele wereld tot hun prooi te maken”.

„Niet alleen voor Zuid-Vietnam staat veel op het spel maar ook voor de Verenigde Staten en voor de zaak van de wereldvrede. Indien een land, dat door andere landen is uitgerust met de modernste wapens, een ander land kan binnenvallen en er in slaagt dat land te veroveren, dan zullen andere landen ertoe aangemoedigd worden hetzelfde te doen — in het Nabije Oosten, in Europa en op andere internationale punten van gevaar.

OORLOGSGEVAAR

Indien de communisten in Vietnam een militaire zege behalen neemt het oorlogsgevaar in andere delen van de wereld enorm toe”.

De Zuidvietnamezen vechten moedig en goed in hun zelfverdediging, zij hebben grote vorderingen gemaakt en zij dragen thans de grootste lasten van de strijd. Wij zien thans de dag naderen waarop daar helemaal geen Amerikanen meer bij de strijd betrokken zullen zijn”.

„De communisten hebben gefaald... de enige hoop, die hen resteert is, om in het congres der Verenigde Staten en door het volk der Verenigde Staten de overwinning te behalen, die zij niet kunnen behalen bij het volk van Zuid-Vietnam of op het slagveld in Zuid-Vietnam.”

Nixon verzocht de Amerikanen zich te verenigen voor een vastberaden en verstandige vredespolitiek — geen vrede door overgave maar vrede met ere — geen vrede alleen voor onze tijd, maar vrede voor de komende generaties. Hij verklaarde, dat het respect van andere landen en volkeren essentieel is, indien de Verenigde Staten leiding willen geven aan de opbouw van een nieuwe structuur van wereldvrede en stabiliteit.

„Nu we aan het einde staan van de lange en moeilijke worsteling in Indochina moeten we standvastig zijn, want alles wat wij hebben gewonnen hangt de komende weken en maanden aan een zijden draad,” aldus Nixon.

Kritiek van Hanoi op rede Nixon

WASHINGTON — De rede van Nixon, waarin hij voortzetting van de bombardementen en verdere terugtrekking van de Amerikaanse troepen uit Indochina aankondigde, is in Hanoi — en door de Vietcong — fel gekritiseerd.

Noord-Vietnam heeft verklaard dat Amerika onaanvaardbare voorwaarden probeert te stellen voor het vredesgesprek dat in de loop van vandaag in Parijs wordt her-
vat.

Nixon verklaarde in zijn redevoering — de eerste sinds het Noordvietnamese offensief — dat er in Parijs vooral gesproken zal worden over de beëindiging van het offensief en de terugkeer van Amerikaanse krijgsgevangenen.

Radio-Hanoi en enkele Noordvietnamese kranten noemden deze voorwaarden onaanvaardbaar en betichtten Nixon ervan een leugenaar te zijn. Het is daarom niet moeilijk te voorspellen dat de hervatte Parijse besprekingen uiterst moeizaam zullen verlopen.

BOMMEN

Over de bombardementen zei Nixon letterlijk dat zij zullen blijven plaatsvinden op militaire doelwitten die, betrokken zijn bij de 'invasie van Zuid-Vietnam'. Hieruit kan opgemaakt worden dat hij een voorlopige stop heeft afgekondigd van bombardementen in de omgeving van Hanoi en de Noordvietnamese haven Haiphong. In Washington wordt aangenomen dat dit het resultaat is van de geheime gesprekken die Nixons adviseur, dr. Henry Kissinger, het afgelopen weekeinde in Moskou voerde met de Sowjet-leider Leonid Brezjnev en de Russische minister van buitenlandse zaken Gromiko.

In zijn rede herhaalde president Nixon de statistieken die hij in eerdere toespraken over Vietnam citeerde, en die moesten aantonen dat het zgn. vietnamiseringsprogramma een succes was.

In dit verband vermeldde de Amerikaanse president niet dat, ondanks de terugtrekking van Amerikaanse troepen te velde, het aantal schepen en vliegtuigen weer is opgevoerd tot het niveau van 1968.

Nixons rede kwam aan de vooravond van de heropening van de onderhandelingen in Parijs. Washington stelt zich daarbij veel voor van het feit dat het Noordvietnamese politburo-lid Le Duc Tho naar Parijs zal komen. Dr. Henry Kissinger zei in een toelichting voordat Nixon zich tot het volk richtte, dat Le Duc Tho 'zelden met weinig bagage op reis ging' — een aanwijzing dat Washington verwacht dat Noord-Vietnam met nieuwe voorstellen zal komen, hetzij in het openbaar, hetzij in de privé-gesprekken. (zie ook pagina 11 voor de tekst van Nixons rede)

Studenten: geweldig of geen geweld?

WASHINGTON, april

DE studentenbeweging tegen de oorlog is weer eens op een kritiek punt aangekomen in haar woelige geschiedenis. Sommige leiders staan weer geweld voor en sommige willen dat niet, terwijl de meerderheid van de studenten apathisch schijnt of gefrustreerd. Daarom kan dit een goed moment zijn om het probleem nader te bekijken.

De militanten onder de studenten koesteren duidelijk de hoop dat zij president Nixon kunnen dwingen tot het stopzetten van de bombardementen op Vietnam en misschien hebben zij zelfs de hoop dat ze hem weg kunnen krijgen, maar terwijl deze tactiek van geweld zonder twijfel ertoe bij heeft gedragen dat in 1968 president Johnson verdween, is de situatie nu geheel anders.

JAMES RESTON
COMMENTATOR
NEW YORK TIMES

Johnson had meer dan een half miljoen Amerikaanse soldaten in Vietnam in de lente van 1968 en hij had geen plannen om ze daar weg te halen. Er was geen duidelijk uitzicht op een vergelijk met China of de Sovjet-Unie, geen werkelijke vooruitgang in de richting van een controle op kernwapens, geen sluitend bewijs van Europese eenheid of een oost-west overeenkomst over de Europese veiligheid, geen wapenstilstand tussen de Arabische staten en Israël in het Nabije Oosten en geen werkelijke onderhandelingen die moesten leiden tot wereldomvattende monetaire en handelshervormingen.

Dat alles is nu anders. Niets is nog helemaal geregeld maar alles is in beweging. De Democratische partij zat in het Witte Huis in 1968 en Richard Nixon probeerde terug te vechten uit een poel van onpopulariteit en verlies, maar nu zit hij in het Witte Huis, in moeilijkheden, maar hij zit wel aan het roer, en het zijn nu de Democraten die in de puree zitten. Nixon zal niet uit het Witte Huis geblazen kunnen worden door studenten die de recruteringsbureaus op de campussen bezetten of die hun rectores uit een raam op de tweede verdieping gooien. Hij zit niet opgesloten in het Witte Huis en is niet gedwongen om het land rond te reizen van militaire basis tot militaire basis. Hij maakt zich geen zorgen over zijn gezondheid en piekert er niet over naar huis te gaan om zijn hachje te redden. Hij doet het goed in de opiniepeilingen en Vietnam daargelaten gaat het goed met zijn buitenlandse politiek. Gewelddadige demonstraties tegen hem kunnen heel best meehelpen zijn herverkiezing zeker te maken.

Twee kansen

De studenten die Nixon kwijt willen en die 20 januari 1973 hebben vastgesteld als de datum waarop hij compleet van het Amerikaanse politieke toneel verdwenen moet zijn, hebben slechts twee kansen, en zelfs die zijn niet erg goed: hun energie wijden aan rustige, wettelijke, politieke organisaties om de 25 miljoen jonge mensen van 18 tot 28 jaar geregistreerd te krijgen en hen te wijzen op de binnenlandse problemen van werkloosheid, hoge prijzen, belastinghervormingen en de hereniging van de natie. Het land heeft genoeg van geweld, heeft genoeg van Vietnam en is tot stervens toe verveeld door het kinderachtige gekibbel van de Democraten — en meer geweld door de militante studenten, die op dit moment zelfs minder populair zijn dan toen zij Nixon hielpen kiezen in 1968, zal alleen maar het land meer uiteenscheuren en er voor zorgen dat de dingen blijven voortduren die ze zelf het meest vrezen en haten.

Het kernpunt dat als enige Nixons Vietnampolitiek bij elkaar houdt is de kwestie van de Amerikaanse krijgsgevangenen. Op dit punt zou de anti-oorlogs-studentenbeweging enige invloed kunnen uitoefenen. Hoe meer demonstraties er op de universiteiten zijn tegen de president, hoe meer Hanoi waarschijnlijk zal geloven dat het de oorlog door een invasie kan winnen, door de Amerikaanse krijgs-

gevangen vast te houden en door te rekenen op de openbare mening in de Verenigde Staten die tegen de oorlog is.

De sleutel tot de beëindiging van de oorlog is het vrijlaten van de gevangene. Als dit eenmaal gebeurd is, dan is het laatste argument voor Nixons politiek weg. Hanoi opereert onder de illusie dat het houden van gevangenen het grootste Noordvietnamese doel is, maar in feite zou het gevangenen houden van deze krijgsgevangenen wel eens de grootste barrière voor een regeling kunnen zijn en niemand heeft een betere kans herop dit fundamentele punt te overtuigen dan de anti-oorlogsorganisaties of de Amerikaanse universiteiten en elders.

Wat doen?

Wat zou Nixon doen als Hanoi plotseling elke Amerikaanse krijgsgevangene naar zijn familie terugstuurde? Het volk van Amerika vertellen dat de bombardementen en de oorlog door moesten gaan om de regering in Saigon te verdedigen? En dat nog wel in een verkiezingsjaar? Met een leger van meer dan een miljoen man, met meer dan duizend Amerikaanse vliegtuigen, vijfhonderd helikopters en een luchtmacht van meer dan 40.000 man? Om het strategisch evenwicht in de Stille Oceaan en de triomf van de democratie in Indo-China zeker te stellen?

Voor dit alles zou een argument te vinden zijn, maar het is niet de soort campagne-rederijkerij die Nixon zou gebruiken om herkozen te worden, en in ieder geval wordt hij niet van zijn huidige koers afgedreven door rotzooi op de universiteiten, omdat hij in de koers een politiek doel ziet, of door bewogen argumenten dat de bombardementen slechts het land vernietigen dat hij denkt te redden.

Misschien zullen kalmere breinen rondom hem — en er zijn er een paar — hem ervan overtuigen dat de procatie van de vijandelijke invasie door de gedemilitariseerde zone, slecht als ze is, niet zo belangrijk is als het grotere doel waarnaar hij streeft van een nieuw akkoord met China in Azië en met Rusland in het Nabije Oosten en Europa.

Maar dit alles zou in de grond geboord kunnen worden door een plotselinge uitbarsting van geweld op de universiteiten, die hem, Nixon, in een hoek schijnen te drijven en aan te vallen. De universiteiten kunnen hem niet overtuigen en afschrikken met demonstraties maar zij hebben de macht een politieke organisatie te vormen en zij zouden enige invloed in Hanoi kunnen uitoefenen om de krijgsgevangenen vrij te krijgen.

En dit soort dingen maken veel meer kans de loop van de oorlog en de verkiezingen te beïnvloeden dan het ingooien van ruiten en het lam leggen van het verkeer.

Vietcong omsingelt Kwang Tri

GROTE DOORBRAAK AAN NOORDFRONT

Hué mogelijk doelwit

SAIGON, 29 april (NYT, Teuter, AP, UPI) — Na een pauze aan het uiterst noordelijke front van Zuid-Vietnam hebben grote eenheden, naar verluidt drie divisies van totaal circa 10.000 man, van Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront een groot offensief ingezet. Zij hebben de belangrijke post Dong Ha veroverd die ten noorden ligt van Kwang Tri, terwijl Kwang Tri zelf reeds in oost, noord en west is omsingeld. Amerikaanse waarnemers houden er rekening mee dat het Bevrijdingsfront het gemunt heeft op de oude keizerlijke hoofdstad Hué, die bij vorige grote offensieven al eerder het doelwit was. Hué ligt ten zuiden van Kwang Tri.

De burgerbevolking is reeds weggevlucht uit Kwang Tri dat onder vuur ligt van artillerie. De Amerikanen hebben een belangrijke brug in de hoofdweg 1 tussen Dong Ha en Kwang Tri stukgebombardeerd om de opmars uit het noorden te vertragen. Amerikaanse verkenningsvliegtuigen meldden zeer grote militaire activiteiten ten noorden van Kwang Tri en signaleerden vele tanks. Twee Amerikaanse toestellen werden door luchtafweergeschut neergehaald. Van een der toestellen kon de bemanning worden gered. Van het andere, een helikopter, kwam de bemanning om.

In verband met het goede weer konden de zware bommenwerpers weer hun lading uitwerpen boven de fronten in Zuid-Vietnam. Vrijdag werden in totaal 26 missies gevlogen door B-52 vliegende forten, waarvan zes missies gericht waren tegen stellingen benoorden Kwang Tri.

Door de inzet van 40.000 man is de machtsverhouding drie tegen 1 in het voordeel van de aanvallers. Volgens woordvoerders in Saigon heeft de Noordvietnamese divisie 320b zich vanuit het noorden gevoegd bij de twee andere divisies, 304 en 308, die reeds in Kwang Tri zaten.

Vrijdag zouden 14 Noordvietnamese tanks in dit gebied zijn vernietigd. De bombardementen vanuit de lucht worden nog gesteund door artilleriebeschietingen van de Amerikaanse vloot.

Een Amerikaanse woordvoerder in Saigon heeft verklaard dat sinds het nieuwe offensief op 30 maart begon, de Amerikanen tenminste tien vliegtuigen verloren en 40 helikopters, 38 Amerikanen werden gedood, 119

werden zwaar gewond en 48 worden vermist.

Van het front in het centrale hoogland wordt gemeld, dat Kontoom zich voorbereidt op een aanval van naar schatting 20.000 Noordvietnamezen en Vietcong. Zij maakten een onttrekkende beweging rond de defensielijn van de regeringstroepen aan de rivier Dak Pui, 11 kilometer ten noorden van Kontoom en naderden de stad vanuit het westen, onder dekking van tanks. De legerleiding in Saigon heeft een brigade van ongeveer 4000 paratroepen ter versterking naar Kontoom gezonden.

Voor het eerst sinds twee weken bereikte een konvooi met voorraden het centrale hoogland komende vanaf de oostkust. Honderd vrachtwagens reden vrijdag Pleikoe, ten zuiden van het bedreigde Kontoom, binnen. Tot donderdag was transport over de oostwest-verbinding niet mogelijk omdat het Bevrijdingsfront de belangrijke An Khe pas beheerste. Deze pas werd veroverd door Zuidkoreanen na hevige strijd.

Van het front in het zuidwesten werd gisteren weinig nieuws gemeld. Rondom de hoofdstad Saigon werden wat zuiveringsacties gehouden. Bij An Loc ten noordwesten van de hoofdstad wordt nog strijd geleverd. An Loc is door de gevechtshandelingen vrijwel totaal in puin geschoten en plangebombardeerd.

Zweedse hulp zoek

Het Zweedse rode kruis heeft vrijdag gemeld dat er na de jongste Amerikaanse bombardementen op Haifong medische apparatuur wordt vermist die door Zweden naar Noord-Vietnam was gezonden. Het gaat hier om röntgenapparatuur ter waarde van 772.000 gulden, die aan boord van een Pools schip naar Haifong was vervoerd en bestemd was voor een ziekenhuis waarin driehonderd invalide soldaten worden verpleegd.

Het zoeken naar de vermiste apparatuur wordt bemoeilijkt door de „chaotische toestand” in Haifong na de Amerikaanse bombardementen.

Uit Moskou werd vrijdag gemeld

dat hoge Russische functionarissen een geheim bezoek aan Hanoi hebben gebracht in verband met het bezoek dat Kissinger in Moskou heeft afgelegd. Onder hen zou de vice-minister van buitenlandse zaken, Nikolaj Firjoebin, zijn.

De Russische commentator Koedrajawtsef schreef vrijdag in het regeringblad Izvestia dat de Amerikanen moeten ophouden met klagen over het communistische offensief in Vietnam en het gebruik van Russische wapens aldus, omdat „oorlog nu eenmaal oorlog is”.

„De Amerikanen zijn helemaal niet van plan de oorlog te beëindigen, dus waarom zouden de Vietnamese patriotten niet het recht hebben hun eigen offensief uit te voeren?”

Wat het gebruik van Russische wapens betreft zegt hij: „Het is logisch dat de Amerikaanse oorlogvoerders er de voorkeur aan geven dat hun B-52 bommenwerpers komen te staan tegenover Vietnamezen met geweren in de hand. Het zou zelfs nog eenvoudiger zijn om ongewapende bejaarden te bestrijden. Maar in Zuid-Vietnam bestaat de Voorlopige Revolutionaire Regering, die vanzelfsprekend het volste recht heeft er voor te zorgen dat haar soldaten die voor de vrijheid strijden, goed en doeltreffend worden bewapend.”

Ochtend

Zg. 2000
72 V

„Jan?”

„Ja.”

„Sta nou op!”

„Hè?”

„Opstaan!”

„Hoe laat is 't dan?”

„Half negen al.”

„Maar het is zaterdag.”

„Ja, maar we zouden naar de Vietnamweide.”

„De Vietnamweide is de hele dag, en morgen ook nog.”

„Maar misschien beginnen ze wel met cabaret, en dat wil ik niet missen. Elsje de Wijn en zo. En Leen Jongewaard.”

„Wie?”

„Leen Jongewaard. Van King Korn, weet je wel. Heb je dat van de week niet in Het Parool gelezen? Die man is er kapot van. Die staat er echt helemaal achter. Niet politiek, want dat kan hij als artist natuurlijk niet beordelen, maar emotioneel. Dat daar allerlei mensen onschuldig in de puree zitten.”

„Op die Vietnamweide?”

„Doe niet zo misselijk. In Vietnam natuurlijk. Adèle Bloemendaal kan ook al niet.”

„Is die er tegen?”

„Doe niet zo mal, en lees de krant, dan had je kunnen weten dat Adèle Bloemendaal het ook een schandalige toestand vindt. Adèle heeft letterlijk gezegd dat ze absoluut tegen de uitroeiing van dat volk is. Maar ze mag

om medische redenen niet optreden van haar dokter.”

„Het is trouwens ook pokkeweer. Lekkere natte boel op zo'n weide. Moet ik soms reumatiek krijgen?”

„Kreeg jij maar eens reumatiek, misschien zou je dan ook eens meer begrip kunnen opbrengen voor het leed dat daar geleden wordt. Sta nou op, want ik wil in ieder geval Rob Hoeke en Supersister horen.”

„Nee, ik sta niet op. Ik ben principieel tegen hudiese acties.”

„Jij bent nergens principieel tegen, je bent alleen maar te beroerd om uit je lute nest te komen. Daarom bereik jij nooit wat. Jan Wolkers is er wèl?”

„Zeker weer in z'n blote kont?”

„Hoon jij maar, blijf maar zo lang mogelijk in je bed liggen blijf jij maar een sjagrijnige Hollandse kankerelaar in de Volkskrant. Toevallig komt Bert Haanstra voor zo'n manifestatie wèl z'n bed uit en toevallig is die net gisteren bij bevordering officier in de orde van Oranje Nassau geworden. Doe nou niet zo flauw. Je hoeft helemaal niet naar Willem Breuker of naar Henk van Ulzen te luisteren — er is ook schaken en dammen. We komen op die manier nooit meer eens ergens.”

„We kunnen vanmiddag toch een kopje thee gaan drinken in het geheel vernieuwde American?”

„Reuze leuk hoor, terwijl Harry Mulisch en Hein Donner en alle andere mensen die een beetje interes-

sant zijn in het Amsterdamse Bos zitten. American zit vandaag en morgen vol reactionaire hufters, ik wil naar die weide. Jij bent toch ook tegen die Amerikaanse bombardementen?”

„Als ik nou het raam openschuif en ik roep heel hard Nixon Moordenaar — dan hoeft ik niet eens m'n bed uit en het effect is veel groter, want al die maffe mensen die hier in de straat wonen hebben die injectie méér nodig dan Leen Jongewaard en Adèle Bloemendaal. En dan zet jij gezellig die LP van Q-65 op en je zet koffie en als de koffie op is doe ik het raam nog een keer open en ik roep: Alle Vuile Rot Amerikanen Onmiddellijk Uit Indo-China. Want dat meen ik, dat weet je.”

„Ik word onpasselijk van je. Jij zult niets nalaten om er voor te zorgen dat mijn hele weekend weer verpest wordt. Dat is het enige waar het jou omgaat. Ik wil naar het ballet van Helen Leclercq en jij verzint alleen maar smoezen om het te verhinderen. Het is misschien wel de laatste keer dat we naar zoiets toe kunnen — straks heeft die rotzak van Nixon al z'n troepen teruggetrokken, of die Parijse onderhandelingen schieten ineens op en het is uit. Dáár zit jij op te hopen, hè? Dat het niet meer hoeft. Vuile lafbek. Blijf maar in je bed, hoor. Ik hoop dat je er in stikt. Roep jij maar scheldwoorden uit het raam — dan mag ik lijn dat ze de politie op je afsturen en dat die je in mekaar timmeren. Ik ga wel weer alleen naar het Radioblazersensemble.”

JAN BLOKKER

Omgekeerde wereld

25 April 2016

De Hanoi-supporters verenigd in diverse groepjes, stichtingen en comité's — meestal bemand met dezelfde personen — zijn weer volop actief in hun protestacties tegen de Amerikaanse steunverlening aan het door Noord-Vietnam aangevallen Zuid-Vietnam. In hun denkwereld is het natuurlijk ontoelaatbaar dat de aangevallene zich tegen de indringer verdedigd.

De agressor mag zich wel in materiaal opzicht doen bijstaan door andere mogendheden (om van de instructies maar te zwijgen) zonder welke een dergelijk militair offensief onmogelijk is, doch de aangevallene is het niet toegestaan zich daartegen met behulp van haar bondgenoten teweer te stellen.

Zo wordt er geprotesteerd bij de Amerikanen, omdat zij de aanvoer van (Russische) bewapening naar het in het offensief zijnde Noord-Vietnamese zwaar bewapende en

geestelijk sterk geïndoctrineerde leger trachten te voorkomen door bombardementen. Noord-Vietnam wordt in haar bestaan als (dictatoriale) volksrepubliek in geen enkel opzicht bedreigd, daarentegen bedreigt het wel de haar omringende landen en volken in gewelddadige vorm.

Om de protestacties een massaal karakter te geven worden nu popgroepen en artiesten ingeschakeld om de jongeren te verlokken zich in een duidelijk opgezette anti-Amerikaanse/Zuidvietnamese en pro-Hanoi meeting uit te leven. Naar goed volksdemocratisch gebruik worden tussen de voorstellingen door opzweepende redevoeringen gehouden en de zelfs eventueel voor de schijn uitgenodigde andersdenkenden krijgen — naar de ervaring heeft geleerd — geen kans om zonder onverstaaenbaar te worden gemaakt hun opvattingen kenbaar te maken. Het andere geluid niet wordt gehoord omdat de andersdenkenden er niets voor

voelen als een prooi in de leeuwenkuil te fungeren.

Wij leveren thans in de omgekeerde wereld. Het recht van de aangevallenen om zich tegenover de agressor te verdedigen heeft plaats moeten maken voor de plicht zich te onderwerpen, het is de tijd van „houdt de agent" in plaats van „houdt de dief".

Wij willen duidelijk getuigen van onze opvatting, stoelende op die van het recht van de aangevallenen om zich met behulp van bondgenoten te verdedigen tegen anderen, die hun samenlevingssysteem op gewelddadige wijze exporteren. Vandaar dat wij onze sympathie en morele steun met overtuiging geven aan de Amerikanen en de Zuid-Vietnamezen in de strijd, die opnieuw is opgelaaid in Zuid-Oost Azië.

BERKEL EN RODENRIJS

P. J. G. A. Ego, voorzitter
oud-strijders Legioen

VIETNAM

Vervolg van pagina 1

President Thieu verklaarde in een 1 mei-toespraak, dat „het communistisch offensief het voortbestaan of de ondergang van het land betekent”. Hij deed een beroep op de arbeiders de aanvallers uit Zuid-Vietnam te verdrijven. „die van onze inspanningen profiteren, maar die het onwezenlijke communistische ideaal nastreven”. „De oorlog is de vijand van de arbeiders en het communisme is de vijand van de vrijheid”, aldus Thieu.

HANOI — De Noordvietnamese regering heeft in een verklaring gezegd, dat de aankondiging van president Nixon, dat vóór 1 juli nog eens 20.000 Amerikaanse militairen uit Zuid-Vietnam worden teruggetrokken, in het geheel niet bewijst, dat Amerika bezig is zich uit de oorlog terug te trekken. Ondanks zware verliezen blijven de Amerikanen hun



macht gebruiken om het Vietnamese volk door versterking van de luchtmacht en de oorlogsvloot te onderdrukken, aldus de verklaring.

Cambodja

PNOM PENH — In Cambodja hebben regeringstroepen de strategisch belangrijke stad Kompong Trach onder de druk van aanvallen van Noordvietnamezen en de Vietcong ontruimd. Kompong Trach beheerst de toegang tot de Mekong-delta in Zuid-Vietnam. Zondag veroverden de Noordvietnamezen en de Vietcong ook de stad Ba Vet in de zogenaamde „Papegaaibek” (het in Zuid-Vietnam uitstekende gedeelte van Cambodja). Zij hebben nu vrijwel het gehele gebied in handen.

In Cambodja werd zondag een referendum gehouden over de nieuwe grondwet, die door president Lon Nol is opgesteld. In de hoofdstad Pnom Penh ontploften bommen in een drukke straat en bij een stemlokaal. Twee leden van de militaire politie en twee burgers werden gewond. Volgens president Lon Nol beheerst de regering twee-derde van de bevolking. Volgens het verdreven voormalig staatshoofd Norodom Sihanek hebben zijn aanhangers al 80 percent van Cambodja „bevrijd” van het bewind van Lon Nol.

• DATUM AFREIS AMERIKANEN • STOPPEN BOMBARDEMENTEN NOORD-VIETNAM HANDHAAF EIS

Toponderhandelaar

Le Doec Tho in Parijs

PARIJS, 1 mei (NYT, Reuter, UPI, AP) — Noord-Vietnam houdt als voorwaarde voor een vredesgesprek vast aan zijn eis, dat Amerika een einde moet maken aan de bombardementen op Noord-Vietnam en een datum moet vaststellen, waarop alle Amerikaanse troepen Zuid-Vietnam zullen verlaten. Dit heeft de Noordvietnamese toponderhandelaar Le Doec Tho zondag bij aankomst in Parijs verklaard. Le Doec Tho herhaalde ook de Noordvietnamese eis, dat de Zuidvietnamese president Ngoen Van Thieu onmiddellijk moet aftreden om plaats te maken voor een regering van nationale eenheid. Le Doec Tho kwam in Parijs aan na tussenlandingen in Peking en Moskou, waar hij overleg pleegde met Chinese en Russische regeringsleiders.

Le Doec Tho verklaarde, dat hij was gekomen om met Amerika te onderhandelen over een vreedzame oplossing voor het Vietnamese vraagstuk. Het op 23 maart door president Nixon afgebroken overleg werd donderdag hervat. Vorig jaar voerden Le Doec Tho en Nixon's speciale adviseur Henry Kissinger ook in Parijs 13 geheime besprekingen. Dit contact werd in oktober door Amerika verbroken. Verwacht wordt, dat Le Doec Tho en Kissinger elkaar weer in het geheim zullen spreken.

Volgens Le Doec Tho worden

DEFARES-E
Terwijl het al
vanaf 1964 (250,5
viel er in 1969 d
nemmen: 247,588.1
1971 nog slechts 2
Vanwaar die o

Supermarkten
met een groot a
steem van „beme
in de stille uren

STELLING

waar in 1906 dat
kocht werd aan
„Nog een kiekje
heer A. van H
hoefde je toen n
trokene en de
dan was de kaart
The Big Whee
uiteraard weer o
nen en Blackpoc
van La Grande
van de Expositi
100 meter hoog
rad op de Florie
dichte treinwago

Het enige wat u nu nog wilt weten is, hoe hoog het
„reuzenrad met panoramagondels“ van de Floriade is. De
hoogte is 50 meter; het aantal gondels is 36. Is dat hoog,
rad in Wenen? Ik kan u melden dat het Prater-Riesen-
rad in Wenen van omstreeks de eeuwwisseling 64 meter
hoog was en 30 gondels telde. Die gondels waren, zoals
nu oude ingekleurde ansichtkaart mij leert, overigens
„de honden waren al“

REUZENRADEREN

Onder de uitdrukkelijkste voorwaarde
Natuurlijk
Dat men de blanco bladzijde overreft.

JONGE DICHTERS
Schrijf wat ge wilt
In de stijl die u het beste lijkt
Er is teveel bloed onder de bruggen voorbijge-
stroomd
Om te blijven geloven
Dat slechts een weg de ware is
In de poëzie is alles geoorloofd

Wat van...

GOES, 29 april — Slechts 22 pe
cent van de bevolking die op de e
landen rond de Oosterschelde woon
is van mening dat deze zee-arm afge
dand moet worden. Dat is het eerste
resultaat van een opinie-onderzoek
individueel van Utrecht via een
steekproefenquête heeft gehouden in
april.

Richingen en ledenlijst
an te vragen:
secretariaat Verbond van
choonmaakondernemers,
Lobbemasstraat 26, Amsterdam.
tel. 020 - 73.39.21

WEEKEINDE VOL MUZIEK IN BOS

Duizenden trotseren regen voor Vietnam

Massa-protest vredig verlopen

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 1 mei

BEESTENWEER voor demonstranten, en daarom kan de opkomst van 12 tot 15 duizend jongeren uit heel Nederland naar het 24-uurs-Vietnam-protest in het Amsterdamse Bos opmerkelijk heten. Verlaten op een glimmende vluchtheuvel van het Am-

sterdamse Stadionplein kleeft zaterdagavond een spandoek („Nederland zeg NEE tegen Nixons Vietnam-moord”) als buit van de wind op de lange stoet. Terwijl dan de televisie huiselijke geborgenheid garandeert met geestelijke liederen en grappen via een verborgen camera, ademt de Vietnam-weide verzoening met het lot dat kleumen betekent.

Het weekeinde „Jongeren voor Vietnam” herbergt de regen en de popmuziek van Kralingen, het begeesterd protest van de Paasheuvel en moet, concludeert PvdA-voorzitter André van der Louw zondag, een appel zijn aan de westerse wereld om de oude machtsposities op te geven.

Protest tegen de oorlog in Vietnam is een vertrouwd beeld in de straten van Amsterdam, maar zo massaal als de tocht van zaterdag hadden we het lang niet beleefd. Jongeren die hun vuisten opheffen als groet voor Duitse toeristen, wier bussen door de massa lang worden opgehouden; een op een bandrecorder aangesloten luidspreker in de stoet die oorlogslawaai produceert; een voertuig met een oorlogsvliegtuig in de vorm van een giftig insect; een meegedragen pop met de woorden dat dit oorlog is; rouwkaarten zonder tekst die aan de toeschouwers worden uitgereikt.

Dienstplichtigen

In dit barre weer jonge vaders met een kind op hun nek. Voor het eerst ook openlijk enige Nederlandse dienstplichtigen met een uniformstuk. Duizenden deelnemers, die regen en wind trotseerden in een manifestatie waarbij liberale, socialistische, antirevolutionaire en communistische jongeren elkaar hadden gevonden.

Als altijd de leuzen „Nixon moordenaar” en „Viva Vietcong”, maar geen incidenten in de binnenstad, behalve een steen door de ruit van de communistische boekhandel Pegasus in de Leidsestraat. Hiervoor acht de politie de extreem rechtse Volksunie verantwoordelijk.

In een woud van spandoeken en Vietcongvlaggen worstelt de massa naar het Amsterdamse Bos, waar veel anderen inmiddels hun tentjes al hebben opgezet en onder diverse plastic afschermingsels bouillon en koffie pruttelen. Wie het zonder tentje moet stellen informeert naar lege plaatsen of kruipt in een grote slaaptent waar niemand bedrukt is, ook al wordt later het roken van wat dan ook verboden.

Wilhelmus

De eerste van de 30 popgroepen neemt bezit van een gigantisch podium, dat door leerlingen van de Rietveldacademie is voorzien van de portretten van Ho Tsj Minh en mevrouw Binh. Als het Wilhelmus losbarst en na een paar strofen ook nog wordt gehonoreerd met applaus is het duidelijk, dat het hier gaat om een demonstratie die ook gericht is tegen de steun van de Nederlandse regering aan Saigon.

In een van de grote tenten wachten twee meisjes van een christelijke MULO uit Zeist op hun vriendjes.

„We moeten vanavond weer thuis zijn”, zeggen ze spijtig. Hun ouders gaven nog maar net toestemming en op school zullen ze er maar niet met de leraren over praten. „Die zijn zo rechts, ik geloof, als je een affiche van de Derde Wereld zou ophangen dat je dan van school wordt getrap”.

Met hen verdwijnen veel anderen door regen en kou. De medische post heeft het 's nachts rustig. Het continuprogramma pop, jazz, klassiek, schrijvers en acteurs levert wel klachten op bij de politie van omwonenden die zich in hun slaap bedreigd zien. De blijvers maken er een toffe nacht van die uitmondt in slechts twee „flipgevallen”.

De wat uitgedunde gelederen worden zondagmiddag weer aangevuld, als woordvoerders van politieke partijen het popgedaver onderbreken. Eregast is Ly Van Sau, vertegenwoordiger van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam.

Hij noemt de huidige Amerikaanse regering de meest barbaarse die de wereld ooit gekend heeft. Ly Van Sau, een onberispelijk geklede man, houdt zijn toespraak in het Frans en oogst veel applaus bij zijn bezwering dat na de overwinning op de Amerikanen („zo zeker als de dag die op de nacht volgt”) Vietnam zal moeten worden bestuurd door een regering, waarin alle sociale lagen van het volk zijn vertegenwoordigd.

„Wij willen niet het monopolie van de macht”. De Vietnamese woordvoerder bedankt uitvoerig voor de broederlijke steun van Nederland aan de patriotische strijd van zijn volk.

Ly Van Sau wordt voorafgegaan door anderen. CPN-voorzitter Henk Hoekstra: „De wijze waarop de Amerikanen in Vietnam huishouden geeft een vrijbrief voor bijvoorbeeld herdie revanche willen nemen voor hun nederlaag in de tweede wereldoorlog”.

Zedelijk Fiasco

D'66-vertegenwoordiger Eric Visser: „De Amerikaanse Vietnampolitiek is een zedelijk fiasco”. André van der Louw eist dat elke steun aan de „louche dictators van Zuid-Vietnam” onmiddellijk wordt gestaakt. PPR-voorman Dolf Coppes noemde de Vietnam-oorlog „een stinkende wonde”.

Ly Van Sau, de laatste woordvoerder wordt lang toegejuicht. „Viva Vietcong”. De moede handen klappen, de schorre kelen schreeuwen rode vlaggen zwaaien. Een 18-jarig meisje vergeet dat ze een pak yoghurt vasthoudt als ze in vervoering applaudiseert.

Nauwelijks is het gejuich verstomd, of de fraaie billen van Helen le Lercq's balletdanseressen beheersen het podium. Op de Amstelveenseweg proberen sommige vermoeide demonstranten te liften, hun slaapzak en tentje meezeulend. De radio meldt dat Ajax kampioen is en dat het bevrijdingsleger in Vietnam verder oprukt naar het zuiden.

BEN HAVEMAN

Zie ook pagina 4

mei 72

SCIENCE *against* LIFE

for

Doctors are supposed to save lives. But not every doctor seems to interpret that idea in the same way. In the U.S. some doctors are collaborating in the development of bombs that cause incalculable wounds. Those bombs are being used in Vietnam. That is how those doctors think they are saving American lives.

Before, shrapnel could be detected in human bodies by x-ray photography. Now bombs are made that explode into hundreds of thousands of tiny needles that penetrate the body to an unreachable depth, or into plastic particles that cannot be detected by x-ray photography.

Not only medical people, but chemists, computer specialists, radio technicians, biologists, psychologists and sociologists dedicate their time looking for effective means of destruction. Often they are not even aware of what they are doing. On many occasions they are tied up in paying for an expensive house or other luxuries, and so they feel they have no choice.

But.....

Horrifying napalm burns are the end result of their scientific research. The very corporations that make your transistor radio also put out the extremely sensitive devices that are being dropped in the jungle. These devices send data about the presence of people to a big computer in Saigon. This computer is being used to program bombing by planes, rockets and guns.

Theologians, psychologists and sociologists have discovered that mountain dwellers in Vietnam believe that the bodies of the dead have to be buried whole. Otherwise the dead can find no rest. Psychologists have therefore advised the cutting to pieces of the corpses of supposed Vietcong members, thus deterring the mountain folks from co-operating with the VC.

Chemists and biologists have co-operated in the development of chemicals that are being sprayed over large areas of Vietnam by the thousands of tons. One of these chemicals is being used to starve the mountain dwellers by destroying their rice paddies. Another is being used to deforest a great deal of the land. Thus the country may forever be turned into a desert area. These are some of the misuses of science. It can be different.

In Holland - but also in many other countries, including the U.S. groups of scientists are working on projects to minimize the inhuman effects of their colleagues' work.

The Medical Committee Netherlands-Vietnam has already sent several loads of medicine and medical apparatus to Vietnam. But now that the bombing has resumed, far more is needed.

The Committee Science and Technology for Vietnam, Laos and Cambodia, specializes in the development of medical products geared to the local conditions. For instance, such apparatus should not produce a notable amount of heat, for otherwise they would trigger the earlier mentioned American system that sets up bombing programs.

Support comparable committees in your own country. Support those politicians that are really opposed to the war.

strijd te staken en zich te voegen bij het „bevrijdingsleger”. Maandag voerden de Amerikanen nog de hele dag vergeefs grootscheepse aanvallen vanuit de lucht en vanuit zee uit.

Maandagmiddag besloten de Zuid-vietnamese bevelhebber Vo Van Glai en zijn Amerikaanse adviseurs de verdediging van Kwang Tri op te geven en zich te laten evacueren. Volgens militaire woordvoerders in Danang verkozen ongeveer 40 Amerikanen in de stad achter te blijven. Vluchtende militairen lieten al hun

macht van de Noordvietnamezen en de Vietcong zijn vanuit Laos en de hoogvlakte van Khe Sanh gesignaleerd. In Hoeé zijn tienduizenden vluchtelingen aangekomen. Maandag begonnen de Noordvietnamezen en de Vietcong een zware aanval op een artilleriebasis op 15 kilometer ten zuidwesten van de stad. Tijdens het massale Tet-offensief in 1968 werd Hoeé enige tijd door het leger van Noord-Vietnam en de Vietcong bezet.

Nog weer zuidelijker heeft het Zuidvietnamese regeringsleger de stad Tam Kwan langs de strategisch belangrijke kustweg moeten prijsgeven. Met de inname van Tam Kwan hebben de Noordvietnamezen en de Vietcong vrijwel de gehele kustprovincie Binh Dinh in handen gekregen. De veroveringen van de Noordvietnamezen en de Vietcong hebben Zuid-Vietnam in feite in tweeën gedeeld. Het Zuidvietnamese regeringsleger heeft bijna het hele gebied ten noorden van de veertiende breedtegraad uit handen moeten geven.

Splitsing

Aan het front in het centrale hoogland is de situatie voor de provinciehoofdstad Koutoem nijpender geworden. De burgerbevolking heeft opdracht gekregen de stad te verlaten. Vluchten is echter vrijwel onmogelijk, omdat de weg naar Pleikoe in handen is van de aanvallende troepen en voor een groot deel onbegaanbaar is gemaakt door de voortdurende bombardementen van Amerikaanse B-52 bommenwerpers. Op het vliegveld van Koutoem probeerden radeloze vluchtelingen aan boord te komen van Amerikaanse transportvliegtuigen, die voedsel en munitie aanvoeren.

Het Amerikaanse vliegdekschip Midway is in de wateren voor Vietnam aangekomen. Het totaal aantal vliegdekschepen is daarmee gebracht op vijf. Een zesde vliegdekschip is vanuit Amerika onderweg. Volgens een Amerikaanse woordvoerder bestaat de oorlogsvloot in Vietnam verder uit vier kruisers en 25 onderzeebootjagers. De troepenserkte op de Zevende Vloot werd de afgelopen weken bijna verdubbeld tot ongeveer 45.000 man. In Thailand en op het eiland Goeam zijn nog eens ruim 40.000 Amerikaanse militairen op luchtmachtbases. Het aantal grondtroepen in Zuid-Vietnam bedroeg 30 april 66.300, aldus de Amerikaanse woordvoerder.

Zie verder pagina 6 kolom 1

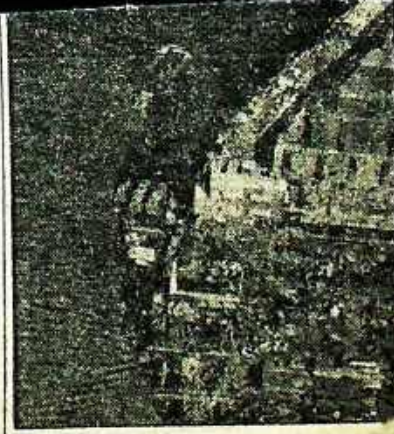


wapens en materieel achter. De enige ontsnappingsmogelijkheid wordt gevormd door hoofdweg 1, die leidt naar het 56 kilometer zuidelijker gelegen Hoeé. Noordvietnamese troepen en eenheden van de Vietcong hebben deze weg geblokkeerd.

Doelwit

Kwang Tri is de hoofdstad van de provincie Kwang Tri, die al bij het begin van het grote offensief een van de voornaamste doelwitten vormde. In de stad woonden ongeveer 18.000 inwoners, voor een groot deel katholieken, die bij de verdeling van Vietnam na het akkoord van Genève in 1954 uit het noorden naar Zuid-Vietnam trokken. In de afgelopen weken kwamen ruim 45.000 vluchtelingen uit het gebied ten zuiden van de gemilitariseerde zone Kwang Tri binnen.

Wat zijn de methoden van beleggingsadviseur? Hoe weet Bank Mees & H fondsen op welk moment de ste



ETIEN

SITS

Duizenden burgers en militairen op de vlucht

NOORD-VIETNAM ZET AANVAL IN OP HOEÉ

Hanoi meldt bevrijding Kwang Tri

SAIGON, 3 mei (NYT, Reuter, UPI, AP) — Het massale offensief van de Noordvietnamezen en de Vietcong in Zuid-Vietnam is na de val van de noordelijke provinciehoofdstad Kwang Tri een nieuwe fase ingegaan. De oude keizersstad Hoeé, op ruim 50 kilometer ten zuiden van Kwang Tri, wordt met een grootscheepse aanval bedreigd, nu vrijwel het hele noorden van Zuid-Vietnam door het regeringsleger is prijsgegeven. De Noordvietnamese troepen en eenheden van de Vietcong rukken vanuit het noorden en zuidwesten naar Hoeé op.

Duizenden vluchtelingen hebben Hoeé al verlaten uit angst voor de verwachte gevechten. De meesten proberen Danang aan de kust te bereiken. Volgens een regeringsfunctionaris zijn de laatste dagen ongeveer 100.000 vluchtelingen uit de provincie Kwang Tri in Hoeé aangekomen, waardoor het aantal inwoners van de stad (de derde in grootte van Zuid-Vietnam) bijna is verdubbeld. Onder de vluchtelingen bevinden zich duizenden militairen van het Zuidvietnamese regeringsleger.

Volgens verslaggevers in Hoeé is het „een gekkenhuis" in de stad. Na de berichten over de val van Kwang Tri brak onder de inwoners paniek uit. Vluchtelingen probeerden met alle mogelijke middelen een goed heenkomen te zoeken naar Danang of het eveneens aan de kust gelegen Phoe Bai. Tjokvolle bussen en vrachtwagens konden slechts stapvoets rijden tussen drommen vluchtelingen te voet. In Danang kwamen ook vluchtelingen aan, die in kleine bootjes over zee waren gekomen.

Bezegeld

De Noordvietnamese radio heeft in een enthousiaste uitzending over de verovering van Kwang Tri verkondigd, dat het lot van de provincie Thoea Thien, waarin Hoeé is gelegen, nu bezegeld is. De provincie Kwang Tri is „volledig bevrijd", aldus een Noordvietnamese verklaring. Volgens berichten van de Vietcong zijn ook 150.000 Zuidvietnamezen in de kustprovincie Binh Dinh bevrijd. De bevolking voegde zich bij het leger van

de voorlopige revolutionaire regering en koos nieuwe plaatselijke bestuurders, aldus de Vietcong.

Een Zuidvietnaams dagblad heeft gemeld, dat generaal Hoang Xoean Lam, bevelhebber voor het gebied van Kwang Tri en Hoeé, van zijn

functie is ontheven. Hij is opgevolgd door generaal Ngo Kwang Trocong. Eenheden van het Zuidvietnamese regeringsleger hebben ten noorden van Hoeé in allerhaast een verdedigingslinie langs hoofdweg 1 opgeworpen. Amerikaanse B-52 bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen bestookten in honderden aanvalsacties de linies van de Noordvietnamezen en de Vietcong.

Aan het front in het centrale hoogland hebben Zuidvietnamese regeringsstroepen een basis voor de belegerde provinciehoofdstad Kontoem moeten prijsgeven. Een massale aanval op de stad wordt ieder ogenblik verwacht. Ook An Loc, op 96 kilometer ten noorden van Saigon, wordt nog steeds zwaar belegerd. In de provincie Binh Dinh hebben eenheden van Noord-Vietnam en de Vietcong een hevige aanval ingezet op een laatste regeringsbasis in het gebied. In Cambodja slaagden regeringsstroepen er niet in een stuk van een belangrijke hoofdweg te heroveren.

Hoopvol

WASHINGTON — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, William Rogers, heeft verklaard, dat het verlies van enkele provinciehoofdsteden door de Zuidvietnamese regering gestemd door de dappere hoopvol van de Zuidvietnamezen. Rogers zei dit bij zijn vertrek voor een negendaagse reis naar Europa. Ro-

gers zal in acht landen mededelingen doen over het voorgenomen bezoek van Nixon aan Moskou. Rogers zei niet te verwachten, dat hij in Parijs besprekingen zal voeren met de Noordvietnamese onderhandelaar Le Duc Tho.

Een woordvoerder van het ministerie van buitenlandse zaken, Charles Bray, liet doorschemeren, dat Amerika weer zal besluiten het overleg in Parijs te verlaten. „Twijfel is gewettigd of wij zullen deelnemen aan komende besprekingen afgaande op de antwoorden, die gegeven werden op de vragen van William Porter vorige week donderdag", aldus Bray. Een woordvoerder van het ministerie van defensie betitelde de oorlogssituatie voor het eerst in het openbaar als „zeer ernstig".

Kissinger

Het Witte Huis heeft volstreekte geheimhouding opgelegd op het doen en laten van Henry Kissinger, de speciale adviseur van president Nixon. Hierdoor is het vermoeden gewekt, dat Kissinger al naar Parijs is gevlogen voor geheime onderhandelingen met Noord-Vietnam. In Parijs weigerden de Amerikaanse en Noordvietnamese delegaties commentaar. „Wij geven geen commentaar over geheime besprekingen", aldus een Amerikaanse afgevaardigde.

VIETNAM

2 mei 72 Vn
Vervolg van pagina 1

WASHINGTON — Volgens een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken is de Amerikaanse regering „geschokt en verontwaardigd” over de verheviging van de strijd door de Noordvietnamezen, terwijl Noord-Vietnam tegelijk praat over de noodzaak van een vreedzame regeling van het Vietnamese vraagstuk. Woordvoerder Charles Bray verklaarde, dat de Noordvietnamese onderhandelaar Le Duc Tho zondag in Parijs „niet nieuws” had gezegd.

President Nixon heeft in een „navikachtige” rede tijdens een feest van minister van financiën John Connally in Texas verklaard, dat Amerika een communistische overwinning in Zuid-Vietnam nooit zal toelaten. „Als de communisten succes hebben met hun offensief, zal dat op een bloedbad uitlopen, waardoor de handen van de Verenigde Staten voor altijd met bloed zouden zijn besmeurd”, zei Nixon onder luid applaus van de ongeveer 200 gasten.

Als de Verenigde Staten een communistische machtsovername in Zuid-Vietnam toelaten, zullen zij het respect van de wereld verliezen, verkondigde Nixon. „Zoiets zal ik nooit toestaan”, zei hij. Volgens Nixon kan alleen een voortdurend bombardement van Noord-Vietnam door de Amerikaanse luchtmacht en oorlogsvloot een dergelijke machtsovername verhinderen. „De bombardementen op Noord-Vietnam zullen voortduren zolang het Noordvietnamese offensief voortduurt”, aldus Nixon.

Nixon zei op grond van inlichtingen uit Saigon te verwachten, dat het offensief nog vier tot vijf weken kan duren. Hij sprak zijn vertrouwen uit dat het Zuidvietnamese regeringsleger ondanks te verwachten tegenslagen stand zal houden. „Maar als Amerika zijn steun uit de lucht en uit zee zou stopzetten, zou dat natuurlijk een communistische machtsovername betekenen”, aldus Nixon.

„De Noordvietnamezen nemen een erg groot risico, als ze deze invasie doorzetten. Ik zal hun de keus laten.”

Tegen de critici van zijn Vietnambeleid riep Nixon uit, dat zij een deel van hun kritiek maar eens moesten richten aan het adres van „de communisten, die de oorlog laten voortduren”. Hij vond het „onzin” te denken, dat de oorlog in Vietnam de oorzaak is van de maatschappelijke onrust en andere binnenlandse problemen in Amerika. Aan het slot van zijn rede brachten de gasten met champagne een toast uit op „de moed van de president”.

Geen grens

HANOI — De Noordvietnamese radio verklaarde maandag in een uitzending, dat de gedemilitariseerde zone tussen Noord- en Zuid-Vietnam geen internationale grens vormt. De trek van tanks en troepen over de grens kan daarom niet als een „invasie” worden aangemerkt; aldus radio-Hanoi. „Zuid- en Noord-Vietnam vormen eenvoudig twee zones van één Vietnam. Alle Vietnamezen hebben het recht en de plicht Vietnam te verdedigen tegen de agressor, die van 15.000 kilometer ver over de oceaan kwam om ons land binnen te vallen”; aldus radio-Hanoi.

PNOM PENH — De eerste uitslagen van het referendum over de nieuwe Cambodjaanse grondwet, die door president Lon Nol werd opgesteld, hebben een overweldigende steun voor Lon Nol te zien gegeven. Volgens officiële cijfers bracht 91 percent van de stemgerechtigden zijn stem uit. Aan het oorlogsfront in Cambodja is de weg naar Cambodja's tweede stad Kompong Tsjam onder zware druk van Noordvietnamese troepen en eenneden van het bevrijdingsleger komen te staan.

Van Sau in Den Haag Vietnam-gesprek trekt weinig belangstelling

(Van onze correspondent)

DEN HAAG, 3 mei — Weinig belangstelling bestond er gisteren in de Tweede Kamer voor de speciale vergadering van de vaste commissie voor Buitenlandse Zaken, waar de heer Van Sau aanwezig was namens de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam.

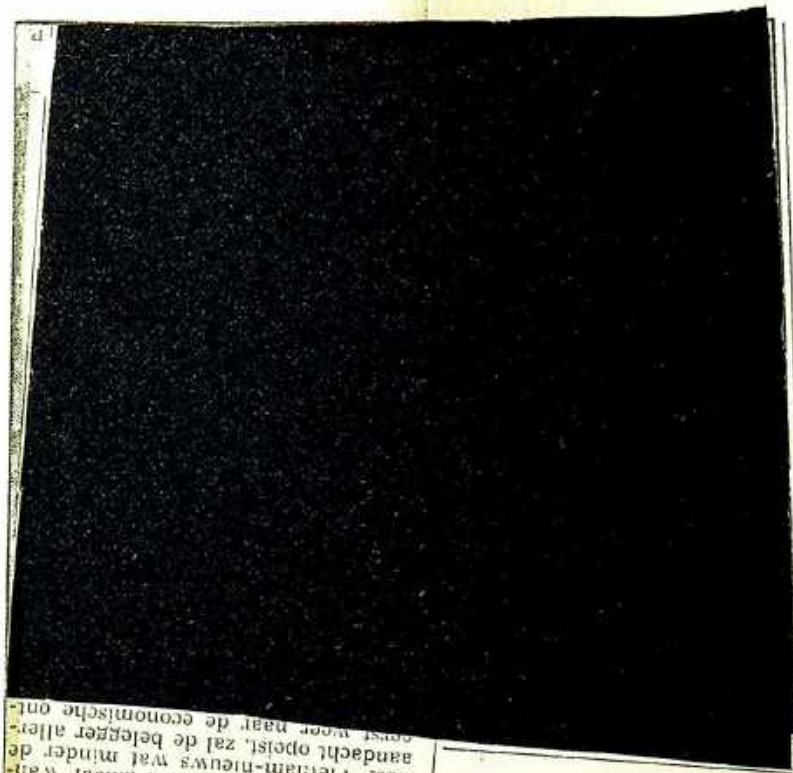
Het gesprek was georganiseerd door het PvdA-Kamerlid Dankert op verzoek van het comité Jongeren voor Vietnam. Van de commissie, die 24 leden telt en evenveel plaatsvervangende leden, waren er slechts zee aanwezig, uit de fracties van ARP, PvdA, PPR, PSP en CPN. De commissieleden uit de overige fracties bleken bij navraag bezigheden elders te hebben. De heer Dankert betreurde dit. „Er kwam een belangrijk stuk informatie uit,” zei hij gisteravond, „vooral in verband met de interpellatie over Vietnam volgende week.” De interpellatie is aangevraagd door de PSP-er Van der Spek.

NIXON LEVERT THIEU NIEUWE VERSTERKING

Amerika ontkent bericht over wapenstilstand

WASHINGTON, 4 mei (NYT, Reuter, UPI, AP) — De Amerikaanse regering heeft besloten het Zuidvietnamese regeringsleger van nieuw ultramodern oorlogsmaterieel te voorzien, nu Noordvietnamese troepen en eenheden van de Vietcong bij hun massale offensief steeds grotere successen boeken. Minister van defensie Melvin Laird heeft woensdag een eerste groep deskundigen van het Pentagon naar Saigon gestuurd om ervoor te zorgen, dat het regeringsleger „voldoende uitrusting” krijgt. De Vietnamese oorlog heeft, aldus een verklaring van het ministerie van defensie, door de Noordvietnamese invasie en het gebruik van geperfectioneerde wapens „een nieuwe dimensie” gekregen.

De Amerikaanse generale staf heeft al enkele weken op versterking van het Zuidvietnamese regeringsleger aangedrongen met als argument, dat de Noordvietnamezen van zeer moderne wapens en tanks van Russische makelij gebruikmaken. In Saigon werd in militaire kringen bekendgemaakt, dat bij de verovering



bloot" reactie van de regering zorgde voor een koude douche en weer even snel zaken de koersen. Uiteindelijk sloot de beurs een tikje lager. De aandacht van Wall Street blijft Kennelijk voorlopig gericht op de Vietnam-gebieden, maar waar naar Vietnam-nieuws wat minder de aandacht opent, zal de belegger alert moet naar de economische ont-

gedreigd weer Hanoi en Haifong te laten bombarderen, als het overleg niet naar zijn wens verloopt.

Chaos

SAIGON — In de bedreigde stad Hoeé in het noorden van Zuid-Vietnam heerst een volslagen chaos. Na een vuurgevecht tussen Zuidvietnamese militairen brandde de nieuwe centrale markthal in het centrum van de stad tot de grond toe af. Talloze militairen, die na de val van Kwang Tri in paniek wegwyltten, zijn aan het plunderen geslagen. De hele dag werden in de stad vuurgevechten geleverd zonder dat de militaire politie kon ingrijpen. Muitende soldaten „vorderden” twee grote hotels en begonnen de wijkelders te legen.

De gevechten gaan vooral tussen gedeserteerde soldaten van de regeringsdivisie, die bij Kwang Tri werd verslagen, en mariniers, die zich nog volledig willen inzetten voor de verdediging van Hoeé. De Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu heeft de plaatselijke autoriteiten op hun recht gewezen om iedereen neer te schieten, die achter het front onregeligheden veroorzaken. Roofovervallen, sabotagedaden en aanslagen op burgers moeten worden beschouwd als „communistiche misdaden”, aldus Thieu.

De muitende regeringssoldaten zijn woedend op hun officieren, die hen bij de slag om Kwang Tri volgens hun zeggen in de steek hebben gelaten en hen zelf maar een uitweg hebben laten zoeken. Zij hebben het recht in eigen hand genomen en schieten soms zonder aanleiding op mensen, die hen niet aanstaan. De in de stad achtergebleven bevolking heeft zich voor het grootste deel in hun huizen gebarricadeerd. Het bestuursapparaat is op enkele elementaire voorzieningen na vrijwel to-

Vondhandel

MSTERDAM, 4 april — In het
s 116,20-117,50 (middagstot
00) gulden, Philips 47,60-47,90
10 (142,10) gulden.
00) gulden en Unilever 142,50-

Zuid-Vietnam gebruik werd gemaakt van Russische „Strella“-raketten, die vanaf de schouder op Amerikaanse vliegtuigen en helikopters werden afgevuurd. De raketten bevatten een „warmteradar“, die ze op de vliegtuigmotoren afstuurden. Twee toestellen werden neergeschoten.

Volgens berichten in Washington zal Amerika het Zuidvietnamese regeringsleger een wapen leveren, dat nog niet eerder werd gebruikt: de „Tow“, een elektronisch bestuurd raket, die de dikste bepantsering kan doorboren. Ook zouden nieuwe gevechtshelikopters naar het slagveld worden gestuurd. De inschakeling van het nieuwe materieel maakt het zenden van aanvullende groepen adviseurs noodzakelijk, terwijl de terugtrekking van Amerikaanse grondtroepen voortduurt.

President Nixon voerde woensdag twee uur lang besprekingen met de chefs van de generale staf en Republikeinse leider van het Congres. Volgens admiraal Thomas Moorer, voorzitter van de generale staf, kan alleen de tijd uitwijzen of de Zuidvietnamese regeringstroepen met Amerikaanse steun het offensief een halt kunnen toeroepen. De meeste militaire leiders waren pessimistisch gestemd over de situatie in Vietnam. Amerika houdt voor de kust van Vietnam een corps mariniers gereed om eventueel Amerikaanse militairen en adviseurs van het slagveld te evacueren.

Onthulling

PARIJS — Volgens het Franse dagblad France Soir zouden in de buurt van Parijs geheime onderhandelingen worden gevoerd tussen de Noordvietnamese onderhandelaar Le Doec Tho en een Amerikaanse vertegenwoordiger. In principe zou al overeenstemming zijn bereikt over een wapenstilstand van een week. Het blad meldde „uit goede bron“ dat Amerika om de wapenstilstand had gevraagd en Noord-Vietnam ermee instemde. Er zou verder onderhandeld worden over de vraag, welk gebied in Zuid-Vietnam als bezet gebied moet worden beschouwd.

Amerikaanse woordvoerders hebben de onthulling van France Soir direct ontkend. De Amerikaanse woordvoerder in Parijs, Stephen Ledogar, noemde het bericht „volledig ongegrond“. In Washington legde de woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken,

Charles Bray, onmiddellijk een soortgelijke verklaring af. De Noordvietnamese delegatie in Parijs zei: „Wij weten niets af van zo'n bericht“.

Vandaag wordt het vorige week donderdag hervatte overleg in Parijs voortgezet. De besprekingen lijken al weer in gevaar. Volgens Amerikaanse functionarissen zal Nixon het

overleg opnieuw laten schorsen, als Hanoi niet instemt met een bespreking van de stopzetting van het offensief. Kissinger, van wie geruchten gingen, dat hij voor geheime besprekingen al in Parijs was aangekomen werd door de Republikeinse fractieleider Ford bij een bespreking in het Witte Huis gesignaleerd. Nixon heeft

Vluchtelingen

De stroom vluchtelingen in richting van de havenstad Danang waar een grote Amerikaanse basis gevestigd, groeit met het uur. Burgers en militairen nemen elk middelen te baat om een veilig heenkomen te zoeken. Naar schatting 300.000 mensen zijn in het bedreigde gebied de vlucht geslagen. Hoeë telde de bevolking van 200.000, welk aantal aangelopen weken bijna werd verdubbeld door de stroom vluchtelingen. Tijdens het Tet-offensief in 1968 werd Hoeë enkele weken door Noordvietnamezen en de Vietcon bezet en voor een groot deel verwoest.

De Zuidvietnamese mariniers, die Hoeë verdedigen, zijn teruggevalle op een nieuwe defensielinie, ongeveer 20 kilometer ten noorden van de stad. Zij ontruimden de artilleriebasis Nancy en trokken zich terug naar stellingen achter een rivier. De troepen van de Noordvietnamezen en de Vietcon hergroeperen zich ter voorbereiding op de slag rond Hoeë, die binnen enkele dagen wordt verwacht. Radio-Hanoi heeft gemeld, dat woensdag boven Noord-Vietnam drie Amerikaanse gevechtsvliegtuigen zijn neergeschoten.

President Thieu heeft na de vernietigende nederlagen van het regeringsleger in het noorden twee generaal van hun functie ontheven. Het zijn de commandant van het eerste militaire district (met Kwam Tri en Hoeë), generaal Hoang Xoen Lam, en generaal Voe Van Giai, bevelhebber van de Zuidvietnamese derde divisie, die de hoofdmacht aan het noordelijk front vormde. Thieu heeft een officieel onderzoek gelast naar het optreden van Giai, die zijn troepen bij de gevechten rond Kwang Tri in de steek zou hebben gelaten.

GIST-BROUWDEES

AMSTERDAM, 4 mei. — Het giste meen vriendelijk en voor de lokale fondsen kwamen gezien de al dagen tedelijk voor de dag. Koninklijke Oric weerde zich zelfs bijzonder goed in klom opnieuw een rijkstaalder. Hoogovens sloot 1,80 gulden beter. Philips veranderde niet. Umlaever en Akko gingen licht omhoog, respectievelijk de goedkoopere aandelenmarkt kwam het gros van de fondsen tot welk dertig en tachtig cent.

Op de binnenlandse aandelenmarkt maal 10 gulden betreft, betekent dit dalende met het 73 punten. In de

Doel ervan is het vrachtwijker van de staatssecretaris mr. W. Schol-komst, zo blijkt uit een aankondiging ten. minder hindermissen in de weg te leggen. Voorts wordt van de maate-geven een betere speedring van het vrachtwijker verwacht, hetgeen op zijn beurt de verkeersveiligheid ten goede kan komen.

In hoofdzaak komen de nieuwe re- gelingen meer op de volgende punten: ● per vestig zullen afhankelijk van de genulde wensom een of meer douane- kantoren gedurende het gehele et- maal zijn geopend voor de vlijma- van roedert.

Nixons keus:

praten of

doorvechten

NEW YORK 4 mei

President Nixon moet binnenkort weer een belangrijke beslissing nemen inzake Vietnam: wat te doen als de vijand de invasie afbreekt voor of na de slag om de vroegere Vietnamese hoofdstad Hué en aanbiedt om tot een vergelijk te komen terwijl Hanoi een groot deel beheerst van het noorden van Zuid-Vietnam?

Via de ambassades in Parijs en Washington zijn er betrouwbare aanwijzingen binnengekomen dat Hanoi en het Bevrijdingsfront dat inderdaad gaan doen. Een dergelijke gevechtspauze zou de regeringen van Nixon en Thieu in Saigon in een moeilijke positie brengen.

Zolang het communistische offensief voortduurt — en het maakt ontstellende vorderingen — is de politiek van Nixon duidelijk. Hij heeft verklaard dat hij „Al het mogelijke” zou doen, afgezien van het gebruik van atoomwapens of het terugsturen van de Amerikaanse grondtroepen in de strijd te land, „tot de Noordvietnamezen hun aanval in Zuid-Vietnam staken”.

Maar hij heeft een slag om de arm gehouden. Hij heeft niet gezegd dat hij door zou gaan met aanvallen door de luchtmacht en de marine tot zij

JAMES RESTON
COMMENTATOR
NEW YORK TIMES

zich terugtrekken achter de gedemilitariseerde zone en uit Zuid-Vietnam, maar slechts „tot zij de aanval staken”.

„Het enige wat wij hebben geweigerd,” zei Nixon in zijn laatste Vietnam-verklaring op 26 april, „is toegeven aan de eis van de vijand dat de wettig gevormde regering van Zuid-Vietnam omver wordt geworpen en dat daar een communistische dictatuur voor in de plaats komt”.

Maar toen Le Duc Tho van het Noordvietnamese Politburo op 30 april in Parijs terugkwam om de onderhandelingen te heropenen, ontkende hij dat hij een communistische regering eiste in Saigon.

„Wat wij in Zuid-Vietnam willen,” zei hij in een formele verklaring, „is een regering waar alle groepen in vertegenwoordigd zijn. Wij willen er geenszins een „communistisch bewind” vestigen, zoals meneer Nixon heeft verzonnen. Maar ons volk is ook vastbesloten de Amerikaanse regering niet toe te staan dat ze er een marionettenbewind vestigt en betaalt.”

Alternatieven

We hadden dit alles al meer gehoord, maar nu de vijand bezig is Zuid-Vietnam in tweeën te snijden en Hué te bedreigen, zijn de alternatieven voor de president moeilijk en onheilspellend. Hoe verder de vijand naar het zuiden doordringt, hoe dich-

meer zij zich verankeren in door burgers bevolkte gebieden, waar de president gevaar loopt de Zuidvietnamese bevolking te treffen.

Hij kan erop staan de strijd uit te vechten, steunend op de Zuidvietnamezen en de Amerikaanse lucht- en zeemacht om de invasie te verpletteren en de vijand terug te drijven naar de gedemilitariseerde zone; of als de vijand een pauze afkondigt en aanbiedt in Hué te onderhandelen, dan kan hij toestemmen in onderhandelingen over een coalitieregering in Saigon, met de communisten en zonder generaal Thieu.

Het is een hard gelag, maar hij zal waarschijnlijk worden gedwongen te kiezen tussen nog harder vechten terwijl hij zijn grondtroepen terugtrekt en het onderhandelen over een nieuwe coalitie-regering in Saigon. Sinds Nixon in het Witte Huis trok, heeft hij voor veel moeilijke beslissingen gestaan. Maar dit is wellicht de moeilijkste van alle, vooral omdat hij moet proberen de harde, morele koers die hij op de boerderij van minister Conally in Texas heeft gekozen in overeenstemming te brengen met zijn reis naar Moskou deze maand om te spreken over „een generatie van vrede”, zijn belangrijkste argument in de presidentsverkiezingen.

Drie redenen

In zijn verklaring van 26 april gaf Nixon drie redenen voor het voortzetten van de strijd: „Ten eerste, om de resterende Amerikaanse troepen te beschermen; ten tweede, om door te kunnen gaan met het terugtrekkingsprogramma; en ten derde, om te voorkomen dat het Zuidvietnamese volk tegen zijn wil een communistisch regime wordt opgelegd, met het onvermijdelijke bloedbad dat zou volgen tegen hen die het hebben gewaagd zich tegen de communistische agressie te verzetten.”

Hanoi antwoorde hierop, bij monde van Le Duc Tho in Parijs, dat de regering de veiligheid van de achtergebleven Amerikaanse troepen en de vrijlating van de Amerikaanse gevangenen verzekerde, en dat zij niet van plan was Saigon een regering op te leggen, maar dat ze „eiste” dat Nguyen Van Thieu „onmiddellijk zou aftreden” als hoofd van het bewind in Saigon en dat de Zuidvietnamese politiek zou worden gewijzigd door een nieuwe coalitie-regering, waarin ook de communisten zouden zijn opgenomen.

Er is vrijwel niets dat Nixon moeilijker kan slikken, maar hij zal zich er wel bij neer moeten leggen als hij niet over enkele weken nog veel harder wil vechten dan tot nu toe. Op dit moment dreigt het gevaar dat het Hanoi zo goed gaat in zijn opmars naar Hué, dat het misschien denkt dat het zich een weg kan banen naar een militaire overwinning en dat het zich niet tevreden stelt met het demoraliseren en verslaan van Saigon, maar dat het ook Washington wil vernederen.

Het is te hopen dat ze deze gok niet wagen, want niemand in Washington, of in Moskou of Peking, laat staan in Hanoi, kan berekenen wat Nixon zal doen als hij voor het blok staat. Via geheime kanalen is iedereen aan de andere kant hierop gewezen, en waarschijnlijk zijn ze ervan doordrongen.

Daarom zal Hanoi waarschijnlijk in Hué om een bestand vragen en er een alternatieve „regering” van Zuid-Vietnam uitroepen. Dan zal het vragen om een compromis-regeling en een coalitieregering in Saigon zonder generaal Thieu.

Vietnam moet ingeruild voor werkgelegenheid

DETROIT, 4 mei

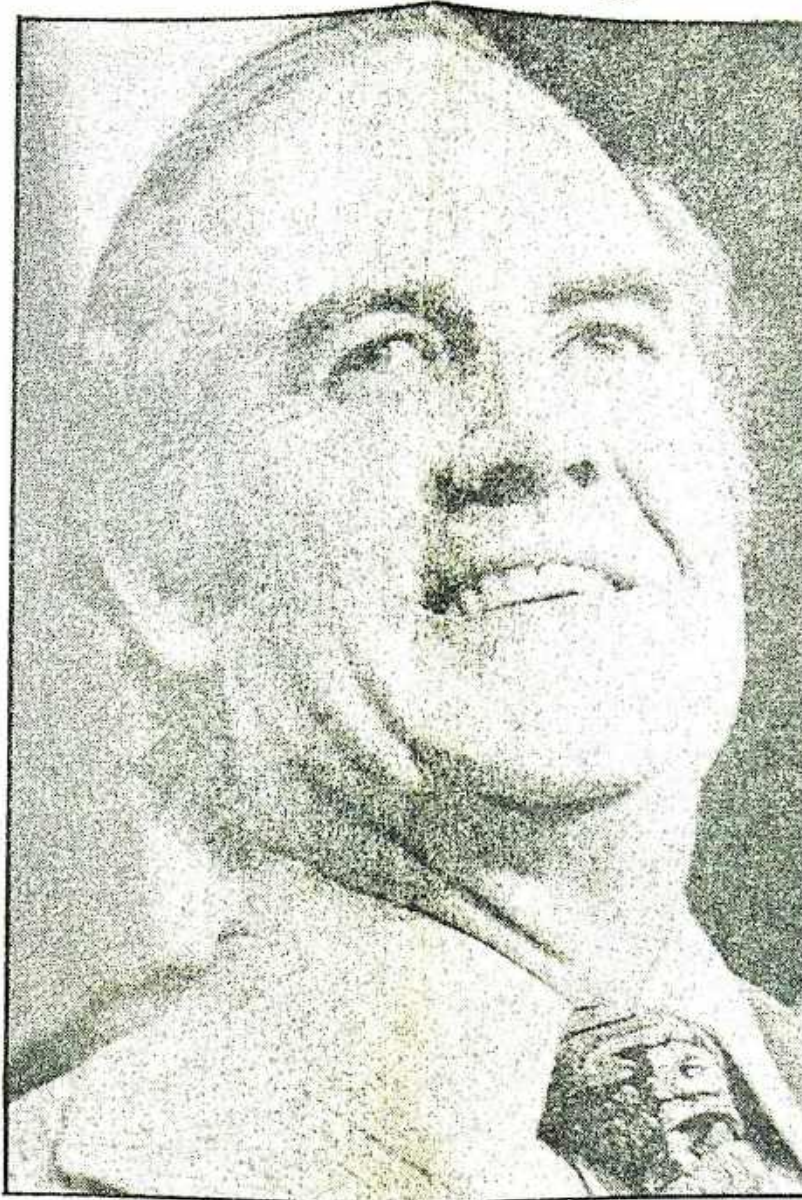
Vóór de eerste voorverkiezingen in New Hampshire en Wisconsin waren de politieke commentatoren ervan overtuigd dat de kandidaat voor het Amerikaanse presidentschap in 1972 de man zou zijn die het dichtst in de buurt zou staan van het centrum. Dit gezichtspunt hield in dat het Amerikaanse volk geen harde strijd zou willen over de grote problemen van deze tijd maar een rustige bekroning van de status quo.

Ik heb deze ophemeling van het „establishment-midden” niet kunnen terugvinden in de houding van het Amerikaanse volk. Het is zelfs zo dat de meeste Amerikanen dat establishment-midden beschouwen als een leeg, voos ding. Dat establishment-

DOOR

George McGovern

Amerikaans senator voor de staat Zuid-Dakota, mededinger naar de kandidatuur van de Democratische partij voor het Amerikaanse presidentschap. McGovern hield deze toespraak in Detroit tijdens een banket ter gelegenheid van „Jefferson-lackson Dag”.



GEORGE MCGOVERN

midden heeft ons de stomste en wreedste oorlog van de hele geschiedenis gebracht. Die oorlog is een morele en politieke ramp - een verschrikkelijke kanker die de ziel van de natie wegvreet. Toch brandmerken degenen die deze koers uitstippelden hun tegenstanders als „te ver weg” om verkiesbaar te zijn.

Mijn antwoord daarop is: „Nonsense!” Mijn programma bestaat in het onmiddellijk stopzetten van de bombardementen op het volk van Zuidoost-Azië en dan het onmiddellijk terugtrekken van alle, maar dan ook alle Amerikanen en Amerikaans materiaal uit Indo-China binnen negentig dagen.

Het establishment-midden houdt nog steeds vol dat onze planeeit in een voortdurende gigantische tijdperk ontwikkeld is tussen de vrije wereld en de communistische wereld. De feiten zijn dat veel van de zogenaamde vrije wereld niet vrij is maar bestaat uit een verzameling eigengereide militaire dictators die gefinancierd worden door de Amerikaanse arbeiders die het vuur na aan de schenen

wordt gelogd. En de meeste van de communistische naties hebben te veel te stellen met hun eigen interne verdeeldheid dan dat zij zich wensen te bemoeien met Washington, Londen, Bonn of Saigon.

Maar toch heeft het establishment-midden een grote militaire kolos geconstrueerd, gebaseerd op de loonbriefjes van de Amerikaanse arbeider. Dat militaire monster, dat nu in staat is de hele wereld zo'n honderd keer op te blazen, verslindt twee dollars van elke drie die de belastingbetaler opbrengt. Het monster zorgt voor inflatie in onze economie, steelt uit onze zakken en zorgt ervoor dat bepaalde delen van ons nationale leven een kwijnend bestaan leiden.

Het was niet de Amerikaanse arbeider die de Vietnamese oorlog of onze oorlogsmachine uitvond. Het

waren de wijze mannen van het establishment, de wijze mannen van het midden die dat deden. Zoals Walter Lippmann het eens bekeek: „Er is niets erger dan een oorlogszuchtige professor.”

Mijn politiek zou zijn om een groot overtollig stuk uit ons dik opgebouwen militaire budget te snijden en wat daarmee bespaard wordt te investeren in ondernemen die de werkgelegenheid vergroten, ondernemingen die werk garanderen aan elke man of vrouw die werken wil.

De allereerste economische eis van het Amerika van vandaag is: werk en meer werk. Deze natie heeft de werkkraft en het talent van iedere man en vrouw in dit land wanhopig nodig. Niets is duurder dan werkloosheid.

Ik beloof zonder voorbehoud dat ik, wanneer ik president wordt, alles

zal doen wat noodzakelijk is om ervoor te zorgen dat er een baan is voor elke Amerikaan die een baan wil. Het is het establishment-midden dat een onrechtvaardige belastingdruk heeft gelegd op de ruggen van de Amerikaanse arbeiders, terwijl veertig procent van de grote bedrijven het afgelopen jaar helemaal geen federale inkomstenbelasting heeft betaald. Ik zeg dat dit een grof schandaal is.

Ik stel voor de gaten in de belastingwet die jaarlijks 28 miljard aan de rijken en machtigen opleveren, te dichten. Dat geld zou ik willen gebruiken om de personele belasting terug te brengen, onze scholen te verbeteren en onze steden op te knappen.

Het is het establishment-midden dat ons vertelt dat we ons een anti-raket-systeem kunnen veroorloven maar we kunnen ons geen goede sociale voorzieningen voor het Amerikaanse volk veroorloven. Ik zeg dat dit ondraaglijk is.

Het is het establishment-midden dat zegt dat wij een garantielening van 250 miljoen dollar aan Lockheed kunnen verstrekken, maar wij kunnen ons geen goed pensioen veroorloven voor onze ouden van dagen. En ik zeg dat dit ondraaglijk is.

Het is het establishment-midden dat zegt dat het goed is het Amerikaanse volk een bepaald ding in het openbaar te vertellen terwijl in het geniep een andere koers wordt gevolgd.

Ik zeg dat het tijd is de geloofwaardigheidskloof te dichten en dat we moeten beginnen het Amerikaanse volk de waarheid te vertellen. Het volk van dit land is niet links of rechts of van het midden. Het zoekt eerder een uitweg uit de wildernis.

Waar wij behoefte aan hebben is een opleving van het Amerikaanse midden op basis van de duurzame idealen van de Republiek. Het huidige midden is zo ver weggedreven van de ideeën die aan de wieg van de Republiek stonden dat het nog maar weinig te maken heeft met de duurzame waarden van de Onafhankelijkheidsverklaring en de Constitutie. Ik wil dat Amerika naar huis komt uit die vreemde wereld van machtspolitiek, militarisme, misleiding, racisme en speciale voorkeuren. We moeten weer terug naar de oude waarheid dat „alle mensen gelijk zijn geschapen — dat ze van hun Schepper bepaalde onvervreemdbare rechten hebben gekregen en daarbij horen leven, vrijheid en het zoeken naar geluk”.

Ik wil dat deze natie waarvan we allemaal houden zich afwendt van vloek, haat en oorlog en zich gaat bezig houden met de zegeningen van hoop, broederschap en liefde.

Laat ons het leven kiezen dat wij en onze kinderen zouden kunnen leven. Dan zullen onze kinderen van Amerika gaan houden, niet slechts omdat het van hen is maar omdat wij het allen tot een groot en goed land hebben gemaakt.

THIEU NAAR HOEÉ Vietcong zetelt in Kwang Tri

SAIGON, 5 mei (NYT, Reuter, UPI, AP) — Het Zuidvietnamese Bevrijdingsfront heeft in de noordelijke provinciehoofdstad Kwang Tri een voorlopige revolutionaire raad gevormd, die alle vormen van gezag van „Amerika en zijn marionetten“ heeft overgenomen. Dit is in een radio-uitzending van de Vietcong bekendgemaakt. Kwang Tri viel maandag na verwoede strijd in handen van de Noordvietnamezen en de Vietcong.

Regeringsambtenaren en soldaten van het regeringsleger werden door de Vietcong opgeroepen zich bij het Bevrijdingsfront te melden. Degenen, die zouden proberen te vluchten of Saigon zouden blijven helpen, worden streng gestraft, aldus de radio-uitzending. De Vietcong maande de bevolking van de omgelegen stad Hoeé zich gereed te maken voor de „bevrijding“. Studenten en aanhangers van het Bevrijdingsfront werden opgeroepen het verzet te organiseren.

De Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu vloog donderdag in allerijl naar Hoeé voor besprekingen met de nieuw benoemde commandant Ngo Kwang Trocong in het bedreigde gebied. Bij aankomst verklaarde hij: „Ik heb veel vertrouwen in de situatie“. Ook de belangrijkste Amerikaanse adviseur voor het gebied, generaal Kroesen, vloog vanuit Danang naar Hoeé voor strategische besprekingen over de verdediging van Hoeé.

De nieuwe commandant Ngo Kwang Trocong heeft onmiddellijk na zijn in functie treden besloten een einde te maken aan de golf van plunderingen en wilde schietpartijen, die door zwenvende soldaten van het regeringsleger in en om Hoeé werd veroorzaakt. Via radio en televisie waarschuwde hij, dat alle soldaten, die vanmiddag niet bij hun eenheden zijn teruggekeerd, ter plaatse kunnen worden neergeschoten. Langs hoofdweg zijn posten ingericht om dit bevel uit te voeren. Honderd legervoertuigen staan klaar om muitende soldaten op te sporen.

President Thieu heeft alle regeringsfunctionarissen in Zuid-Vietnam opdracht gegeven 24 uur lang hun posten te bezetten in verband met de noodtoestand. Ook moeten paramilitaire diensten worden verleend. Alle verloven zijn ingetrokken. Militaire en burgerlijke autoriteiten kregen bevel plundersers ter plaatse neer te schieten.

Volgens militaire woordvoerders in Saigon hebben Zuidvietnamese regeringstroepen voor het eerst tegenaan vallen gelanceerd aan de fronten in het neutrale hoogland en rond de stad An Loc op ruim 90 kilometer ten noorden van Saigon. Bij Kontoem in het centrale hoogland bombardeerden de Zuidvietnamezen stellingen van de Noordvietnamezen en de Vietcong met napalm, alvorens tot actie over te gaan. Parachutisten werden neergelaten om de hoofdweg tussen Kontoem en Pleikoe vrij te maken.

Versterkingen

WASHINGTON — Amerika stuurt al een maand meer vliegtuigen en schepen naar Vietnam. Dit heeft de

woordvoerder van het Pentagon, Jerry Friedheim, in Washington meegedeeld. Vanuit Japan zijn de enorme Galaxy-toestellen met tanks voor de verdediging van Hoeé naar Danang overgevoerd. Naar schatting meer dan 800 bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen zijn nu in Vietnam actief. Friedheim liet doorschemeren, dat in Amerika nieuwe versterkingen worden gereedgehouden.

Vanuit Saigon heeft de Amerikaanse opperbevelhebber Creighton Abrams het Pentagon gewaarschuwd, dat de meest kritieke militaire situatie is ontstaan in het centrale hoogland. De vrijwel ingesloten stad Kontoem wordt verdedigd door twee van de zwakste Zuidvietnamese regeringsdivisies. Verwacht wordt, dat het strijdtoneel zich snel van het noorden naar het centrale hoogland zal verplaatsen. Als Kontoem valt, dreigt Zuid-Vietnam in tweeën gespleten te worden.

NIXON-KISSINGER & Co. *12/20*



„... Alles moet weg ...!“

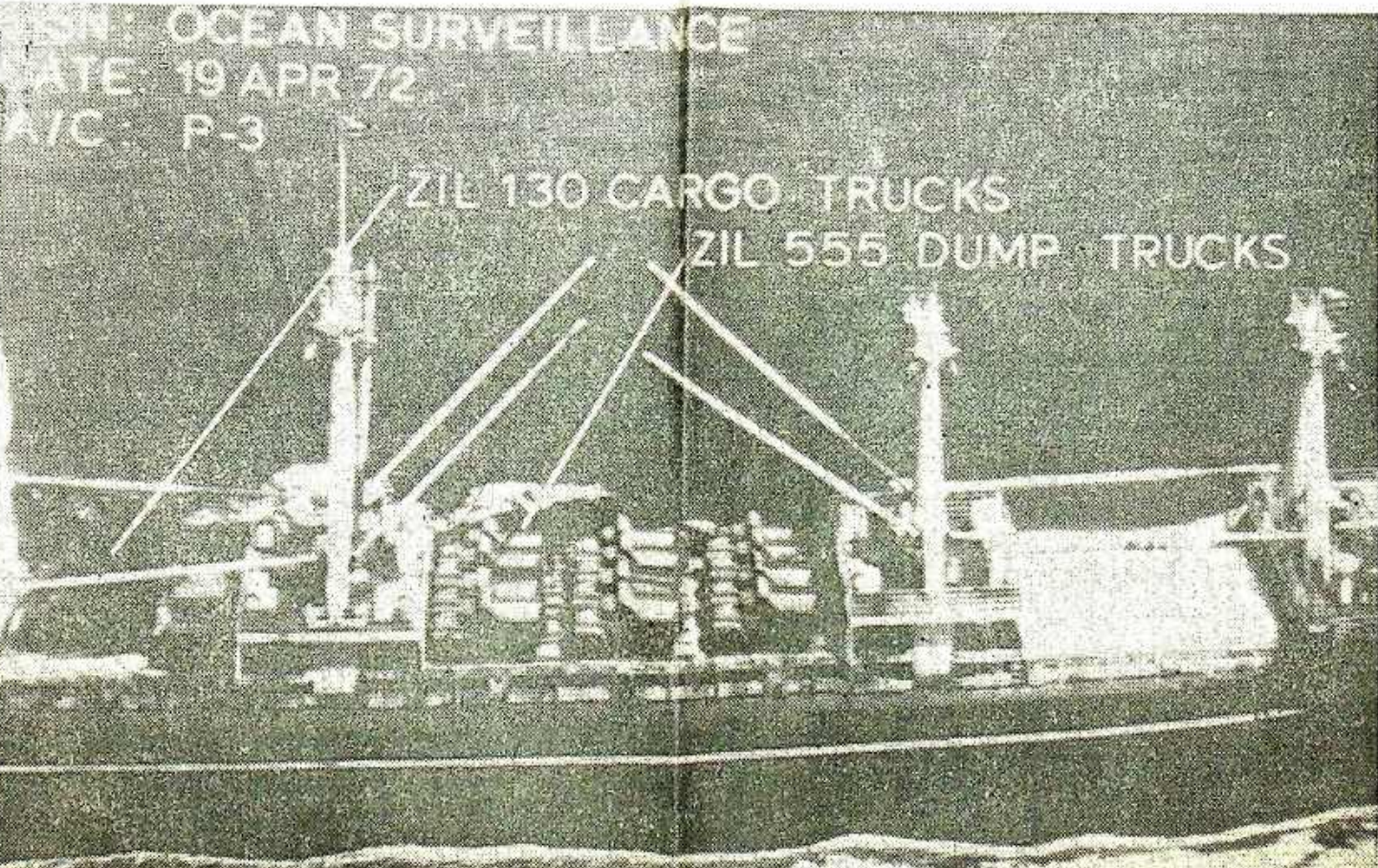
Blokkade van Haiphong niet uitgesloten

Door onze correspondent E. G. Lachman

WASHINGTON, 5 mei — De crisis rond het laatste kwartier in VCietnam kan erger worden voordat zij vermindert. Dat was de onheilspellende Amerikaanse dreiging met scherpe militaire escalatie hier gisteren onmiddellijk na de opschorting voor onbepaalde tijd van de pas officiële Parijse onderhandeling.

De volgens de officiële woordvoerder van het State Department, Bray, „bijzonder gefrustreede” Amerikaanse regering, liet weten dat zij wegens Hanoi's weigering het offensief te staken en te onderhandelen over een bestand, nieuwe en veel zwaardere bombardementen op Hanoi en Haiphong overweegt of een blokkade van de Noordvietnamese haven waar Russische schepen liggen... op het gevaar af dat Nixons reis naar Moskou op 22 mei niet door zal gaan.

Zelfs de ongeloofwaardige dreiging van een landing in Noord-Vietnam wilde het Witte Huis, —daft naar buiten toe onheilspellend bleef zwijgen, —gisteren niet uitsluiten. Alleen nucleaire wapens of terugkeer van Amerikaanse gevechtstroepen behoorden niet tot „alle opties” die Nixon nu overweegt, aldus was in het Witte Huis te horen.



Het Pentagon heeft een foto vrijgegeven van de Amerikaanse marineverkenningsschepen als bewijs van de Russische militaire hulp aan Noord-Vietnam. Volgens het Pentagon toont de foto het Russische vrachtschip Mitsjkoerin dat op 19 april op ongeveer 1000 km ten zuidoosten van de Noordvietnamese havenstad Haiphong voer in de Zuid-Chinese Zee. Het Pentagon telt 16 vrachtwagens aan dek en een aantal niet geïdentificeerde voorwerpen.

VS overweegt verdere escalatie in Vietnam

De goed voorbereide Amerikaanse reactie in het machtspolitieke spel van bluffpoker dat de hoogte der Cubacrisis dicht naderd, kwam onmiddellijk nadat de Noordvietnamese delegatieleider in Parijs, Xuan Thuy, gisteren had geweigerd op 8 Amerikaanse vragen in te gaan en toen namens de geallieerden de Zuidvietnamese vertegenwoordiger aankondigde dat zij voorlopig geen datum voor een nieuwe officiële bijeenkomst zullen vaststellen.

De Amerikaanse onderhandelaar Porter die al een week geleden had bedreigd met het staken van de nieuwe onderhandelingsfase als Hanoi het offensief niet stopzet, verklaarde daarna nadrukkelijk dat de breuk niet alleen resultaat was van deze zitting. „Het betekent ook een volledig gebrek aan vooruitgang in elk beschikbaar kanaal“.

Een duidelijke aanwijzing dat ook het geheime contact vruchteloos gebleven was. Naar hier bekend is werd de onvermijdelijkheid van de breuk al duidelijk toen Nixons adviseur Kissinger dinsdag in Parijs sprak met de geheime Noordvietnamese onderhandelaar Le Duc Tho.

Kissinger zou toen volgens sommige bronnen in eerste instantie een bestand hebben gevraagd, wederzijdse terugtrekking van vreemde troepen en 'n soort coalitieregering in Saigon, echter onder behoud van president Thieu.

Tegelijk zou hij ook de moge-

lijkheid van 'n militair bestand te zonder politieke oplossing of terugtrekking der troepen, hebben gesuggereerd. Le Duc Tho zou beide voorstellen als „absurd“ hebben afgewezen en het aftreden van Thieu hebben geëist.

Formaliteit

De officiële Parijse onderhandeling gisteren was daarna nog slechts een formaliteit. Een uur later verklaarde de woordvoerder van het State Department op nadrukkelijk geïrriteerde wijze dat „alle diplomatieke pogingen niets uithaalden“. Hij gaf daarmee president Nijons irritatie weer over het feit dat ieder resultaat was uitgebleven ofschoon de Russen bij Kissingers bezoek aan Moskou Washington tot hervatting der Parijse onderhandeling had gedwongen.

Ondanks de „duidelijke aanwijzingen op 'n vruchtbare onderhandeling“ waarover Nixon na Kissingers terugkomst uit Moskou had gesproken, bleek, aldus de regeringswoordvoerder, dat de andere zijde „alleen lege koffers naar Parijs had gebracht.“

„We zijn diep teleurgesteld“. „De regering is bijzonder gefrustreerd deze week“, aldus de woordvoerder. Ofschoon hij niet wilde voorspellen wanneer hervatting der onderhandelingen mogelijk is, verzekerde hij dat de Verenigde Staten bereid blijven tot hervatting als blijkt dat



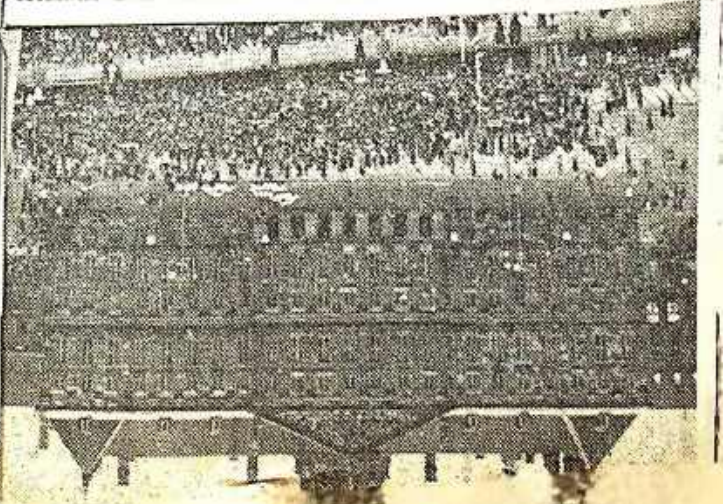
de andere zijde ernstig wil praten.

Het Pentagon zette daarna kracht bij aan de dreiging met escalatie door bekend te maken

dat weer nieuwe vrachtwagens naar Vietnam worden gestuurd en door voor het eerst foto's te publiceren van het moderne Russische oorlogsmateriaal aan Noordvietnamese kant dat volgens het Pentagon „aan de oorlog een geheel nieuwe dimensie“ geeft.

Het toonde de bekende Russische tank C-34, die voor het eerst in Noord-Vietnam verscheen, de T-54, de amfibische tank PT-76 en een foto van een vrachtschip met oorlogsmateriaal op weg naar Haiphong.

Zie verder pag. 4, waar ook Luchtmacht verder versterkt / Parijs' overleg afgebroken / VS voelen zich beetgenomen / Offensief psychologische zege



Terwijl de gevechtsactiviteit op de verschillende fronten in Zuid-Vietnam het afgelopen etmaal merkbaar luwde hebben gisteravond en vandaag B-52 bommenwerpers in zware aanvalsgolven communistische troepenconcentraties aan de west- en zuidwestzijde van Hué bestookt in een nieuwe poging een offensief tegen de stad af te wenden. Verwacht wordt dat die aanval begin volgende week zal worden ingezet, wanneer de Noordvietnamese troepen zijn hergegroepeerd.

Aan de noordzijde van de stad zeggen Zuidvietnamese piloten 16 Noordvietnamese tanks te hebben uitgeschakeld. Een ander Zuidvietnaames succes is gemeld vanuit het Centrale Bergland waar Zuidvietnamese troepen de vitale hoofdweg nummer 14, de verbinding tussen Pleiku en Kontum, onder controle te hebben. Maar vanmiddag hebben de communistische troepen een zware tegenaanval ingezet om de weg te heroveren.

In Saigon is inmiddels Barry Shillito, staatssecretaris van het Pentagon voor militaire en logistieke installaties, gearriveerd om de mogelijkheden te onderzoeken om het Zuidvietnamese leger met meer en modern materiaal uit te rusten. Shillito ging onmiddellijk in conferentie met president Thieu, ambassadeur Bunker en opperbevelhebber Abrams.

Thieu in Hué

Gisteren heeft Thieu een bezoek gebracht aan Hué, waar Zuidvietnamese soldaten de afgelopen dagen op grote schaal aan het plunderen en brandstichten waren geslagen. De nieuwe bevelhebber van het district, Ngo Qèuang Truong, heeft direct via radio en televisie een bevel uitgevaardigd dat alle troepen zich bij hun onderdeel moeten melden en dat deserteurs en muiters zonder waarschuwing zullen worden neergeschoten.

Generaal Truong heeft 100 pantserwagens ingeschakeld om de orde te herstellen. Langs hoofdweg nummer 1 langs de kust tussen Hué en Danang, en



in Danang zelf zijn controleposten ingericht die deserteurs moeten opvangen.

UPI-correspondent Chad Huntley meldde een incident in de buurt van Hué, waarbij vier deserteurs van de Derde divisie aan een groepje journalisten hun M-16 geweren te koop aanboden en kwaad werden toen dat werd geweigerd. De journalisten moesten zich snel uit de voeten maken.

Een ander probleem waarmee vooral Danang, de tweede grote stad van Zuid-Vietnam, te maken krijgt is dat van Vietcong-infiltranten die met de duizenden vluchtelingen uit Hué de stad inkomen.

Noord-Vietnam heeft de veroving van twee Zuidvietnamese generaals vandaag „een openlijke erkenning van bitter, onweerlegbaar falen” genoemd. Maar, zo voegt het Noordvietnamese dagblad Nhan Dan daaraan toe, de schuld daarvan ligt bij president Thieu en Nixon, niet bij de „middelmatige en verslagen generaals” Xuan Lam en Vu Van Giai.

„Waarom zouden zij hun levens riskeren wanneer meer dan 100 'harde' Amerikaanse 'adviseurs' onder generaal Bower voor hun dierbare leven rennen?” Lam was commandant van het eerste militaire district en Giai van de Derde Infanterie divisie.

Hanoi heeft vandaag de Amerikaanse luchtmacht beschuldigd van bombardementen op bevolkte gebieden in de provincies Nghe An, Ha Tinh en Quang Binh, waarbij vele burgers, waaronder

tiën schoolkinderen waren omgekomen.

Eveneens op 3 mei waren kustdorpen in de provincies Thanh Hoa en Quang Binh door Amerikaanse oorlogsschepen gebombardeerd.

Geen grens

In een interview met een plaatselijke krant in Toulouse heeft de Noordvietnamese premier Pham Van Dong verklaard dat er maar één Vietnamese natie is en dat de huidige verdeling tussen noord en zuid alleen maar het gevolg is van Amerikaanse agressie.

Ook mevrouw Bing van de Voorlopige revolutionaire regering heeft in een interview met L'Humanité al gezegd dat de 17de breedtegraad geen internationale is.

De grote nadruk op de ongeligheid van welke grens ook tussen Noord- en Zuid-Vietnam daartoe van afgelopen zaterdag toen de Noordvietnamese publiciteitsmedia dit thema voor het eerst weer naar voren haalden, kennelijk ter rechtvaardiging van de aanwezigheid van Noordvietnamese troepen in Zuid-Vietnam.

Volgens militaire kringen in de Laotische hoofdstad Vientiane is het merendeel van de Noordvietnamese troepen nu in het noorden van Laos kort na het begin van het offensief in Zuid-Vietnam teruggetrokken. Van de twee divisies die sinds december in Laos opereerden is volgens deze bronnen nog maar een kwart over. De afgelopen maand is er geen gevechtsactiviteit van enig belang gemeld vanuit Laos.

Nieuw bestuur

Na de verovering van Quang Tri heeft het Bevrijdingsfront daar een „voorlopig revolutionair comité” ingesteld dat het bestuur heeft overgenomen. Bestuursorganen en organisaties van de VS en Thieu zijn ontbonden, en alle burgers is gelast de orde en de openbare veiligheid te handhaven en geen schade toe te brengen aan het leven en de goederen van de bevolking met inbegrip van de afwezigende, zo meldt de radio van het Bevrijdingsfront.

(AP-Reuter-UPI-AFP).

isatie defensie

De Edammers die recht tegenover de Speeltoeren wonen en gen volgen de deskundigen nagenoeg verdwonen zijn.

De Edammers die recht tegenover de Speeltoeren wonen en gen volgen de deskundigen nagenoeg verdwonen zijn.

VS overwegen verdere escalatie

Vervolg van pag. 1

Het State Department trachtte na de breuk de Amerikaanse rechtvaardiging te geven. Ofschon deze, na de mislukking van het onderhoud Le Duc Tho-Kissinger dinsdag alleen voor publieke consumptie waren bestemd, herhaalde de woordvoerder de acht Amerikaanse vragen van gisteren aan Xuan Thuy.

De eerste vroeg bereidheid tot wederzijdse desescalatie en terugtrekking van „uw” troepen naar Noord-Vietnam. Maar al in de 2de werd gevraagd of Hanoi bereid is de militaire v.d.

bod van Kissinger vorige herfst dat Nixon op 25 januari publiceerde.

Voorts werd o.a. gevraagd om de Conventie van Genève voor krijgsgevangenen toe te passen. Ten slotte vroeg Porter of Hanoi enigerlei oplossing kon aanvaarden die niet de omverwerping van de gekozen regering in Saigon inhield.

Leugens

Het antwoord van Xuan Thuy, aldus het State Department, wordt het best gekarakteriseerd door het feit dat hij de inva-

sie kunnen worden beschuldigd omdat de gedemilitariseerde zone geen internationale grens is. De opschorting der onderhandelingen noemde hij Amerikaanse sabotage.

„Marine ligt dwars”

Van der Beugels antwoord is wegeleid. Vooral de marine weigert in de topstructuur een horizontale integratie te accepteren. De marine had eertijds in minister De Jong en heeft thans in staatssecretaris Van Es (eveneens een oud-marineman) machtige pleitbezorgers. Maar ook anderen, en daar kan gedacht worden aan de latrice opperofficieren die zich wel bevinden in de voor hen in elk geval wettelijke gunstige situatie, willen niet voor een werkelijke overname-organisatie.

„Marine ligt dwars”

Van der Beugels antwoord is wegeleid. Vooral de marine weigert in de topstructuur een horizontale integratie te accepteren. De marine had eertijds in minister De Jong en heeft thans in staatssecretaris Van Es (eveneens een oud-marineman) machtige pleitbezorgers. Maar ook anderen, en daar kan gedacht worden aan de latrice opperofficieren die zich wel bevinden in de voor hen in elk geval wettelijke gunstige situatie, willen niet voor een werkelijke overname-organisatie.

„Ook buiten NAVO”

Op mijn tegenwerping dat ik me, met erg veel anderen, toch NAVO-lijd als Nederlandse werke-organisatie.

„Ook buiten NAVO”

Op mijn tegenwerping dat ik me, met erg veel anderen, toch NAVO-lijd als Nederlandse werke-organisatie.

„Entregeeld”

„Entregeeld”

„Entregeeld”

„Entregeeld”

„Entregeeld”

„Entregeeld”

„Entregeeld”

„Entregeeld”

Door onze correspondent E. BOOGERMAN

PARIJS, 5 mei — Voor de tweede maal binnen twee maanden is de Parijse vredesconferentie over Vietnam op Amerikaans initiatief voor onbepaalde tijd geschorst. Pas vorige week stemden de Amerikanen er in toe om hun 35 dagen durende boycot van de vredesconferentie op te heffen.

tleider William Porter waarschuwde zijn communistische tegenstanders er vorige week donderdag al voor dat zijn regering een nieuwe opschorting van het vredesoverleg zou overwegen, indien de communisten niet op zeer korte termijn hun militaire offensief in Zuid-Vietnam zouden stakken.

Gisteren oetogde Porter op de vredesconferentie, dat de Amerikanen pas dan weer aan de conferentietafel plaatsnemen, wanneer de kans op het voeren van serieuze onderhandelingen zal zijn teruggekeerd.

Na afloop van deze 149ste zitting verklaarde Porter, dat er geen stof voor een dialoog met de communisten voorhanden is (de Franse spreken in dit verband liever van "parallele monologen"). Daarentegen veroordeelde mevrouw Binh, hoofd van de Vietcongdelegatie, dit Amerikaanse initiatief als "een nieuwe daad van sabotage".

Ambassadeur Porter gaf overigens toe, dat er inmiddels in Parijs „parallele onderhandelingen" met de communisten hadden plaatsgevonden, maar dat dit geheime overleg geen enkel resultaat heeft opgeleverd.

Kissinger in Parijs?

In dit verband wordt hier met grote stelligheid beweerd, dat Nixons speciale adviseur Henry Kissinger van dinsdagochtend tot woensdagochtend in Parijs heeft verbleven.

Indien dit juist is, heeft Kissinger hier zonder twijfel geconfereerd met Le Duc Tho, een hooggeplaatst lid van het Noordvietnamese Politbureau, die zondag naar Parijs is teruggekeerd. Het tweetal kent elkaar al, nl. uit een vroegere serie van geheime besprekingen in 1971.

Terwijl de militaire situatie in

Zuid-Vietnam steeds meer ten gunste van de communisten evolueert, bevindt het politieke overleg zich dus in een volslagen impasse. Dat werd donderdag op het Parijse vredesoverleg nog eens onderstreept door het feit, dat de delegaties van Noord-Vietnam en die van het Bevrijdingsfront geen jota zijn afgeweken van hun traditionele standpunten.

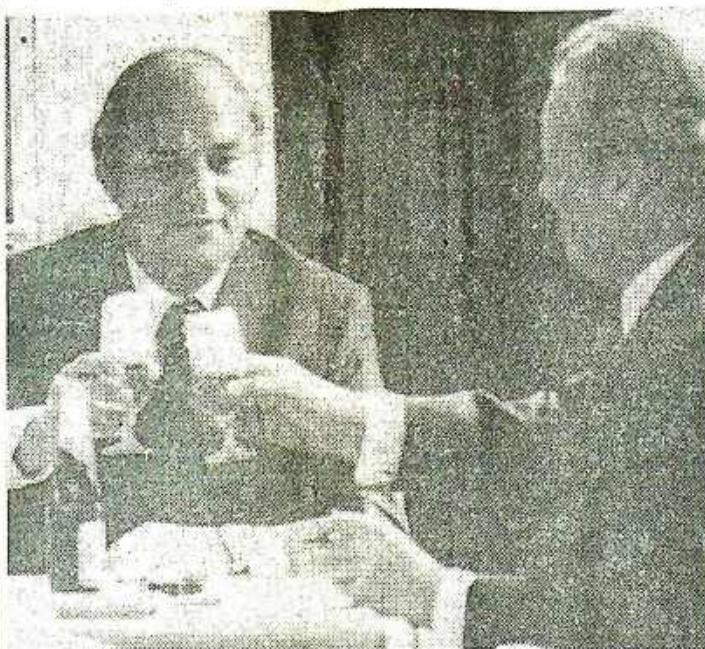
Eisen herhaald

Met name heeft madame Binh de twee voornaamste eisen herhaald, die het Bevrijdingsfront al in zijn plan van juli 1971 heeft geformuleerd, nl. de totale terugtrekking van alle Amerikaanse troepen en een radicale verandering van het bestuur in Saigon, twee zaken die volgens de communisten nauw met elkaar zijn verbonden.

Madame Binh veegt dus opnieuw de vloer aan met Washingtons beleid van de vietnamisering. Le Monde bestempelt vandaag de vietnamiseringspolitiek als "een einde van een legende". Het Franse blad: „omdat hij de oorlog niet heeft kunnen 'vietnamiseren', omdat hij de vrede niet wil 'vietnamiseren', 'heramerikaniseert' Nixon, wat hij ook mag zeggen, het conflict".

en dus alleen een bestand te sluiten op basis van de bestaande toestand, refererende aan het overeenkomstige geheime aan-

van Zuid-Vietnam... Xuan stel leugens" noemde... Thuy doelde erop dat de Noordvietnamezen niet van een inva-



Bondskanselier Brandt (rechts) en oppositieleider Barzel drinken een pilsje tijdens hun gesprek gisteren in Bonn. Hierbij werd overeengekomen dat het debat in de Bondsdag over de ratificatie van de verdragen met Moskou en Warschau a.s. dinsdag zal beginnen.

Offensief Hanoi psychologische zege

Door onze correspondent CHR. ROLL

HONGKONG, 5 mei — Hoewel de Amerikanen de lucht oorlog volledig beheersen, zijn zij er tot nu toe niet in geslaagd het communistische offensief in Zuid-Vietnam tot staan te brengen.

De massale inzet van de versterkte Amerikaanse luchtmacht kan de onophoudelijk nieuwe aanvoer van tanks, zware artillerie, raketten en luchtafweergeschut voor de communistische troepen niet of nauwelijks onderbreken.

Zelfs indertijd, toen de oorlog te land nog door de Amerikaanse strijdkrachten gevoerd werd, konden ononderbroken bombardementen de oorlog geen andere wending geven. Nu zijn er nog maar zeven Amerikaanse bataljons in Zuid-Vietnam, die echter tot nu toe niet aan de gevechtshandelingen hebben deelgenomen.

De zware B-52 bommenwerpers, die ondermeer vanuit de luchtmachtbasis Utapao in de Golf van Thailand opereren, hebben 68 bommen van elk 350 kilo aan boord. Ze hebben tot nu toe in Zuid-Vietnam meer dan vijf miljoen bomkraters van negen meter diep en vijftien meter breed geslagen, die bijna allemaal geworpen zijn van malariamusketen.

Die bomkraters zullen het visitekaartje zijn dat de Verenigde

Staten in Vietnam achterlaten. Want er zijn wel grote gedeelten van het land verwoest, maar de geurrillabeweging is niet uitgeroeid.

Zelfs met de ononderbroken inzet van de Amerikaanse luchtmacht zijn de regeringstroepen echter nauwelijks in staat weerstand te bieden aan de eenheden van de Noordvietnamezen en de Vietcong. De communistische troepen zijn ongetwijfeld kwetsbaarder geworden voor lucht-aanvallen nu zij tanks en zware artillerie inzetten, in plaats van een guerrilla-oorlog in de jungle te voeren.

Op papier is het regeringsleger de tegenstander in ieder geval veruit de baas. De sterkte van het vijandige leger op 122.000 man geschat. Zuid-Vietnam heeft, wanneer alle dienstplichtige troepen worden meegere-

kend, bijna twee miljoen man te velde.

Men kan zich afvragen waarom de Zuidvietnamese troepen, die bovendien vaak over een betere uitrusting beschikken, niet beter tegen hun vijand opgewassen zijn. Het antwoord is heel eenvoudig, dat de communistische troepen een beter moreel, een betere leiding en een betere motivering hebben.

Politieke oorlog

Voor Hanoi en het Nationale Bevrijdingsfront is de strijd in Vietnam nog altijd een politieke oorlog, waarin niet alleen wapens de doorslag geven. De Zuidvietnamese bevolking heeft, met name in Saigon en in de andere steden, altijd onverschillig tegenover de oorlog gestaan en nooit de noodzakelijke bereidwilligheid getoond serieus tegenstand te bieden.

Het blijft dan ook zeer de vraag of de pacificatie, waarbij

volgens de opgaven meer dan 90 pct. van de Zuidvietnamese dorpen onder controle van de regering in Saigon in gebracht, wel zo'n succes is. De regering heeft honderdduizenden dienstplichtige boeren van wapens voorzien zonder dat zij geheel en al zeker was van hun loyaliteit.

In veel dorpen waar nu de Zuidvietnamese vlag wappert, is de infrastructuur van de Vietcong nog niet helemaal vernietigd. De communistische eenheden doen hun militaire campagne vergezeld gaan van een goed uitgewerkt politiek programma, dat de positie van de regering in Saigon moet ondermijnen.

Daar waar de communistische troepen binnenkomen, wordt de communistische infrastructuur weer opgebouwd. Wanneer eenmaal de politieke infrastructuur van het Nationale Bevrijdingsfront weer volledig hersteld is, kan de geurrilla-oorlog net als tien jaar geleden weer van voor af aan beginnen.

En als het in Zuid-Vietnam eenmaal tot de vorming van een coalitieregering zou komen, dan zou het Nationale Bevrijdingsfront een goede politieke basis op het platteland hebben.

Het is nu nog te vroeg om te zeggen hoe ver het communistische offensief, waarbij voorna-

melijk geregelde Noordvietnamese eenheden zijn ingezet, zal gaan. Wel zal spoedig blijken of de Vietnamisering succesvol is geweest.

Zonder de voortdurende ondersteuning door de Amerikaanse luchtmacht is het Zuidvietnamese leger echter nauwelijks in de gelegenheid het land met succes te verdedigen, en dat beperkt dan alweer de hele Vietnamisering.

Laatste slag

Velen menen dat dit de laatste slag is die in Vietnam geleverd wordt, en dat of de Zuidvietnamese regering in elkaar zal storten, of de communistische troepen een zodanige nederlaag zullen lijden dat een nieuw offensief de eerste jaren onmogelijk wordt.

Het is echter ook mogelijk dat Hanoi de resultaten van het offensief alleen wil gebruiken om zijn positie aan de conferentietafel te versterken en de andere partij concessies af te dwingen. Wanneer dat het geval is, dan is die opzet nu al geslaagd. Met het in handen krijgen van Hué, wat vrijwel zeker is, heeft Noord-Vietnam een psychologische overwinning van de eerste orde behaald.

Washington voelt zich beetgenomen

Door onze correspondent E. G. LACHMAN

WASHINGTON, 5 mei — Uit alles bleek gisteren hier dat president Nixon ook tegenover Moskou wel wil weten dat hij zich beetgenomen voelt nu Hanoi het offensief voortzet en vernedering van Saigon en Nixon blijft eisen als prijs voor een bestand.

Maar ofschoon aan de geloofwaardigheid van de Amerikaanse dreiging met militaire escalatie niet wordt getwijfeld meent men hier toch dat de breuk in de pas hervatte onderhandeling te Parijs gisteren een onderdeel is van de militair-politieke zetten over en weer waarmee, net als bij de crisis rond Cuba, Moskou en Washington elkaars kracht beproeven in de laatste akte van het Vietnamese drama.

De inzet bij de krachtproef is de hoogte van Hanoi's prijs — dus de omtrek van het door Noordvietnamezen te bezetten gebied in Zuid-Vietnam en het al of niet aftreden van Thieu — voor een bestand-zonder-politieke-oplossing dat aftocht der resterende Amerikanen en uitlevering der krijgsgevangenen mogelijk maakt. Dit terwijl intussen toch tot na de Amerikaanse verkiezingen een vrije regering in Saigon blijft bestaan.

Hanoi doet of het van zins is door te gaan met het offensief tot het Saigon en dus ook Nixon totaal heeft vernederd. Maar het kan ook, al of niet onder Moskou's druk, unilateraal het offensief stopzetten en aldus Nixon met de mond vol tanden laten staan. Het heeft dan de mogelijkheid van een Amerikaanse vernedering aangetoond, maar tegelijk de Amerikanen een uitweg gelaten en de wraak afgewend.

Nixon dreigt

Nixon besloot nog voor de val van Hué te antwoorden op de uitdaging met dreiging van zodanige militaire escalatie dat de

ontspanning met Moskou weer in gevaar komt. Daardoor wil hij niet alleen Hanoi maar vooral Brezjnev tonen waar de grenzen liggen der coëxistentie: daar waar de groten geen paal en perk stellen aan de agressie van hun kleinere geallieerden tegen anderen.

Of zoals het hier kortgeleden werd geformuleerd: „Het probleem is in zijn essentie onder alle Amerikaanse presidenten sinds Eisenhower gelijk gebleven. U kunt het gekozen punt, Vietnam, onbelangrijk vinden en Nixons retoriek vervelend, maar het gaat ten slotte steeds om de geloofwaardigheid van Amerikaanse garanties aan hun geallieerden tegen agressie die wordt gesteund door een der andere grote mogendheden.

„Een geloofwaardigheid waarvan het machtsverwicht en dus de wereldvrede afhangt. De critici die jarenlang de Amerikaanse domino-theorie verguisden hebben de essentie ervan niet begrepen.

Vrede ondergraven

„Wanneer door het vallen van een domino de Amerikaanse geloofwaardigheid wordt aangetast en Washington wordt vernederd, of het nu om Cuba, Korea of Vietnam gaat, is de vrede tussen de supermachten minder zeker geworden door de reacties die deze vernedering uitlokken. In deze zin ondergroeven degenen die door hun anti-Vietnam-kritiek de Amerikaanse positie verzwakten, juist hetgeen zij voorwenden te willen verdedigen: de vrede.”

Het is dit soort redenering die past bij de Amerikaanse houding van gisteren: „Hou me vast, anders bega ik een ongeluk”. De vraag is nu of Hanoi en Moskou erg onder de indruk zullen raken. Nixon schijnt zich er niet bij naar te willen leggen dat, zoals Randolph Churchill het eens tegen minister van defensie McNamara zei, het wel gezond is wanneer ledere natie eens in zijn geschiedenis zijn Dunckerken ondergaat.

GEEN TOENADERING IN PARIJS

Amerika stopt weer Vietnam-overleg

Hanoi noemt beslissing „sabotage”

(Van onze correspondent)

PARIJS, 5 mei — De onderhandelingen over Vietnam in Parijs zijn gisteren voor onbepaalde tijd opgeschort. Het initiatief daartoe is genomen door de delegaties van Washington en Saigon, zo maakte de Amerikaanse onderhandelingsleider Porter bekend. Volgens Porter was er gisteren noch aan de onderhandelingstafel noch via andere kanalen enige wijziging in het standpunt van Hanoi en de voorlopige regering van het bevrijdingsfront gebleken.

De verwijzing naar de andere kanalen leidde tot nieuwe veronderstel-

lingen over geheime onderhandelingen tussen Washington en Hanoi in de buurt van Parijs. Deze werden ook gisteren ontkend. De Amerikaanse weigering om de verblijfplaats van Nixons speciale adviseur Henry Kissinger bekend te maken en de Noordvietnamese mededeling van gisteren, dat hun onderhandelaar Le Doec Tho „in onze delegaties de dossiers van de conferentie bestudeert,” bezorgen de geruchten echter een voortgezet leven.

Zowel aan Amerikaanse als aan Vietnamese zijde werd gisteren in het onderhandelingscentrum aan de Avenue Kléber vastgehouden aan de standpunten van vorige week. De Amerikanen eisten een stopzetting van de Noordvietnamese invasie, terwijl de Noordvietnamese onderhandelsleider Xoean Thoey stopzetting van de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam eiste.

Mevrouw Binh, hoofd van de vertegenwoordiging van het Bevrijdingsfront, herhaalde haar voorstel van zeven punten van juli vorig jaar, waarvan de twee belangrijkste zijn de terugtrekking van alle Amerikaanse troepen uit Vietnam en de

72w
vervanging van het bewind van Thieu in Saigon door een regering van nationale eenheid.

Stelling

In Amerikaanse kringen werd gisteren de stelling herhaald volgens welke president Johnson in het voorjaar van 1968 tot stopzetting van de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam had besloten in ruil voor een Noordvietnamese toezegging, dat de troepen van Hanoi niet de gedemilitariseerde zone langs de demarcatielijn tussen Noord- en Zuid-Vietnam zouden overschrijden.

Aan Noordvietnamese kant werd het bestaan van een dergelijk akkoord opnieuw ontkend en gezegd dat Vietnam één natie vormt, waarin de bevolking strijdt tegen „de Amerikaanse agressors en hun stropopper in Saigon.” De demarcatielijn, aldus de regering van Hanoi, is in 1954 bij de Akkoorden van Genève vastgesteld, maar nooit bedoeld als een definitieve grens tussen Noord- en Zuid-Vietnam en kan dan ook niet dienen om Amerikaanse veronderstellingen over een Noordvietnamese invasie geldingskracht te geven.

Het overleg in Parijs werd vorige week donderdag voor het eerst hervat, nadat president Nixon 23 maart de besprekingen had laten opschorten, omdat Noord-Vietnam naar zijn oordeel niet „serieus” onderhandelde en het overleg als een „propagandaforum” benutte. Na de hervatting van de besprekingen kwam de Noordvietnamese toponderhandelaar Le Doec Tho zondag via Peking en Moskou in Parijs aan. Noord-Vietnam heeft Amerika van „sabotage” beschuldigd.

Zie ook pagina 5

Smaakbedervers *reuz*

Huisemployé postuum en schriftelijk de lof van haar eetgeefactiviteiten zou bezingen in een mooi memoiresboek. Niemand die daar smul in had zodat ze ten einde raad zelf de re maar greep. En tenslotte blijkt er praktisch geen levende ziel te zijn die 't lezen wil behalve een enkele bejaarde Amerikaanse met een gouden bril aan een kettinkje".

„Hoe dat zij," zei Toos weer, nu met stemverheffing, „ik ben Mevrouw Connally niet, niet eens Mevrouw Nelissen".

„Roep maar niet te hard", zei ik. „Je zou niet de eerste, aan een eenvoudig econoompje geëchte dame wezen, die zo dacht en die zichzelf terugvond, kaassoesjes bereidend of nieuwe haring uitserverend aan een stel saggerijngige fractievoorzitters en knorrig vakbondsbestuurders!"

„Oké", zei Toos, „maar had je anders geen etentjesgevende vrouwen op je repertoire?"

„Oh zeker", zei ik, maar die heb je zelf ook: en liever blijf ik bij de beroepsmatige etengeefsters en noem je het lichtend voorbeeld van mevrouw Pierce, presidentsvrouw rond 1850. Zij was er achter. Zij had dat soort gasten door en ze zette ze soep voor van een hoogbejaard kippestrotje in leidingwater. Ze waren zó vertrokken en zieten hun mistroostige babbels voort in de snackbar om de hoek van het Witte Huis. Als je dat nou voortaan es dee?"

Toos zal er over denken. Ze loopt, net als ik, nog met de idee dat „samen eten" een feestelijke bezigheid is, een door vriendschap, wederzijds respect en goede wil geheiligd iets.

Saartje Burgerhart

DOORDAT één van de gasten het grijze spook had opgeroepen van een Nederland dat, zo het Beleid wil en wij leven, eerdaags voor éénkwart uit asfalt zal bestaan en dat op de champignonnetjes-op-toast had gelegd, een ander het ellendig lot van de Indianen aan de Orinoco naast de soepterrien had geschilderd en een derde niet geaarzeld had de geldontwaarding ter sprake te brengen bij de gegrilde entrecôte, door dit alles werd het een droeve boel rond het oentje van Toos. Ze zat er vreselijk verontgelijkt over te doen.

Terecht, en is het niet de zedelijke plicht van de ene mens jegens de andere om hem over zijn teleurstellingen heen te tillen, zo dat in zijn macht ligt? Het lag in de mijne en ik zei: „Zuur, hoor Toos, heel zuur dat 't zo moest lopen, maar je moet maar zo denken, er zijn nog altijd vrouwen wier etentje nog stukken zuurder verloopt!"

Hoopvol zag Toos mij aan. „Neem mevrouw Connally", zei ik.

„Mevrouw Connally, juist", herhaalde Toos, op slag gedesinteresseerd, „ken ik haar?"

„Zij is de vrouw van John Connally en hij is de Nelissen van de Amerikanen". Toos luisterde nauwelijks maar ik ging gewoon door. „En John Connally zei tegen zijn Toos: maak jij eens een fijn etentje dan nodigen we tweehonderd leuke figuren uit. Goed, zij gaat meteen aan de slag, ze maakt alles piekfijn in orde en wat gebeurt?"

Toos keek gelukkig toch even op. „Nixon komt!" zei ik, „en hij zegt

reeds boven de tomatensoep dat het daar in Vietnam op een bloedbad uit zal lopen als het Noordvietnamese offensief een succes wordt. Hij zegt tussen twee lepels tomatensoep dat hij daarom de bombardementen voort zal laten duren, omdat anders de handen van de Verenigde Staten voor altijd met bloed zullen zijn besmeurd... Nu, kun je je voorstellen hoe die soep de gasten toen smaakte?"

„En?" zei Toos. „Wat kwam na de soep?"

„Nog meer Nixon," zei ik, „die tegen de critici van zijn Vietnambeleid ging zitten roepen dat ze hun kritiek maar eens moeten richten aan het adres van die verdrietzakken van een Noordvietnamese communisten. En als dessert hadden ze iets met champagne, schuimtaart denk ik, want daarmee werd door alle gasten een toast uitgebracht op de moed van de president. Nou, Kan je nagaan hoe 't Mevrouw Connally te moede was. Het huilen zal haar nader gestaan hebben dan het lachen. Had ze dat kunnen denken toen ze met die flessen liep te slepen?"

„Hoe dat zij..." zei Toos, maar ik onderbrak haar onmiddellijk.

„Reken nou ook Ladybird eens", zei ik, „Wat een etentjes dat mensje heeft moeten geven: En hoeveel daarvan zullen de soep ingedraaid zijn doordat ze door deze en gene gekruid werden met smaakbedervende gespreksstof? En op het laatst van haar ambtstermijn als 's Lands eerste etengeefster was haar ook nog elke hoop ontnomen dat ooit een Witte-

VLUCHT IN VIETNAM

5 mei 22 VL



Een Zuidvietnamese militair draagt een oude vrouw, die uit Kwang Tri is gevlucht, langs de hoofdweg naar de bedreigde keizerstad Hoëé.

Noord-Vietnam hergroepeert leger bij Hoë

WASHINGTON, 6 mei (NYT, Reuter, UPI, AFP) — Noord-Vietnam heeft een Amerikaans voorstel tot regeling van het Vietnamese conflict van de hand gewezen. Dit heeft de Amerikaanse televisie maatschappij CBS op grond van inlichtingen uit het Witte Huis bekendgemaakt. De speciale adviseur van president Nixon, Henry Kissinger, zou het voorstel dinsdag in Parijs aan de Noordvietnamese onderhandelaar Le Doce Tho hebben aangeboden. De Amerikaanse regering heeft het bericht met klem tegengesproken.

Volgens de televisie maatschappij bestond het voorstel van Nixon uit drie punten: een staakt-het-vuren, terugtrekking van alle buitenlandse troepen uit Zuid-Vietnam en de vorming van een coalitieregering in Saigon, waarvan president Ngoen Van Thieu deel zou uitmaken. Amerika heeft tot nu toe steeds de vorming van een coalitieregering afgewezen. Het handhaven van Thieu zou voor de Noordvietnamese delegatie onaanvaardbaar zijn geweest, waardoor de impasse in het Parijse overleg bleef voortduren. Donderdag heeft Amerika de besprekingen weer voor onbeaalde tijd opgeschort.

De woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken, Charles Bray, verklaarde, dat de Amerikaanse regering het gevoel had te zijn misleid door Rusland met betrekking tot de bedoelingen van Hanoi. Kissinger zou na zijn geheime bezoek aan Moskou zijn teruggekomen met het idee, dat Hanoi iets nieuws van plan was bij te dragen aan de Parijse besprekingen. „Toen het de tijd was de onderhandelings-begge van de andere kant in Parijs te kijken, hadden zij niets dan lege koffers bij zich,” aldus Bray.

Schending

Een vroeger lid van de Amerikaanse onderhandelingsdelegatie in Parijs heeft in een artikel in de New York Times gezegd, dat niet Noord-Vietnam, maar president Nixon de afspraken heeft geschonden, die volgens de Amerikaanse regering in 1968 door president Johnson met Hanoi zijn gemaakt. Deze afspraken leidden tot een bombardementsstop op Noord-Vietnam.

Nixon brak de afspraken, aldus

Daniel Davidson (een medewerker van de Amerikaanse onderhandelaar Averell Harriman), toen hij in 1970 opdracht gaf tot grootscheepse „beschermende reacties” tegen Noord-Vietnam. Volgens de uitleg van de Amerikaanse regering waren deze acties bedoeld ter bescherming van Amerikaanse verkenningssvliegtuigen boven Noord-Vietnam en terugtrekkende Amerikaanse troepen.

Het Pentagon heeft besloten 72 jachtbommenwerpers ter versterking van de Amerikaanse luchtvloot in Vietnam naar Thailand te sturen. De toestellen staan nog op bases in Nieuw-Mexico. In Thailand wordt een basis, die was gesloten, weer in gereedheid gebracht. De totale capaciteit van de Amerikaanse luchtvloot in Vietnam is daarmee gestegen tot ongeveer 1000 toestellen met inbegrip van ongeveer 140 B-52-bommenwerpers. Er zijn zes vliegdekschepen voor de kust van Vietnam. Het Amerikaanse toegercommando in Saigon heeft het verlies van 29 vliegtuigen en 35 helikopters tot dusver toegegeven.

Tegenacties

SAIGON — Terwijl de Noordvietnamese troepen en eenheden van de Vietcong zich aan het noordelijk front hergroeperen voor een aanval op de oude keizersstad Hoë, zijn Zuidvietnamese troepen op andere

fronten erin geslaagd tegenacties te ondernemen. Vrijdag drong een Zuidvietnamese konvooi voor het eerst sinds 8 april langs hoofdweg 13 door tot in de stad An Loc op ongeveer 95 kilometer ten noorden van Saigon.

In het centrale hoogland kon het Zuidvietnamese regeringsleger een verbinding tot stand brengen tussen twee bataljons parachutisten langs de bedreigde hoofdweg tussen Kontoen en Pleikoe. De weg was sinds drie weken door Noordvietnamezen en de Vietcong afgesneden. Amerikaanse bommenwerpers voerden hevige acties in het gebied uit. Ten noorden van Hoë werden volgens Zuidvietnamese legerwoordvoerders 11 Noordvietnamese tanks vernietigd.

Een woordvoerder van het Amerikaanse Pentagon heeft laten doorschemeren, dat Amerika nieuwe eenheden mariniers bij Danang zal inzetten, als de terugtrekkende Amerikaanse troepen gevaar lopen door de offensief van de Noordvietnamezen en de Vietcong. De actie betreft zes bataljons mariniers, met een totale sterkte van ongeveer 5000 man, die zich aan boord van Amerikaanse oorlogsschepen van de Zevende Vloot in de Golf van Tonkin bevinden. De Amerikaanse opperbevelhebber in Zuid-Vietnam, Creighton Abrams kan bevel geven tot een dergelijke landing.

Volgens Amerikaanse onthulling

2-6-72

HANOI VERWIERP
VOORSTEL NIXON

Schmelzer licht Rogers in

(Van onze correspondent)

BRUSSEL, 6 mei — De Nederlandse minister van Buitenlandse zaken, drs Schmelzer, heeft zijn Amerikaanse collega staatssecretaris Rogers, in Brussel verteld dat de Nederlandse regering en het Nederlandse parlement het bombarderen van Noord-Vietnam door Amerikaanse vliegtuigen afkeuren. Hij deed dat in een gesprek dat alles bij elkaar een kleine drie kwartier duurde.

Andere onderwerpen die minister Schmelzer te berde bracht waren: de veiligheidsconferentie, gekoppeld aan een gesprek over wederzijdse vermindering van de strijdkrachten, de toestand in het Nabije Oosten, de betrekkingen tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten en de hervorming van het internationale muntstelsel.

Minister Schmelzer bepleitte ook de toekenning aan de KLM van landingsrechten in West-Berlijn. Tot nu toe hebben zowel Frankrijk, Engeland als Amerika negatief gereageerd op de verzoeken van de KLM. Die afwijzing, aldus drs Schmelzer wordt in Nederland niet begrepen. Hij zag geen reden waarom de KLM niet op West-Berlijn zou mogen vliegen en de Zweedse en de Oostenrijkse luchtvaartmaatschappijen wel, terwijl Nederland West-Berlijns grootste handelspartner is na West-Duitsland.

Minister Rogers had vrijdag in Brussel een hele reeks ontmoetingen. Voor de NATO-raad, bijgewoond door minister Schmelzer en zijn Belgische collega Harmel, gaf hij een uiteenzetting over de aanstaande reis van president Nixon naar Moskou. Hij vertelde onder andere dat de president de Russische leiders aansprakelijk zal stellen voor de heropleving van de strijd in Zuid-Vietnam, omdat de Noordvietnamezen vechten met Russische wapens. Hij zei ook dat de Verenigde Staten met uitzondering van kernwapens en nieuwe troepen-zendingen alle middelen zullen aanwenden om het Noordvietnamese offensief tot staan te brengen.

"KORTZICHTIGHEID OVER VIETNAM"

Het feit dat de heer Ego (op de U-pagina van 29 april) Noord-Vietnam als agressor aanwijst, is een bewijs voor de kortzichtigheid die men betracht om Amerika's aanwezigheid in Vietnam te rechtvaardigen. Noord-Vietnam is, gezien het historisch verloop van de oorlog, juist niet de agressor, maar de Amerikanen, verdedigers van het vrije westen.

De oorlog die in Vietnam woedt, is geen oorlog tussen twee landen, omdat er geen twee landen zijn! De scheiding tussen Noord- en Zuid-Vietnam is een gevolg van de akkoorden van Genève, getekend in 1954, met mondelinge instemming van Amerika. Het is noch een territoriale, noch een politieke grens; het is een demarcatie-lijn, dat wil zeggen een scheiding in Vietnam die gerespecteerd moet worden door alle partijen.

De Vietnamezen aan de noordelijke kant van de demarcatie-lijn hebben zich aan de akkoorden gehouden. Amerika heeft, met name sinds 1964, de scheidslijn voortdurend geschonden door bombardementen op Noord-Vietnam. Als gevolg daarvan — en niet als oorzaak, wat de heer Ego in een omgekeerde wereld doet leven — kwamen troepeneenheden van Noord-Vietnam naar het zuiden.



De brief van de heer Ego over de Noordvietnamese agressors vind ik een bijzonder originele benadering van deze toch zo duidelijke zaak.

Immers, nadat de Noordvietnamezen nu al vele jaren Washington met hun Russische bommenwerpers hebben platgegooid, het nationale park met hun Chinese raketten hebben ontbladerd en ontbost, en de fabrieken in Detroit met napalmbommen hebben be-laagd, moeten wij de verklaringen van de grote Noordvietnamese baas dat hij bezig is met het terugtrekken van zijn Aziatische troepen van Amerikaans grondgebied wel met een korreltje zout nemen.

AMSTERDAM C.H.A. Disselkoen

In de akkoorden van Genève is gesteld dat na ongeveer twee jaar verkiezingen plaats zouden moeten vinden en dat de uitslag van de verkiezingen bepalend zou zijn voor de regeringsvorm van geheel Vietnam. In Noord-Vietnam zijn deze verkiezingen inderdaad gehouden. In Zuid-Vietnam niet, omdat een socialistisch geregeerd Vietnam voor de USA een onver-teerbare zaak was. President Eisenhower heeft zelf verklaard dat uit onderzoeken was gebleken dat tachtig procent van de Zuidvietnamese bevolking achter Ho Tsi Minh stond. Mijn vraag aan de heer Ego: Waarom staat de USA Vietnam niet toe zijn eigen politiek te volgen?

ROTTERDAM

Wil Chaulet

Rogers uit Bonn teruggeroepen

Washington: ijlberaad

Hoofdstad Cambodja onder vuur

WASHINGTON, 8 mei (NYT, Reuter, UPI, AP) — President Nixon lijkt ingrijpende beslissingen te overwegen voor de oorlog in Vietnam na de militaire successen van de Noordvietnamezen en de Vietcong op het slagveld in Zuid-Vietnam en de onoverkomelijke strubbelingen rond de onderhandelingstafel in Parijs. Nixon heeft voor vandaag een spoedberaad van de Amerikaanse nationale veiligheidsraad vastgesteld. Minister van buitenlandse zaken William Rogers werd daarvoor zondag in allerijl uit Bonn van zijn Europese rondreis teruggeroepen. Het bezoek van Nixons speciale adviseur Henry Kissinger aan Tokio is in verband met de gespannen situatie voor de tweede keer uitgesteld.

In Washington heerst een crisissfeer. Overal wordt druk gespeculeerd wat Nixon van plan is, gegeven de omstandigheid, dat de Zuidvietnamese regeringstroepen alleen niet in staat zijn het offensief van de Noordvietnamezen en de Vietcong een halt toe te roepen. De belangrijkste gissingen zijn:

● Nixon kan opnieuw opdracht geven tot grootscheepse aanvallen op Noord-Vietnam vanuit de lucht en vanuit zee, waarbij de hoofdstad Ha-



noi en de haven Haifong het voornameste doelwit zullen zijn.

● Hij kan een invasie van Amerikaanse mariniers in Noord-Vietnam laten uitvoeren om militaire installaties te vernietigen en enkele gebie-

den te bezetten als troef aan de onderhandelingstafel.

● Rusland kan worden uitgedaagd en wellicht tot een vorm van onderhandelingen worden gedwongen door directe aanvallen op Russische bevoorradingschepen in Noord-Vietnam of door een blokkade van de havens van Haifong.

● Nixon kan besluiten de diplomatieke impasse op te heffen door Noord-Vietnam met het dreigement van een massale actie te dwingen tot aanzienlijke concessies.

Hij kan zijn reis naar Moskou doorstrepen.

Minister Rogers stapte zondagavond bij aankomst in Washington onmiddellijk over in een regeringsauto zonder een woord tot journalisten en verslaggevers te zeggen. In Bonn verklaarde de Amerikaanse regeringswoordvoerder Robert McCloskey uitsluitend, dat Rogers zijn reis onderbrak om met Nixon te spreken „over de situatie in Zuidoost-Azië”. Volgens McCloskey blijft de Amerikaanse delegatie, die met Rogers meereist, in Bonn achter en zal Rogers zich in de loop van deze week weer bij de groep aansluiten.

Besprekingen

Rogers was in Europa om politiek en militaire leiders in acht landen in te lichten over Nixons besprekingen in Moskou. Voor zijn komst in West-Duitsland had hij al bezoeken gebracht aan IJsland, Engeland, België en Luxemburg. Na Bonn stonden nog besprekingen in Parijs, Rome en Madrid op het programma. Bij zijn aankomst in Bonn liet Rogers weten, dat hij de Duitse kwestie van de verdragen met Rusland en Polen als een binnenlandse zaak van de Bondsrepubliek beschouwde en zich er niet over zou uitspreken.

Een woordvoerder van het Witte Huis heeft toegegeven, dat Kissinger vorige week dinsdag tijdens een geheim bezoek aan Parijs besprekingen heeft gevoerd met de Noordvietnamese onderhandelaar Le Duc Tho. De Amerikaanse regering heeft dit geheime contact steeds ontkend.

Zie verder pagina 3, kolom 6

VIETNAM

10122
VN
Vervolg van pagina 1

De Noordvietnamse regering heeft Amerika opnieuw verzocht het gestaakte overleg te hervatten. Volgens Hanoi saboteert Amerika de Parijse besprekingen, omdat het op het slagveld geen „machtspositie” heeft weten te verwerven. In Parijs geloven diplomaten, dat Kissinger in de nabije toekomst weer met Le doec Tho in het geheim zal onderhandelen.

Luchtgevechten

SAIGON — Amerikaanse jachtbommenwerpers hebben zaterdag bij luchtgevechten boven Noord-Vietnam drie Noordvietnamese MiG-straaljagers neergeschoten. Dit heeft het Amerikaanse opperbevel in Saigon bekendgemaakt. Radio-Hanoi meldde, dat vijf Amerikaanse toestellen werden neergeschoten. Amerikaanse bommenwerpers voerden massale aanvallen uit op doelen in Noord-Vietnam. Volgens radio-Hanoi vielen talrijke slachtoffers onder de burgerbevolking.

De Zuidvietnamese regering heeft bevel gegeven tot de evacuatie van alle burgers uit de bedreigde stad Kontoem in het centrale hoogland. Noordvietnamese troepen en eenheden van de Vietcong deden in het

weekend hevige aanvallen op stellingen rond Kontoem. Bij een raketaanval op de havenstad Danang, waar een Amerikaanse legermacht van 15.000 man ligt, werden zeven mensen gewond en twee gevechtsvliegtuigen getroffen. De bestorming van Hoë aan het noordelijk front en An Loc ten noorden van Saigon duurde onverminderd voort.

PNOM PENH — De Cambodjaanse hoofdstad Pnom Penh en het dicht bij de stad gelegen vliegveld zijn in de nacht van vrijdag op zaterdag beschoten met tientallen raketten. Na de beschietingen zelden de aanvallers, gestoken in uniformen van het Cambodjaanse regeringsleger, een aanval in op een strategisch belangrijke brug dichtbij het paleis van president Lon Nol. De aanval werd afgeslagen. Bij de beschieting kwamen 23 mensen om het leven en raakten 138 gewond, aldus het Cambodjaanse ministerie van voorlichting.

Vanuit Cambodja en Laos zal Noord-Vietnam een permanente belegering van Zuid-Vietnam kunnen uitvoeren, ongeacht het eventuele succes van de Amerikaanse „Vietnamiserings”-politiek. Deze conclusie staat in een rapport van een afdeling van de Amerikaanse senaatscommissie voor buitenlandse zaken. „De regering van Cambodja heeft de helft van haar grondgebied verloren”, aldus het rapport. „Loas is dichter bij de ineenstorting dan ooit in de afgelopen negen jaar”.

BLOKKADE BIJ HAIFONG ^{9 mei} ✓ VERWACHT

WASHINGTON, 9 mei (NYT, Reuter, AFP) — President Nixon gaat volgens waarnemers in Washington de Amerikaanse oorlogsteun aan Zuid-Vietnam drastisch opvoeren om het offensief van Noord-Vietnam en de Vietcong te stuiten. Na afloop van een spoedberaad van de Amerikaanse nationale veiligheidsraad deelde het Witte Huis mee, dat Nixon maandagnacht een belangrijke radio- en televisierede over Vietnam zou houden. Bij het ter perse gaan van deze editie was de inhoud van Nixons rede nog niet bekend.

Nixon houdt rede Vietnam

Enkele schepen van de Amerikaanse vloot hebben opdracht gekregen drie Russische vrachtschepen op de voet te volgen, die met tanks, vrachtwagens en ander oorlogsmateriaal naar Noord-Vietnam op weg zijn. Dit is in kringen van het NATO-hoofdkwartier in Brussel uitgelekt. Volgens deze bronnen zou deze stap het begin kunnen zijn van een Amerikaanse blokkade van de Noordvietnamese havenstad Haifong.

De Amerikaanse vloottenheden zijn in staat van paraatheid gebracht, aldus dezelfde bron in Brussel. Rusland is de voornaamste leverancier

van oorlogsmaterieel aan Noord-Vietnam. Haifong is de belangrijkste haven. De Amerikaanse actie werd vergeleken met de acties tegen Russische vrachtschepen tijdens de Cubaanse crisis in 1962.

Spoedberaad

Nixon heeft vlak vóór zijn rede de leiders van de Democratische en Republikeinse partij van zijn besluiten op de hoogte gesteld. Tegelijkertijd zijn de ambassadeurs van de NATO-landen door minister van buitenlandse zaken William Rogers uitgenodigd om te worden ingelicht. Dit is eerder alleen gebeurd bij de aankondiging van Nixons reizen naar China en Rusland.

Het spoedberaad van de nationale veiligheidsraad duurde drie uur. Na afloop weigerden regeringswoordvoerders mededelingen te doen. Aan het beraad namen behalve Nixon, minister van buitenlandse zaken Rogers (teruggeroepen uit Bonn) en Kissinger ook deel: vice-president Agnew, minister van defensie Laird, Richard Helms, directeur van de CIA, Thomas Moorer, voorzitter van de chefs van staven, minister van financiën Connally en generaal Lincoln van het bureau voor maatregelen in een noodtoestand.

Streep

Volgens de woordvoerder van het Witte Huis, Ronald Ziegler, is Nixons reis naar Moskou, die 22 mei begint en tot 29 mei zal duren, niet in gevaar. „Onze voorbereidingen voor de reis gaan verder”, verklaarde Ziegler. In Washington heerste de opvatting, dat een nieuwe escalatie van de Vietnamese oorlog zou leiden tot een streep door Nixons reis naar Moskou.

Terwijl overal druk werd gespeculeerd over Nixons beslissing (de gissingen liepen uiteen van een blokkade van de Noordvietnamese haven Haifong tot een invasie van Amerikaanse mariniers), voerden Amerikaanse bommenwerpers hevige aanvallen uit op doelen in Noord-Vietnam dicht bij de hoofdstad Hanoi. Een woordvoerder van het Pentagon verklaarde: „Als de andere kant dit als een les wil opvatten en de invasie stoppen, zouden we daar blij om zijn”.

Zie ook pagina 5

Vitaal dijkenstelsel bij Hanoi getroffen

Nieuwe acties Amerikaanse luchtvloot

SAIGON/WASHINGTON, 9 mei (NYT, Reuter, UPI, AFP) — Noord-Vietnam heeft Amerika beschuldigd van weloverwogen bombardementen op het vitale dijkenstelsel in de delta van de Rode Rivier op ongeveer 50 kilometer ten zuiden van de hoofdstad Hanoi in de provincie Nam Ha. Radio-Hanoi maakte niet bekend of de dijken beschadigd of vernietigd werden. Het Amerikaanse opperbevel in Saigon gaf geen commentaar op de beschuldiging. In Washington verklaarde een woordvoerder van het ministerie van defensie dat het dijkenstelsel niet voorkomt op de lijst van doelen in Noord-Vietnam.

Amerikaanse vliegtuigen van de Zevende Vloot voerden maandag voor het eerst sinds 16 april weer massale aanvallen uit op doelen in de onmiddellijke omgeving van Hanoi. Het Noordvietnamese ministerie van buitenlandse zaken heeft scherp geprotesteerd tegen „het misdadig gedrag van het Amerikaanse imperialisme”. Volgens de bekendmaking van radio-Hanoi zijn bij de acties ook dichtbevolkte woongebieden gebombardeerd bij Ha Tay en Ninh Binh. Twee Amerikaanse toestellen zouden zijn neergeschoten.

De dijken in de delta vormen een essentieel onderdeel van de irrigatiewerken in de Rode Rivier en behoeven het gebied tegelijk voor overstromingen. Noord-Vietnam, dat naar schatting 21 miljoen inwoners telt, moet voedsel importeren, maar 80 procent van de eigen opbrengst is afkomstig uit het delta-gebied, waar 65 procent van de bevolking woont. Tijdens het hoogtepunt van de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam onder president Johnson werd het dijkenstelsel niet aangevallen.

Volgens een verklaring van het Amerikaanse opperbevel in Saigon werden bij de luchtafslagen boven Noord-Vietnam alleen militaire doelen getroffen, waaronder opslagplaatsen, kazernes en opleidingskampen. Oorlogsschepen van de Zevende Vloot voerden tegelijk hevige beschietingen uit op stellingen langs de kust van Noord-Vietnam. Bij de aanvallen waren, aldus het opperbevel, geen B-52 bommenwerpers betrokken. Een van de getroffen doelen was een militair opleidingskamp op 24 kilometer ten westen van Hanoi.

In Washington verklaarde een

woordvoerder van het Witte Huis, dat de Amerikaanse politiek gericht was op het niet-treffen van het dijkenstelsel in de Noordvietnamese delta in verband met het gevaar van overstromingen en het veroorzaken van talloze slachtoffers onder de burgerbevolking. Jerry Friedheim woordvoerder van het ministerie van defensie, antwoordde op een vraag, of de dijken per ongeluk geraakt konden zijn: „Daar is mij niets van bekend. Onze piloten weten hoe ze de dijken moeten raken.”

Volgens Friedheim was het altijd mogelijk, dat luchtafweerraketen waren afgeschoten op de Amerikaanse toestellen in het deltagebied en op de dijken waren terechtgekomen. De kazernes en opleidingscentra werden, aldus Friedheim, aangevallen, omdat dit enig effect zou kunnen sorteren op de „invasiestrijdkrachten” van Noord-Vietnam. Volgens Amerikaanse legerwoordvoerders werden drie Noordvietnamese Mig-sraaljagers bij luchtgevechten neergeschoten. Alle Amerikaanse toestellen zouden veilig zijn teruggekeerd.

Luchtalarm

In Hanoi werd maandagochtend gedurende 40 minuten luchtalarm gegeven. De bevolking hoorde het gedreun van bomexplosies en raketten. In een verklaring zei het Noordvietnamese ministerie van buitenlandse zaken: „Op het ogenblik dat Amerika zich koortsachtig voorbereidt op een nieuwe escalatie tegen Noord-Vietnam en de acties van de marineluchtmacht in hevigheid toenemen, tonen de aanvallen op talloze dorpen, met name op scholen en andere sociale en culturele instellingen, aan hoe beestachtig, oorlogszuchtig en agressief de Amerikaanse imperialisten zijn”.

Ook in Zuid-Vietnam hebben Amerikaanse gevechtswaerduigen hun bombardementen op stellingen van de Noordvietnamezen en de Vietcong opgevoerd. B-52 bommenwerpers voerden volgens een bekendmaking van het Amerikaanse opperbevel 25 acties uit, het op een na hoogste aantal tijdens het Noordvietnamese offensief. Aan de vier fronten in Zuid-Vietnam maakten jachtbommenwerpers nog eens 432 vluchten. In de provincie Kwang Tri in het noorden werd een raketlanceerinstallatie vernietigd.

Noordvietnamese groepen en eenheden van de Vietcong vielen maandag opnieuw de verdedigingslijnen van Hoéé in het noorden en Kontoem in het centrale hoogland aan. Beide steden bereiden zich voor op massale aanvallen. De bedreigde gebieden worden aanhoudend beschoten. De meeste burgers zijn uit Hoéé en Kontoem weggevlucht en hebben de steden aan de regeringstroepen en de plaatselijke milie overgelaten. De hoofdweg tussen Kontoem en Pleikoe wordt nog steeds door Noordvietnamezen en de Vietcong versperd.

Volmachten

De Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu heeft om een gezamenlijke zitting van beide kamers van het parlement gevraagd om buitengewone volmachten te krijgen in verband met de ernstige situatie.

Parlementsliden van de militante anti-communistische sekte Hoa Hoa van de boeddhisten hebben Thieu gevraagd verslag uit te brengen over de „werkelijke toestand” in Zuid-Vietnam. Zij vinden, dat een dergelijk rapport het moreel van de troepen zal versterken en de bevolking beter op de hoogte zal brengen.

PARIS. — De Noordvietnamese onderhandelaar Le Doec Tho heeft maandagochtend een onderhoud gehad met de Franse minister van buitenlandse zaken, Maurice Schumann. Le Doec Tho noemde het gesprek „een zeer nuttige en vriendschappelijke ontmoeting”. Hij zei, dat hij tegenover Schumann het standpunt van de Noordvietnamese regering ter aanzien van de Vietnamese kwestie had uiteengezet.

Dien Bien Phoe

EEN paar honderd leden van de extreem rechtse organisatie Ordre Nouveau hebben het afgelopen weekend bij de Parijse Arc de Triomphe de capitulatie van Dien Bien Phoe herdacht, die 18 jaar geleden een eind maakte aan Frankrijks koloniale avonturen in Indochina. Voordat de demonstratie voor de ogen van niet alles begrijpende toeristen „verspreid” werd door de politie, had Ordre Nouveau nog even gelegenheid om haar solidariteit te betuigen met „iedereen in de wereld, die vecht voor de verdediging van hetzelfde ideaal en vooral Zuidvietnamese strijders”.

De laatste forten van Dien Bien Phoe vielen in de ochtend van 8 mei 1954, hetgeen de Fransen een nationaal complex bezorgde, dat pas later werd verdrongen door de frustraties van de Algerijnse oorlog. Maar de „moed van één generaal”, waarover gedichten werden gemaakt, en de verhalen over de verpleegster, die prompt tot „engel van Dien Bien Phoe” werd uitgeroepen, zijn nog niet helemaal vergeten. Met de laatste officieren in Vietnam wordt er in de Franse kranten steeds meer gepraat over het probleem van Nixon om „een Ameri-

kaans Dien Bien Phoe” te voorkomen.

Het Franse leger verloor bij die slag indertijd 8200 man van zijn eiltetroepen, zoals parachutisten en het Vreemdelingenlegioen. De 12 bataljons van het garnizoen in Dien Bien Phoe werden maandenlang in elkaar geschoten door de Vietnamese artillerie, die er volgens de Franse experts helemaal niet had mogen en kunnen zijn. Die slachtpartij leidde tot de mythe van Dien Bien Phoe, waaruit

vooral de parachutisten een groot deel van hun prestige putten. Dat prestige is later wat gerelativeerd door Gilles Perrault, schrijver van het, ook in het Nederlands vertaalde boek *De Parachutisten*, die in een voetnoot opmerkte: „... maar men vraagt zich achteraf toch af of de oude „poilus” van Verdun niet beter hebben stand gehouden tegen de vijandelijke granaten van de grands seigneurs van Dien Bien Phoe. Dat hoeft helemaal nog niet te betekenen, dat de eersten dapperder waren dan

de laatsten; de eersten hadden eenvoudig al lang ontdekt dat oorlog ook een ignobele en stompzinnige slachterij kon zijn en daar waren ze naar gaan leven. Die ontdekking deden de parachutisten in Dien Bien Phoe en uit verbijstering deden ze hun handen omhoog...”. Boeiende lectuur voor mariniers, rangers en andere elite-eenheden in het Vietnam van nu.

Beurs

JAARLIJKS kunnen door burgermeester en wethouders van de gemeente Haarlem een aantal studiebeurzen worden gegeven uit het zogenaamde Fonds Steijn-Schellinger. Maar je moet, zo lezen we in het blad van de Leidse universiteit, aan nogal wat voorwaarden voldoen. Je moet:

1. van het mannelijk geslacht zijn.
2. Ouders hebben die de studie niet geheel zelf kunnen betalen.
3. Geboren zijn in de provincie Noord-Holland of Zuid-Holland.
4. Ouders hebben die lidmaat zijn van de Nederlands Hervormde Kerk.
5. Studeren aan de Leidse universiteit.
6. Je verzoek vóór 1 oktober richt aan de gemeente Haarlem. En wat krijg je dan? Tweehonderd gulden.

Witboek

NU een universiteit is niet meer missen kan, volgens *De Maaspost* (het Maastricht en in het Limburg gebied) weleens een komen over wie liggen of lagen in Limburger steeds teitsgedachte st. In een tijd dat in Limburg bleitpleit de Rotterdam voor de versiteit in

Een heel Limburgs wijs Wa geen v een un zij er der un lern was. Dan we oph bu ba n v

Amel
72
Vh

003

72 VK

Hanoi wijst ultimatum af

WASHINGTON/PARIJS, 10 mei (NYT, Reuter, UPI, AP) — „Het Vietnamese volk zal het ultimatum van president Nixon nooit accepteren”. Dit hebben vertegenwoordigers van Noord-Vietnam en de Vietcong in Parijs verklaard in een felle reactie op Nixons besluit een mijnblokkade te leggen voor de belangrijkste Noordvietnamese havens om de wapenleveranties aan Hanoi te stoppen. De Noordvietnamese onderhandelaar Xocan Thoey vliegt vandaag via Moskou naar Hanoi terug voor spoedbesprekingen met de Noordvietnamese regering. In een eerste reactie van Russische zijde noemde het Russische persbureau Tass de beslissing van Nixon „onverhulde agressie”.

*Rusland zwijgt
nog over
besluit Nixon*

Ten Geleide pagina 3:
Rede van Nixon pag. 6;
Mijnblokkade pagina 5.

Ruim 200 Amerikaanse gevechtsvliegtuigen waren gisteren betrokken bij het aanleggen van de mijnenvelden voor zeven Noordvietnamese havens, waaronder Haifong. De toestellen waren afkomstig van de Amerikaanse Zevende Vloot in de Golf van Tonkin. Tegelijk werden massale bombardementen uitgevoerd op wegen en spoorlijnen in Noord-Vietnam. Het Amerikaanse vlootcommando heeft gewaarschuwd, dat de mijnen donderdagavond automatisch op scherp worden gesteld. Volgens admiraal Thomas Moorer zullen Amerikaanse oorlogsschepen niet overgaan tot het onderscheppen van vrachtschepen op volle zee.

China heeft krachtig geprotesteerd tegen aanvallen van Amerikaanse vliegtuigen en marinevaartuigen op twee Chinese koopvaardij schepen. Volgens een verklaring van het Chinese ministerie van buitenlandse zaken werden de twee schepen bij hevige beschietingen op 6, 7 en 8 mei zwaar beschadigd. De schepen lagen voor de kust van Noord-Vietnam. „Dit is een ernstige provocatie”, aldus de Chinese verklaring.

Het Amerikaanse ministerie van defensie heeft de Chinese aantijging zonder meer van de hand gewezen met een ontkenning.

Radio-Hanoi meldde gistermiddag dat Amerikaanse torpedobootjagers begonnen waren met een beschieting van Noordvietnams belangrijkste havenstad Haifong. De beschieting was gericht op dichtbevolkte wijken van de stad. Volgens radio-Hanoi werden twee Amerikaanse schepen door kustbatterijen getroffen en in brand geschoten. Niet gezegd werd, hoe ernstig de schade in Haifong was als gevolg van de Amerikaanse aanval.

Voorwendsel

In Parijs verklaarde de vertegenwoordiger van Hanoi, dat het Vietnamese volk vastberaden door zal vechten voor zijn onafhankelijkheid, vrijheid en vrede. Nixon heeft, aldus Noord-Vietnam, meer dan ooit de agressie-oorlog in Vietnam opgevoerd onder het voorwendsel de levens van de Amerikaanse krijgsgevangenen te beschermen, de eer van de Verenigde Staten te redden en 17 miljoen Zuidvietnamezen te behoeden voor een „communistische machtsovername” in Zuid-Vietnam.

Nixon heeft, zei Hanoi, niet alleen de Democratische Republiek van Noord-Vietnam geprovoceerd, maar ook het recht van vrije vaart van andere landen getart. Amerika heeft zich steeds verzet tegen alle redelijke voorstellen van de delegaties van Noord-Vietnam en de Vietcong voor een politieke oplossing van het Vietnamese conflict. „Zowel in de voltallige bijeenkomsten als in de particuliere contacten heeft de Amerikaanse zijde steeds vastgehouden aan zijn houding van kolonialistische agressor”, aldus de verklaring van Noord-Vietnam.

Het Bevrijdingsfront noemde Nixon in zijn verklaring „een barbaarse agressor”. Nixon maakte, aldus de Vietcong, een grote fout, als hij dacht het Vietnamese volk door een mijnblokkade van de Noordvietnamese havens op de knieën te krijgen. De Vietcong deed opnieuw een beroep op de Amerikaanse president een einde te maken aan alle oorlogshandelingen en een begin te maken met „serieuze onderhandelingen”. De regering-Nixon gedraagt zich als een internationale politieagent, die geen acht slaat op het internationale recht, internationale conventies en ethische regels.

Moskou

De Russische regering heeft nog niet officieel gereageerd op Nixons maatregelen. De mijnblokkade werd door het persbureau Tass betiteld als „een nieuwe oorlogsdaad tegen Noord-Vietnam”. Tass verklaarde, dat het beletten van Russische aanvoer naar Noord-Vietnam een „onverhulde daad van agressie” is en een schending van de normen van het internationale recht. Tass maakte geen melding van het beroep, dat Nixon op de Russische regering deed, om zijn positie te begrijpen.

KAMERDEBAT OVER BLOKKADE

Schmelzer weigert VS te veroordelen

(Van onze correspondent)

DEN HAAG, 10 mei — Minister Schmelzer van Buitenlandse Zaken heeft dinsdag in de Tweede Kamer „kritische vraagtekens” geplaatst bij de Amerikaanse blokkade van Noordvietnamese havens. Hij noemde twee bezwaren: niet alleen het militaire maar ook het civiele transport wordt stopgezet en er is het gevaar van escalatie.

Van de vijf moties die werden ingediend, maakt er slechts één een kans, namelijk die van de drie confessionele regeringspartijen. Daarin wordt de regering uitgenodigd om, zo mogelijk met andere regeringen, „een klemmend beroep” te doen op de strijdende partijen onmiddellijk de wapens neer te leggen en het vre-

Alleen motie confessionelen maakt kans

desoverleg te hervatten. Over de moties wordt vandaag gestemd.

Geen goed woord had minister Schmelzer voor de twee moties, die zijn ingediend door de pacifist Van der Spek, die het interpellatiedebat heeft aangespannen. „Zij munten uit door gebrek aan realisme, door eenzijdigheid en discriminatie”, aldus de bewindsman in een felle tirade aan het eind van het debat.

In zijn eerste motie vraagt Van der Spek de regering om bij de Amerikaanse regering „scherp te protesteren” tegen de nieuwe militaire maatregelen omdat deze de oorlog in Indo-China naar zijn mening verheven en verlengen. In zijn tweede motie vraagt de pacifist de export van alle goederen van militair belang naar de VS stop te zetten en zo „effectieve internationale druk” op Amerika uit te oefenen.

De buitenland-specialist van de PvdA, Van der Stoel, zei dat zijn partij het liefst met een motie had willen komen, waarin onmiddellijk beëindiging van de blokkade en onverwijld terugtrekking van alle Amerikaanse troepen zou worden gevraagd. Hij diende echter een naar zijn mening meer genuanceerde motie in, in de hoop dat deze de steun zou krijgen van de regering en de regeringspartijen.

De motie van Van der Stoel bevat drie voorstellen: 1. onmiddellijke beëindiging van de bombardementen op Noord-Vietnam. 2. diplomatiek overleg over een zo snel mogelijke opheffing van de blokkade, gepaard gaande met de beëindiging van alle

Amerikaanse hulp aan Zuid-Vietnam beschreef hij „als louter defensief”.

Minister Schmelzer verklaarde dat zijn collega Rogers verbaasd en verantwoordigd over de kwantiteit en de kwaliteit van het Russische wapentuig is waarmee de Noordvietnamezen opereren. Van der Stoel zei dat men alleen maar kan hopen dat de SU terughoudend op de nieuwe Amerikaanse maatregelen reageert. Hij verweet president Nixon „heel hoog en heel gevaarlijk spel”, dat de ontspanningspolitiek in de wereld in gevaar brengt.

Op Van der Speks uitnodiging om een oordeel te geven over de kritiek van MacGovern op Nixons jongste maatregelen, ging Schmelzer niet in. Hij zei niet van plan te zijn zich te mengen in de Amerikaanse verkiezingsstrijd.

Van der Spek kreeg een resoluut neen op zijn vraag aan de regering alle diplomatieke en materiële steun aan Saigon te beëindigen. Er kan evenmin sprake zijn, aldus Schmelzer, van diplomatieke betrekkingen met Noord-Vietnam. Als Nederland dergelijke betrekkingen aan zou knopen, zouden daaruit „verkeerde conclusies” worden getrokken.

trekking van alle Amerikaanse strijdkrachten en vrijlating van alle krijgsgevangenen 3 een politieke oplossing waarin het zelfbeschikkingsrecht van Zuid-Vietnam centraal staat.

De Jong van de Democratische Midden-Partij diende een motie in, waarin de regering werd verzocht haar afkeuring over de agressie van Noord-Vietnam uit te spreken. Minister Schmelzer noemde die motie overbodig.

De minister verklaarde dat hij van zijn verontrusting over de hervatting van de bombardementen op Noord-Vietnam blijk gegeven heeft in een gesprek met zijn Amerikaanse collega Rogers, vorige week in Brussel. Rogers heeft hem verzekerd, dat de VS in Indo-China geen kernwapens zullen gebruiken en ook niet een plan zijn hun grondtroepen uit te breiden.

Niet serieus

De Nederlandse regering blijft zich op het standpunt stellen, aldus Schmelzer, dat slechts onderhandelingen een oplossing kunnen brengen mits zij serieus worden gevoerd. De minister verzekerde de Kamer dat Noord-Vietnam niet bereid is serieus te onderhandelen, althans niet volgens Rogers.

Schmelzer: "Ik wil mij niet tot pleitbezorger maken van de VS, noch wat het besluit van Kennedy betreft om het aantal militaire adviseurs in Zuid-Vietnam uit te breiden, noch wat betreft de bombardementen op Noord-Vietnam". De socialist Van der Stoep wees hem erop, dat aan Kennedy's besluit een en ander voorafgegaan was en de Democraat Visser wilde van Schmelzer een oordeel horen over Kennedy's besluit.

"Een oordeel daarover moet voorbehouden zijn aan de historic!" antwoordde de bewindsman tot verontwaardiging van de linkse oppositie. Hij zei wel begrip te hebben voor de VS, die een bondgenoot "terecht of ten onrechte" niet zonder meer in de steek willen laten.

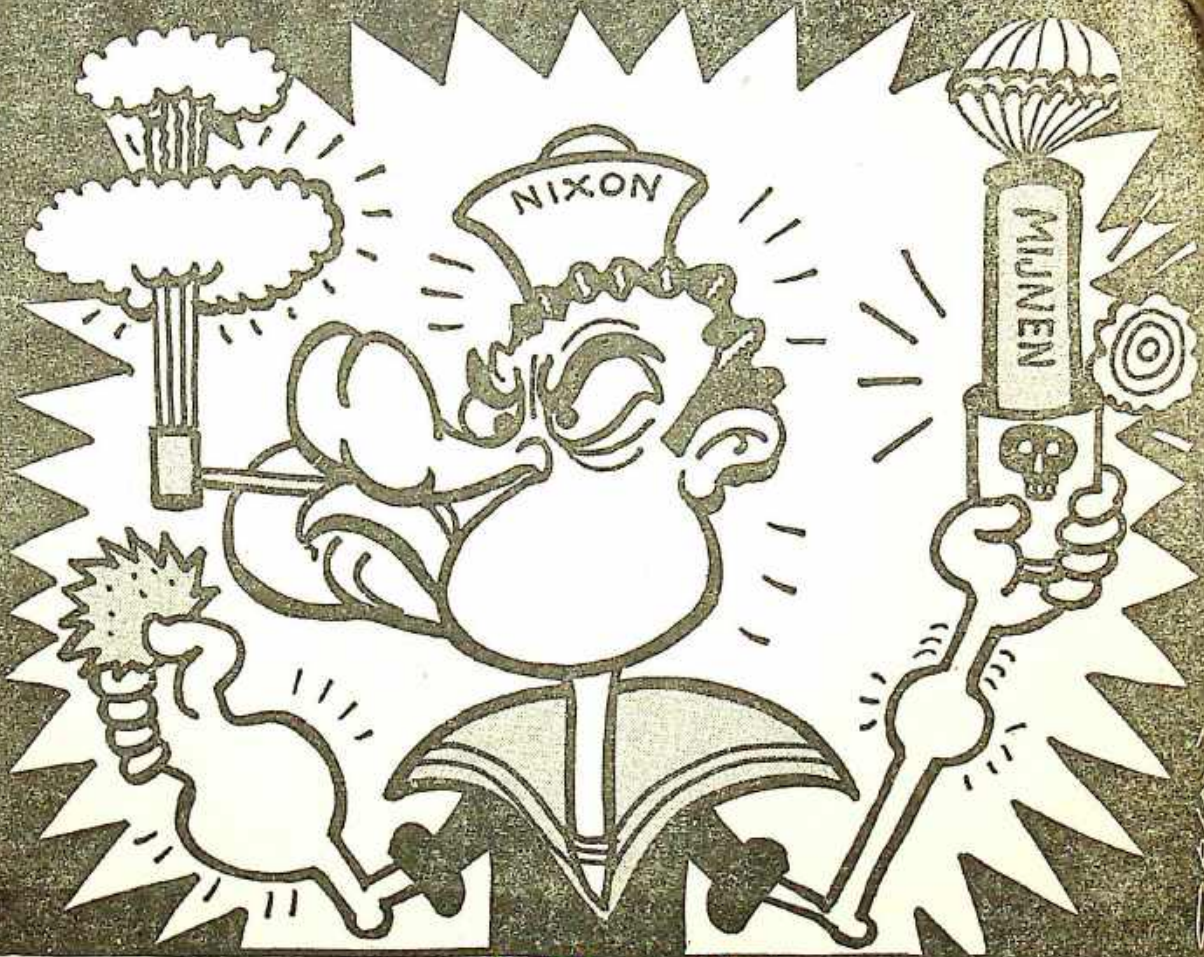
De opstelling van de minister is twee van de regeringspartijen niet hard genoeg. Wordvoerder Tors van DS '70 noemde het "geschiedsvervalsing te beweren dat Washington of Saigon deze smerige oorlog hebben uitgevonden". Alle schuld treft voluitgevoerd". Alle wij staan tegens hem Noord-Vietnam. "Wij staan achter die Zuidvietnamezen die strijd willen voeren op leven en dood, omdat ze het vertikken de zegeningen en heerlijkheden van het communisme te aanvaarden".

De liberaal Koudijs liet zich in dezelfde geest uit, zij het in wat minder krachtige woorden. Hij zei dat het Noordvietnamese offensief niet motiverend zou zijn geweest zonder de uitgebreide Russische wapenhulp". De

BOEK 1	107	107
BOZ J	448	450
BRANDBOUW 317	314	315
BRANDBOUW 304	304	304
BRANDBOUW 301	301	301
BRANDBOUW 300	300	300
BRANDBOUW 299	299	299
BRANDBOUW 298	298	298
BRANDBOUW 297	297	297
BRANDBOUW 296	296	296
BRANDBOUW 295	295	295
BRANDBOUW 294	294	294
BRANDBOUW 293	293	293
BRANDBOUW 292	292	292
BRANDBOUW 291	291	291
BRANDBOUW 290	290	290
BRANDBOUW 289	289	289
BRANDBOUW 288	288	288
BRANDBOUW 287	287	287
BRANDBOUW 286	286	286
BRANDBOUW 285	285	285
BRANDBOUW 284	284	284
BRANDBOUW 283	283	283
BRANDBOUW 282	282	282
BRANDBOUW 281	281	281
BRANDBOUW 280	280	280
BRANDBOUW 279	279	279
BRANDBOUW 278	278	278
BRANDBOUW 277	277	277
BRANDBOUW 276	276	276
BRANDBOUW 275	275	275
BRANDBOUW 274	274	274
BRANDBOUW 273	273	273
BRANDBOUW 272	272	272
BRANDBOUW 271	271	271
BRANDBOUW 270	270	270
BRANDBOUW 269	269	269
BRANDBOUW 268	268	268
BRANDBOUW 267	267	267
BRANDBOUW 266	266	266
BRANDBOUW 265	265	265
BRANDBOUW 264	264	264
BRANDBOUW 263	263	263
BRANDBOUW 262	262	262
BRANDBOUW 261	261	261
BRANDBOUW 260	260	260
BRANDBOUW 259	259	259
BRANDBOUW 258	258	258
BRANDBOUW 257	257	257
BRANDBOUW 256	256	256
BRANDBOUW 255	255	255
BRANDBOUW 254	254	254
BRANDBOUW 253	253	253
BRANDBOUW 252	252	252
BRANDBOUW 251	251	251
BRANDBOUW 250	250	250
BRANDBOUW 249	249	249
BRANDBOUW 248	248	248
BRANDBOUW 247	247	247
BRANDBOUW 246	246	246
BRANDBOUW 245	245	245
BRANDBOUW 244	244	244
BRANDBOUW 243	243	243
BRANDBOUW 242	242	242
BRANDBOUW 241	241	241
BRANDBOUW 240	240	240
BRANDBOUW 239	239	239
BRANDBOUW 238	238	238
BRANDBOUW 237	237	237
BRANDBOUW 236	236	236
BRANDBOUW 235	235	235
BRANDBOUW 234	234	234
BRANDBOUW 233	233	233
BRANDBOUW 232	232	232
BRANDBOUW 231	231	231
BRANDBOUW 230	230	230
BRANDBOUW 229	229	229
BRANDBOUW 228	228	228
BRANDBOUW 227	227	227
BRANDBOUW 226	226	226
BRANDBOUW 225	225	225
BRANDBOUW 224	224	224
BRANDBOUW 223	223	223
BRANDBOUW 222	222	222
BRANDBOUW 221	221	221
BRANDBOUW 220	220	220
BRANDBOUW 219	219	219
BRANDBOUW 218	218	218
BRANDBOUW 217	217	217
BRANDBOUW 216	216	216
BRANDBOUW 215	215	215
BRANDBOUW 214	214	214
BRANDBOUW 213	213	213
BRANDBOUW 212	212	212
BRANDBOUW 211	211	211
BRANDBOUW 210	210	210
BRANDBOUW 209	209	209
BRANDBOUW 208	208	208
BRANDBOUW 207	207	207
BRANDBOUW 206	206	206
BRANDBOUW 205	205	205
BRANDBOUW 204	204	204
BRANDBOUW 203	203	203
BRANDBOUW 202	202	202
BRANDBOUW 201	201	201
BRANDBOUW 200	200	200
BRANDBOUW 199	199	199
BRANDBOUW 198	198	198
BRANDBOUW 197	197	197
BRANDBOUW 196	196	196
BRANDBOUW 195	195	195
BRANDBOUW 194	194	194
BRANDBOUW 193	193	193
BRANDBOUW 192	192	192
BRANDBOUW 191	191	191
BRANDBOUW 190	190	190
BRANDBOUW 189	189	189
BRANDBOUW 188	188	188
BRANDBOUW 187	187	187
BRANDBOUW 186	186	186
BRANDBOUW 185	185	185
BRANDBOUW 184	184	184
BRANDBOUW 183	183	183
BRANDBOUW 182	182	182
BRANDBOUW 181	181	181
BRANDBOUW 180	180	180
BRANDBOUW 179	179	179
BRANDBOUW 178	178	178
BRANDBOUW 177	177	177
BRANDBOUW 176	176	176
BRANDBOUW 175	175	175
BRANDBOUW 174	174	174
BRANDBOUW 173	173	173
BRANDBOUW 172	172	172
BRANDBOUW 171	171	171
BRANDBOUW 170	170	170
BRANDBOUW 169	169	169
BRANDBOUW 168	168	168
BRANDBOUW 167	167	167
BRANDBOUW 166	166	166
BRANDBOUW 165	165	165
BRANDBOUW 164	164	164
BRANDBOUW 163	163	163
BRANDBOUW 162	162	162
BRANDBOUW 161	161	161
BRANDBOUW 160	160	160
BRANDBOUW 159	159	159
BRANDBOUW 158	158	158
BRANDBOUW 157	157	157
BRANDBOUW 156	156	156
BRANDBOUW 155	155	155
BRANDBOUW 154	154	154
BRANDBOUW 153	153	153
BRANDBOUW 152	152	152
BRANDBOUW 151	151	151
BRANDBOUW 150	150	150
BRANDBOUW 149	149	149
BRANDBOUW 148	148	148
BRANDBOUW 147	147	147
BRANDBOUW 146	146	146
BRANDBOUW 145	145	145
BRANDBOUW 144	144	144
BRANDBOUW 143	143	143
BRANDBOUW 142	142	142
BRANDBOUW 141	141	141
BRANDBOUW 140	140	140
BRANDBOUW 139	139	139
BRANDBOUW 138	138	138
BRANDBOUW 137	137	137
BRANDBOUW 136	136	136
BRANDBOUW 135	135	135
BRANDBOUW 134	134	134
BRANDBOUW 133	133	133
BRANDBOUW 132	132	132
BRANDBOUW 131	131	131
BRANDBOUW 130	130	130
BRANDBOUW 129	129	129
BRANDBOUW 128	128	128
BRANDBOUW 127	127	127
BRANDBOUW 126	126	126
BRANDBOUW 125	125	125
BRANDBOUW 124	124	124
BRANDBOUW 123	123	123
BRANDBOUW 122	122	122
BRANDBOUW 121	121	121
BRANDBOUW 120	120	120
BRANDBOUW 119	119	119
BRANDBOUW 118	118	118
BRANDBOUW 117	117	117
BRANDBOUW 116	116	116
BRANDBOUW 115	115	115
BRANDBOUW 114	114	114
BRANDBOUW 113	113	113
BRANDBOUW 112	112	112
BRANDBOUW 111	111	111
BRANDBOUW 110	110	110
BRANDBOUW 109	109	109
BRANDBOUW 108	108	108
BRANDBOUW 107	107	107
BRANDBOUW 106	106	106
BRANDBOUW 105	105	105
BRANDBOUW 104	104	104
BRANDBOUW 103	103	103
BRANDBOUW 102	102	102
BRANDBOUW 101	101	101
BRANDBOUW 100	100	100
BRANDBOUW 99	99	99
BRANDBOUW 98	98	98
BRANDBOUW 97	97	97
BRANDBOUW 96	96	96
BRANDBOUW 95	95	95
BRANDBOUW 94	94	94
BRANDBOUW 93	93	93
BRANDBOUW 92	92	92
BRANDBOUW 91	91	91
BRANDBOUW 90	90	90
BRANDBOUW 89	89	89
BRANDBOUW 88	88	88
BRANDBOUW 87	87	87
BRANDBOUW 86	86	86
BRANDBOUW 85	85	85
BRANDBOUW 84	84	84
BRANDBOUW 83	83	83
BRANDBOUW 82	82	82
BRANDBOUW 81	81	81
BRANDBOUW 80	80	80
BRANDBOUW 79	79	79
BRANDBOUW 78	78	78
BRANDBOUW 77	77	77
BRANDBOUW 76	76	76
BRANDBOUW 75	75	75
BRANDBOUW 74	74	74
BRANDBOUW 73	73	73
BRANDBOUW 72	72	72
BRANDBOUW 71	71	71
BRANDBOUW 70	70	70
BRANDBOUW 69	69	69
BRANDBOUW 68	68	68
BRANDBOUW 67	67	67
BRANDBOUW 66	66	66
BRANDBOUW 65	65	65
BRANDBOUW 64	64	64
BRANDBOUW 63	63	63
BRANDBOUW 62	62	62
BRANDBOUW 61	61	61
BRANDBOUW 60	60	60
BRANDBOUW 59	59	59
BRANDBOUW 58	58	58
BRANDBOUW 57	57	57
BRANDBOUW 56	56	56
BRANDBOUW 55	55	55
BRANDBOUW 54	54	54
BRANDBOUW 53	53	53
BRANDBOUW 52	52	52
BRANDBOUW 51	51	51
BRANDBOUW 50	50	50
BRANDBOUW 49	49	49
BRANDBOUW 48	48	48
BRANDBOUW 47	47	47
BRANDBOUW 46	46	46
BRANDBOUW 45	45	45
BRANDBOUW 44	44	44
BRANDBOUW 43	43	43
BRANDBOUW 42	42	42
BRANDBOUW 41	41	41
BRANDBOUW 40	40	40
BRANDBOUW 39	39	39
BRANDBOUW 38	38	38
BRANDBOUW 37	37	37
BRANDBOUW 36	36	36
BRANDBOUW 35	35	35
BRANDBOUW 34	34	34
BRANDBOUW 33	33	33
BRANDBOUW 32	32	32
BRANDBOUW 31	31	31
BRANDBOUW 30	30	30
BRANDBOUW 29	29	29
BRANDBOUW 28	28	28
BRANDBOUW 27	27	27
BRANDBOUW 26	26	26
BRANDBOUW 25	25	25
BRANDBOUW 24	24	24
BRANDBOUW 23	23	23
BRANDBOUW 22	22	22
BRANDBOUW 21	21	21
BRANDBOUW 20	20	20
BRANDBOUW 19	19	19
BRANDBOUW 18	18	18
BRANDBOUW 17	17	17
BRANDBOUW 16	16	16
BRANDBOUW 15	15	15
BRANDBOUW 14	14	14
BRANDBOUW 13	13	13
BRANDBOUW 12	12	12
BRANDBOUW 11	11	11
BRANDBOUW 10	10	10
BRANDBOUW 9	9	9
BRANDBOUW 8	8	8
BRANDBOUW 7	7	7
BRANDBOUW 6	6	6
BRANDBOUW 5	5	5
BRANDBOUW 4	4	4
BRANDBOUW 3	3	3
BRANDBOUW 2	2	2
BRANDBOUW 1	1	1

351%	351%	351%
350%	350%	350%
349%	349%	349%
348%	348%	348%
347%	347%	347%
346%	346%	346%
345%	345%	345%
344%	344%	344%
343%	343%	343%
342%	342%	342%
341%	341%	341%
340%	340%	340%
339%	339%	339%
338%	338%	338%
337%	337%	337%
336%	336%	336%
335%	335%	335%
334%	334%	334%
333%	333%	333%
332%	332%	332%
331%	331%	331%
330%	330%	330%
329%	329%	329%
328%	328%	328%
327%	327%	327%
326%	326%	326%
325%	325%	325%
324%	324%	324%
323%	323%	323%
322%	322%	322%
321%	321%	321%
320%	320%	320%
319%	319%	319%
318%	318%	318%
317%	317%	317%
316%	316%	316%
315%		

PEPPILLEN-POPEYE



...De heer Nixon ontleent zijn ideeën tegenwoordig aan de tekenfilm...

Nixons eigen vrede

10 juni 72 VW

DE POLITIEKE rekenaar Richard Milhous Nixon telt geen doden en geen ruïnes bij zijn rockeloze poging om Noord-Vietnam en de Vietcong toch nog het soort vrede af te dwingen dat hij nodig denkt te hebben voor een zekere zege in de stembusslag van november. De toespraak waarmee de president zijn nieuwe maatregelen aankondigt is op het eerste gehoor hier en daar wat bezorgd van toon en althans niet volkomen mateloos van inhoud. Maar bij een ontleding van de speech komen Amerika's nationale erfzonde en Nixon's persoonlijke grondtrek te voorschijn: triomfalisme en cynisme.

Informele blokkade van de Noord-vietnamese havens en bombardementen op steden, aanvoerlijnen en kampementen zijn in beginsel geen nieuwe dingen voor de Indochinezen — zij hebben in een kwart eeuw bevrijdingsoorlog buiten de atoombom wel alle oorlogsgruwelen leren kennen. Maar in de huidige fase van de oorlog en bij de tegenwoordige stand van de Vietnam-politiek is Nixon's nieuwe escalatie de onverantwoordelijkste wandaad in de lange reeks van onverantwoordelijkheden die vier presidenten van de States — John F. Kennedy niet uitgezonderd — in Zuidoost-Azië begaan hebben.

Het is de trots van Richard Nixon dat hij in zijn drie en half jarig regime meer dan 400.000 Amerikaanse soldaten uit Vietnam naar huis heeft gehaald. Maar ondanks deze oogverblindende prestatie heeft Nixon in zijn eerste zittingsperiode toch aanzienlijk meer van Vietnam dan van de oorlog geliquideerd. De „vredespresident” is nu reeds veruit de grootste bombardeur uit de wereldgeschiedenis. En niets wijst er op dat hij in de thans ingeluide oorlogsfase voor nieuwe records zal terugschrikken. Uit de toespraak waarmee de president zijn strafexpedities tegen „de communisten” aankondigde doemt hier en daar vaag de mentaliteit op van ex-luchtmachtstafchef Curtis LeMay, deze neander-taler, die al die ongezeglijke rooien wilde terugbombarderen naar het stenen tijdperk.

Hoeveel risico is Nixon bereid te nemen? Met de escalatie van de oorlog heeft hij zonder twijfel het mondiale vredesklimaat verstoord. En al zijn er aanwijzingen dat hij Moskou vooraf althans een vage aanduiding heeft gegeven van zijn plannen, met de blokkade van de Noordvietnamese havens schept de president moedwillig het gevaar van een botsing met de tweede supermogendheid.

Maar in de kern van de zaak is Nixon's mentaliteit nog meer alarme-rend dan zijn daden. Die mentaliteit blijkt duidelijk uit de wijze waarop Nixon in zijn jongste toespraak opnieuw zijn prioriteiten stelt. De president wenst wel vrede in Vietnam maar alleen de triomfale vrede die in zijn persoonlijke schema past. Hij wenst ook vrede met de Sovjet Unie, maar dan de vrede die hij nodig heeft — een akkoord waarin het Kremlin zijn eervolle aftocht uit Vietnam bewilligt. In de overwegingen en de berekeningen van Richard Nixon komen de Vietnamezen niet voor. Zij treden pas op als de president ze in zijn schema nodig heeft om na het vertrek van de onoverwinnelijke Amerikaanse troepen de strijd tegen de communisten in naam van de States voort te zetten.

(ADVERTENTIE)

1000 72 VW

**Massa-bombardementen op heel Indo-China
tot ongekeende hoogte opgevoerd.**

★

**DE BEVOLKING VAN VIETNAM, LAOS EN CAMBODJA
HEEFT UW STEUN MEER DAN OOI NODIG.**

★

**HET MEDISCH COMITÉ NEDERLAND-VIETNAM
BLIJFT HELPEN WAAR DE BOMMEN VALLEN.**

★

POSTGIRO 1090400 T.N.V. MCNV AMSTERDAM.
(onder verm. van „oproep in Volkskrant)

★

Onze zendingen gaan naar de gezondheidsdiensten van Noord-Vietnam en van de bevrijdingsbewegingen van Indo-China.

Kansen op top met Russen aanzienlijk verkleind

Moskou zwijgt nog over blokkade VS

WASHINGTON (UPI, Reuter, AP) — Amerikaanse vliegtuigen hebben met succes president Nixons orders uitgevoerd om de Noordvietnamese havens te blokkeren. Dit betekent de grootste dreiging voor een confrontatie tussen Amerika en Rusland sinds de Cubaanse raketten-crisis van 1962. Henry Kissinger, Nixons adviseur, heeft toegegeven dat de blokkade een risico, hoewel 'geen onaanvaardbaar', betekent voor de betrekkingen met China en Rusland.

werden gehouden. Humphrey sprak van 'een ernstige escalatie van de oorlog' en McGovern van een 'flirt met de derde wereldoorlog'. Anti-oorlogsdemonstranten trokken in verschillende steden de straat op.

In zijn rede had Nixon gezegd dat zijn acties (het blokkeren van Noordvietnamese havens en het bombarderen van de verbindingen met China) uitsluitend gericht zijn tegen de Noordvietnamezen, met de bedoeling 'oorlogswapens uit handen te houden van de internationale paria's van Noord-Vietnam'. De Amerikaanse militaire maatregelen blijven van kracht totdat aan deze twee voorwaarden is voldaan: 1. alle Amerikaanse krijsgesvangenen zijn overgedragen; en 2. er is een bestand onder internationaal toezicht in Vietnam van kracht is.

Zowel Rusland als China hebben nog niet officieel gereageerd op Nixons nieuwste stap, maar uit commentaren uit de Oosteuropese landen blijkt dat men ook daar rekening mee houdt dat de Russen het voorgenomen top-gesprek met Nixon zullen afzeggen. Het officiële Russische persbureau TASS sloeg een woedende toon aan, maar uitte geen dreigementen over militaire of diplomatieke repercussies. Kissinger verwacht een Russische reactie binnen één à twee dagen.

mijnenvelden binnen te varen. Admiraal Thomas Moorer, voorzitter van de Amerikaanse gezamenlijke chefs van staf, verklaarde dat Amerika alles zal doen om bevoorrading over zee naar Noord-Vietnam te voorkomen, maar dat geen schepen op zee zullen worden aangehouden. In zijn rede voor het Amerikaanse volk nam Nixon niet de uitdrukking blokkade in de mond, maar in gesprekken van regeringsfunctionarissen met journalisten werd geen bezwaar gemaakt tegen deze term.

uitzichten op een topgesprek 'verminderd zijn met 50 procent'. Gisteren gelaste Rusland wel een zeevaarbespreking met Amerika af, maar Washington wil hieraan geen diepere betekenis geven.

Noord-Vietnam heeft de blokkade een 'onaanvaardbaar ultimatum' genoemd en zijn onderhandelaar in Parijs voor 'consultaties' naar Hanoi geroepen. Xuan Thuy zal vandaag vertrekken en een tussenlanding in Moskou maken — waarschijnlijk om hoge Russische functionarissen te ontmoeten. De woordvoerder van Hanoi sprak van een aanval 'op het recht van vrije navigatie'. Zolang Nixon zijn Vietnamiseringspolitiek en de escalatie van de oorlog voortzet, zal het gehele Vietnamese volk, verenigd als een man, verder strijden voor het bereik van zijn voornaamste doel: vrijheid en vrede, aldus Noord-Vietnam.

Optimisme

Binnen de Amerikaanse regering heerste voorzichtig optimisme over hoe de gok zal aflopen. Het Pentagon heeft duidelijk gemaakt dat Russische en andere schepen niet op zee zullen worden aangehouden door Amerikaanse oorlogsschepen en vrij zijn om de

TASS sprak gisteren van 'onverhulde agressieve daden' en maakte geen melding van Nixons oproep tot de Russische leiders om begrip op te brengen voor de positie van de Verenigde Staten. Zonder commentaar werd de zinsnede overgenomen dat de Amerikaanse voorwaarden voor het beëindigen van de oorlog geen overgave van de tegenstander en een eervolle terugtrekking voor de Amerikanen betekende. Het bericht van TASS verscheen 12 uur na Nixons toespraak. Kranten waren er gisteren niet in Rusland, dat een nationale feestdag vierde.

'Wanhoop'

In Amerika hebben de meeste Democraten schande gesproken van Nixons besluit, terwijl de Republikeinen, die trachten te verdedigen. Senator Kennedy zei dat Nixon nog steeds 'niet begrepen had dat de weg naar vrede niet de weg is van het vergroten van de oorlog en sprak van een 'zinloze daad van militaire wanhoop'. De senatoren Humphrey en McGovern braken onmiddellijk hun verkiezingscampagne af, hoewel in Nebraska en West-Virginia belangrijke voorverkiezingen

Rogers blijft

Minister Rogers van buitenlandse zaken heeft de rest van zijn Europese reis afgelast in verband met de Vietnamese crisis. Rogers was net begonnen aan zijn reis, toen hij werd teruggeroepen. Het afgelasten van zijn reis wordt door politieke waarnemers uitgelegd als een teken dat de overgang van het topgesprek met de Russen ernstig in gevaar is. Kurt Waldheim, de secretaris-generaal van de VN, heeft alle partijen gevraagd 'de grootst mogelijke zichtigheid' in acht te nemen 'om de situatie in Vietnam uit te ernstigen'. De Russische ambassadeur bij de VN, Jakob Malik, heeft zijn heim om een dringend vergadering met VN-diplomaten te eisen. De kwestie evenert de Cubaanse crisis van 1962.

Zie verder pagina 7.

De rest van de communistische wereld liet doorschemeren dat het voorgenomen bezoek van Nixon aan Moskou afgelast kan worden. Radio-Boedapest, die dikwijls voor Moskou spreekt, zei dat de kansen op het topgesprek 'tot een minimum beperkt' werden. Het onafpankelijke Joegoslavische Tanjoeg meende dat de voor-

Schmelzer: vraag of blokkade positieve uitwerking zal hebben

10 nov 72 *Teun*

Van onze parlamentsredactie

DEN HAAG — 'Ik twijfel niet aan de goede bedoelingen van president Nixon als ik enige kritische vragen stel over de blokkade van de Noordvietnamese havens. Het is de vraag of deze blokkade tot de op zichzelf positieve doeleinden van de heer Nixon zal leiden of dat er een verdere escalatie van de oorlog door zal ontstaan. Ik wil deze vraag niet beantwoorden, Nederland is geen partij in het Vietnamese conflict en moet zich daarom enige reserves opleggen'.

Dit verklaarde minister Schmelzer (buitenlandse zaken) gisteren in de Tweede Kamer naar aanleiding van de recente maatregelen van president Nixon, een interpellatie over Vietnam die door het PSP-Kamerlid Van der Spek was aangevraagd. 'Het is te hopen dat de blokkade minder direct leed voor de bevolking van Vietnam zal betekenen. Deze blokkade geeft minder kans op conflicten met de Sowjet-Unie dan het aanhouden van schepen. Een nadeel kan echter zijn dat ook andere voor de bevolking belangrijke goederen Noord-Vietnam nu niet zullen bereiken', aldus de minister.

Tevoren had hij gesteld er begrip voor te hebben dat Amerika zijn bondgenoot niet wil laten vallen onder de huidige dreiging. 'De vraag of de beslissing die president Kennedy in 1963 nam om Zuid-Vietnam directe militaire steun te geven terecht of ten onrechte was, is alleen later door de historici te beantwoorden, aldus de minister van buitenlandse zaken, die met nadruk stelde geen pleitbezorger voor Amerika te willen zijn. Hij noemde het grote paasoffensief van de Noordvietnamezen de aanleiding tot een ommekeer in een gunstige ontwikkeling, waarbij Amerika zijn troepen uit Vietnam aan het terugtrekken was. 'De Verenigde Staten waren daardoor een sfeer van onderhandelingen aan het scheppen terwijl Noord-Vietnam zich voorbereidde op een offensief. Daaruit blijkt dat de Noordvietnamese politieke leiders de oorlog voorshands willen voortzetten met een grootscheepse invasie, nu omverwerping van het Zuidvietnamese bewind door gewapende acties van binnenuit niet is gelukt'.

Minister Schmelzer wees erop dat zelfs de politieke oppositie in Saigon zich scherp tegen de invasie heeft gekeerd. De Zuidvietnamese bevolking vlucht naar het zuiden en niet naar het noorden, de conclusie daaruit moet men zelf maar trekken, aldus Schmelzer. Hij benadrukte dat het Nederlandse standpunt nog steeds dat een oplossing van het conflict via onderhandelingen te bereiken is. Het heeft geen nut bij de Amerikaanse regering nog eens dit standpunt naar voren te brengen omdat daar al bekend is, aldus drs. Schmelzer.

in drie afzonderlijke moties erop aan dat de regering haar verontrusting over de escalerende ontwikkelingen in Vietnam aan de Amerikaanse regering zou overbrengen. KVP, ARP en CHU bepleitten met name in de motie dat de Nederlandse regering eventueel met andere regeringen beide partijen zeer nadrukkelijk zou wijzen op de Nederlandse overtuiging dat het conflict alleen door vreedzame onderhandelingen is op te lossen. Nederland zou, aldus deze motie tevens zijn goede diensten moeten aanbieden voor het geval ook maar een van de partijen meent van de diensten van Nederland gebruik te kunnen maken. Het AR-kamerlid Geelkerken sprak er zijn voldoening nog over uit dat minister Schmelzer zo onverholven de Amerikaanse bombardementen op Zuid-Vietnam had afgewezen.

Ook de PvdA-motie drong er bij de regering op aan al haar invloed aan te wenden om de gevechtshandelingen te doen staken, alle Amerikaanse troepen te laten terugtrekken en alle krijgsgevangenen vrij te laten. De heer Van der Spek diende nog een motie in waarin wordt bepleit dat Nederland geen enkele wapenleverantie meer aan Amerika zal doen. Minister Schmelzer wees er wat dit betreft

op dat een dergelijke maatregel geen enkel effect zal hebben. 'Zover ik weet wordt er geen door Nederland geleverd materieel in Vietnam gebruikt', aldus drs. Schmelzer. Het PvdA-kamerlid Van der Stoel wees erop dat Nixon hoog en gevaarlijk spel speelt omdat met de blokkade het prestige van Rusland in het geding is gekomen.

Hij vond het te eenvoudig om alleen van Noordvietnamese agressie te spreken gezien het feit dat de Amerikaanse bombardementen al lang voor het paasoffensief weer waren verhevigd. Hij en ook het kamerlid Visser (D'66) zagen als de grote oorzaak van de recente ontwikkelingen het feit dat de Vietnamisering van de oorlog was mislukt omdat een corrupt regime niet staande is te houden alleen met militaire steun. Het PPR-kamerlid De Gaay Fortman wees op de cirkelredenering dat doden noodzakelijk zou zijn om het aan het doden een einde te maken. VVD en DS'70 benadrukten met name het feit dat de agressie van Noordvietnamese kant is gekomen. 'Noord-Vietnam torpedeert een bevredigend einde van de strijd', aldus het VVD-kamerlid Koudijs.

Minister Schmelzer verklaarde positief te staan tegenover de motie van de drie confessionele regeringsfracties. Hij was weinig optimistisch over de mogelijkheden om met andere landen nog tot enige effectieve actie te komen, maar hij zegde toe nog enige moeite te zullen doen. De motie van de socialist Van der Stoel wees de heer Schmelzer af, voornamelijk omdat er een veroordeling van de agressie van Noord-Vietnam in ontbrak. Beide moties van het PSP-Kamerlid Van der Spek karakteriseerde de minister als 'uitmuntend door gebrek aan besef van de realiteit, door eenzijdigheid en discriminatie'.

de PvdA, D'66, PSP dronger

Commentaar

10 mei 72

VN

Wanhoopsdaad

Nixons besluit tot afgrenzing van de Noordvietnamese haven heeft veel weg van een onverantwoorde wanhoopsdaad. Om een militair en politiek bankroet van het dictatoriale regime-Thieu te voorkomen, riskeert de Amerikaanse president een rechtstreeks conflict met de Sowjet-Unie, die de havens in kwestie nodig heeft voor de bevoorrading van Noord-Vietnam. Het zou verbazingwekkend zijn, als de Russische machthebbers nu een reprise geven van het optreden van Chroest-sjow ten tijde van de Cuba-crisis door in de Amerikaanse blokkade te berusten. Daarmee zouden ze zich in de ogen van velen in de communistische wereld belachelijk maken. Om dit te vermijden, zullen ze op de Amerikaanse provocatie fors moeten reageren. Men kan slechts hopen, dat hun reactie desondanks verstandiger uitvalt dan het antwoord van Nixon op de provocatie waaraan Noord-Vietnam met zijn waanzinnig offensief Amerika heeft blootgesteld.

Mr. Van der Stoel:

'Nixon speelt gevaarlijk spel'

Van een verslaggever

DEN HAAG — 'Richard Nixon speelt een heel hoog en heel gevaarlijk spel. Het gaat nu niet meer alleen om Noord- en Zuidvietnam; het gaat nu om een confrontatie tussen twee supermogendheden, omdat in deze kwestie het Russische prestige rechtstreeks is gemoeid.' Dit zei de voorzitter van de commissie voor buitenlandse zaken in de Tweede Kamer mr. M. van der Stoel (PvdA) gistermorgen voor Avro's radiojournaal in een eerste reactie op de door president Nixon aangekondigde blokkade van de Noord-Vietnamese havens.

De reactie van de Russen op deze maatregel zal, naar de mening van de heer Van der Stoel, in de eerste plaats blijken uit hun bereidheid president Nixon al of niet op 22 mei in Moskou te ontvangen.

Pentagon-studie vindt blokkade niet effectief

WASHINGTON (Reuter) — Een geheime studie van het Pentagon, uitgevoerd in 1969, heeft gesuggereerd dat een blokkade van Noord-Vietnam niet effectief zal zijn, zo heeft de Amerikaanse senator Mike Gravel gisteren onthuld. In de senaat las hij enkele passages voor uit het rapport.

Volgens Gravel toont de studie aan dat de regering-Nixon geen inlichtingen heeft dat een blokkade rendement zal opleveren. 'Zij weet niet wat er gaat gebeuren'. De studie werd verricht voor Henry Kissinger en volgens een passage is het onmogelijk een juiste schatting te geven over hoeveel materieel gestopt zal worden, als Noordvietnamese havens worden geblokkeerd en het land zwaar gebombardeerd wordt.

Democratische senatoren hebben een motie aangenomen, waarin zij hun afkeuring uitspreken over Nixons escalatie van de oorlog in Vietnam. De motie werd aangenomen met 29 tegen 14 stemmen. De motie was aanvankelijk ingediend door senator Fulbright, die er een motie van wantrouwen van wilde maken, maar senator Mondale vertelde een verslaggever dat de tekst werd veranderd omdat 'het te Brits klonk'.

In het Witte Huis werd opgewekt verteld 'dat het overstelpt werd door telegrammen en telefoongesprekken, die zes op één achter de nieuwe stappen van Nixon stonden.

Scherpe protesten Rusland en China

MOSKOU MAANT NIXON STOP MIJNBLOKKADE

Topontmoeting
nog niet
van de baan

MOSKOU/WASHINGTON, 12 mei (NYT, Reuter, UPI, AP) — Amerika moet onmiddellijk een einde maken aan de mijnblokkade voor de kust van Noord-Vietnam en de „ontregeling” van de verbindingen over land. Dit heeft de Russische regering verklaard in een eerste officiële reactie op het besluit van president Nixon zeven havens van Noord-Vietnam te blokkeren en wegen en spoorlijnen massaal te bombarderen. China heeft bij de Verenigde Naties scherp geprotesteerd tegen de „verdere uitbreiding van de agressie-oorlog” in Vietnam en de „openlijke schending van de vrijheid van internationale scheepvaart”.

In de Russische verdediging werd met geen woord gerept over Nixons komende reis naar Moskou (van 22 tot 29 mei). Waarnemers zien hierin een aanwijzing, dat de Russische leiders niet van plan zijn het bezoek af te zeggen. In Washington werd mee-



De Amerikaanse senator Edward Kennedy spreekt in Washington een grote groep Vietnam-demonstranten toe, die na de afkondiging van de mijnblokkade voor de kust van Noord-Vietnam een massale vredeswake hielden op de trappen van het Capitool.

Sovjet-verklaring over Vietnam

16 mei 72
T4

verantwoordelijkheid voor de mogelijke gevolgen van haar onwettige daden.

MOSKOU, 12 mei (Tass) — Hieronder volgt de letterlijke tekst van de verklaring over Vietnam, die de regering van de Sovjet-Unie donderdag heeft uitgegeven:

„De regering van de Verenigde Staten heeft een nieuwe escalatie van haar agressieve acties in Vietnam aangekondigd. Deze acties maken de situatie in Zuidoost-Azië ingewikkelder en houden ernstige gevolgen in voor de internationale vrede en veiligheid.

In een verklaring op 8 mei van dit jaar heeft de president van de Verenigde Staten bekendgemaakt dat hij bevel heeft gegeven tot een blokkade met mijnen van de toegangen tot Noordvietnamese havens, tot intensivering van de bombardementen van het gebied van de Democratische Republiek Vietnam en in het bijzonder tot het treffen vanuit de lucht van spoorweg- en andere verbindingen.

Op deze manier proberen de Verenigde Staten de economische, handels- en andere betrekkingen, die de Democratische Republiek Vietnam met andere staten heeft ontwikkeld te verbreken en de DRV te beroven van de gelegenheid hulp te ontvangen voor haar bevolking teneinde de Amerikaanse agressie af te slaan en eveneens levensmiddelen en andere voorraden voor de vreedzame bevolking te ontvangen.”

Bedreiging

De blokkade met mijnen van de havenmondingen van de Democratische Republiek Vietnam en de pogingen buitenlandse schepen te verhinderen haar territoriale en binnenlandse wateren binnen te varen scheppen een rechtstreekse bedreiging voor schepen uit talrijke landen en hun bemanningen, die ladingen aanvoeren voor het volk van de DRV.

Niemand heeft de Verenigde Staten het rechte gegeven de vrijheid van scheepvaart in volle zee, van wie dan ook, te belemmeren. De Amerikaanse maatregelen zijn een ernstige schending van het algemeen erkende recht op vrije scheepvaart — en dat, terwijl de Amerikaanse handtekening naast die van anderen staat, onder de Geneefse conferentie van 1958 inzake het zeerecht, waarbij dit beginsel wordt bezegeld.

Ontoelaatbaar

De Sovjet-Unie beschouwt de Amerikaanse daden, die de vrijheid van scheepvaart en de veiligheid van Sovjet- en andere schepen die langs de kust van de DRV varen in gevaar brengen, als ontoelaatbaar.

De Sovjet-Unie zal hieruit passende conclusies trekken en de regering van de Verenigde Staten draagt de volle

Door de overeenkomsten van Genève te schenden tonen de Verenigde Staten hun minachting voor een van de hoofdeisen van het internationale recht — dat de staten de verplichtingen, die zij via internationale verdragen op zich hebben genomen, naleven. Dit is een gevaarlijke en glibberige weg, die kan leiden tot een nieuwe complicatie in de internationale betrekkingen.

Wat zou er gebeuren als, in antwoord op de eenzijdige handelingen van de Verenigde Staten, die de wettige belangen van een aantal landen en de veiligheid van hun burgers bedreigen, deze landen net zo zouden optreden als de Verenigde Staten nu in Vietnam doen?

Een nieuwe escalatie van agressieve daden kan het vraagstuk Indo-China niet oplossen en kan de wil van het voor vrijheid en onafhankelijkheid strijdende Vietnamese volk niet breken. De nu door de Verenigde Staten uitgevoerde daden kunnen het conflict alleen maar verergeren en het bloedvergieten doen voortduren. Zij zullen onvermijdelijk opnieuw levenskosten en verwoestingen aanrichten.

De enige werkelijke manier om de kwestie-Vietnam op te lossen is het recht van het Vietnamese volk te eerbiedigen om zijn toekomst zelf en zonder inmenging en druk van buitenaf te bepalen.

Indien de Verenigde Staten werkelijk bereid zijn hier aan mee te werken, zouden zij weer aan de onderhandelingstafel in Parijs moeten plaatsnemen.

Vastbesloten

De Sovjet-Unie staat er met vastbeslotenheid op dat de Verenigde Staten de blokkade van de kust van en de verstoring van de verbindingen over het land in de DRV onverwijld beëindigen, dat de Amerikaanse agressie tegen de DRV wordt stopgezet en dat het recht op vrije internationale scheepvaart en handel wordt geëerbiedigd.

De regering van de Sovjet-Unie spreekt de hoop uit dat dit standpunt door de regeringen en volkeren van alle vredelievende landen wordt gedeeld.

Het Sovjet-volk, loyaal als het is aan de beginselen van het socialistische internationalisme, deelt de strijd van het heldhaftige Vietnamese volk. Het Sovjet-volk verleent het Vietnamese volk de noodzakelijke steun en zal dit blijven doen.”

Een dode in Frankfurt

BOMEXPLOSIES IN LEGERCLUB

Stroom protesten tegen Vietnam

FRANKFURT/NEW YORK, 12 mei (AP, UPI en Reuter) — In het hoofdkwartier van het vijfde Amerikaanse legerkorps in Frankfurt zijn donderdag vijf bommen geëxplodeerd waarbij een Amerikaanse kolonel werd gedood en vijf andere personen ernstig werden gewond.

De bommen ontploften na diensttijd. Het zwaarst werd de officiersclub direct achter het hoofdkwartier getroffen. Een ooggetuige verklaarde: „Het is een wonder dat hier niet meer slachtoffers zijn gevallen.”

Talrijke ruiten werden verbrijzeld en geparkeerde auto's beschadigd. Er ontstond geen brand. Het militaire complex is afgezet. De politie houdt rekening met de aanwezigheid van nog meer bommen.

Het Amerika-Haus en het Amerikaanse handelscentrum in Frankfurt zijn in het verleden diverse keren doelwit geweest van betogers tegen de oorlog in Vietnam. Een woordvoerder van de politie verklaarde: „Op dit ogenblik kunnen wij niet zeggen of de daders van de bomaanslagen onder de leden van anti-Vietnamgroeperingen moeten worden gezocht.”

Vlak voor de explosies werden een man en een vrouw bij het hoofdkwartier gesignaleerd. De man vroeg naar het toilet vlakbij de wacht. Hier zou een van de bommen zijn ontploft.

Vastgeketend

In Amerika is donderdag op talrijke plaatsen geprotesteerd tegen de opvoering van de oorlog in Vietnam. De felste protesten deden zich in de universiteitssteden voor. Verscheidene malen kwam het tot een treffen met de politie. Enkele honderden mensen werden gearresteerd.

In het hoofdkwartier van de UNO maakte de politie na vijf uur een ein-

de aan een betoging van hoogleraren en studenten van de universiteit van New York die zich in de vergaderzaal van de Veiligheidsraad hadden vastgeketend.

Twintig „duiven” in het Amerikaanse congres hebben een ontwerp-resolutie ingediend waarin wordt voorgesteld president Nixon uit zijn ambt te ontzetten, omdat hij zich door de uitbreiding van de oorlog schuldig maakt aan ernstige misdrijven.

Volgens een Amerikaanse opiniepeiling keurt 76 procent van de Amerikanen de nieuwe acties van president Nixon goed. Tweeëntwintig procent sprak zich ertegen uit.

Amerika-week afgelast

VIETNAM-MOTIES ALLE VERWORPEN

VVD en DS'70 tegen motie confessionelen

(Van onze correspondenten)

DEN HAAG, 12 mei. — Geen enkele van de moties, die zijn ingediend naar aanleiding van het dinsdag in de Tweede Kamer gehouden interpellatiedebat over Vietnam heeft de meerderheid gehaald. Een Amerikaanse Week, die eind mei in Roosendaal zou worden gehouden, is op advies van de burgemeester afgelast.

In de Tweede Kamer lagen woensdag vier moties op tafel. Die van de antirevolutionair Geelkerken leek aanvankelijk nog de meeste kans te maken, omdat die in de lijn van het regeringsbeleid lag. De regering werd in de motie gevraagd een beroep te doen op de strijdende partijen onmiddellijk de wapens neer te leggen en het vredesoverleg te hervatten.

Tenslotte bleken slechts de drie

confessionele partijen (uitgezonderd De Boer van de AR) en de PSP deze motie te steunen. Voor de VVD en DS'70 werd het „fundamentele verschil tussen de agressie van Noord-Vietnam en de oorlogsinspanning van de Verenigde Staten op onvoldoende wijze belicht,” zo verklaarde de liberaal Koudijs het tegenstemmen van deze regeringspartijen.

PSP

Twee moties van de PSP kregen evenmin een meerderheid. Die waarin de regering werd gevraagd scherp te protesteren bij de Amerikaanse regering, kreeg de steun van de hele linkse oppositie (PvdA, D'66, PPR, PSP en CPN). De motie die vroeg de export van goederen van militair belang naar de Verenigde Staten stop te zetten werd gesteund door PSP, CPN en negen PvdA'ers.

PvdA, D'66 en de antirevolutionairen De Boer en Schouten gaven tenslotte hun steun aan een motie van de socialist Van der Stoep. Deze beslootte onder meer beëindiging van de bombardementen op Noord-Vietnam en hervatting van het vredesoverleg.

Manifestatie

In Roosendaal hebben de organisatoren van de Amerikaanse Week, die van 27 mei tot 3 juni gehouden zou worden, deze manifestatie afgelast op advies van burgemeester J. Godwaldt. Men vroeg zich af of het wel zinvol en tactisch zou zijn dit evenement te houden, juist nu de Amerikaanse politiek met betrekking tot Vietnam midden in de belangstelling staat. Bovendien waren in Roosendaal plannen voor een massale protestmars tegen Amerika gelanceerd.

In Amsterdam heeft een groep van ongeveer 1500 jongeren woensdagavond gedemonstreerd bij het Amerikaanse consulaat tegen het optreden van de Verenigde Staten in Vietnam. Er werden leuzen megedragen met de teksten „Stop de bombardementen” en „Hilterman, geschiedvervalsers”.

Morgenmiddag start op de Oude Markt in Enschede de eerste Vietnam-demonstratie in Oost-Nederland. Tal van partijen en organisaties steunen deze demonstratie.

VIETNAM

12 mei 72 Vn
Vervolg van pagina 1

Volgens berichten uit Moskou zijn Russische mijnenvegers met de grootste spoed naar Noord-Vietnam vertrokken om de weg vrij te maken voor Russische schepen, die nog in Noord-Vietnamese havens liggen. De directeur van de haven van Haifong heeft meegedeeld, dat al een begin is gemaakt met de opruiming van de mijnen. Volgens de directeur gaat de scheepvaart normaal door. Noord-Vietnam heeft aangekondigd Amerikaanse blokkade-schepen tot zinken te zullen brengen.

In kringen rond het Pentagon in Washington is onthuld, dat de mijnen een mechanisme hebben, waardoor ze na verloop van een bepaalde tijd automatisch weer buiten werking worden gesteld. Een nieuwe mijnblokkade zal daarom nodig zijn, als binnen die tijd geen regeling tussen Noord-Vietnam en Amerika tot stand komt. Het vegen van de mijnen is voor Rusland en Noord-Vietnam een zeer lastig karwei, verklaarde een Amerikaanse deskundige. De mijnen liggen op de bodem van de zee of de rivierarmen en worden geactiveerd door het geluid van een passerend schip, de druk van het water of het magnetisch veld van het schip.

Amerikaanse bommenwerpers en eenheden van de Zevende Vloot hebben woensdag en donderdag weer zware beschietingen uitgevoerd op doelen in Noord-Vietnam. Hanoi werd woensdag 25 minuten gebombardeerd, waarbij onder meer een brug in het centrum van de stad werd getroffen. Volgens radio-Hanoi veroorzaakten de bombardementen een groot aantal slachtoffers. Tien Noordvietnamese Mig-straaljagers en 16 Amerikaanse toestellen zouden zijn neergeschoten. Amerikaanse vliegtuigen hebben opdracht gekregen ook vliegvelden en landingsbanen in Noord-Vietnam te bombarderen om Rusland te beletten een luchtbrug op te bouwen.

Staat van beleg

SAIGON — De Zuidvietnamese regering van president Ngoejen Van Thieu heeft onder de woensdag afgekondigde staat van beleg ingrijpende maatregelen afgekondigd. Alle zeven universiteiten zijn gesloten. De studenten moeten in militaire dienst. Demonstraties en stakingen zijn verboden. Huiszoekingen zijn zonder meer mogelijk. Alle 17-jarigen moeten onder de wapenen. Massage-instituten en nachtclubs moeten sluiten. Er mogen geen paardenrennen worden gehouden. Zwarthandelaren worden voor militaire rechtbanken gebracht. De burgemeester van Saigon heeft de bevolking bevel gegeven loopgraven te maken als voorbereiding op een eventuele aanval. Er mag in Zuid-Vietnam thuis niet gedanst worden of muziek gespeeld.

Aan het front zijn troepen van Noord-Vietnam en de Vietcong een nieuwe aanval begonnen op de provinciehoofdstad An Loc, 96 kilometer ten noorden van Saigon. Amerikaanse B-52 bommenwerpers voerden zware aanvallen uit ter bescherming van de ingesloten Zuidvietnamezen. Hevige gevechten van man tegen man zijn in de omgeving van de stad uitgebroken. President Thieu heeft de bevelhebber aan het front in het centrale hoogland, waar de aanval op Kontoem onverminderd doorgaat, ontslagen.

Overal protesten tegen beleid VS

Van onze correspondent

WASHINGTON, 13 mei — De recente Amerikaanse acties tegen Noord-Vietnam hebben over de gehele wereld een golf van protesten losgeslagen. Het heftigste waren deze uiteraard in de Verenigde Staten zelf.

In de hoofdstad sloten tien Congresleden, waaronder senator Kennedy, zich bij vierhonderd betogers aan die op de trappen van het Kapitoel een demonstratief gebed hielden in het uur dat de mijnen voor de Noordvietnamese havens op scherp werden gesteld. In New York ketenden op dat moment zich zeventien demonstranten vast aan de zetels in de zaal van de Veiligheidsraad.

De felste protesten deden zich in de universiteitssteden voor. In Minneapolis moest de Nationale Garde ingrijpen om de rust te herstellen. In Gainesville (Florida) werden protesterende studenten met traangas verjaagd. Dat zelfde gebeurde in diverse steden in Illinois en Californië. Ook aan de universiteit van New York werd gedemonstreerd.

In Boston blokkeerden betogers de toegang tot het recruiteringslokaal. Een dergelijke zitactie werd ook gehouden bij de basis van de Amerikaanse luchtmacht in Westover (Massachusetts). Bij beide demonstraties werden driehonderd personen gearresteerd.

Ook in Rome, Londen, Parijs, Amsterdam en Tokio werd tegen het optreden van de Amerikanen geprotesteerd.

Uit Santiago meldt onze correspondent JAN VAN DER PUTTEN:

Journalisten uit de hele wereld, die hier UNCTAD-3 verslaan, zullen de pen erbij neerleggen wanneer de kwestie-Vietnam niet op de conferentie wordt besproken. Hiertoe heeft men een gesprek gehad met de Chileense minister van buitenlandse zaken alsmede met diverse delegatieleiders. Men overweegt ook de tolken en het technische, administratieve en huis-houdelijke personeel bij de boycot-actie te betrekken.

Aan de actie doen enkele tientallen journalisten mee, onder wie velen uit Nederland. Volgens de journalisten „lijkt het ons absurd en irrelevant te schrijven over de acties van UNCTAD-3 terwijl de regering van de VS, in een schrijnend gevoel van onbekommerdheid om deze doeleinden, een van de kleinste landen van de Derde Wereld probeert te vernietigen.”

„Wij geloven dat deze conferentie competent is, en dat dit de juiste tijd en plaats is, de gebeurtenissen van Vietnam te bespreken, voor de eerste maal in de geschiedenis van de VN.”

Sommige delegaties zullen de actie een vorm van chantage vinden, terwijl andere afgevaardigden misschien daardoor een duwtje zullen krijgen om over een drempel heen te stappen.

MOTIES VERWORPEN

Regerings-

partijen verdeeld over Vietnam

Van onze correspondent

DEN HAAG, 12 mei — De Tweede Kamer heeft woensdagmiddag alle moties verworpen, die tijdens de Vietnam-interpellatie van de PSP'er Van der Spek begin deze week waren ingediend. Dat de moties van de oppositie, twee van Van der Spek en een van de PvdA'er Van der Stoel, niet aangenomen zouden worden, lag in de lijn der verwachtingen. Dat echter ook de motie van de drie confessionele regeringspartijen, ingediend door Geelkerken (ar), zou sneuvelen, kwam als een verrassing.

In de motie verklaarden de christelijke drie geschokt te zijn door de uitbreiding van de vijandelijkheden in Zuid-Vietnam door de grootscheepse inval van Noord-Vietnam, de hervatte Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam en het leggen van mijnen voor de Noordvietnamese havens. Een politieke oplossing van het Vietnamconflict, aldus de motie, dreigt hierdoor ernstig bemoeilijkt te worden. De motie vroeg de regering, al dan niet samen met andere landen, op de strijdende partijen een klemmend beroep te doen tot een onmiddellijke wapenstilstand te komen en het vredesoverleg in Parijs te hervatten.

Minister Schmeizer van buitenlandse zaken had deze motie, als zijnde een bevestiging van het regeringsstandpunt, aanvaardbaar genoemd. De woordvoerders van de niet-confessionele regeringspartijen, Koudijs (vvd) en Pors (ds'70), verklaarden zich echter tegen de motie, omdat deze voorbij zou gaan aan oorzaak en gevolg van het Amerikaanse optreden in Vietnam. Bovendien zou de motie toch onuitvoerbaar zijn, aldus Koudijs en Pors. De motie kreeg ten slotte alleen de steun van de KVP, de AR (met uitzondering van De Boer), de CHU en de PSP.

De overige oppositiepartijen vonden dat de motie zich te weinig distancieerde van het Amerikaanse Vietnambeleid.



Stadhuis geëxposeerd

HANOI HOUDT DE BOOT AF

Amerika wil weer

onderhandelen

(Van onze correspondent)

PARIJS, 13 mei — De leider van de Amerikaanse delegatie bij de Vietnamese vredesonderhandelingen in Parijs, William Porter, heeft gisteren bekend gemaakt dat Washington bereid is de onderhandelingen aan de Avenue Kléber te hervatten, mits de andere partij serieus wil praten. Volgende week donderdag zouden de besprekingen weer door kunnen gaan, maar het lijkt nog niet zeker of Hanoi ditmaal bereid zal zijn aan de onderhandelingsstafel te gaan zitten.

Noord-Vietnam eist aftreden van Thieu

De speciale adviseur van de Noord-vietnamese regering, Le Doec Tho, verklaarde tenminste gisteren tijdens een persconferentie dat hij sinds de laatste rede van president Nixon, waarin deze de mijn-blokkade van de Noordvietnamese haven, afkondigde, niet de indruk had dat de Amerikaanse president „serieus” wilde onderhandelen. „Ik heb uit die rede voornamelijk opgemaakt, aldus Le Doec Tho, dat Nixon de oorlog wil intensiveren. Van voorwaarden vooraf wilde hij niets weten.

Le Doec Tho ging verder uitge-

breid in op de politieke kanten van het Vietnamese conflict die volgens hem door Nixon volledig werden verwaarloosd. „Iedereen weet dat het brandendste probleem, dat nu door de twee partijen moet worden geregeld, dat van een regering in Zuid-Vietnam is”, aldus Le Doec Tho.

Lage laster

Hij herhaalde de verzekeringen van het bevrijdingsfront en Hanoi, dat het niet de bedoeling is om in Saigon een communistisch bewind te vestigen en noemde Amerikaanse uitlatingen hierover „lage laster”. „Wij streven naar de vervanging van het huidige Thieu-bewind door een regering, waarin de drie belangrijkste politieke krachten van Zuid-Vietnam zijn vertegenwoordigd”, zo betoogde Le Doec Tho.

Na enige aandrang veruidelijkte hij dit met een herhaling van het programma van het bevrijdingsfront, waarin de drie krachten achtereenvolgens zijn de voorlopige regering (het bevrijdingsfront), functionarissen uit de huidige administratie in Saigon en verder vertegenwoordigers van iedereen die streeft naar een onafhankelijk en neutraal Vietnam, ook al zijn zij tegen de politiek van de voorlopige regering.

Toen hem werd gevraagd onder welke voorwaarden zijn regering bereid was om de geheime besprekingen tussen Kissinger en hem voort te zetten, antwoordde Le Doec Tho, dat de geheime contacten niet los gezien konden worden van de officiële vredesbesprekingen in Parijs. „Die twee middelen zijn nauw met elkaar verbonden,” zo voegde hij daaraan toe.

Volstrekt geheim

Overigens herinnerde hij er wel aan dat Kissinger erntee akkoord was gegaan, dat hun bespreking van 2 mei volstrekt geheim zou worden gehouden, welke belofte volgens Le Doec Tho door Nixon tijdens diens rede van de achtste mei verbroken zou zijn.

Tenslotte werd er nog gevraagd naar zijn reactie op de Russische verklaring naar aanleiding van Nixons laatste maatregelen in Vietnam. Le Doec Tho verklaarde plechtig dat hij zich gelukkig pree met het protest van Moskou tegen de bombardementen op Noord-Vietnam en tegen het leggen van de mijnen. Onmiddellijk daarna merkte hij op dat de omvang van de Russische steun aan Noord-Vietnam dezelfde zou blijven.

Koel

LONDEN (AP) — China heeft volgens diplomatieke bronnen koel gereageerd op het Britse voorstel om de Geneefse conferentie weer bijeen te roepen. De Britse regering heeft China om steun gevraagd voor haar initiatief.

De Sovjet-Unie heeft het Britse voorstel al verscheidene keren van de hand gewezen. Rusland en Engeland waren in 1954 beide voorzitter van de Geneefse conferentie die een einde maakte aan de Franse aanwezigheid in Indo-China en tot de huidige opdeling van Vietnam leidde.

Engeland wil via het bijeenroepen van de Geneefse conferentie proberen een vreedzame oplossing te vinden voor het conflict in Indochina.

Zie ook pagina 5 en 29

Bewaking verscherpt bij ambassade VS

(Van onze correspondent)

DEN HAAG, 13 mei — De Haagse politie heeft na een bommelding de bewaking verscherpt van de Amerikaanse ambassade. Een woordvoerder heeft verklaard, dat de politie niet onder de indruk is gekomen van deze melding op zich, omdat het een van de velen is, maar dat de maatregel werd genomen in verband met de ontwikkelingen in de Amerikaanse Vietnam-politiek.

De verscherpte bewaking betekent onder meer, dat er 's nachts een extra man bij de ambassade staat en dat surveillancewagens het gebouw en omgeving vaker dan gebruik op hun route controleren.

Massale aanval Noord-Vietnam en Vietcong OMSINGELD AN LOC STAAT OP VALLLEN

Inwoners van Hanoi worden geëvacueerd

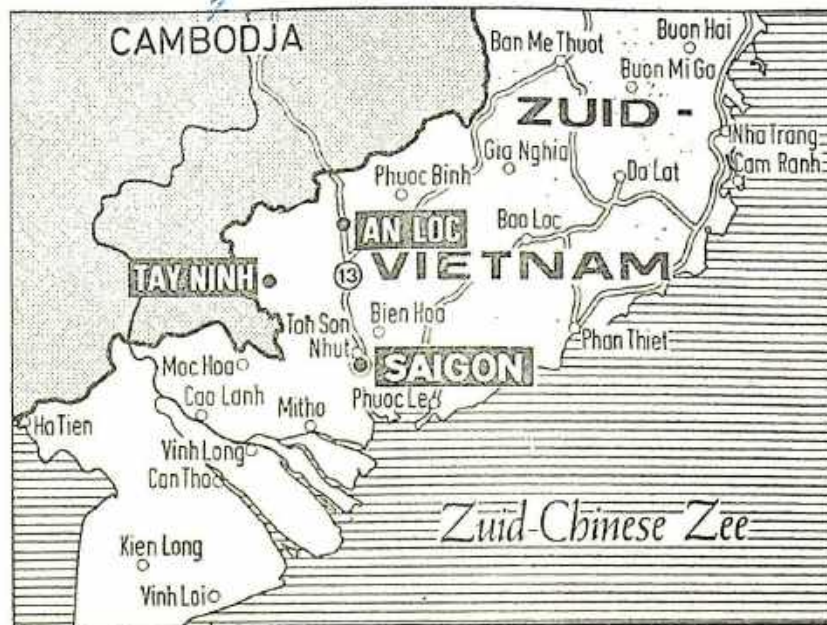
SAIGON/WASHINGTON, 13 mei (NYT, Reuter, UPI, AP) — Terwijl Amerikaanse bommenwerpers hevige aanvallen uitvoerden op wegen en spoorlijnen in Noord-Vietnam en de mijnblokkade voor de kust van Noord-Vietnam volgens een woordvoerder van het Pentagon de eerste dag voor honderd procent effectief bleek, hebben Noordvietnamese troepen en eenheden van de Vietcong een massale bestorming ingezet op de provinciehoofdstad An Loc op ruim 90 kilometer ten noorden van Saigon. Ondanks zware bombardementen van Amerikaanse B-52 bommenwerpers moesten de Zuidvietnamese regeringstroepen zich uit het grootste deel van de stad terugtrekken.

An Loc is al sinds begin april vrijwel ingesloten door een grote troepenmacht van Noordvietnamezen en de Vietcong. Het Bevrijdingsfront heeft in pamfletten laten weten de stad te willen uitroepen tot hoofdstad van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam. De meeste inwoners zijn weggevlucht. De stad is door de voortdurende bombardementen en beschietingen bijna volledig in puin geschoten. Als de Noordvietnamezen en de Vietcong An Loc veroveren, hebben zij na de noordelijke stad Kwang Tri een tweede Zuidvietnamese provinciehoofdstad in handen gekregen.

Noord-Vietnam heeft Amerika opnieuw beschuldigd van doelbewuste aanvallen op het vitale dijkenstelsel in de delta van de Rode Rivier ten zuiden van de hoofdstad Hanoi. Radio-Hanoi meldde, dat het dijkenstelsel in de vier zuidelijke provincies van Noord-Vietnam zware schade had opgelopen en vóór de hoogwaterperiode van de zomer hersteld moest worden. De dijken vormen een essentieel onderdeel van de irrigatiewerken in het zeer vruchtbare gebied en behoeven de delta voor overstromingen.

Evacuatie

In Hanoi wordt het grootste deel van de bevolking met het oog op de Amerikaanse bombardementen geëvacueerd. Dit heeft een Canadese diplomaat in Saigon onthuld. De evacuatie begon na de eerste Ameri-



kanse aanvallen op 16 april. Alleen hoogstnoodzakelijke regeringsambtenaren, militairen en arbeiders blijven in de stad achter. De Canadese diplomaat kwam uit Hanoi, waar hij als lid van de internationale controlecommissie voor Vietnam was geweest.

Volgens het persbureau Nieuw-China hebben Amerikaanse jachtbommenwerpers bij hun aanvallen op Hanoi de Chinese missie getroffen. Het gebouw werd zwaar beschadigd. Over slachtoffers werd in het bericht niet gesproken. Het persbureau noemde de Amerikaanse actie „een nieuwe provocatie tegen het Chinese volk door de Amerikaanse imperialisten na aanvallen op Chinese koopvaardij schepen, die buiten een Noordvietnamese haven voor anker lagen”.

Noord-Vietnam is op alle scholen en universiteiten een grote campagne begonnen om militairen te werven. Volgens radio-Hanoi stromen de aanmeldingen binnen. In Hanoi verdrongen jongeren zich bij de recruiteringsbureaus om zich in te laten schrijven en kwamen ouders hun kinderen aanmelden. In Zuid-Vietnam kondigde president Ngoen van Thieu eerder onder de staat van beleg de maatregelen af alle 17-jarigen onder de wapenen te roepen. De Zuidvietnamese universiteiten worden tot nader order gesloten vanaf 17 mei.

Spoorlijn

Amerikaanse jachtbommenwerpers hebben de belangrijkste spoorlijn tussen Hanoi en de Chinese grens bij een vitale brugovergang getroffen. Dit hebben Amerikaanse vliegers meegedeeld. Ook de tweede spoorwegverbinding tussen Noord-Vietnam en China werd voortdurend door Amerikaanse gevechtsvliegtui-

gen bestookt. Tijdens de bombardementen onder president Johnson van 1965 tot 1968 werden 300.000 arbeiders gereedgehouden om schade aan de spoorwegverbindingen direct te herstellen. China leverde ook veel mankracht om het systeem in die tijd draaiende te houden.

Diplomaten uit communistische landen hebben in Londen gezegd, dat in China twee havens zijn aangewezen om wapenleveranties voor Noord-Vietnam van Russische schepen over te nemen en verder te transporteren via de spoorwegverbindingen.

dingen. Deze maatregelen zouden mogelijk zijn gemaakt door een overeenkomst tussen Rusland, China en Noord-Vietnam. Rusland kan zijn zendingen ook direct via spoor zenden. In dat geval zouden Noordvietnamese groepen de verzegelde treinen aan de Russisch-Chinese grens opvangen en over Chinees grondgebied loodsen.

In Washington is uit een generaal regeringsmemorandum uit 1969 bekend geworden, dat het ministerie van defensie en de CIA toen twijfelden aan de effectiviteit van een blokkade en bombardementen op wegen en spoorlijnen. Volgens het ministerie van defensie en de CIA zou Noord-Vietnam uit China genoeg militaire hulp blijven ontvangen om de oorlog voort te zetten, zelfs al zou op grote schaal tot bombardementen worden overgegaan. Het militaire opperbevel en de chefs van staven geloofden wel in het afsnijden van de aanvoerlijnen.

Russen op weg

Volgens een woordvoerder van het Japanse ministerie van defensie zijn twee Russische oorlogsschepen uit de Zee van Japan vertrokken in zuidwestelijke richting. De schepen zijn klaarblijkelijk op weg naar de wateren rond Noord-Vietnam. Het was de eerste keer sinds de oorlog tussen India en Pakistan om Bangladesj vorig jaar december, dat Russische oorlogsschepen in zuidelijke richting koersen, aldus de Japanse woordvoerder.

Het Noordvietnamese persbureau heeft meegedeeld dat een Russisch matroos werd gedood en een ander Rus werd gewond bij Amerikaanse aanvallen in de provincie Kwang Tri ten noorden van de belangrijke havenstad Haiphong. Volgens een woordvoerder van het Amerikaanse Pentagon zijn vlak voordat de mijnblokkade in werking trad nog twee of drie schepen uit Haiphong weggevoerd. In Haiphong zouden nu 28 of 30 schepen liggen, waarvan 11 uit Rusland. Verschillende schepen, die op weg waren naar Noordvietnamese havens, zouden hun koers hebben gewijzigd.

De Poolse regering heeft scherp geprotesteerd tegen de mijnblokkade voor de kust van Noord-Vietnam. In een verklaring wordt erop gewezen dat in de haven van Haiphong drie Poolse schepen liggen die goederen bestemd voor vreedzame doeleinden lossen. Volgens de Poolse regering kan een oplossing voor het Vietnamse vraagstuk alleen door onderhandelingen worden bereikt. Polen is een van de leden van de internationale controlecommissie.

Acht Amerikaanse krijgsgevangenen hebben het Amerikaanse volk en het Congres dringend gevraagd de bombardementen op Noord-Vietnam te stoppen en de onderhandelingen in Parijs te hervatten. De verklaring van de acht werd in Parijs door de delegatie van Hanoi openbaar gemaakt. In Amerika duurden de demonstraties tegen Nixons politiek in Vietnam in alle hevigheid voort. In Australië hielden 7000 mensen in Melbourne een grote demonstratie, waarbij het Amerikaanse consulaat met stenen en flessen werd bekogeld.

Bewaking verscherpt bij ambassade VS

(Van onze correspondent)

DEN HAAG, 13 mei — De Haagse politie heeft na een bommelding de bewaking verscherpt van de Amerikaanse ambassade. Een woordvoerder heeft verklaard, dat de politie niet onder de indruk is gekomen van deze melding op zich, omdat het een van de velen is, maar dat de maatregel werd genomen in verband met de ontwikkelingen in de Amerikaanse Vietnam-politiek.

De verscherpte bewaking betekent onder meer, dat er 's nachts een extra man bij de ambassade staat en dat surveillance-wagens het gebouw en omgeving vaker dan gebruik op hun route controleren.

HANOI HOUDT DE BOOT AF

Amerika wil weer onderhandelen

(Van onze correspondent)

PARIJS, 13 mei — De leider van de Amerikaanse delegatie bij de Vietnamese vredesonderhandelingen in Parijs, William Porter, heeft gisteren bekend gemaakt dat Washington bereid is de onderhandelingen aan de Avenue Kléber te hervatten, mits de andere partij serieus wil praten. Volgende week donderdag zouden de besprekingen weer door kunnen gaan, maar het lijkt nog niet zeker of Hanoi ditmaal bereid zal zijn aan de onderhandelingstafel te gaan zitten.

Noord-Vietnam eist aftreden van Thieu

De speciale adviseur van de Noord-vietnamese regering, Le Doec Tho, verklaarde tenminste gisteren tijdens een persconferentie dat hij sinds de laatste rede van president Nixon, waarin deze de mijn-blokkade van de Noordvietnamese haven, afkondigde, niet de indruk had dat de Amerikaanse president „serieus” wilde onderhandelen. „Ik heb uit die rede voornamelijk opgemaakt, aldus Le Doec Tho, dat Nixon de oorlog wil intensiveren. Van voorwaarden vooraf wilde hij niets weten.

Le Doec Tho ging verder uitge-

breid in op de politieke kanten van het Vietnamese conflict die volgens hem door Nixon volledig werden verwaarloosd. „Iedereen weet dat het brandendste probleem, dat nu door twee partijen moet worden geregeerd, dat van een regering in Zuid-Vietnam is”, aldus Le Doec Tho.

Lage laster

Hij herhaalde de verzekeringen van het bevrijdingsfront en Hanoi dat het niet de bedoeling is om in Saigon een communistisch bewind te vestigen en noemde Amerikaanse uitlatingen hierover „lage laster”. „Wij streven naar de vervanging van het huidige Thieu-bewind door een regering, waarin de drie belangrijkste politieke krachten van Zuid-Vietnam zijn vertegenwoordigd”, zo betoogde Le Doec Tho.

Na enige aandrang veruidelijkte hij dit met een herhaling van het programma van het bevrijdingsfront, waarin de drie krachten achtereen volgens zijn de voorlopige regering (het bevrijdingsfront), functionarissen uit de huidige administratie in Saigon en verder vertegenwoordigers van iedereen die streeft naar een onafhankelijk en neutraal Vietnam, ook al zijn zij tegen de politiek van de voorlopige regering.

Toen hem werd gevraagd onder welke voorwaarden zijn regering bereid was om de geheime besprekingen tussen Kissinger en hem voort te zetten, antwoordde Le Doec Tho, dat de geheime contacten niet los gezien konden worden van de officiële vredesbesprekingen in Parijs. „Die twee middelen zijn nauw met elkaar verbonden,” zo voegde hij daaraan toe.

Volstrekt geheim

Overigens herinnerde hij er wel aan dat Kissinger ermee akkoord was gegaan, dat hun bespreking van 2 mei volstrekt geheim zou worden gehouden, welke belofte volgens Le Doec Tho door Nixon tijdens diens rede van de achtste mei verbroken zou zijn.

Tenslotte werd er nog gevraagd naar zijn reactie op de Russische verklaring naar aanleiding van Nixons laatste maatregelen in Vietnam. Le Doec Tho verklaarde plechtig dat hij zich gelukkig prees met het protest van Moskou tegen de bombardementen op Noord-Vietnam en tegen het leggen van de mijnen. Onmiddellijk daarna merkte hij op dat de omvang van de Russische steun aan Noord-Vietnam dezelfde zou blijven.

Koel

LONDEN (AP) — China heeft volgens diplomatieke bronnen koel gereageerd op het Britse voorstel om de Geneefse conferentie weer bijeen te roepen. De Britse regering heeft China om steun gevraagd voor haar initiatief.

De Sovjet-Unie heeft het Britse voorstel al verscheidene keren van de hand gewezen. Rusland en Engeland waren in 1954 beide voorzitter van de Geneefse conferentie die eer einde maakte aan de Franse aanwezigheid in Indo-China en tot de huidige opdeling van Vietnam leidde.

Engeland wil via het bijeenroepen van de Geneefse conferentie proberen een vreedzame oplossing te vinden voor het conflict in Indochina.

Zie ook pagina 5 en 29

KRUISTOCHT IN AZIE



...Ridder Nixon met twee van zijn trouwste schildknapen...

Tijdens bezoek Nixon aan Moskou

MIJNEN TIJDELIJK

UITGESCHAKELD

Ook opschorting bombardementen?

WASHINGTON, 15 mei (NYT, Reuter, AP, UPI). — De mijnen die voor Haifong en zes andere Noordvietnamese havens zijn gelegd, zijn zo afgesteld dat zij hun werking verliezen voordat president Nixon zijn bezoek aan de Sovjet-Unie begint op 22 mei. Dit meldt de New York Times, die „informanten op verantwoordelijke posten” aanhaalt. Volgens deze bronnen kunnen de verschillende typen mijnen die nu voor de havens liggen automatisch op „actief” en „non-actief” worden gesteld om ontdekking en tegenmaatregelen moeilijker te maken. De mijnen kunnen ook permanent worden uitgeschakeld en ongevaarlijk worden gemaakt, aldus deze informanten.

Zij onthulden ook, dat magnetische mijnen (reagerend op het metaal van schepen) in plaats van akoestische of zogenaamde drukmijnen (reagerend op geluid en waterdruk) zijn gelegd, dit om te voorkomen dat Noordvietnamese vissersboten of andere onschuldige kleine vaartuigen worden opgeblazen.

In Washington wordt er nog steeds rekening mee gehouden dat Russische schepen die op weg zijn naar Haifong zullen trachten de mijnblokkade te doorbreken. Op het ogenblik zijn acht Russische vrachtschepen onderweg naar Haifong, maar het is niet duidelijk hoe en wanneer zij de doorbraak willen forceren. In een uitzending van Radio Moskou werd gemeld dat de schepen „kunststof, landbouwmachines, voedsel, leiding en medicijnen” vervoeren.

Bommenstop?

Volgens bronnen in Moskou zou het politieke bureau van de partij een straffe reactie overwegen op de Amerikaanse blokkade. Dit zou kunnen door een Russisch konvooi met steun van mijnenvegers door de mijnenvelden heen te zenden, maar ook werd overwogen om het bezoek van Nixon af te zeggen. Wat uiteindelijk werd beslist is niet bekend. Niets duidt er nog op dat het bezoek van Nixon wordt afgezegd. De correspondent in Moskou van het Parijse ochtendblad Le Figaro meldde, dat president Nixon de Sovjet-Unie ervan overtuigd zou hebben dat hij alle bombardementen uit de lucht en vanaf schepen op Noord-Vietnam zal stoppen tijdens zijn bezoek van een week aan de Sovjet-Unie.

De bemanningsleden van Russische schepen die nog in de haven van Haifong liggen hebben een telegram naar Moskou gezonden waarin zij plechtig verklaren dat Amerikaanse mijnen en bommen hen niet tegen zullen houden, aldus meldde Tass. Noord-Vietnam heeft de Verenigde Staten de eis gesteld om de mijnen te verwijderen. De Chinese premier Tsjoe En Lai heeft het leggen van mijnen en de andere acties tegen

Noord-Vietnam een „ernstige opvoering” van de oorlog door de Verenigde Staten genoemd. Het was de eerste reactie van de Chinese leider op de Amerikaanse blokkade.

Bruggen vernield

SAIGON — Amerikaanse jachtbommenwerpers hebben waarschijnlijk met elektronisch geleide bommen, belangrijke bruggen in Noord-Vietnam opgeblazen, aldus meldt het Amerikaanse opperbevel in Saigon. De brug bij Than Hoa, 130 kilometer ten zuidoosten van Hanoi over de rivier Son Ma werd verwoest. De brug vormt een belangrijke schakel tussen Hanoi/Haifong en de gedemilitariseerde zone in het zuiden. Volgens de Amerikanen keerden alle toestellen behouden terug; volgens Hanoi werden twee Phantoms neergehaald.

Eerder vorige week hadden Phantoms de „Paul Doumer” spoorbrug ten noordoosten van Hanoi vernield. De spoorlijn verbindt Noord-Vietnam met China. De spoorlijn werd bovendien op verschillende plaatsen door bommen vernield, aldus meldden de Amerikanen in Saigon.

Hanoi meldde, dat de Amerikanen tijdens luchtbombardementen vorige maand drie ziekenhuizen hebben getroffen waardoor 12 patiënten en leden van de medische staf werden gedood. Het Noordvietnamese persbureau meldde dit weekeinde, dat door recente bombardementen veel burgers zijn gedood. Ook werden dijken van de Rode Rivier vernield in de buitenwijken van Hanoi, aldus het persbureau dat geen melding maakte van de gevolgen van de dijkbreuk.

Volgens het persbureau zijn voor het eerst in Noord-Vietnam nu ook Cubaanse medische vrijwilligers in actie gekomen bij de hulp aan slachtoffers van de Amerikaanse bombardementen.

Het persbureau Nieuw China meldde, dat de Amerikaanse bombardementen er niet in zijn geslaagd om de belangrijke verbindingslijnen tussen Noord-Vietnam en China te ontwrichten. Het verkeer en vervoer gaan zonder moeilijkheden door, dank zij het werk van brigades van arbeiders en jongeren die de verbindingslijnen herstellen, aldus Nieuw China.

Tegenactie

„Zuidvietnamese mariniers hebben het 66ste Noordvietnamese regiment als doelmatige gevechtseenheid uitgeschakeld tijdens een aanval van 24 uur in de bezette provincie Kwang Tri,” aldus militaire kringen in Saigon.

Drie bataljons mariniers zijn zondagavond na een aanval van twee kanten ten zuiden van de provinciehoofdstad Kwang Tri achter hun linies teruggekeerd. Helikopters van de Amerikaanse luchtmacht hadden hen overgevlogen. Bij de strijd zouden 260 Noordvietnamezen zijn gedood. Naar schatting werd een gelijk aantal gedood door de aanvallen van B-52 bommenwerpers. Aan Zuidviet-

namese zijde vielen er ongeveer vijftig doden en gewonden, aldus Saigon.

In het gebied van Kontoom, in het centrale hoogland van Zuid-Vietnam, is de situatie zeer kritiek, zo is van het opperbevel van het tweede militaire gebied in Pleikoe vernomen. Zondag is rond de stad de strijd ontbrand. De nieuwe opperbevelhebber, generaal Ngoeyen Van Toan, is ter plaatse om zelf de leiding van de verdediging op zich te nemen.

Noordvietnamese troepen en leden van de Vietcong, die zondagochtend van twee kanten tot de verdedigingslinie van Kontoom waren doorgedrongen, vielen enkele uren later met tanks uit alle richtingen de stad aan. Deze eerste aanval werd afgeslagen.

Achtenwintig parlementsleden van de Zuidvietnamese oppositie hebben een ziddemonstratie gehouden op de trappen van het lagerhuis om te protesteren tegen volmachten voor president Ngoeyen Van Thieu om de huidige crisis het hoofd te kunnen bieden. Zij hadden borden bij zich waarop onder meer stond: „Als Thieu dictator wil zijn, laat hem dan het parlement afschaffen”. „Volmacht is verraad aan de kiezer” en „Volmacht is zelfmoord”. Thieu kreeg zijn volmachten voor zes maanden.

Zie ook pagina 3

Hanoi went aan bombarderen

Ziekenhuis getroffen

(Van een speciale verslaggever)

HANOI, 15 mei. — Gistermiddag om half twee werd het luchtafweergeschut gehoord. Seconden later huilden de sirenes over Hanoi. In het „Thong Nhat” (wat „Hereniging” betekent) hotel grepen kamermeisjes en serveersters naar helmen en geweren. Ze namen hun posten in in de tuin van het hotel en speurden de lucht af naar Amerikaanse vliegtuigen.

De hotelgasten, meest Oost-Europeanen, Noordkoreanen, Chinezen en een paar westerse verslaggevers, spoedden zich naar de schuilkamer van het hotel. Die is zes meter onder de grond en bestaat uit vier kleine betonnen kamers met een laag plafond. Twee kleine elektrische ventilators probeerden de bedompte atmosfeer wat te verfrissen.

Vijftien minuten later kwam het „alles veilig”-signaal. Het waren blijkbaar alleen verkenningsvliegtuigen geweest.

De bombardementen van onlangs en de dreiging van meer bombardementen horen vandaag de dag onverbreekelijk bij het leven in Hanoi. Binnen enkele minuten na zijn aankomst ziet de bezoeker er al een gevolg van. De brug over de Rode Rivier, bijna een kilometer lang is Hanoi's voornaamste spoor- en wegverbinding met het noorden en oosten. De brug werd woensdag geraakt. Hij staat er nog, maar kan niet worden gebruikt door voertuigen. Sommige buitenlandse deskundigen zeggen dat het maanden kan duren voordat de brug gerepareerd is.

Het verkeer over de brede, modderige rivier, gaat nu via een schipbrug, planken, bedekt met metalen platen op stalen pontons. Er is eenrichtingsverkeer en dus wachten fietsen en karren met groenten samen met vrachtwagens op hun berut.

Het vliegveld van Hanoi dat, vanuit de stad gezien, aan de andere kant van de rivier ligt, is niet getroffen. Sommigen geloven dat dit komt omdat Chinese en Russische burger-vliegtuigen hier landen. In elk geval zijn mobiele luchtafweerkanonnen te zien onder de bomen die er vlak bij staan.

piloten van de Zevende Vloot eerst koffie willen drinken.

Het straatbeeld in Hanoi is een mengsel van rust en krijgshaftigheid. Met zijn karakteristieke witte gebouwen van drie verdiepingen en met bomen omzoomde straten heeft het veel weg van een koloniale stad in de tropen. 's Ochttends om drie uur beginnen de krekels te tsjirpen en op de markt worden gladiolen verkocht.

Het verkeer bestaat hoofdzakelijk uit fietsers, vaak aantrekkelijke vrouwen in pyama-achtige zwart-zijden broeken. Af en toe rijdt er een kar voorbij, geduwd door een boer of getrokken door een waterbuffel. Met luid getoeter snellen Russische auto's en jeeps door de straten.

Er hangen plakaten met de melding van een aantal neergeschoten Amerikaanse vliegtuigen of oproepen voor een grotere produktiviteit voor de oorlogsindustrie.

Hoewel in officiële verklaringen steeds sprake is van de „bevrijdingstroepen” die in het zuiden vechten, blijkt de betrokkenheid van het noorden bij de oorlog duidelijk genoeg. Eén van de plakaten is een stafkaart waarop is aangegeven hoe Kiang Tri is ingenomen. Vrouwen praten over hun mannen of zoons „aan het front”.

Het Hoan Kiem-meertje ligt in een lieflijk park met statige bomen en een oude tempel. Vandaag klonk er uit de luidsprekers een meisjesachtig lied dat wel uit „De Mikado” leek te komen. Maar de woorden luiden: „Wij vechten voor overwinningen in het zuiden”.

ANTHONY LEWIS

Copyright: De Volkskrant-The New York Times

SCHIP

Welingelichte Vietnamese bronnen zeggen dat de bombardementen van

oorverindingen zowel ten zuiden als ten noorden van Hanoi, hebben geraakt en ook de spoorlijn die Hanoi met Haifong verbindt. De regering heeft hierover geen officiële verklaring afgelegd. Zij gaf echter wel details van wat beschreven werd als een bomaanval op een Russisch schip, woensdag, de Grisja Akopjan in Camfa, de voornaamste kolenhaven van het land. Buitenlandse bronnen zeiden dat het schip vrijdagavond ontplofte nadat het drie dagen had gebrand. Er is hier geen Russische verklaring over deze aanval gepubliceerd.

De verhevigde bombardementen van de afgelopen week zouden ook veel niet-militaire doelen hebben geraakt in en om Hanoi. Donderdag werd gezegd dat het Noordvietnamees-Russische Vriendschapsziekenhuis, ongeveer een achthonderd meter verwijderd van het Thong Nhat Hotel, beschadigd was. Noordvietnamese autoriteiten zeiden dat het ziekenhuis, waaromheen veel grond ligt, een rood kruis op het dak had.

Gistermorgen kwam deze verslaggever bij het terrein van het ziekenhuis aan, toen luidsprekers waarschuwden, dat vliegtuigen waren waargenomen op vijftig kilometer afstand. Vier patiënten in blauwe ziekenhuiskleding wachtten buiten om in de schuilkamer te gaan als de sirene zou gaan loeien.

Een patiënt, vijftig jaar oud, onderzocht via een tolk, zei dat er donderdag om negen uur een raketaanval was geweest en dat daardoor één vleugel in puin was gegooid. "We waren bezig naar de schuilkelders te gaan," zei hij, "maar zes mensen zijn gewond geraakt door scherven."

Een klein openluchtcafé, vlak achter Hanoi's dierentuin en botanische tuin, zou getroffen zijn op de dag dat het bombarderen van Hanoi en Haifong werd hervat — zondag 16 april.

KINDEREN

Sporen van de bombardementen zijn overal te zien. In het Hangdau-park is de speelplaats voor de kinderen omgeven door schuilgeldertjes.

De straten zijn vol van éénpersoons-schuilgeldertjes. Dat zijn alleen maar gaten in de grond van zestig centimeter breed en één meter twintig diep. Ze hebben ronde betonnen wanden en worden afgedekt door een betonnen deksel. Gisteren nog waren mannen aan het werk om meer van die schuilplaatsen te maken. Honderden betonnen wanden stonden klaar op een plein.

Ondanks de bombardementen en de jaren die de oorlog nu al duurt, is het voor de bezoeker onmogelijk een spoortje vrees te ontdekken. Een diplomaat kwam onlangs tot de ontdekking dat zijn tolk kinderen had die in een dorp waren bij Hanoi dat pas gebombardeerd was. Hij zei haar dat ze een dag vrij kon nemen om te kijken hoe het met de kinderen was. Ze bleef die dag toch werken en stapte 's avonds op haar fiets om de kinderen te bezoeken. Ze fietste de twintig kilometer heen en de twintig kilometer terug en stond uren te wachten voor de Rode Rivier.

RUST

"Wat een vreemd volk", zei een Europese communist, "hun rust, hun vermogen om afstand te nemen. Wij zouden het geen veertien dagen volhouden." Er worden ook grappen gemaakt. Eén ervan is dat op zondagmorgen de bombardementen niet voor negen uur beginnen omdat de

uitgebreid en veel songs waren wat time werkende Dennis Wilson enorm zingende Flame-leden en een full moeijkheden zijn met de beide goed derde groepsamenstelling. De vocale face-lift ondergaan door de veran-nummers hadden nu bovendien een dat het nooit verveelt. Veel oudere waarmee het gebracht wordt, maken oud, maar de frisheid en de perfecte van het repertoire is al zo'n tien jaar zijn altijd gebeurtenissen; een deel De concerten van de Beach Boys instrumentale jams.

Vitaler en vaak voorzien van lange geworden; harder (heavy), zeker ook lijkt; de presentatie is rock-achtiger avond werd die nieuwe koers diende-wijzige muzikale koers en zaterdag-morning) had te maken met een ge-zoals Disney Girls en Tears in the van prachting melancholiek werk Het uitbreiden van Johnston (maker ren te horen zijn.

nummers zelfs vier elektrische gita-van instrument zodat in sommige verse groepsleden wisselen geregeld zijn onder meer toegevoegd en de di-werker, een pianist en een organist-gitaristen geworden. Nog een slag-zelfde groep is een van de elektrische Flame en Blonde Chaplin van de-Drummer is nu Ricky Fataar van zangmicrofoon.

voor een geregelde plaats achter de Wilson heeft het slagwerk verwijseld is inderdaad verdwenen en Dennis een tennismansgroep. Bruce Johnston Beach Boys zijn gereorganiseerd tot alleen maar had laten vermoeden; de hoorbaar werd wat zich op afstand van waaruit eindelijk zichtbaar en tenslotte een toegang tot de arena geweld van middelen verschatte van zich afhoudt.

ansichtkaart die men op een meter podium de zichtbaarheid had van een van de galerijen waaraan dan het plaats ter beschikking gesteld op een niet onbelangrijke ochtendblad een dien voor de recensie van dit toch misabedureaan Paul Acket had boven-voerende Amerikaanse groep. Orga-ongeschied is voor deze nogal subtiel zijn omvang en akoestiek bepaald se Ahoy-hal, een emoungage die door Beach Boys op in de Rotterdam-ZATERDAGAVOND traden de

HARDER E
MUZIEK BI

Nixon

Vier jaar geleden legde president Nixon twee beloften af: hij zou de Ver. Staten los maken uit het drijfzand van de Vietnamese strijd, maar hij zou niet de eerste president der V.S. zijn die een oorlog verloor. Het zijn twee beloften die niet met elkaar in overeenstemming zijn te brengen.

De Vietnamese oorlog was al lang en breed verloren misschien al onder Kennedy maar zeker onder Johnson — het enige wat deze door escalatie, steeds verdere intensivering van de oorlog, bereikten was dat de einduitslag wat werd uitgesteld. De oplossing die Nixon koos was slechts een schijnoplossing: hij zette alles op de kaart van de zogenaamde Vietnamisering: als de Zuid-Vietnamezen maar getraind en bewapend werden konden zijzelf de onzalige oorlog verder verliezen maar dan nadat de V.S. tijd hadden gehad hun handen terug te trekken van de affaire. Formeel zou het dan niet de V.S. zijn die 'n oorlog verloor maar president Thieu in Saigon.

Een beetje dure manier om van Nixon althans formeel inderdaad niet een president te maken die een oorlog verloor.

Dit schema zou inderdaad uitvoerbaar zijn geweest als Noord-Vietnam zo vriendelijk was geweest eraan mee te werken. Maar dat blijkt nu zeer duidelijk niet het geval.

En waarom zou Hanoi ook? Welk belang heeft het erbij president Nixon en de V.S. te helpen hun gezicht te redden? Washington heeft zelfs geprobeerd het aantrekkelijk te maken mee te doen in het spel: grote hulp werd vaaglijk beloofd. Maar kennelijk is niet alles voor dollars te koop.

Zoals het nu gaat maakt Hanoi bijzonder duidelijk dat Nixon inderdaad de oorlog verliest en die is er de man niet naar om dit zonder meer te slikken — liever zet hij daarvoor de topontmoeting met Moskou op het spel of zelfs zijn kans op herverkiezing. En als tegenmaatregel komt hij met een escalatie waarvoor zelfs Johnson nog terugdeinsde: blokkade van de Noordvietnamese havens door mijnen.

Dit is amper nog iets dat te maken heeft met de succesvolle veldtocht der Noordvietnamese en Vietcong-troepen. Het is wel een pokerspel dat jegens de Sowjetunie, de grote wapenleverancier van Noord-Vietnam, is gericht. Loopt een Russisch schip op een mijn, dan is Moskou daadwerkelijk betrokken bij de strijd. Nixon gokt daarmee op zodanige Russische pressie op Hanoi dat dit de V.S. de kans geeft het scenario voor het wegtrekken zonder gezichtsverlies verder af te werken. Maar hij kan ook misgokken en dan heeft hij het klaargespeeld in een zich ontspannende wereld opnieuw de twee grootste machten vijandig tegenover elkaar te krijgen, nagenoeg zo riskant als tijdens de Cubacrisis. Een beetje grof risico alleen maar om een feitelijke knak in Amerikaans prestige formeel te camoufleren.

geheel vietnam wordt bestraft

NIXONS BLOEDIGE VREDESOFFENSIEF

17 mei 72 NL

DE verkiezingscampagne van president Nixon begon in februari in Peking. Wat dit bezoek heeft opgeleverd, behalve de vredes-frases van een demagoog, is duister. Waarschijnlijk nog niets. Op 22 mei zal hij (misschien) glimlachend in Moskou verschijnen. Daartussen ligt zijn laatste aanslag op het leven van het volk van Vietnam. Alles is duidelijk als men begrijpt dat deze Amerikaan, die volgens zijn eigen woordvoerders „tot alles in staat is, als hij in het nauw wordt gedreven”, onder „vrede” slechts „overwinning” verstaat. Daarom heeft hij geprobeerd de Chinezen uit te spelen tegen de Russen, en omgekeerd. Maar het vernieuwde offensief van de Vietnamese revolutionaire patriotten tegen het Amerikaanse imperialisme, en de barbaarse strafmaatregelen daartegen van Washington, hebben deze vredesapostel het masker afgerukt.

Zowel in Peking als in Moskou is men beducht voor een oorlog met kernwapens, voor de ramp die deze Nixon wel eens zou kunnen riskeren. Op hem van toepassing is immers de kenschets, die Carl Jakob Burckhardt gaf van Adolf Hitler: „Hij is een vernederd en beleidigd mens; met al zijn besluiten en da-

door
dr. A. L. CONSTANDSE

den wil hij iets wreken; hij wil een niet te grijpen tegenstander, een alom tegenwoordige vijand, die hij voor alles verantwoordelijk stelt, op de knieën dwingen en zo hard mogelijk bestraffen. . . De angst voor de potentiële vijand doet hem zonder bezinning van besluit tot besluit, van daad tot daad voorwaarts stormen. Tenslotte, als hij aan die tegenstander denkt, verschaft slechts de idee van uitroeiing hem volledige rust. . .” Voor Nixon is die vijand „het internationale communisme”, en zowel Chinezen als Russen weten, dat zij voorzichtig moeten zijn met een maniak. Maar in hoeverre kunnen zij hem laten begaan?

In zijn rede van 8 mei heeft Nixon toegegeven dat het hem niet gelukt was, met succes Azië voor zich te laten vechten. Hij had zo gehoopt dat zijn vazal in Saigon, de landverrader Thieu, een Vietnamese leger op de been zou kunnen brengen, dat in staat zou zijn de nationale en sociale revolutie in Vietnam neer te slaan. Dan kon hij voortgaan Amerikaanse grondtroepen terug te trekken, doden zouden er alleen nog vallen onder Azië, het thuisfront zou hem dankbaar zijn en hem als president herkiezen. Het is duidelijk dat hij in Peking heeft geprobeerd de Chinezen te bewegen tot onthouding van steun aan de Vietnamese revolutie. Hetzelfde deed hij ten aanzien van de Russen. Op 8 mei zei hij pathetisch: „De Verenigde Staten en de Sowjet-Unie naderen belangrijke overeenkomsten, o.a. inzake de beperking van kernwapens en uitbreiding van de handel. Laten wij niet terugglijden in de donkere schaduwen van een voorafgaand tijdperk. Wij vragen u niet uw volk of uw vrienden op te offeren. Maar sta Hanoi niet toe de zo zorgvuldig voorbereide mogelijkheden te vernietigen. Wij zijn bereid onze nieuwe verhouding verder uit te bouwen. Het is voor uw verantwoording, indien we nalaten dit te doen.” Maar ook in Moskou zal men hebben begrepen dat Nixon de handen vrij wilde hebben om — hoewel de Russische en Chinese communisten vleende — de genadeslag toe te brengen aan het communisme in Indo-China.

In het verdere verloop van zijn redevoering immers bleek dat hij vooral wilde verhinderen „aan de Zuidvietnamezen een communistische regering op te leggen”. Hij zei verder: „Zeventien miljoen Zuidvietnamezen overleveren aan communistische terreur, en Amerikaanse krijgsgevangenen aan hun lot overlaten zonder mogelijkheid om te onderhandelen, zou neerkomen op een Amerikaanse nederlaag.” En tenslotte: „Er is maar één weg: de wapens uit handen nemen van de internationale boeven.” En dit waren kennelijk de communisten!

China? Nixon is allereerst bevreesd dat een Amerikaanse nederlaag in Zuid-Oost-Azië hem zal dwingen met Peking en Moskou te onderhandelen „vanuit een positie van zwakte”. Hij heeft uit den treure herhaald dat hij niet de eerste president van de Verenigde Staten wil zijn, die zijn troepen een nederlaag laat bezorgen. Hij weet zeer wel dat Russen en Chinezen, hoe verdeeld zij ook zijn, bij zulk een nederlaag belang hebben. Aan de kleinere landen zal dan duidelijk worden dat de grootste militaire macht ter wereld niet onkwetsbaar is, en dat met name een massale volksoverval tegen het Amerikaanse imperialisme kans van slagen heeft. In Latijns-Amerika, in Afrika en Azië zal het prestige van de Verenigde Staten dubbel geschokt zijn: door het onmenselijke karakter van de oorlogvoering tegen een arm volk; en door het geringe resultaat daarvan. In Le Monde van 12 mei heeft Claude Julien, die Noord-Vietnam bezocht, zijn verbazing uitgesproken over de grote hoeveelheden oorlogsmateriaal, waarover dit geteisterde land nog beschikt.

Het lijkt ondenkbaar dat de landen die ze hebben verschaft, zich tevreden stellen met platonische protesten tegen de



president R. Nixon van de Verenigde Staten tijdens een van zijn laatste toespraken

Amerikaanse politiek. Het ultra-moderne materiaal dat hier op grote schaal wordt beproefd doet direct denken aan de burgeroorlog in Spanje, de dramatische inleiding tot de tweede wereldoorlog. Natuurlijk vormt het feit, dat een derde wereldoorlog (met kernwapens) een wederzijdse zelfmoord zou zijn, een aanzienlijke rem op een onbeperkte escalatie. Maar een proefterrain, een „laboratorium” is Indo-China wel. De Amerikanen beproeven er hun verschrikkelijke arsenaal van natuurvernietigende en mensenmoordende uitvindingen. Russen en Chinezen zoeken naar de afweermethoden, naar de beste verdediging. Wat vermag de guerrilla, de „voortgezette, langdurige

volksoorlog”, tegen het super-imperialisme van de Verenigde Staten?

De argumenten van Nixon „overtuigen” alleen nog de Atlantische industrieel-militaire belanghebbenden. Hij zou Zuid-Vietnam, een Amerikaans protectoraat met corrupte vazallen, moeten verdedigen tegen de agressie van Noord-Vietnam. In een vroegere redevoering heeft Nixon gezegd, dat de oorlog is opgeleefd doordat 120.000 Noordvietnamezen het zuiden waren binnengevallen. Dit is natuurlijk belachelijk. De regering van Zuid-Vietnam beschikt over meer dan één miljoen man, gewapend, uitgerust en getraind door de Amerikanen. Er zijn verder nog bijna 70.000 Amerikaanse solda-

ten, 50.000 Zuidkoreaanse huurlingen, Thailanders, Australiërs, Nieuwzeelanders enz. Tezamen tien maal zoveel als die aanvallende Noordvietnamezen, een strijdmacht met de gehele wapenindustrie van de Verenigde Staten achter zich. En dit kolossale blok leed nederlaag op nederlaag tegen de zogenaamde „agressoren”. De machtigste vloot en luchtmacht ter wereld moest worden ingezet, om die 120.000 aanvallers te weerstaan. Dit is een onzinnige voorstelling van zaken. De werkelijkheid is dat het gehele volk van Vietnam (noord en zuid) in zo grote meerderheid in opstand is gekomen tegen de Amerikaanse bezetters, dat dezen ook door hun vazallen niet meer kunnen worden gered: de troepen van Saigon verliezen hele divisies door desertie en munitie-

En daarom heeft Nixon besloten, het ganse Vietnamese volk te bestraffen. Het kan hem niet schelen of hij de meest vernietigende wapens, napalm, fragmentatiebommen, stikgassen, giftige chemicaliën uitwerpt op Noord- of Zuid-Vietnam. Hij „beschermt” Zuid-Vietnam op zijn manier tegen „de terreur van het communisme”: door dood en verminking. De dakloze miljoenen vluchten niet voor de Vietcong maar voor de luchtaanvallen der Amerikanen.

Aan alle volken ter wereld houdt Nixon voor, wat hun lot zal zijn als zij zich tegen Amerikaanse voogdij verzetten.

Maar zowel in Moskou als in Peking hoopt men dat de ogen van deze volkeren zullen open gaan voor dit aspect van de vrije wereld, die door Washington wordt geleid. In zoverre heeft Nixon niet alleen zijn vredes-image verspeeld, maar op dit punt de twee grootste communistische mogendheden, bittere rivalen, gelijkelijk tegen zich in het harnas gejaagd.

De Chinese premier Tsjoen En-lai heeft gezegd, dat de hernieuwde aanvallen op het Vietnamese volk, de blokkade van de haven van Haifong, de concentratie van de Amerikaanse vloot in de Golf van Tonkin, het intensieve benutten van de Amerikaanse vliegbases in Thailand, op Guam en de Filippijnen, ook bedoeld waren als waarschuwing aan het adres van de Chinezen. De genoemde bases, met die van Taiwan (Formosa), Okinawa, Japan en Zuid-Korea zijn opgericht om China te omsingelen. In februari heeft Nixon te Peking betoogd, dat die tijd voorbij was en dat hij overtuigd was van de vredeswil van de Chinezen. Omdat dezen hun isoleren wel wilden verbreken en omdat zij ook diep wantrouwen koesteren jegens de Sowjet-Unie, hebben zij stellig de mogelijkheden afgetast van vriendschappelijker betrekkingen met de Verenigde Staten. Thans moeten zij daartegenover sceptischer staan dan drie maanden geleden. En vooral sinds zij hebben vernomen — uit Japanse bron — dat Okinawa nog vol zit met kernraketten, die China bedreigen. Op 15 mei kwam de eilandengroep formeel weer onder Japanse soevereiniteit. Maar er blijven 32 lanceerbases, waarvan er 24 gericht zijn op China. Ze zijn extraterritoriaal. De Amerikaanse nucleaire ring rond China is onverzwakt gehandhaafd.

Wat de Russen aangaat: indien zij Nixon al zullen ontvangen moeten zij wel denken aan diens bedoelingen: de Sowjet-Unie over te halen om Vietnam in de steek te laten. Voor tachtig procent komen de wapens van Hanoi uit Oost-Europa. Maar hoe zou de Sowjet-Unie zich kunnen neerleggen bij de verwoesting van Indo-China, nadat ze besloten heeft daar „aanwezig” te zijn, als tegenwicht tegen Amerikanen en Chinezen beiden? De blokkade van de haven van Haifong is een uitdaging aan de Russische vloot, die volgens Wash-

ington zoveel mogelijk uit de Stille Zuidzee geweerd moet worden. Nog vers in het geheugen ligt voorts de oorlog in Bangla Desj, waar Moskou aan de zijde van India stond en Washington aan de kant van West-Pakistan. In het Naburige Oosten (Egypte contra Israël) zijn de tegenstellingen niet minder scherp. De installatie van een militair regime in Turkije om anti-Amerikaanse bewegingen te onderdrukken spreekt ook boekdelen.

Nixon heeft gewaagd van de mogelijkheid, een akkoord te bereiken over beperking van de wedloop in kernbepanning. Hij wil echter de conventionele bewapening, zoals die in Vietnam wordt ontwikkeld, er buiten laten, hoewel die uitermate moorddadig is. En als Le Monde van 5 mei gelijk heeft zijn de besprekingen over beperking van strategische kernwapens (SALT) uitgegleden op een karikatuur. Alleen het aantal duikboten met kernraketten zou op het huidige peil geblokkeerd worden. Wat raketten en anti-raketten aangaat zou de uitbreiding voorlopig doorgaan, totdat de twee mogendheden een evenwicht bereikt hebben op een plafond, dat aanzienlijk hoger ligt dan het huidige. En . . . aan de „modernisering” van de raketten zou geen paal en perk worden gesteld. Zo kan het vernietigend vermogen van een raket vernieuwde worden door hem te voorzien van meerdere kernkoppen, en dit zou zijn toegelaten. Een dergelijk akkoord zou boerenbedrog zijn, en aan de al bestaande „overkill” (de overmaat aan vernietende kracht) nog iets meer toevoegen. Daarvoor behoeft Nixon niet naar Moskou te komen, tenzij om van zijn kant valse reclame te maken.

Maakt men de balans op dan is in deze onzekere situatie alleen zichtbaar, dat de koude oorlog nog verscherpt is. De drie supermogendheden zijn betrokken bij de bloedige oorlog in Indo-China. De enige ontspanning zou kunnen komen van Nixon, als deze bereid zou zijn zich uit Indo-China terug te trekken. Waarschijnlijk deinst ieder van de Grote Drie terug op de drempel van een wereldoorlog met kernwapens. Het is volkomen begrijpelijk. Maar hoeveel zwakke volkeren moeten er intussen „conventioneel” doodbloeden?

Formeel telegram

Amerika meldt

Nederland

mijnblokkade

(Van onze correspondent)

DEN HAAG, mei — Krachtens de Haagse Conventie van 1907 heeft de Amerikaanse regering ook de Nederlandse regering in een uitvoerig spoedtelegram formeel op de hoogte gesteld van de gevareengebieden in Noord-Vietnam, waar schepen op Amerikaanse mijnen kunnen lopen. De conventie schrijft voor, dat oorlogvoerende verdragspartners aan „neutrale landen” de posities bekend moeten maken waar mijnen zijn gelegd.

Volgens diplomatieke deskundigen acht Washington zich juridisch niet verplicht om aan de verdragsbepalingen gevolg te geven, omdat er geen sprake zou zijn van een oorlogstoestand met Amerika als partij, zoals de Conventie die bedoelt. De Amerikaanse regering heeft de waarschuwing toch laten uitgaan om elk risico voor schepen van andere landen zoveel mogelijk uit te sluiten, aldus de toelichting.

Verzoek Hanoi afgewezen

Washington weigert hervatting overleg

Zware schade in Noord-Vietnam

WASHINGTON, 17 mei (NYT, AFP, Reuter, AP). — De Verenigde Staten hebben dinsdag geweigerd, de onderhandelingen in Parijs over Vietnam deze week donderdag te hervatten. De delegaties van Noord-Vietnam en van de voorlopige Revolutionaire Regering hadden hierom verzocht.

De woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken, Charles Bray, heeft verklaard, dat nota's, die dinsdagochtend in Parijs door vertegenwoordigers van Hanoi en van de Vietcong aan de delegaties van Amerika en van Zuid-Vietnam zijn overhandigd, geen enkele aanwijzing bevatten, dat de bedoelingen van Hanoi en de Vietcong gewijzigd zijn en dat zij bereid zijn serieus te onderhandelen.

William Porter, de leider van de Amerikaanse delegatie in Parijs, is voor overleg naar Washington ontboden. Wanneer hij terugkeert is niet bekend.

De Amerikaanse Senaat heeft dinsdag met 47 tegen 43 stemmen besloten een internationaal gecontroleerde wapenstilstand als voorwaarde voor algeheel vertrek der Amerikaanse troepen uit Indochina te eisen. De afloop van de stemming betekent een overwinning voor president Nixon. De senatoren die achter het Vietnambeleid van de regering staan, kregen de steun van gematigde Republikeinse senatoren.

Generaal ontheven

Generaal John Lavelle is ontheven van het commando over de Amerikaanse zevende luchtmacht in Vietnam, zo is dinsdag in Washington be-

kendgemaakt. Volgens de stafchef van de Amerikaanse luchtmacht, generaal John Ryan, is dit gebeurd wegens „onregelmatigheden bij de uitvoering van zijn taak”. Generaal Ryan voegde hieraan toe, dat hij generaal Lavelle op eigen verzoek om persoonlijke en gezondheidsredenen met ingang van 7 april had gepensioneerd.

Begin deze maand had de in Washington verschijnende Evening Star gemeld, dat enige piloten die onder Lavelle dienden, lager hadden gevlogen dan het comité van stafchefs voor bepaalde gevaarlijke gebieden in Noord-Vietnam en Laos had vastgesteld. Bovendien meende het blad te weten, dat Lavelle in een fel persoonlijk conflict met generaal Ryan was gewikkeld.

Bommen op Hanoi

SAIGON — Een Amerikaanse militaire adviseur in Kontoem heeft hier gezegd dat tenminste de helft van de twee Noordvietnamese divisies in het centrale heuvelland is vernietigd, grotendeels als gevolg van de Amerikaanse luchtbombardementen.

Bij hun optrekken naar het zuiden in het heuvelland zouden de Noordvietnamezen in april 9.000 à 10.000 man hebben verloren tegen een verlies van Zuid-Vietnam van 3.000 à 4.000 man, zei hij. Volgens een Amerikaanse officier zouden de Noordvietnamezen nog maar net genoeg manschappen over hebben om de druk op de stad Kontoem te kunnen voortzetten „maar meer ook niet”. De adviseur geloofde, dat Kontoem zou kunnen worden behouden.

Twee divisies Zuidvietnamese infanterie, gesteund door tanks en vliegtuigen, zijn dinsdagochtend in het gebied van An Loc tot een tegenaanval overgegaan, zo wordt van militaire zijde in Saigon vernomen.

Amerikaanse bommenwerpers hebben de voornaamste buisleiding geraakt, waardoor brandstof uit Noord-Vietnam wordt vervoerd naar de strijdkrachten in de gedemilitariseerde zone en de provincie Kwang Tri, zo meldt het Amerikaanse opperbevel in Saigon. Van 8 tot 15 mei, zo voegt het daaraan toe, zijn er 1800 vluchten naar Noord-Vietnam gemaakt, waarbij gebouwen, bruggen, vliegvelden, spoorlijnen, raketbatterijen, haveninstallaties en voertuigen werden vernield.

De Amerikaanse bombardementen op het dijkenstelsel in de Rode rivier bij Hanoi vorige week hebben grote schade veroorzaakt, aldus het persbureau van de Vietcong.

De Zweedse zaakgelastigde in Hanoi heeft het Zweedse ministerie van buitenlandse zaken gerapporteerd dat Amerikaanse jachtbommenwerpers „in het wilde weg” raketten hebben afgevuurd tegen doelen in Hanoi. In een televisieuitzending verklaarde een verslaggever dat hij uittreksels had van het rapport van de zaakgelastigde, Jean Christophe Oeberg. De diplomaat meldde onder meer dat hij „met eigen ogen” had gezien hoe het ziekenhuis van Hanoi „met zes raketten en een bom van 250 kilogram werd bestookt.” Er viel ook een bom in een park, aldus Oeberg, die verder meldde dat alle spoorwegen tussen Hanoi en China waren stuk gebombardeerd.

ALLEEN THIEU MOET WEG Voorlopige regering tegen machtspositie

(Van een speciale verslaggever)

HANOI, 18 mei

De Voorlopige Regering voor Zuid-Vietnam streeft niet naar de volledige politieke macht, zo heeft een vertegenwoordiger, Ngojen Phoe Soai, nadrukkelijk verklaard in Hanoi. De Voorlopige Regering wenst geen vergeldingsmaatregelen tegen personen die aan de kant van Saigon staan. Sommige muitende Saigon-officieren zijn met open armen ontvangen en mochten hun rang behouden.

Soai is plaatsvervangend hoofd van wat de „bijzondere vertegenwoordiging“ van de revolutionaire regering in Hanoi wordt genoemd. De afvaardiging bewoont een groot huis in de Hai Ba Troeng nummer 19, een straat die zijn naam ontleent aan de

bloedbad onder de burgerbevolking aanrichtten. Hij zei dat hij in 1966 uit het zuiden was weggetrokken.

Verzet gebroken

Tijdens ons gesprek wees hij op een grote kleurenkaart van de gevechten en militaire opstellingen in het zuiden. De kaart was duidelijk pas onlangs gedrukt, omdat de situatie in plaatsen als Anloc, Kontoem en Kwangtri erop was aangegeven.

„Het verzet van het leger van Saigon is op vele plaatsen gebroken. Van de 13 divisies van het geregelde leger zijn er twee buiten gevecht gesteld — de derde divisie in het noorden en de 22ste in het centrale hoogland. Vier andere zijn zwaar gehavend“.

„Het moreel bevindt zich in een kritieke fase“, vervolgde Soai. „Een groot aantal militairen deserteert. Ook in de grotere eenheden wordt nu gemuit. Het hele 56-ste regiment is aan het muiten geslagen. Onder de burgerwacht en de plaatselijke strijdkrachten doen zich talrijke gevallen van munitie voor“.

Volgens Soai hadden de „bevrijdingstroepen“ in het zuiden in april 80.000 man gedood of gewond en 10.000 man gevangengenomen. Zoals in Hanoi te doen gebruikelijk is, sprak Soai alleen over „bevrijdingstroepen“ en ging hij nimmer in op de overheersende rol van het Noord-vietnamese leger.

Over de huidige gevechten zei Soai nog dat Hoë „op dit ogenblik wordt belegerd“ en dat „rond Kontoem en Pleikoe het beleg wordt geslagen“. Hij zei dat hem niet bekend was dat Zuidvietnamese troepen volgens een Amerikaanse verklaring de artilleriebasis Bastogne nabij Hoë hadden heroverd. Hij merkte vervolgens op dat alleen al de naam van die plaats aantoonde hoe Zuid-Vietnam was veramerikaniseerd.

Bloedbad

Soai verweerde zich tegen de waarschuwing van Nixon dat er na een communistische overwinning in het zuiden een „bloedbad“ zal volgen. Hij verklaarde dat de revolutionaire regering begrip heeft voor „het lijden als gevolg van de verdeling“ en dat niet wil verergeren.

Ik vroeg Soai naar zijn reactie op het ombrengen van vele honderden niet-communistische burgers in Hoë in 1963. Toen Amerikaanse en Zuidvietnamese troepen de stad heroverden na het Tet-offensief in dat jaar, werden er massagraven aangetroffen.

„Onze politiek is menselijk en komt niet alleen in woorden maar ook in daden tot uiting“, zei hij. „Wij willen niet alleen de mensen in onze eigen gelederen een kans geven maar ook degenen die nog het Saigon-bevind steunen en zich teweer willen stellen tegen buitenlandse agressie.“

Als voorbeeld noemde hij de luitenant-kolonel die het bevel voerde over het 56-ste regiment van het Zuidvietnamese leger en een andere luitenant-kolonel die met dezelfde rang in de „bevrijdingstroepen“ waren opgenomen. De twee officieren heetten volgens hem Pham van Dinh en Vinh Phong.

Soai zei geen cijfers te hebben en verder ook niets had mee te delen over Amerikanen die de Vietcong gevangen houdt. „Dat ligt niet in onze bevoegdheid.“ De Amerikaanse gezinnen, die vorig jaar kerstmis voor het eerst van dergelijke gevangenen 18 brieven ontvingen, konden hem terugschrijven en dan zou hij de brieven wel naar „de betrokken autoriteit“ doorsturen.

ANTHONY LEWIS

Vraaggesprek in Hanoi

Vietnamese gezusters die in de eerste eeuw de opstand tegen de Chinese bezetters hebben geleid.

Soai hield zich strikt aan de politieke lijn van het uit zeven punten bestaande vredesprogramma dat de revolutionaire regering vorig jaar juli in Parijs heeft ontvouwd. Daarin wordt een „uit drie delen bestaande regering van nationale eendracht“ voorgesteld. In zo'n regering zouden mensen uit het huidige bestuur in Saigon, de revolutionaire regering en andere elementen moeten worden opgenomen.

Op de vraag wat voor een soort mensen uit de huidige regering kunnen deelnemen, antwoordde Soai: „Die in Saigon — met uitzondering van Thieu — moeten beslissen. Dat moeten zij doen. Zij moeten alleen maar voorstander zijn van een politiek van vrede, omafhankelijkheid en neutraliteit en het oorlogszuchtige beleid van onderdrukking en vervolging opgeven.“

Pogingen om de afgelopen dagen in gesprekken met Noordvietnamese functionarissen iets meer te weten te komen over hun opvattingen over een driedelige coalitie zijn op niets uitgelopen. Zij leggen steeds opnieuw de nadruk op de belangrijkste eis dat president Ngojen van Thieu moet verdwijnen.

De indruk bestaat dat de Noordvietnamese en revolutionaire regering uitkijken naar een initiatief uit Saigon, als Thieu aan de kant wordt gezet — een toenadering van andere mensen in de huidige regering in Saigon. Namen in het bijzonder worden niet genoemd.

Soai verbeterde een Amerikaans bericht dat de revolutionaire regering na de recente verovering van Kwangtri in deze stad een regeringszetel had gevestigd. Dit bericht was ontleend aan een radio-uitzending van de communistische strijdkrachten. Soai zei echter dat er in de radio-uitzending alleen werd gesproken over een provinciale organisatie. Hij verklaarde dat de revolutionaire regering in alle bevrijde gebieden van Zuid-Vietnam werkt en daar haar zetel heeft.

Soai (48) komt uit een Zuidvietnaams dorp op 20 kilometer van Mylai waar de Amerikanen in 1968 een

Premier Pham

Van Dong:

Vrede mogelijk binnen 24 uur

PARIJS, 18 mei (UPI, Reuter, DPA, AP) — Premier Pham Van Dong van Noord-Vietnam heeft in een vraaggesprek met het Franse blad „Le Monde” verklaard, dat Noord-Vietnam bereid is binnen 24 uur een einde aan de oorlog te maken als dit tenminste via onderhandeling mogelijk wordt gemaakt.

Mijn regering, aldus de Noordvietnamese premier, wil zorgen voor een „eervolle uitweg” voor de Amerikanen, maar is ook bereid tot het bittere eind door te vechten voor de rechten van het Vietnamese volk omdat zij weet dat de tijd met haar is.

Pham Van Dong zei dat Amerika nu eindelijk dient te beseffen dat de Vietnamiseringspolitiek en de bombardementen op de Ho Tsji Minh-route niet doeltreffend zijn geweest. „Wij hebben nooit in het succes van de Vietnamisering geloofd, maar wij moesten aantonen dat deze politiek op een mislukking zou uitdraaien”.

De oorlog zal pas eindigen, aldus de Noordvietnamese premier, op de dag dat Nixon tot het besef komt dat deze hem niets oplevert. „Behalve een eervolle aftocht, valt er voor hem niets te winnen. Wij zijn vastbesloten hem die eervolle aftocht te geven”.

Noord-Vietnam heeft woensdag het voorstel van president Nixon afgewezen voor een bestand onder internationale controle. Het ministerie van buitenlandse zaken te Hanoi liet weten dat de Vietnamese kwestie alleen maar moet worden opgelost door de Verenigde Staten en Vietnam, en wel aan de conferentietafel te Parijs.

SAIGON — Komend uit Japan heeft de Amerikaanse vice-president Spiro Agnew woensdag een niet-aangekondigd bliksembezoek van drie uur aan Saigon gebracht om daar over de situatie in Vietnam van gedachten te wisselen met president Ngoeyen Van Thieu en Amerikaanse topfunctionarissen. Agnew, is daarna naar Bangkok vertrokken.

Vegen

Benedictus

ALS het even meezit hebben we de volgende week flinke ruzie met de heer Nixon. Als het meezit, want voordat de Amerikaanse president ons land van een zeer onvriendelijke daad kan betichten, moet eerst aanstaande dinsdag de motie van Eerste-Kamerlid Van Hulten van Neerlands Radikale Partij worden aangenomen. Hij gaat de Nederlandse regering dan in het Vietnamdebat per motie vragen mijnenvegers naar de Noordvietnamese havenstad Haifong te sturen. Dit zou een nuttige Nederlandse bijdrage kunnen zijn om een einde te maen aan de „pure Amerikaanse piraterij” aldaar.

Wel moet nog even bekeken worden waar die mijnen nu precies liggen, voordat met zo'n schoonmaakbeurt wordt aangevangen. Liggen de mijnen buiten de territoriale wateren dan is er juridisch geen vuiltje aan de lucht. Elk land heeft het „volste recht” in open zeeën mijnen te vegen. Mochten de mijnen echter binnen de territoriale wateren liggen — en de heer Van Hulten laat dat nu even door Buitenlandse Zaken uitzoeken — dan zou de Nederlandse regering bijvoorbeeld op uitnodiging van die van Noord-Vietnam enkele vegers kunnen laten aanrukken.

En ook dát zou vrij simpel in zijn werk kunnen gaan, aldus de Geachte Afgevaardigde. De regering geeft dan een of andere commandant de opdracht zich met mijnenveger(s) inclusief, naar de Noordvietnamese wateren te begeven. Want waar is het ons Nederlanders, noeste bevaarders der wereldzeeën, anders om begon-

nen dan om een vrije zee. Voor ons is zoiets een puur principiële zaak, want Nederlandse schepen komen daar niet.

Ons land heeft reeds ervaring met dit soort dingen, opgedaan in het jaar 1900, toen „wij” Paul Krüger met een oorlogsschip uit Zuid-Afrika gehaald hebben.

Mocht aanstaande dinsdag dus alles naar wens verlopen, dan kunnen wij Nederlanders met dit „symbolische gebaar” de Amerikaanse Demoratische presidentskandidaten „een hart onder de riem steken”.

En dan nog beweren dat zo'n klein land als het onze, zo'n Eerste Kamer bijvoorbeeld, geen invloed kan uitoefenen op het wereldgebeuren.

PROF. DELFGAAUW:

Universiteitsraad collaboreert met misdadig regime

(Van onze correspondent)

GRONINGEN, 18 mei. — „Door niets te doen maakt u zich tot stilzwijgende collaborateurs van een regime dat even misdadig is als het Duitse uit de vorige oorlog.” Dit schrijft de filosoof prof. dr B. Delfgaauw aan de voorlopige universiteitsraad van de Groningse universiteit, die vorige week weigerde een motie op de agenda van een vergadering te plaatsen, waarin het Amerikaanse optreden in Vietnam veroordeeld werd.

De centrale interfaculteit, waarvan prof. Delfgaauw voorzitter is, had aan de voorlopige universiteitsraad voorgesteld, zich te stellen achter de verklaring van de Groningse Brede Vietnambeweging. Hierin werd een beroep gedaan op de Nederlandse regering om alles in het werk te stellen om een einde te maken aan de Amerikaanse oorlogvoering in Indo-China. Zonder opgave van redenen weigerde de raad echter het voorstel te behandelen.

DE NIEUWE LINIE

Het weekblad bericht van de voorpagina: *Actie Tienduizend Geslaagd.*

Maar tienduizend ^{nieuwe} abonnees bruto betekent in ons geval netto 7114 abonnees meer. Want er vielen er in het laatste jaar ook 2336 af en per 1 juli zijn er ook altijd weer opzeggers.

Dr. A. Constandse commentarieert over het Vietnam-beleid van president Nixon (*Nixons bloedig vredesoffensief*).

De drie supermogendheden zijn betrokken bij de bloedige oorlog in Indo-China. De enige ontspanning zou kunnen komen van Nixon, als deze bereid zou zijn om zich uit Indo-China terug te trekken. Waarschijnlijk deinst ieder van de Grote Drie terug op de drempel van een wereldoorlog met kernwapens. Het is volkomen begrijpelijk. Maar hoeveel zwakke volkeren moeten er intussen „conventioneel” doodbloeden?

Naar aanleiding van Vietnam gispt DNL minister Schmelzer en zijn buitenlandse politiek.

Schmelzer loopt niet alleen op eieren, hij is bezig zich tot een zacht ei te ontwikkelen.

DE GROENE

Wouter Gortzak en Maarten van Dullemen schrijven over Vietnam en Nederland en Vietnam (Schmelzer heeft nog niets geleerd). Over het Kamerdebat:

Het debat verloonde één lichtpuntje: PvdA-woordvoerder Van der Stoep stelde zich vrij kritisch op en kwam een stapje dichterbij bij het standpunt dat de PvdA als partij al langer heeft ingenomen, zodat na de CPN, PSP en D '66 nu ook de grootste oppositiepartij zich iets minder

Amerikaanse blokkade omzeild SOVJET-WAPENS VIA CHINA NAAR HANOI

PEKING, 19 mei (Reuter). — Moderne Russische raketten, andere wapens en oorlogsuitrusting worden per spoor door China naar Noord-Vietnam vervoerd om daarmee de Amerikaanse blokkade van de Noordvietnamese havens te omzeilen, zo verklaren gezaghebbende Russische diplomatieke bronnen in Peking.

De Russische bronnen verklaarden, dat de Amerikaanse blokkade geen invloed heeft op de Russische wapenleveranties aan Noord-Vietnam. Tegelijkertijd verklaarden westerse diplomaten in de Chinese hoofdstad, dat Chinese autoriteiten tegen hen hadden gezegd, dat Peking „geen strobreed in de weg zal leggen” bij de hulp van de Sovjet-Unie of andere Oosteuropese landen aan hun gemeenschappelijke bondgenoot, Noord-Vietnam.

Weinig invloed van mijnen op oorlogsvoering

Een delegatie van hooggeplaatste Noordvietnamezen onder leiding van de minister van verbindingen, brigade-generaal Phan Trong Toeé en de onderminister voor buitenlandse handel Ly Bay, bevindt zich in China om de Russische en Chinese zendingen naar Hanoi te coördineren.

In verband met de Amerikaanse bombardementen op de Noordvietnamese verbindingen met China verklaarden bronnen in Peking dat er ook andere, minder bekende spoorwegen en autowegen tussen China en Noord-Vietnam liggen. De Noordvietnamese diplomaten in Peking geven de indruk dat alle Amerikaanse maatregelen tegen Noord-Vietnam slechts een minimale verstoring veroorzaken van de oorlogsspanning. Eventuele nadelige gevolgen van de Amerikaanse activiteiten worden snel verholpen door de concentratie op het verkrijgen van voorraden op andere manieren.

Naar verluidt zou Hanoi er bij de Sovjet-Unie en China op hebben aangedrongen hun ideologische ruzies te vergeten en Noord-Vietnam te helpen in de strijd tegen de verhevigde Amerikaanse agressie. Er zijn ook aanwijzingen in Peking dat de goodwill veroorzaakt door Nixons bezoek aan China, binnenskamers bij de Chinese leiding zou zijn verdwenen.

Ontkenning

WASHINGTON — Door deze verklaringen van Russische zijde in Peking is volgens waarnemers een extra druk gekomen op het aanstaande bezoek van Nixon aan de Sovjet-Unie. President Nixon die zich momenteel in Camp David voorbereidt op dit bezoek had gisteren een lang onderhoud met de Sovjet-ambassadeur Anatoly Dobrynin. Bijzonderheden werden niet bekend gemaakt.

Een woordvoerder van het ministerie van defensie in Washington heeft gisteren de Noordvietnamese verklaringen dat zij de Amerikaanse mijnen voor de haven van Haifong onschadelijk hebben gemaakt en dat het Oostduitse vrachtschip *Frieden* na het leggen van de mijnen veilig de haven was binnengevaren, ontkend. De Noordvietnamezen hadden dit verteld aan correspondent Anthony Lewis van de *New York Times* (zie pagina 5). De woordvoerder van het Pentagon zei dat er geen enkele aanwijzing was dat de mijnen die op 11 mei „scherp” werden gesteld, buiten werking zijn. Bovendien was het vrachtschip *Frieden* reeds in de haven van Haifong toen de mijnen werden gelegd, aldus de woordvoerder.

Zie verder pagina 6, kolom 4

Protest oppositie tegen optreden VS in Vietnam

(Van onze correspondent)

AMSTERDAM, 20 mei — De voorzitters van D'66, PvdA, PSP en PPF hebben in een gezamenlijke brief aan de ambassadeur van de Verenigde Staten verzocht aan de Amerikaanse regering een scherp protest van hun partijen over te brengen tegen de recente Amerikaanse militaire maatregelen in de oorlog in Vietnam.

„Deze maatregelen beschouwen wij als een nieuwe daad van agressie met een sterk escalierend karakter, dat leidt tot verlenging en verheviging van deze oorlog, waaraan bovendien internationaal verreikende consequenties verbonden kunnen zijn”, aldus de voorzitters.

Zij onderschrijven de eis van onmiddellijke beëindiging van alle Amerikaanse militaire bemoeienissen ten aanzien van Indo-China en van onmiddellijke hervatting van de vredesonderhandelingen in Parijs.

Herstel vrije vaart Haifong

Hanoi: mijnen spoedig weg

HANOI, 20 mei (AFP) — Terwijl de operaties tot het verwijderen van mijnen in de haven van Haifong voortduren, gaan de Amerikaanse strijdkrachten voort met het leggen van mijnen. Dit is van gezaghebbende zijde in Hanoi vernomen. Volgens de havenautoriteiten zou binnen enkele dagen toegang uit volle zee tot de haven weer mogelijk kunnen zijn.

Als de Noordvietnamese autoriteiten het veilig signaal hebben gegeven, zullen de konvooiën zich in de lange vaargeul van 20 kilometer kunnen bewegen. De haven zelf en de toegangen tot de aanlegplaatsen zijn ten dele ontijdend en de Bulgaarse, Russische en Oostduitse schepen die zich voor 8 mei (toen de mijnen gelegd werden) daar reeds bevonden, kunnen zich wenden, zo is in diplomatieke kringen vernomen. In de haven varen schepen en het lossen gaat voort. Het Oostduitse schip *Frieden*, dat op 8 mei voor anker was gegaan, heeft, voorzichtig varende, de kade

Kunnen bereiken en is met lossen begonnen.

De Noordvietnamese kranten bevatten een reeks resoluties van de Russische, Bulgaarse, Poolse en Cubaanse bemanningen, waarin zij zeggen van plan te zijn de vaart op Haifong voort te zetten.

In tegenstelling tot deze berichten wordt uit Washington en Saigon gemeld, dat de laatste twee Russische schepen die op weg waren naar Haifong, nu hun koers hebben gewijzigd en naar andere havens buiten Noord-Vietnam gaan. Daags tevoren hadden al drie Sovjet-schepen hun koers gewijzigd. Verder hebben twee Oostduitse schepen en een Bulgaars vaartuig met materieel voor Haifong koers gewijzigd en zijn in Hongkong aangekomen.

De voorzitter van het Nationale Bevrijdingsfront heeft ter gelegenheid van de verjaardag van de grote Vietnamese leider Ho Tsj Min die in 1969 overleed een boodschap uitgezonden. Volgens radio Hanoi staat er onder meer in dat „ongezien het aantal en het soort troepen dat nog in Vietnam kan worden ingezet door de Verenigde Staten en ondanks een uitbreiding van de oorlog met vijf, 10, 20 of meer jaar en ondanks de vernietiging van Hanoi en Haifong en andere steden, het Vietnamese volk niet zal worden geïntimideerd.”

Noord-Vietnam heeft vrijdag gemeld dat twee vliegtuigen van de Amerikaanse marine zijn neergeschoten. Het Amerikaanse commando in Saigon meldde dat vorige week 10 vliegtuigen en zes helikopters zijn neergehaald waardoor de totale Amerikaanse verliezen sinds het offensief op 30 maart begon 48 vliegtuigen en 39 helikopters bedragen. Van de luchtmacht zijn 65 man gesneuveld, 23 gewond en worden 84 als vermist opgegeven, aldus het Amerikaanse commando.

De correspondent in Hanoi van het gezaghebbende Parijse dagblad *Le Monde* vraagt zich in een artikel af waarom burgerdoelen worden gebombardeerd. „De trefzekerheid van de Amerikaanse bommen werpt een dwingende vraag op. Op donderdagmorgen troffen de bommen in Hanoi hun strategische doelen perfect, en het mag gerust worden aangenomen dat hetzelfde gebeurt in alle gebombardeerde gebieden. Maar waarom werd vorige week een hospitaal in Hanoi getroffen? Waarom vernielden bommen het hospitaal in Than Hoa? Waarom ook dorpscholen? Waarom werd het apart staande leprozen-centrum te Vinh Lap verscheidene malen gebombardeerd in de periode van 1965-1968? En waarom werd het na de wederopbouw van 35 van de 50 percelen, weer tot puin herschapen tussen 17 en 27 april jongstleden?”

De correspondent, Claude Julien, acht het gezien de precisie waarmee de Amerikaanse toestellen militaire doelen treffen uitgesloten, dat er sprake is van vergissingen. „Zouden de hospitalen misbruikt kunnen zijn ter camouflage van militaire installaties? Dit zou een prachtig propaganda-thema zijn, maar dit argument stort in elkaar in verband met hetgeen ik en andere journalisten in de afgelopen dagen met eigen ogen hebben kunnen zien,” aldus Julien.

Van het front wordt gemeld dat vijf aanvallen op de belangrijke stad Kontum in het centrale hoogland vrijdag zijn afgeslagen door de troepen van Saigon. Verder is een colonne van Zuidvietnamezen, de belegerde stad An Loc, 58 kilometer ten noorden van Saigon, tot op een kilometer genaderd en het heeft er het eerste contact gelegd met de Zuidvietnamese verdedigingsstroepen. Zowel minister van buitenlandse zaken Rogers als de Amerikaanse vice-president Agnew, die deze week een bliksembezoek aan Saigon bracht, hebben zich in Washington optimistisch over de toestand uitgelaten.

Nixon in Moskou

TOEN GENERAAL GIAP op 20 maart, acht weken vóór het bezoek van Nixon aan Moskou, zijn grote Noordvietnamese offensief inzette met een serie verpletterend lijkende successen, plaatste hij de Amerikaanse president voor een onoverzichtelijke situatie, die geen enkel handvat bood om haar aan te pakken. Het terugtrekken der Amerikaanse troepen kon niet worden stopgezet zonder tevens afstand te doen van een essentieel stuk Nixon-politiek, dat erop gericht is het leger los te maken uit Vietnam en naar huis te brengen. Een falen op dit punt zou fnuikend zijn in een presidentieel verkiezingsjaar. De situatie van de Zuidvietnamese „bondgenoot” werd echter met de dag bedenkelijker. In dit geval was het van even zeer uitzonderlijk belang, dat de Amerikaanse president niet als verliezer naar Moskou zou behoeven te gaan.

Het resultaat van het diplomatieke wikkelen en wegen, dat dagenlang in en rond het Witte Huis werd beoefend, was een gok. Nixon gaf bevel de Noordvietnamese havens met mijnen velden af te grenselen, een militaire onderneming waaraan zelfs zijn voorganger Johnson zich nooit heeft gewaagd uit vrees daarmee Rusland en vooral China tot directe inmenging in het Vietnamese conflict te verleiden, althans hun er een aanleiding toe te geven die hun wel eens welkom kon zijn.

Van zijn bezoek aan Mao Tse Toeng moet Nixon de zekerheid hebben meegebracht, dat van Chinese zijde weinig directe interventie te duchten is. Maar wat zouden de Russen doen, die juist van de zeeweg gebruik maken om Hanoi van wapens te voorzien?

De keuze voor Moskou leek Washington eenvoudig: ofwel op de een of andere manier de blokkade breken door mijnen te vegen, ofwel andere — Chinese — havens aanlopen, vanwaar het materieel over land naar Hanoi kon worden vervoerd, ofwel Nixon op hoge toon laten weten dat het Kremlin met hem niets meer te doen wilde hebben zolang het mijnen leggen zou voortduren.

Brezjnev vond een andere uitweg: hij negeerde de gehele operatie in het Verre Oosten en ging tegelijkertijd door met het verder cultiveren van zijn „vriendschapsdiplomatie” in het Wes-

Zware bewaking in Salzburg

Nixon mag spreken voor sovjet-TV

WENEN/MOSKOU, 20 mei (NYT, AP, UPI, Reuter). — Muren en ramen in Salzburg zijn „versierd” met leuzen als „Victorie aan de Vietcong” en „volkenmoordenaar Nixon” (waarbij „x” de vorm van een hakenkruis heeft). De Amerikaanse president zal 36 uur in Salzburg doorbrengen om van het tijdsverschil te bekomen tussen Amerika en Europa, alvorens hij doorreist naar Moskou voor zijn ontmoeting met de Russische leiders. In Moskou is bekend gemaakt dat Nixon een vijftien minuten durende toespraak voor de Russische televisie zal houden.

Pravda noemt ontmoeting „beslissend”

De Oostenrijkse politie heeft uitgebreide veiligheidsmaatregelen getroffen voor Nixons bezoek. Men verwacht uitgebreide protestbetogingen van studenten omdat die daarvoor tijdens het vrije pinksterweekeinde ruimschoots de tijd hebben.

De Amerikaanse president zal van het vliegveld van Salzburg rechtstreeks naar het kasteel Klesheim worden gebracht waar hij zal logeren. Het kasteel ligt in een hermetisch door een muur afgesloten park. Mevrouw Nixon zou aanvankelijk zondag historische en schilderachtige plekje in het centrum van Salzburg bekijken, maar dit is afgelast.

Nixon zal zondag met zijn Oostenrijkse gasteer, kanselier Kreisky een diner hebben in een afgelegen restaurant in de bergen, genaamd „Cobenzi”. Deze dagen heeft het

restaurant twee keer een telefoontje gehad van waarschijnlijk dezelfde vrouw die dreigde dat het restaurant zou worden opgeblazen. „Wij zullen alles vernietigen”, zei ze. „Jullie zootje oorlogsmisdadigers. Je zult zien wat er gebeurt.”

De Oostenrijkse politie houdt twee ambulances steeds binnen één minuut van de plaats waar Nixon zich bevindt voor het geval het presidentieel gezelschap wordt aangevallen. Op het vliegveld van Salzburg zullen vier helikopters met draaiende wielen gereedstaan voor hetzelfde geval.

Kritiek

Het Russische partijblad „Pravda” heeft gisteren geantwoord op kritiek, die in de Sovjet-Unie is geleverd op het bezoek van Nixon. Pravda noemt de besprekingen die Nixon en Brezjnef zullen voeren „beslissend” omdat gekozen zal moeten worden tussen confrontatie en samenwerking. Veel Russen hebben op openbare lezingen over dingen die het Rusland van vandaag betreffen gevraagd: „Waarom helpt de Sovjet-Unie mee aan de herverklezing van Nixon?”

Pravda zegt dat het standpunt van de Russische top „realistisch en zakelijk” zal zijn. „Dat kan ten voordele zijn van de volken van de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten met betrekkingen tot universele vrede en veiligheid”.

Het Russische partijblad zegt verder: „In een ingewikkelde en tegen-

strijdige internationale situatie is het bereiken van constructieve overeenkomsten over kwesties waar vijandigheid en verdenkingen vele jaren de boventoon hebben gevoerd, ongetwijfeld geen gemakkelijke zaak. Maar de bijzondere toestand van de huidige periode vereisen dat de keus tussen confrontatie en samenwerking, tussen verergering en verzachting, moet worden gemaakt.”

Bom ontploft in Pentagon

WASHINGTON, 20 mei (UPI, Reuter) — Gisteren is een bom ontploft in een damestoilet op de vierde verdieping van het Pentagon, het Amerikaanse ministerie van defensie. Het computercentrum van de luchtmacht werd door de explosie beschadigd. Op het moment dat de bom ontplofte telefoneerde een vertegenwoordiger van de radicale „Weatherman“-organisatie met redacties van kranten in New York en Washington om te zeggen dat de Weathermen verantwoordelijk waren voor de aanslag.

De bom ontplofte op de 82e geboortedag van Ho Tsjí Min, Noord-vietnams eerste president. De man die met de Washington Post telefoneerde zei dat een verklaring te vinden was in een telefooncel vlak bij het bureau van de Post. De verklaring zei: „Vandaag hebben wij het Pentagon aangevallen, het centrum van het Amerikaanse militaire commando. Wij reageren op een moment dat Amerikaanse beschietingen vanuit de lucht en vanaf de zee op Vietnamezen worden verhevigd, terwijl Amerikaanse mijnen en oorlogsbodems gebruikt worden om de havens van de Democratische Volksrepubliek van Vietnam te blokkeren.

Kleurenfoto's van Vietnam

DE President zat in zijn Ovale Werkkamer toen Henry Kissinger binnen stapte.

„Zeg Henry, deze kleurenfoto's van de maan zijn fantastisch”.

„Het zijn geen foto's van de maan, meneer de President, het zijn de nieuwste luchtfoto's van Zuid-Vietnam”.

„Vietnam?”

„Ja, mijnheer. Er zijn nu 52 miljoen kraters in Zuid-Vietnam. Tegen het einde van het jaar moeten we de 100-miljoen-grens overschrijden”.

„Dat is geweldig, Henry. Maar ik zie helemaal geen steden op de foto's”.

„Hier, mijnheer. Ziet u die reeks rotsachtige uitsteeksels? Dat was een stad. En hierzo, deze grauwe, platte open plek — dat was óók een stad. En daar, waar dat reusachtige gat is — dat was een provinciehoofdstad”.

„'t Is zo vreemd, Henry, dat ik me er even op verkeer. Er is niet veel groen te zien op de foto's”.

„Nee, meneer de President. Het ontbladeringsprogram heeft het groen voor zijn rekening genomen. Maar zoals u ziet is er 'n heleboel grijs”.

„Wat betekent dat, Henry?”

„Dat ons B-52-pacificatieprogram werkt. Groen betekent dekking voor de Noordvietnamezen. Grijs betekent dat zij in het open veld moeten vechten. Hoe meer grijs op de foto's hoe meer kans voor ons om de naakte agressie te stuiten”.

„Wat zijn die bruine strepen hier?”

„Dat waren eens wegen, meneer de President. Maar dat kun je ze nu niet meer noemen”.

„Zo is 't maar net, Henry. Waar zijn toch al die gehuchten, waar wij de bevolking met hart en ziel voor ons gewonnen hebben?”

„De meeste ervan liggen in deze blauwe sectoren, onder water. We moesten de dijken bombarderen om te voorkomen dat de vijand de rijst te pakken kreeg”.

„O ja, juist. Ik zie daar een hoop zwarte plekken op de foto's. Stelt dat ook nog iets voor?”

„Jazeker, mijnheer. Het is een be-

wijs dat onze politiek van de verschroeide aarde een succes is. Elke zwarte plek op de foto betekent dat de communisten in dat hele gebied geen voorraden en geen schuilplaats vinden. We hebben niets voor ze overgelaten.”

„Goed bekeken, Henry. Maar waar zijn de mensen?”

„Welke mensen, meneer de President?”

„De mensen die wij beschermen tegen een opgedwongen communistisch regiem”.

„U kunt ze op de foto's niet zien. Ze houden zich schuil in de bomkraters”.

„En het Zuidvietnamese leger?”

„Dat ligt in die andere krater, daarginds die hele grote.”

„Juist. Ik wou dat we deze foto's in Hanoi konden verspreiden. Dan zouden de Noordvietnamezen wel anders gaan piepen”.

„Zo is 't maar net, meneer de President. Ziet u dat er hier, bij de zee nog een beetje groen is?”

„Ja, Henry, daar wilde ik je net naar vragen”.

„De marine heeft me verzekerd, dat die groene plekje binnen drie weken gegarandeerd grijs en zwart zullen zijn. Het is een soort terrein dat zich beter leent voor artilleriebeschieting dan voor een luchtbombardement”.

„Nou, Henry, ik stel er prijs op openlijk te laten weten dat ik deze foto's excellent vind. Ik wens dat er felicitatietelegrammen uitgaan naar al degenen die er aan hebben meegeewerkt. Maar er is één ding waarover ik me een beetje zorgen maak: wat moet er gebeuren als we echt wapenstilstand en vrede krijgen? Wordt het niet een verschrikkelijk duur karwei om alles dan weer groen te maken?”

„Geen zorg, meneer de President, daar hebben we ook aan gedacht. We hebben al offertes gevraagd van fabrieken die kunstgras maken. Zodra de kanonnen zwijgen gaan we heel Zuid-Vietnam van grens tot grens met kamerbreed groen tapijt beleggen”.

ART BUCHWALD

Mevrouw Thi Binh in Parijs:

„Nixons bezoek brengt geen Vietnam-vrede”

Russisch schip door blokkade

PARIJS, 24 mei (UPI) — Mevrouw Ngoejen Thi Binh, minister van buitenlandse zaken in de Voorlopige Revolutionaire Regering van Zuid-Vietnam, heeft maandag in Parijs verklaard dat het president Nixon niet zal gelukken door „manoeuvres” in Moskou een einde aan de Vietnam-oorlog te maken.

De enige manier om een eerbare vrede te bereiken is het voortzetten van het overleg in Parijs en het aanvaarden van het vredesplan dat de revolutionaire regering tien maanden geleden had opgesteld, aldus mevrouw Binh in een vraaggesprek.

„Manoeuvres, pogingen ons van onze vrienden — de socialistische en andere volken — te scheiden” zullen geen resultaat hebben, zei de minister in een commentaar op het bezoek van de Amerikaanse president aan Moskou. „De oorlog wordt niet in Moskou of elders beëindigd. Hij kan alleen hier in Parijs worden opgelost”, aldus de minister.

WASHINGTON (AFP) — De Verenigde Staten zullen geen stappen ondernemen om het gesprek met Hanoi te heropenen zolang de Noordvietnamezen in hun „negatieve” houding volharden. Dit heeft een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken maandag in Washington verklaard.

„Wij zijn altijd bereid over een eerbare regeling te praten, maar we kunnen dat niet alleen doen” aldus de woordvoerder, die eraan herinnerde dat bij de geheime besprekingen tussen Henry Kissinger en Le Doek Tho, begin mei in Parijs, Noord-Vietnam „geen enkele serieuze belangstelling voor onderhandelingen toonde”.

Tijdens de tweede dag van massale betogingen tegen de oorlog zijn maandag bij het Pentagon (ministerie van defensie) meer dan 200 demonstran-

ten gearresteerd. De dag tevoren greep de politie ook in, toen ongeveer zeventuizend demonstranten op de been waren. Er werden toen 175 betogers opgebracht.

Aanval op Hoë

SAIGON — Honderden Noordvietnamese soldaten, van wie sommigen naar wordt gemeld waren gedrogeerd, zijn omgekomen door grootscheepse aanvallen van de Amerikaanse luchtmacht en marine ten noorden van Hoë, zo is maandag van Amerikaanseten noorden van Hoë, zo is maandag van Amerikaanse militaire zijde in Saigon vernomen.

Er zouden aanwijzingen voor zijn dat grote aantallen Noordvietnamese soldaten het gevechtsterrein zouden zijn ontvlucht nadat de „pepillen” waren uitgewerkt en zij zich niet meer konden oriënteren en geestelijk in de war raakten.

Volgens de Amerikanen zouden er bijna 400 man bij de Noordvietnamezen zijn gesneuveld en zouden er 20 tanks zijn vernietigd tijdens het bombardement van meer dan 100 Amerikaanse vliegtuigen en beschietingen door acht oorlogsbodems.

Zie verder pagina 4, kolom 2

Vietnam-motie wel in senaat gesteund

PPR zou marine mijnen willen laten ruimen

(Van onze correspondent)

BINNENHOF, 24 mei. — Een meerderheid van de Eerste Kamer staat achter een motie over de oorlog in Vietnam, die twee weken geleden in de Tweede Kamer verworpen is. De motie, die in de Tweede Kamer afkomstig was van de drie grote confessionele partijen (KVP, ARP, CHU) werd gisteren opnieuw ingediend door de confessionelen in de senaat, na daartoe uitgedaagd te zijn door dr M. van Hulst van de PPR.

De oud-voorzitter van de CHU, prof. J. W. van Hulst, nam gisteravond het initiatief tegen het einde van het debat over de buitenlandse politiek in de senaat. Mede-ondertekenaars waren oud-premier P. de Jong, thans voorzitter van de KVP in de Eerste Kamer, en de leider van de ARP-fractie prof. W. F. de Gaay Fortman.

De motie kreeg onmiddellijk steun van mevrouw P. Wassen-Van Schaveren van D'66 en van dr Van Hulst. In de 75 zetels tellende Eerste Kamer bezetten de KVP 22 zetels, de ARP zeven, de CHU zeven, D'66 zes en de PPR 2 zetels. Een meerderheid van tenminste 44 stemmen is, aangenomen dat iedereen aanwezig is, verzekerd, als de motie in stemming komt. Dat wordt vermoedelijk volgende week.

Het is ongebruikelijk, dat in de Eerste Kamer een motie wordt inge-

diend, die eerder in de Tweede Kamer verworpen is. Prof. Van Hulst verdedigde zijn stap met het argument, dat de senaat een Kamer van revisie is. Dat wil zeggen, dat zij fouten van de Tweede Kamer moet kunnen herzien. Zijn tweede argument de Kamer heeft behoefte aan een uitspraak.

Voor Van Hulst's staatsrechtelijk argument kon de socialist Nederhofs weinig begrip opbrengen. De senaat kan wetsontwerpen herzien, meend hij, maar geen moties. Hij sprak van „gesol met moties" en van „een ernstig precedent". Het is dan ook allerm minst zeker, dat de grootste oppositie-partij de motie-Van Hulst zal steunen.

Minister Schmelzer van Buitenlandse Zaken zei met de motie „geen moeite" te hebben. Zij doet volgens hem redelijk recht aan alle elementen, die een rol spelen in het Vietnam-conflict, en weerspiegelt in grote trekken het standpunt van de regering. Als regering hebben we geen behoefte aan, verklaarde hij, maar als de Kamer een uitspraak wenst, is het mij best.

In het Vietnam-debat in de Tweede Kamer, aangespannen door de PSP'er Van der Spek, werden vier moties in stemming gebracht: twee van Van der Spek, één van mr Van der Stoep (PvdA) en de confessionele motie. De confessionele motie haalde de eindstreep niet, omdat zij de linkse oppositie niet ver genoeg ging, terwijl zij voor de liberale en de democratisch-socialistische regeringspartijen veel te eenzijdig „anti-Amerikaans" was.

Geen goed woord had minister Schmelzer voor de gedachte van dr Van Hulst om Nederlandse mijnnevegers naar de Noordvietnamese wateren te sturen om de Amerikaanse mijnen op te ruimen. „Geen haar op mijn hoofd denkt eraan zo iets in het kabinet voor te stellen," zei de minister verbijsterd.

Een dergelijke expeditie van de Nederlandse marine zou immers een rechtstreekse interventie zijn in een deel-aspect van de Vietnamese oorlog, een oplossing niet naderbij brengen en een rechtstreekse actie zijn tegen de politiek van Nixon, aldus Schmelzer.

Van Hulst begreep dat wel en drong dan ook niet verder aan. Maar hij kon niet nalaten te stellen, dat een dergelijk optreden van de Nederlandse marine te vergelijken zou zijn met de inzet van Australische en Koreaanse troepen in Vietnam, maar dan aan de kant van Zuid-Vietnam en de Amerikanen. Waarom mag het ene wel en het andere niet, vroeg hij

Nu ook energie-centrales *Uitbreiding doelen* in Noord-Vietnam

WASHINGTON, 24 mei (AP) — Het Amerikaanse ministerie van defensie heeft bekendgemaakt dat het aantal doelen dat men in Noord-Vietnam bombardeert zal worden uitgebreid. Er gaan ook industrieën die de oorlogsmachine voeden toe behoren, en elektrische centrales.

Tot nu toe zijn aanvallen gericht geweest op brandstofopslagplaatsen, vrachtwagendepots, bruggen en spoorwegen.

Amerikaanse toestellen hebben een belangrijke krachtcentrale die Hanoi van elektriciteit voorziet gebombardeerd. Aangenomen wordt dat de centrale is vernietigd, maar niet bekend is in hoeverre de stroomvoorziening van Hanoi is aangetast.

In Saigon is bekendgemaakt, dat de aanval van de Noordvietnamese troepen op de oude keizerstad Hoëe dinsdagmorgen is uitgebreid.

Noord-Vietnam heeft Amerika er van beschuldigd weer mijnen te leggen bij Haifong. De mijnen werden zondag uit Amerikaanse vliegtuigen geworpen, aldus een woordvoerder van het Noordvietnamese ministerie van buitenlandse zaken, die door het Noordvietnamese persbureau is aangehaald.

Het Amerikaanse ministerie van defensie heeft de Noordvietnamese beschuldiging van de hand gewezen en verklaard dat de noodzaak van een nieuwe operatie tot het leggen van mijnen zich niet heeft voorgedaan.

„Mijnen onklaar”

PARIJS — Le Doek To, lid van het Noordvietnamese politburo, heeft dinsdag in Parijs gezegd dat de Amerikaanse mijnen onklaar zullen worden gemaakt „en dat onze bevoorradingsdoelstelling doorgaat”.

Le Doek To zei dat Amerika er niet in zal slagen de toevoer van oorlogsmateriaal uit de Sovjet-Unie en China tegen te houden. „Wij hebben

een lange kust en de mijnen kunnen de contacten die wij met andere landen hebben niet verbreken. Wij hebben genoeg handige mensen, zodat de Amerikaanse mijnen niet doeltreffend zullen zijn”.

Enige malen zei de spreker dat hij president Nixon opriep voor de dag te komen met nieuwe voorstellen om de oorlog te beëindigen. „Als de Verenigde Staten nieuwe voorstellen doen dan zijn wij bereid deze te bespreken”.

Le Doek To verwierp de Amerikaanse bewering dat Noord-Vietnam zou trachten het zuiden een communistisch regime op te dringen. Maar het stekeligste probleem is thans de aanwezigheid van president Ngoejen Van Thieu in Saigon, zei hij. Als deze eenmaal was heengegaan dan konden andere leiders te Saigon blijven, tenminste als zij hun „oorlogszuchtige beleid” veranderen.

Zie ook pagina 9

PARIJS, 24 mei

4 mei
72
VK

MEVROUW BINH IN VRAAG- GESPREK:



Mevrouw Binh: „Onderhandelen is de aangewezen weg”.

De twee Westduitse verslaggevers van het weekblad Der Spiegel, Wolfgang Gust en Heinz Lohfeldt, zijn in Verrières-le-Buisson bij Parijs mevrouw Ngoejen Thi Binh gaan opzoeken in de villa, die zij daar bewoont. Mevrouw Binh is minister van buitenlandse zaken van de Voorlopige Revolutionaire Regering van Zuid-Vietnam en neemt in Parijs deel aan de vredesconferentie voor Vietnam als afgevaardigde van de Vietcong. Het vraaggesprek tussen mevrouw Binh en de verslaggevers verliep als volgt:

Mevrouw, de troepen van de Voorlopige Revolutionaire Regering van Zuid-Vietnam en het Noordvietnamese Volksleger zijn in Zuid-Vietnam in opmars. De soldaten van president Thieu slaan op de vlucht en deserteren. Amerika trekt zijn troepen terug. Wanneer zal Zuid-Vietnam eindelijk bevrijd zijn?

Het doel van onze strijd is inderdaad Zuid-Vietnam te bevrijden van de Amerikaanse agressie, een onafhankelijk, neutraal Vietnam te verwezenlijken en dat te komen tot een vreedzame hereniging van ons vaderland. U vraagt, wanneer wij dit doel kunnen bereiken. Wij willen natuurlijk, dat dat zo snel mogelijk gebeurt. Maar dat hangt niet alleen van ons af, maar ook van de politiek van Nixon, dat wil zeggen of hij de werkelijkheid erkent en zich schikt naar het gezond verstand of niet.

Heeft u geen termijn gesteld, waarbinnen u uw doel wilt bereiken?

Ik heb u al gezegd: wij willen, dat dat zo snel mogelijk gebeurt. Want hoe langer de oorlog duurt, des te sterker heeft het Vietnamese volk eronder te lijden. Maar dat hangt niet alleen van ons af, maar ook van de politiek van de Amerikaanse regering. En op het ogenblik moet men vaststellen, dat de handelingen van de regering-Nixon in geen enkel opzicht de wens weerspiegelen een einde te maken aan de oorlog.

Ondanks het opvoeren van de bombardementen zijn de Amerikanen bezig hun troepen volledig uit Zuid-Vietnam terug te trekken. Ze hebben al bijna een half miljoen GI's teruggetrokken. Waarom heeft u niet uw Paasoffensief niet gewacht tot alle Amerikanen uit het land zouden zijn? Waarom heeft u juist op dit moment het offensief gestart?

Op het ogenblik ontrolt zich niet alleen een militair offensief, maar ook — en dat is erg belangrijk — de volksofstand. Dit zijn de twee natuurlijke aspecten van de krachtige ontplooiing van onze strijd tegen de zogenaamde Vietnamisering, die niets anders inhoudt als de wens van de Amerikanen Vietnamese met Amerikaanse wapens andere Vietnamese te laten doden.

zuiden van 1945 tot 1954 deelnam, is verbonden met de glorieuze naam Dien Bien Phoe. In die tijd werd het Volksleger geleid door generaal Giap. Het huidige offensief in Zuid-Vietnam wordt door de bevolking van Zuid-Vietnam en haar bewapende strijdkrachten gevoerd met het doel strijd te leveren tegen de Amerikaanse Vietnamiseringspolitiek om een onafhankelijk, vreedzaam en neutraal Zuid-Vietnam in het leven te roepen.

Nieuw regiem

Heeft u nu de bedoeling een voorlopige hoofdstad te creëren? Bijvoorbeeld Hoëe of An Loc?

U weet, dat onze regering al drie jaar geleden werd gevormd en het Nationale Bevrijdingsfront, dat het verzet leidt, al twaalf jaar geleden. Wij hadden steeds de beschikking over een vrije zone, waarin wij onze regering konden installeren. Na de bevrijding van het land zal de rege-

„Het zijn de Vietnamezen, die de oorlog uitvechten”

Wie de bon instuurt, krijgt of 'n Oce man op bezoek of uitvoerige informatie op zijn bureau. In ieder geval zult u gesneden systeem kunnen pagina kan kop en van onze een contract op

Zod pat

Adres: _____

Plaats: _____

Tel. nr.: _____

VK 2

met de Verenigde Staten gehad tot nu toe?

Er zijn wel enkele Amerikanen hier geweest, zoals McGovern en andere senatoren.

Die kwamen toch niet als speciale afgevaardigden van de Amerikaanse president? Kunt u dat niet als een eerste contact beschouwen?

Wij krijgen veel Amerikanen op bezoek, niet alleen senatoren maar ook andere politieke figuren.

En daar is nog niemand bij geweest, die de een of andere speciale of geheime boodschap van de Amerikaanse regering bij zich had?

Als zij geheime boodschappen hadden meegebracht, dan zouden die natuurlijk niet openbaar zijn gemaakt. Maar zij hebben geen boodschappen van dien aard meegebracht.

Hoe verklaart u, dat de Amerikanen geen poging hebben gedaan om met u direct te onderhandelen? Op de vredesconferentie van Parijs praten de Amerikanen wél met u officieel.

Dat behoeft geen betoog. De Verenigde Staten willen het regime van Saigon in stand houden. Logischerwijze gesproken zijn wij hier in Parijs partners in het gesprek. Maar de politiek van de heer Nixon is niet altijd realistisch.

In zijn laatste redevoering heeft Nixon in ieder geval voor de eerste keer een duidelijke termijn aangegeven voor het terugtrekken van de Amerikaanse troepen uit Indo-China: vier maanden. Dat is nog korter dan de meeste Amerikaanse „duiven” hebben voorgesteld.

Deze redevoering was niet bedoeld voor de onderhandelingen in Parijs; het was een oorlogstoespraak. En wat het terugtrekken van de Amerikaanse troepen binnen vier maanden betreft, waarover Nixon het had, op welke datum precies beginnen deze vier maanden?

Vanaf het ogenblik, waarop alle Amerikaanse krijgsgevangenen vrijgelaten worden en een internationaal gecontroleerde wapenstilstand begint.

En onder welke voorwaarden moeten de vijandelijkheden worden gestaakt? U raakt hier het hart van het probleem. Er moet eerst een politieke regeling komen. Al het andere komt dan vanzelf. Wij houden het ervoor, dat onderhandelen de aangewezen en de voordeligste weg is om een regeling uit te werken. De heer Nixon geeft er echter de voorkeur aan de oorlog op te voeren. Daarom moet de Amerikaanse regering de verantwoordelijkheid op zich nemen voor de tegenwoordige toestand en voor de impasse, die op de vredesconferentie in Parijs is ontstaan.

Bondgenoten

Toch is er een punt in de rede van Nixon, dat voor u zeer belangrijk is: hij heeft zijn voorstellen niet meer afhankelijk gemaakt van het voorspartende terugtrekken van uw troepen. Dat is toch wel een groot voordeel voor u gezien de militaire situatie.

Ik zie in die rede ernstige besluiten ten behoeve van de oorlog die niet alleen de strijd in Vietnam verhevigen, maar ook de vrede in de wereld in groot gevaar brengen.

Generaal Giap

Mevrouw, dit offensief komt toch niet toevallig, het steunt toch op een strategie. Zeker, er is een volksbeweging in Zuid-Vietnam, maar uiteindelijk is het toch duidelijk, dat dit offensief werd voorbereid. En het is wel heel duidelijk, dat de strategie samen met generaal Giap werd uitgezet.

De troepen, die in Zuid-Vietnam vechten, staan onder bevel van de strijdkrachten van het Volksbevrijdingsleger van Zuid-Vietnam.

Maar het is toch nauwelijks voorstelbaar, dat het huidige offensief enkel en alleen door het opperbevel van het Volksbevrijdingsleger van Zuid-Vietnam wordt gevoerd. Op zijn minst is aan de voorbereiding ervan toch met generaal Giap samengewerkt. En als men kijkt naar de omvang van dit offensief, kan men nauwelijks geloven, dat het alleen door het Zuidvietnamese volk wordt gedragen zonder afspraken met het opperbevel van het Noordvietnamese leger.

U weet toch, dat wij niet nu pas in het offensief zijn gegaan. Al eerder hebben wij offensieven ingezet. Natuurlijk krijgen wij hulp en worden wij door onze landgenoten in Noord-Vietnam gesteund. Ik ben zelfs van mening, dat het volk van Noord-Vietnam een heilige plicht tegenover dat van Zuid-Vietnam heeft. Maar ik benadruk nog eens, dat de troepen, die in Zuid-Vietnam vechten, onder bevel staan van het Volksbevrijdingsleger.

Wie is de opperbevelhebber van het Volksbevrijdingsleger in Zuid-Vietnam?

Weet u dat nog niet? Tran Nam Troeong en zijn plaatsvervangster, mevrouw Ngoejen Dhi Dinh.

Het is dus een legende, dat generaal Giap dit offensief leidt?

Ons eerste verzet tegen de Franse kolonialisten, waaraan ons hele volk zowel in het noorden als in het

bevolking vertegenwoordigt, natuurlijk in Saigon worden geïnstalleerd. Laten we er eens van uitgaan, dat we offensief met succes zal worden bekroond. Wilt u dan in Saigon een coalitieregering vormen, bijvoorbeeld met de aanhangers van generaal Minh of boeddhistische groeperingen? Hoe stelt u zich in het algemeen een nieuwe regering in Saigon voor?

Allereerst zou ik willen zeggen, dat ons offensief en de volksopstand al tot successen hebben geleid. Ze hebben aangetoond, dat de Vietnamiseringspolitiek tot mislukken is gedoemd en dat niets meer deze politiek kan redden.

Goed, maar hoe staat het met uw politiek doel?

Dat staat in ons vredesplan. Een van de twee hoofdpunten luidt: de Verenigde Staten moeten het recht van het Zuidvietnamese volk op zelfbeschikking respecteren, opdat in Saigon de regering van nationale eenheid gevestigd kan worden. Deze regering bestaat uit drie groeperingen: uit vertegenwoordigers van de Voorlopige Revolutionaire Regering, uit het huidige bewind in Saigon...

Met uitzondering van Thieu?

Natuurlijk. Thieu moet zijn afgetreden, Saigon moet zijn oorlogszuchtige politiek van onderdrukking hebben opgegeven.

En de derde groepering?

Bij de derde groepering gaat het om personen, die noch tot de Voorlopige Revolutionaire Regering noch tot het bewind van Saigon horen, maar die zich inzetten voor een politiek van vrede, onafhankelijkheid en nationale eenheid. Ik hecht grote waarde aan dit laatste punt: alle leden van deze regering van nationale eenheid waar ze ook vandaan komen, moeten een gemeenschappelijk politiek doel hebben. Anders zou er helemaal geen nationale eenheid zijn. Zij moeten zich inzetten voor de vrede en tegen de oorlog en de Vietnamisering van de oorlog, evenals voor de onafhankelijkheid van het land en de democratie.

Afgezien van generaal Thieu sluit u dus geen personen uit, die het met deze principes eens zijn?

Dat is juist.

Overweegt u directe onderhandelingen tussen de vertegenwoordigers van de Voorlopige Revolutionaire Regering en vertegenwoordigers van de regering in Saigon? Zijn er wellicht al zulke onderhandelingen gaande?

Wij hebben er steeds naar gestreefd ons front van de nationale verzetsbeweging breder te maken. Er zijn al politieke krachten, die zich bij ons aangesloten hebben. Andere hebben dat om uiteenlopende redenen nog niet gedaan, maar wij voeren met hen al gemeenschappelijke acties uit in het belang van het land. Natuurlijk moeten er contacten bestaan met al deze krachten.

En die bestaan al? Zeker, in Saigon en soms ook hier.

Verkiezingen

Laten we er eens van uitgaan, dat de Amerikanen zijn teruggetrokken en het u is gelukt Thieu door een coalitieregering te vervangen. Wat gebeurt dan met de Noordvietnamese troepen, die deelnemen aan het huidige offensief en dan, wat te verwachten is, nog in Zuid-Vietnam zullen staan? Blijven ze in Zuid-Vietnam of gaan ze terug?

men kan zeggen, dat zij in de meerderheid zijn.

Mevrouw, bent u communiste? Ik ben lid van geen enkele partij. Welk verschil is er dan tussen u en een communist? Ik bedoel er mee, dat mijn liefde voor mijn land voor mij voldoende is. Wat houdt u van het communisme af? Bestaat er een principiële onderscheid tussen wat u als doel nastreeft en wat de communisten willen? Ik heb mij altijd ingezet voor de onafhankelijkheid van ons land. Dat doe ik al zo lang ik meedoe met deze strijd en daar ben ik al jong mee begonnen. Over de toekomst zullen onze kinderen te beschikken hebben.

Daarmee wilt u toch niet zeggen, dat het u onverschillig laat welke politieke en sociale inhoud het beleid zal hebben, dat een regime in Zuid-Vietnam in de toekomst zal gaan voeren? U zult toch al wel een bepaald verwachtingsbeeld daarvan hebben?

Ja, natuurlijk. Het regime, dat wij willen, moet democratisch en neutraal zijn.

Communisme

Als dergelijke verkiezingen nu eens erom zouden leiden, dat de krachten die door de Voorlopige Revolutionaire Regering worden vertegenwoordigd in de minderheid zouden blijken te zijn, zou u dit verkiezingsresultaat dan aanvaarden?

Als men spreekt van vrije en democratische verkiezingen, dan is het resultaat ervan de uitdrukking van de volkswil.

Wat doet u, als de Voorlopige Revolutionaire Regering de meerderheid niet krijgt?

Iedereen moet zich neerleggen bij wat het volk wil.

U wilt dan ook niet aan de regering meedoen, als die verkiezingen eerlijk zijn verlopen?

Natuurlijk; dat is duidelijk. Ons streven is erop gericht het volk het recht op zelfbeschikking te garanderen, dat wil zeggen dat alle Zuidvietnamezen in de gelegenheid moeten worden gesteld dat regime te kiezen dat zij wensen. Ik vertrouw erop, dat mijn volk de juiste volkvertegenwoordigers zal weten te kiezen.

Hoe zijn de krachtsverhoudingen tussen communisten en niet-communisten in de Voorlopige Revolutionaire Regering?

Dat kan ik u niet precies zeggen, maar ik geloof niet, dat de communisten in Zuid-Vietnam in de meerderheid zijn.

In Noord-Vietnam vormen de communisten in ieder geval de partij, die aan de macht is. Hoe ziet u een hereniging van Noord- met Zuid-Vietnam?

Ik geloof niet, dat communisten in Noord-Vietnam, zelfs in de Sovjet-Unie, in China of in de andere socialistische landen in de meerderheid zijn.

Maar toch hebben zij de leiding in handen van de regeringen in deze landen.

Inderdaad, maar ik geloof niet dat

men kan zeggen, dat zij in de meerderheid zijn.

Mevrouw, bent u communiste? Ik ben lid van geen enkele partij. Welk verschil is er dan tussen u en een communist?

Ik bedoel er mee, dat mijn liefde voor mijn land voor mij voldoende is.

Wat houdt u van het communisme af? Bestaat er een principiële onderscheid tussen wat u als doel nastreeft en wat de communisten willen?

Ik heb mij altijd ingezet voor de onafhankelijkheid van ons land. Dat doe ik al zo lang ik meedoe met deze strijd en daar ben ik al jong mee begonnen. Over de toekomst zullen onze kinderen te beschikken hebben.

Daarmee wilt u toch niet zeggen, dat het u onverschillig laat welke politieke en sociale inhoud het beleid zal hebben, dat een regime in Zuid-Vietnam in de toekomst zal gaan voeren? U zult toch al wel een bepaald verwachtingsbeeld daarvan hebben?

Ja, natuurlijk. Het regime, dat wij willen, moet democratisch en neutraal zijn.

Democratisch in de westerse zin van het woord?

Wat u daarmee bedoelt weet ik niet, maar voor mij betekent democratie de garantie van alle democratische vrijheden, bij voorbeeld de vrijheid van meningsuiting...

Voor alle denkstroomingen?

Ja, ik ben voor de onafhankelijkheid van het land en voor de democratie.

Democratie houdt echter een meer-partijstelsel in.

Het Nationale Bevrijdingsfront omvat al verschillende partijen.

Hereniging

Uw hoogste doel was en is nog steeds de hereniging van Vietnam?

De hereniging van ons land is een principiële en heilig verlangen van de bevolking in het noorden zowel als in het zuiden. Vietnam bestaat al 4000 jaar. Er is altijd maar één enkele Vietnamese natie geweest. Wat wij thans op de allereerste plaats nastreven is onze nationale onafhankelijkheid veroveren en een einde maken aan de moorddadige agressie, die zoveel leed heeft veroorzaakt.

De hereniging van Vietnam is dus de laatste stap?

In de eerste etappe willen wij Zuid-Vietnam onafhankelijk en neutraal maken. En dan, na een bepaalde tijd, zal het land worden herenigd, stap voor stap, op grondslag van vrij overleg tussen de bevolkingen van de beide zones.

Zal die hereniging ook worden uitgevoerd op basis van vrije verkiezingen?

Volgens mij kan men deze kwestie vreedzaam uitpraten tussen de twee zones zonder dat de ene druk op de andere uitoefent.

Maar daarmee kunnen moeilijkheden ontstaan. In Noord-Vietnam is de macht in handen van één enkele partij. Over vrije meningsuiting kan men daar niet spreken en ook niet over een meer-partijstelsel, waarvan u een vertegenwoordigster bent.

Zoals ik het zie zijn er in Noord-Vietnam wel verschillende partijen. U zegt wel; maar er is maar één partij aan de macht. Maar zoals altijd — ik heb u al gezegd, dat de problemen over de hereniging van het land tussen de bevolkingen van de beide zones uitgesproken dienen te worden.

Onderhandelingen

Mevrouw, de speciale adviseur van president Nixon, professor Kissinger, heeft al meer dan 12 keer deelgenomen aan geheim overleg hier in Parijs. Heeft hij ook contact met u gehad?

Over alles wat in het geheim is besproken tussen de Democratische Republiek Vietnam en de Verenigde Staten werd onze delegatie op de hoogte gehouden. Wij hebben nauw samengewerkt met de delegatie van de regering van de Democratische Republiek Vietnam. Persoonlijk heb ik de heer Kissinger niet ontmoet.

Hij is dus nooit hier geweest, in deze villa die vanwege haar ligging buiten de stad ideaal is voor het houden van geheime gesprekken?

Nog niet. Wij hebben de Verenigde Staten verzocht direct contact met ons op te nemen maar dat hebben ze geweigerd.

U hebt dus nog geen enkel contact

Eén v

het mijnen leggen voor de Noordvietnamese havens alleen maar met woorden gereageerd. Hoe komt een bondgenoot op u af, die er niet eens toe kan besluiten bij voorbeeld een uitnodiging aan Nixon voor een topontmoeting in Moskou in te trekken?

De Sovjet-Unie heeft in een verklaring deze militaire operaties van de Verenigde Staten scherp veroordeeld, zij heeft de hulpverlening ten behoeve van de strijd van het Vietnamese volk bekrachtigd en zij heeft eveneens bekrachtigd, dat zij alles wil blijven toeleveren wat voor deze strijd voor ons volk nodig is.

Allicht. Maar hebt u het gevoel niet, dat uw belangrijkste bondgenoot op een tijdstip van algemene verontrusting over de blokkade met mijnen van de Noordvietnamese havens met daden deze verontwaardiging meer accent had moeten geven?

De reis van president Nixon is een zaak tussen de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten. Onze politiek in de verzetstrijd, die niet zo maar vandaag is ontstaan, is er steeds van uitgegaan, dat men op de eerste plaats moet steunen op de kracht van het eigen volk. Het spreekt vanzelf, dat wij daarnaast de steun van alle volkeren der wereld voor een zaak van belang houden.

Ook China, de nieuwe gesprekspartner van Nixon in Azië, heeft het maar bij woorden gelaten om te protesteren tegen de Amerikaanse maatregelen. Bent u niet bang, dat de belangen van Vietnam ondergeschikt worden gemaakt aan die der grote mogendheden en dat deze ten koste van uw land wel eens onderling tot afspraken kunnen komen?

Wij hebben de overtuiging, dat ieder volk, groot of klein, recht heeft op onafhankelijkheid en zelfbeschikking en dat ieder volk, dat over voldoende zelfrespect beschikt, alles in het werk moet stellen om die doelen te bereiken.

Moskou

Verwacht u positieve resultaten voor uw land van het bezoek, dat Nixon aan Moskou brengt?

Om positieve resultaten voor de oplossing van het probleem-Vietnam te bereiken moet Nixon zijn politiek veranderen. Hij moet een einde maken aan de onzinnige Vietnamisering van de oorlog en het recht van de Vietnamezen om hun eigen lot te bepalen zonder inmenging van buitenaf werkelijk eerbiedigen.

Uw toekomst wordt dus niet in Moskou beslist?

Daarover moet op grondslag van het respect voor fundamentele nationale rechten op de conferentie in Parijs over Vietnam beslist worden. Het zijn de Vietnamezen, die de oorlog uitvechten. Het Vietnamese volk moet dan ook zelf over de afloop van de strijd beslissen. U beseft wel, dat het geen lichte taak is voor een klein land zoals het onze verzet te bieden tegen een sterke mogendheid zoals Amerika. Wij hebben recht op sympathie en steun van alle mannen en vrouwen, die zich ervan bewust zijn waarom het gaat. Het gaat hier niet alleen om een politiek probleem, maar ook om het geweten van de mensheid.

Wij danken u, mevrouw Binh, dit onderhoud.

Copyright: De Volkskrant

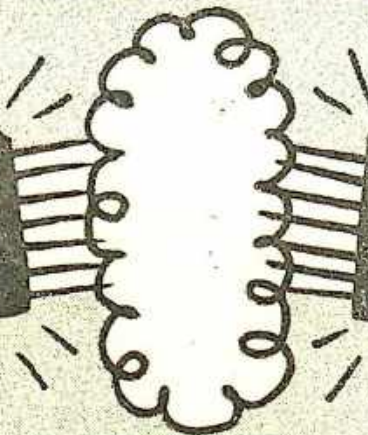
WENDBAAR GESCHUIT

25 nov 74 VW

VIETNAM

MADE IN
U.S.S.R.

MADE IN
U.S.A.



MADE IN
U.S.S.R.

MADE IN
U.S.A.



MOSKOU

Landing mariniers noord van Hoëé

SAIGON, 25 mei (Reuter, NYT, AP, UPI) — Zuidvietnamese mariniers hebben woensdag een landing uitgevoerd achter de vijandelijke linies in de provincie Kwang Tri, 15 kilometer ten noorden van Hoëé. Met amfibievoertuigen en een vloot van meer dan 50 helikopters werd de landing uitgevoerd, nadat er een hevig bombardement door de Amerikaanse vloot en vliegtuigen aan was voorafgegaan. Volgens de eerste berichten zouden de Noordvietnamese eenheden zich bij honderden terugtrekken.

De actie, die lijkt op een landingsactie van mariniers in hetzelfde gebied vorige week, maakt deel uit van een grotere Zuidvietnamese militaire campagne rondom Hoëé waarbij nog op twee andere fronten een tegenactie werd ingezet om de druk op de ketzerlijke hoofdstad te verlichten.

Een cameraman van de televisie, Neil Davis, die de landing meemaakte, meldde dat 205 Noordvietnamezen en Vietcongstrijders zouden zijn gedood en twee tanks waren vernield in de actie die een dag of twee zal duren.

Van het front in Zuid-Vietnam worden verder weinig veranderingen gemeld. In Saigon werden woensdag 170 personen, merendeels studenten, gearresteerd omdat zij hadden deelgenomen aan een demonstratie voor de vrede en tegen de dienstplicht.

Meer bommenwerpers

Het Amerikaanse departement van defensie heeft verklaard, dat er nog meer „vliegende forten” — B-52 bommenwerpers — naar Vietnam worden gezonden, maar men weigerde te zeggen hoeveel. Tot dusver waren er 140 van deze zware bommenwerpers in het oorlogsgebied.

Bij voortdurende bombardementen op doelen in Noord-Vietnam zijn in twee dagen twee Amerikaanse toestellen neergeschoten, aldus Saigon, maar Hanoi meldde dat in de afgelopen dagen acht Amerikaanse toestellen werden neergehaald. Woensdag bombardeerden de Amerikanen weer energiecentrales, terwijl dinsdag tijdens luchtgevechten vier Migs werden neergeschoten, aldus Saigon.

Volgens de Amerikanen is er een nieuwe Noordvietnamese divisie in het gebied van Mekong-delta van Zuid-Vietnam binnengedrongen. De Amerikanen schatten dat nu 600

tanks van Russische makelij in Zuid-Vietnam zijn ingezet, hetgeen twee maal zoveel is als een maand geleden werd voorzien.

Het Amerikaanse ministerie van defensie heeft wederom verklaard dat er geen bewijzen zijn dat de mijnevelden buiten Noordvietnamese havens buiten werking zijn gesteld of zijn geruimd, zoals door Noordvietnamese woordvoerders is verklaard.

EXPLOSIES IN HEIDELBERG

Bij bomaanslag drie Amerikanen² gedood²

Nieuwe actie tegen militair bureau

HEIDELBERG, 25 mei. (UPI, DPA, Reuter) — Zeker drie Amerikaanse militairen zijn gedood en vijf gewond bij een aanslag met twee bommen op het hoofdkwartier van het Amerikaanse leger in Heidelberg (West-Duitsland). De twee bommen ontploften in geparkeerde auto's, die op verschillende parkeerplaatsen van het uitgestrekte militaire complex stonden.

Door de aanslag werd een gat ge-

slagen in de muur van een computercentrum. Hier vielen ook de meeste slachtoffers. De andere gebouwen waren grotendeels verlaten, omdat de aanslag na kantoortijd plaatsvond. De bommen ontploften met een tussenpoze van ongeveer tien seconden. Verscheidene auto's werden vernield en een groot aantal ruiten ging aan scherven.

Opperbevel

Volgens een woordvoerder van het hoofdkwartier had één van de geëxplodeerde auto's een Duits nummerbord en was de ander een particulier voertuig van een Amerikaanse militair. De omgeving van het hoofdkwartier, waar het opperbevel is gevestigd van ongeveer 190.000 Amerikaanse militairen in Europa, werd afgezet door marechaussee en Westduitse politie. Volgens onbevestigde berichten heeft de Amerikaanse militaire politie drie Duitsers aangehouden.

De aanslag van gisteren was de tweede binnen veertien dagen op een Amerikaanse militaire installatie in West-Duitsland. Op 11 mei kwam een kolonel om het leven bij een bomaanslag op het hoofdkwartier van het vijfde legerkorps in Frankfurt. De laatste twee weken zijn diverse aanslagen gepleegd in West-Duitsland. Vorige week vrijdag raakten 20 mensen gewond bij een aanslag op het krankegebouw van Axel Springer in Hamburg. Daarnaast ontploften bommen in politiebureaus in München en Augsburg en werd in Karlsruhe de auto van een rechter opgeblazen, waarbij zijn vrouw gewond raakte.

Een Westduitse regeringswoordvoerder veroordeelde gisteren de nieuwe aanslag. Hij herhaalde de woorden van Willy Brandt, die na de aanslag op het Springerkantoor zei dat geweld geen middel mag zijn in de politieke strijd. De Westduitse minister van binnenlandse zaken, Hans Dietrich Genscher, noemde gisteren het bestrijden van de bomterreur de belangrijkste taak van de politie op dit ogenblik.

Een verre

dag ^{Vh} 72
25 mei

WASHINGTON, mei

DE praktische kwesties op het werkprogram van Brezjnef en Nixon, zoals het toezicht op kernbewapening en draagraketten, de uitbreiding van de handel, het uitvoeren van gemeenschappelijke ruimtevaartprojecten en andere, zijn al geheel of gedeeltelijk uitgepraat. Daarom blijft er tijd genoeg over om aandacht te besteden aan de vragen hoe een einde kan worden gemaakt aan de oorlog in Vietnam en hoe het Nabije Oosten nieuwe Israëliisch-Arabische stuiptrekkingen kunnen worden bespaard.

De laatste tijd is er achter de diplomatieke coulissen hard gewerkt aan het formuleren van vredesvoorwaarden inzake Vietnam. Nixons speciale adviseur, dr Henry Kissinger, heeft sinds het begin van de blokkade van Haifong bijna iedere dag een ontmoeting gehad met de Sovjetrussische ambassadeur in Washington, Anatoli Dobrynin. Men heeft getracht de vrienden van Hanoi, vooral in Peking en Parijs, ervan te overtuigen dat een staakt-het-vuren, na of zelfs vóór de slag om Hoë, Noord-Vietnam in het bezit zou laten van de gebieden, die het heeft veroverd in Zuid-Vietnam en dat dit onvermijdelijk zou leiden tot de vorming van een coalitieregering in Saigon.

Toen Kissinger enige tijd geleden in Moskou was om het bezoek van Nixon voor te bereiden, heeft hij geprobeerd met de steun van de Russen Hanoi ertoe te bewegen enkele Noordvietnamese topfiguren over te laten komen naar de Russische hoofdstad om met hem te praten. Maar er kwam niemand. Daarbij: het tegenoffensief van Amerika's marine en luchtmacht tegen Hanoi en Haifong moest nog beginnen. De pogingen om de vredesconferentie in Parijs weer op gang te brengen worden evenwel voortgezet. In Washington geven invloedrijke figuren hun steun aan het idee de voormalige minister voor financiën, John Connally, naar Parijs te sturen om de laatste vredesvoorstellen van president Nixon toe te lichten en te pogen de impasse van nu te doorbreken.

Nixon heeft drie punten voorgesteld: alle krijgsgevangenen moeten worden vrijgelaten, er moet een internationale commissie worden gevormd om toezicht te houden op het naleven van een bestand (op dit punt zou tevens een begin worden gemaakt met de totale evacuatie van Amerikaanse strijdkrachten uit Vietnam, die binnen vier maanden zou zijn voltooid) en ten derde: de Vietnamese politieke partijen zouden zelf een nieuwe orde in het land moeten uitwerken.

Het argument, dat Nixon in Moskou vast en zeker energiek zal aanwenden is dat zijn drie punten Hanoi betere vooruitzichten bieden dan een voortzetting van de bombardementen op droepen en opslagplaatsen in Noord-Vietnam en dat zowel Hanoi als Saigon gemakkelijker ertoe zou kunnen worden gebracht de geschillen uit te praten, wanneer Amerika en Rusland zouden kunnen afspreken de wapenzendingen te beperken.

Van Brezjnef kan men niet meer verwachten dan dat hij en mee zal instemmen een poging te doen om Hanoi terug naar de conferentietafel te brengen. De Russen hebben zich zeer resoluut opgesteld over wat zij zullen doen als hun schepen in de haven van Haifong ooit direct worden aangevallen. Ook al zouden zij ervoor zijn, dat de Noordvietnamezen het met Saigon op een akkoord gooien, dan nog zullen zij dit wel niet openlijk tegen Nixon zeggen.

JAMES RESTON
COMMENTATOR
NEW YORK TIMES

Zware aanval op Kontoem

SAIGON, 26 mei (UPI, AP, Reuter) — Volgens in Saigon ontvangen berichten is een bataljon noordelijke troepen erin geslaagd het zuidoostelijke stuk van de stad Kontoem in het centrale berggebied van Zuid-Vietnam te bezetten. Aan de bezetting zijn een hevige artilleriebeschieting en gevechten van huis tot huis voorafgegaan.

Noordvietnamese troepen en Vietcong hebben donderdag de buitenste verdedigingslijnes van Hócé aangevallen ondanks de als „een succes” bestempelde actie, die Zuidvietnamese mariniers woensdag in het door de noordelijken bezette gebied hebben ondernomen om de druk op de oude keizerstad te verlichten.

Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken zei donderdag dat de Amerikaanse bombardementen op wegen en spoorwegen in Noord-Vietnam de aanvoer van militaire voorraden uit China aanmerkelijk hebben verhinderd.

Noord-Vietnam heeft donderdag bekend gemaakt dat Amerikaans vliegtuigen bombardementen hebben uitgevoerd op dijken en bevoelings-systemen in de Noordvietnamese provincie Thai Binh.

Het Noordvietnamese persbureau maakte verder bekend dat de stad Nam Ninh was aangevallen en dat een textielfabriek, een theater, een pagode en een school waren getroffen door Amerikaanse bommen.

VREEMDE SFEER VAN STAD IN OORLOG

Jagers ronken over kerk in Hanoi

26 mei 2 Vw

(Van een speciale verslaggever)
HANOI, mei

De kathedraal in Hanoi zat vol met honderden gelovigen, zowel voor de vroegmis van half vijf als de mis van zes uur. De missen worden zo vroeg gehouden om Amerikaanse bombardementen voor te zijn, zo vertellen de Noordvietnamezen. Kort nadat de mis van zes uur was begonnen kon ik vier vliegtuigen laag over de kathedraal horen ronken. Ik kreeg kippevel van het geluid maar de toestellen waren waarschijnlijk Noordvietnamese Migs, want er werd geen alarm ge-

geven. Het eerste sirenegeloei kwam pas om half negen.

De kathedraal is in gotische stijl gebouwd, met twee torens op een breed front van grijs cement. Het gebouw kijkt uit op een pleintje met een tuin. In het midden van de tuin staat een beeld van de madonna met het kind. Het beeld heeft een inscriptie: „Regina Pacis” (koningin van de vrede). Vele gelovigen kwamen op de fiets, die zij in de zijgangen van de kathedraal tegen de muur zetten. Er waren mensen van alle leeftijden. De mannen zaten links en de vrouwen rechts van het middenpad. Onder de gelovigen bevonden zich 24 zusters in haar traditionele zwarte habitjes. Er stonden verse gladiolen bij het altaar.

De vroege ochtenduren veroorzaken een merkwaardige eetgewoonte. Op 'n ochtend tijdens een vraaggesprek bood men mij respectievelijk bier aan, koffie, thee, snoep, koekjes en een banaan. Bananen eet men bij vrijwel iedere maaltijd, waarschijnlijk omdat er veel aanvoer van is. Met ander fruit is dat niet zo, hoewel er wel weer veel groente is te krijgen op de markten en op straathoeken.

Tot dusver schijnen de mijnen voor de havens noch de bombardementen de voedselvoorziening ernstig te hebben beïnvloed. Men krijgt nog steeds vis en garnalen alsook zeer goed vlees. Maar voor degenen die westerse dranken willen hebben, kan het moeilijk zijn. Russische wodka, wijn en champagne zijn te krijgen in winkels en in het hotel, maar er is geen whisky, gin of tonic. De Vietnamezen drinken zeiden iets sterkers dan bier.

Gezang

De dienst was een vreemde mengeling van Oost en West. Het begon met een eentonig gezang in het Latijn. Het koor in de galerij boven het altaar omvatte vele kinderstemmen. De rest van de mis werd in het Vietnamees gehouden. De priester ging voor in gebed en de gelovigen antwoordden met een eentonig gezang. Toen volgde een vreemd aandoend oosters lied.

Er was een korte preek die ik niet kon verstaan door gebrek aan een tolk. Het scheen mij echter niet politiek toe want ik miste de mij wel bekende Vietnamees woorden voor „vliegtuig”, „Amerikaans”, „Nixon” en „Zuid-Vietnam”.

Velen gingen te communie terwijl het orgel mij welbekende westerse hymnen speelde. Toen kwam de collecte.

In een andere katholieke kerk, die van Sint Antonius, was het mogelijk de priester, pater Hoeé, te spreken. Hij zit er al vanaf 1952, nog voordat de Franzen westtrokken. Hij spreekt

Rantsoen

Volgens de autoriteiten krijgen de boeren nog steeds het gebruikelijke rijstrantsoen van 30 pond per maand. Men wijst er op dat het een aanwijzing is hoe ver men in dit land de broekriem kan anhalen, want het rantsoen is ongeveer 18 pond minder dan tijdens de Franse bezetting.

Het zou op zijn minst begrijpelijk zijn als de Noordvietnamezen na al die jaren van oorlog en bombardementen, vijandig stonden tegenover bezoekers uit het Westen. Het tegendeel is waar. Het handje vol westerse diplomaten en journalisten ondervindt geen persoonlijke vijandigheid of zelfs onvriendelijkheid.

Een ieder van ons kan in de stad rondlopen zonder gids of toezicht. Het hotel heeft een korte golf radio op de kamer en men kan er de Voice of America ontvangen. Slechts éénmaal werd ik ervan weerhouden een foto te maken en wel van het centra-

Frans.

De regering, aldus pater Hoëé, be-
moet zich niet met de missen. Hij
leest drie missen op zondag en voor
het overige is de kerk geopend voor
gebed. De katedraal heeft dagelijks
een mis. Maar de autoriteiten staan
niet toe, dat er een seminarie is met
het gevolg dat er geen nieuwe priesters
zijn gewijd sinds ongeveer tien
jaar.

„Ik heb geen opvolger,” zegt pater
Hoëé. „Ik blijf hier tot ik dood ga en
dan...”

Hij zogen huwelijken in, doopt en
heeft ongeveer vijftig kinderen op ca-
techismus, aldus pater Hoëé, die er
aan toevoegt, dat hij in Hanoi geen
bezoeken mag afleggen tenzij op ver-
zoek om iemand te bedienen.

Onwerkelijk

Er hangt overigens een sfeer van
groteske onwerkelijkheid rond het
dagelijks leven in Hanoi. Een tuin-
man knipt de heg van de oude Ton-
kinese imperiale residentie. Ik sta
met bewondering te kijken naar de
prachtige bomen en de vogels. Dan
begint het afweergeschut te vuren.
Niemand ontkomt aan het feit dat
hier een stad in oorlog is. Overal
schuilkelders, uniformen en afweerges-
chut. Maar toch blijft ook die merk-
waardige tropische rust. Een meisje
fiest voorbij, terwijl zij twee man-
den met spinazie aan een bamboestok
in evenwicht houdt. Op een wandel-
ing in de avond hoor ik grammo-
foonmuziek van het Zwanenmeer uit
een raam komen. Het blijkt de wo-
ning van de burgemeester van Hanoi
te zijn.

Het is niet alleen de omgeving die
zo vreemd aandoet in een land dat
voorheen ononderbroken gedurende 27
jaar oorlog heeft gevoerd. Het is ook
onwerkelijk, dacht ik, dat dit volk zeven
lang verzet heeft pleegd tegen de
machtigste mogendheid ter wereld.

Het zijn kleine mensen, licht van
bouw, met slanke vingers. De Euro-
peanen in het Thong Nhat (reneri-
ng) Hotel zijn bij hen vergeleken
groot. De vrouwen zijn opvallend mooi
en gereserveerd. Barneisjes zoals in
Saigon kent men hier niet.

Werkdag

De werkdag begint vroeg vanwege
het hete en vochtige weer. Zij duurt
van half 7 tot 11 en na de middag-
gapslaap van half 3 tot half 7. Er zijn
geen air conditioners en enkele uit-
zonderingen hier en daar in een am-
bassade. Grote ventilators aan het
plafond wuiven koelte toe. En jonge
mannen rijden bakfietsen vol grote
blokken ijs die, in stukjes geslagen,
ter verkoeling van dranken dienen.

uit. „Nixon zegt dat hij zal bom-
bardenen.”

Winkelen is een verrassing voor
degenen die verwachten in een land
te zijn waar de economie net zo geso-
cialiseerd is als bijvoorbeeld in de
sovjet-republieken. Maar er zijn nog
vele particuliere winkels en winkels
die gedeeltelijk staatsbezit zijn.

Ik besloot op 'n dag twee over-
hemden te kopen. De meeste
overhemden worden hier op maat
gemaakt in kleine bedrijfjes waar
vrouwen achter naaimachines
zitten. Na langdurig heen en weer
gepraat kozen we een stuk blauw
katoen en men nam mij de maten
op. Drie uur later waren de over-
hemden gereed. Een blauw en een
grijs. „Voor de afwisseling” — zo
legde de eigenaar uit.

ANTHONY LEWIS

Copyright: DE VOLKSKRANT - NYT

Hij was 70 jaar.

PATER DELPHINUS FRENK

de Heer, nog voorzien van het Sac-
Zieken

Na een kortstondige ziekte overle-



van de Broeders van St Louis,
bosch, waarna de begrafenis op
van Sancta Maria, Bossendijk 2
zaterdag 27 mei a.s. om 11 uur

De Eucharistieviering zal plaats
Oudenbosch, 25 mei 1972.

Br. MARIANUS VAN GAG-
Sancta Maria:

Namens de familie en de B-
van zijn kloosterleven.

op de leeftijd van 60 jaar, in he-
van de broeders van St Lo

Algemeen secretaris van het cent-
van de broeders van St Lo

BROEDER MARIUS VAN
medebroeder

Met groot leedwezen geven wij
het plotseling overlijden van on-

+

Kontaktdres.
dikste
Is uw
Het dagblad
voor u."
een stuk of 25 adressen
vouwfiets zoekt heb ik
op. Mits. Als u soms een
hoort je toch nooit wat
ik dacht, o.k. daar
te koop.
de krant een vouwfiets
rubriekadvertentie van
Ze zegt, vraag in zo'n
dat ik ga fietsen.
zo dik? Mijn vrouw wil
"Vindt u mij nou
De heer S. van D. te H.



hem zijn, de Heer zal hem
EN EMILE LANGEZAAL-
AALDERS
EN INGRID
Leiden.

Aanval op Kontoem

afgeslagen

Vakbondsleiders spreken met Le Doek To

SAIGON, 27 mei (Reuter, NYT, AP, UPI). — Aan de drie belangrijkste fronten in Zuid-Vietnam is de strijd opgelaaid na hevige aanvallen van de Noordvietnamezen en strijders van het Bevrijdingsfront. Aan alle fronten werden volgens Saigon de tegenstanders teruggeslagen met grote verliezen.

De hevigste strijd woedt om Kontoem waar naar schatting 1.700 noordelijke met staun van tanks en gevechtswagens vrijdagochtend vroeg tot een grote aanval overgingen en positie in de buitenwijken van deze belangrijke stad in het centrale bergland veroverden. De Amerikanen zetten helicopters in die elektronisch bestuurd raketten afvuurden op de tanks en troepen, waarbij 13 tanks en pantserwagens werden vernietigd. Twee helicopters werden neengeschooten. Volgens Saigon zouden 157 aanvallers zijn gedood.

De strijd om bezette gebouwen in de buitenwijken ging vaak van man tot man. Twee aanvallen op het vliegveld van Kontoem werden volgens Saigon afgeslagen en men toonde zich optimistisch, dat de Zuidvietnamese Kontoem kunnen behouden. Amerikaanse deskundigen verwachten echter dat nog grotere aanvallen zullen volgen omdat in het gebied een krijgsmacht van naar schatting 30.000 man is samengegetrokken van Noordvietnamezen en Vietcong. Kontoem is nu vrijwel verlaten door de burgerbevolking van circa 30.000 zielen.

Rondom het bedreigde Hoé in het noorden werd gevochten zonder dat een belangrijke wijziging in de strategische posities werd bereikt.

Hetzelfde beeld vertoont de strijd bij het tot puin geschoten An Lok, 96 kilometer ten noordwesten van Saigon, dat nog steeds wordt belegerd. Amerikaanse straaljagerpiloten zeiden dat zij bij An Lok drie tanks hadden vernietigd. De strijd om An Lok duurt nu al zeven weken. Volgens Saigon was het de bedoeling van de communisten om via An Lok naar Saigon door te stoten in het begin van de strijd, maar nu zou dit offensief volkomen zijn vastgelopen dank zij het verbeterde verzet van de Zuidvietnamezen en de luchtsteun van de Amerikanen.

Saigon en de Amerikanen proberen — tot dusver vergeefs — de weg naar An Lok vrij te maken en de verdedigers te ontzetten. Dit zou volgens Saigon de grootste overwinning zijn in deze strijd waarbij Saigon tot dusver alleen maar in het defensief wordt gedrongen.

Bij de bombardementen op doelen in Noord-Vietnam is weer een nieuw „record" gevestigd met 290 „tactische

aanvalsvluchten". In Zuid-Vietnam werden niet minder dan 418 van dergelijke vluchten uitgevoerd terwijl ook nog luchtaanvallen plaatsvonden op doelen in Laos en Cambodja.

Overleg in Parijs

PARIJS. — Twee Amerikaanse vakbondsleiders hebben vijf uur lang gesproken met het lid van het Noordvietnamese politburo, Le Doek To in Parijs. De Amerikanen, David Livingstone uit New York en Clifton Caldwell uit Boston, hebben in maart een bezoek gebracht aan Hanoi. Zij verklaarden gisteren in Parijs de behoefte te voelen aan een gesprek met Le Doek To naar aanleiding van president Nixons rede op 8 mei over de dreiging van een communistische overname van het bewind in Zuid-Vietnam.

To verzekerde de Amerikanen, dat Zuid-Vietnam zijn eigen vertegenwoordigers kan kiezen in een coalitieregering van drie groepen: die van de Voorlopige Revolutionaire Regering, die van Saigon en die der neutralen. Deze regering zou garant moeten staan voor vrede, onafhankelijkheid en neutraliteit van Zuid-Vietnam, zoals Hanoi en de Voorlopige Regering herhaaldelijk hebben voorgesteld.

Le Doek To zou volgens de vakbondsleiders zelfs er op gewezen hebben, dat de vertegenwoordigers van de Revolutionaire Regering niet allen communisten zouden zijn. Alleen de huidige president Ngoen Van Thieu is voor Hanoi en de revolutionairen volstrekt onaanvaardbaar, aldus de Amerikanen. Livingstone zei: „Het is een misdaad om de oorlog voort te zetten. De Verenigde Staten dienen onmiddellijk de onderhandelingen te hervatten en de mogelijkheid voor een coalitieregering volledig te onderzoeken."

Bomaanslagen in Stuttgart aangekondigd

STUTTGART, 29 mei (AP) — Een groep, die zich de „Afdeling van het Rode Leger” noemt, heeft gedreigd komende vrijdag drie bomaanslagen in Stuttgart te plegen „om te herinneren aan de bombardementen van de Amerikaanse imperialisten in Vietnam”.

In een brief aan de inwoners van Stuttgart wordt meegedeeld dat vrijdag tussen één en twee uur 's middags drie auto's met bommen van 30 kilo TNT zullen worden opgeblazen.

In de brief, die aan de persbureaus Associated Press en de Deutsche Presseagentur werden gezonden, staat: „Blijf daarom van de straten en in de huizen op 2 juni tussen één en twee uur. Open de ramen en ga naar de kelders. De inwoners van Hanoi en vele andere steden daar moeten dat iedere dag vele uren doen.”

In de brief werd voorts nog meegedeeld dat „Springer loog” en dat „het krantenconcern in Hamburg 31 uur voor de bomaanslag was gewaarschuwd”. Op 19 mei raakten 17 mensen gewond bij een bomaanslag op het gebouw van Springer in Hamburg.

De gemeenteraad van Stuttgart is gisteren in spoedberaad bijeengekomen om de veiligheidsmaatregelen voor vrijdag te bespreken. De minister van binnenlandse zaken van Baden-Württemberg, Walter Krause, verklaarde in een reactie op de brief dat hij zeer bezorgd was en geloofde in de echtheid van de bedreiging. Vorige week had hij al inlichtingen gekregen dat de „Afdeling van het Rode Leger” iets van plan was.

Vietnam telt

24 mei 72
nergens mee
VW

WASHINGTON, 26 mei

DE Noordvietnamezen moeten het nu onderhand wel weten. Hun grote havens zijn afgesloten met Amerikaanse mijnevelden. Vlak voor hun kust liggen zes Amerikaanse vliegdekschepen, die hen dag en nacht bombarderen. De spoorlijnen, die vanuit China naar Hanoi lopen, worden voortdurend aangevallen. Het slechte weer en de Amerikaanse luchtmacht hebben hun offensief tegen Hoé en Danang in het noorden, tegen Kontoem in het centrale hoogland en tegen An Loc benoorden Saigon vertraagd.

De Amerikaanse luchtmacht ontwricht niet alleen hun verbindinglijnen en de bevoorrading van de troepen aan het front, maar zij richt zich ook tegen elektrische centrales. De noordelijken kunnen nu verwachten, dat hun fabrieken en zelfs de dijken langs de Rode Rivier nog eens ooit het volgende doelwit worden.

Intussen kan men in de hoofdsteden in het buitenland de Chinese diplomaten, eigenlijk bijna tegen hun gewoonte in, vriendelijkheden zien plegen jegens Amerikaanse collega's en

JAMES RESTON
COMMENTATOR
NEW YORK TIMES

de Russen ondertekenen met Nixon een verdrag per dag over zaken, die in de ogen van Moskou belangrijker zijn dan Vietnam.

De vrienden van Hanoi beweren graag, dat luchtaanvallen nooit tot een beslissing leiden, vooral zolang de Noordvietnamezen veldslagen kunnen afbreken en zich terug kunnen trekken in Laos en Cambodja, van waaruit zij de guerrilla verder kunnen rekken. Dat is misschien ook wel zo. Maar de menselijke prijs die voor deze oorlog moet worden betaald is ontstellend, wát de strategen in clubfauteuils ook mogen zeggen.

Deze oorlog zou gemakkelijk kunnen ontaarden tot een slachtpartij en uiteindelijk tot de vernietiging van alles wat Hanoi, Saigon, Washington, Moskou en Peking — naar zij beweren — willen redden. In een dergelijke situatie mag van de zogenoemde „grote mogendheden” — wat die uitdrukking ook te betekenen heeft — worden verwacht dat zij al hun vrede-lievende woorden eens in daden omzetten om wat te dóen ten behoeve van een wapenstilstand.

Het heeft weinig zin de oude argumenten nog eens op te halen of erop te rekenen, dat Amerika na de verkiezingen van dit najaar een nieuwe president krijgt met een nieuwe politiek.

Tegen die tijd zal er, zoals de zaken nu verlopen, nog bitter weinig te red- den zijn en men bewijst er Hanoi noch

Noordvietnamezen naar rampspoed toe te juichen. Feit is, dat president Nixon geen enkel motief heeft om een einde te maken aan de bombardementen en de blokkade, tenzij hij zich laat bewegen door overwegingen van menselijk leed. Maar dat lijkt niet waarschijnlijk. Moskou en Peking doen net alsof er geen blokkade en luchtaanvallen zijn, tenminste tot nu toe. Als zij geen doorbraak forceren door de mijnevelden dan zullen zij ofwel verder getuige moeten zijn van het bloedbad, of door de lucht nieuwe afstands-raketten moeten aanvoeren, waarmee de vliegdekschepen voor de kust en de Zuidvietnamese steden kunnen worden beschoten. Dat zou het bloedbad nog groter maken.

Wellicht koestert Hanoi de hoop, dat de oude keizerlijke stad Hoé zal worden veroverd en dat het dan een staakt-het-vuren zal kunnen afkondigen, waarbij de partijen in het bezit blijven van het gebied, dat zij op dat ogenblik bezet houden. Maar de Noordvietnamezen zullen dat nog niet doen zonder dat vanuit Moskou en Peking wat druk op hen wordt uitgeoefend.

President Nixon heeft om twee dingen gevraagd: hij wil zijn krijgsgevangenen terug en de instelling van een internationale commissie om de naleving van een bestand te controleren. Hij heeft twee andere zaken daar tegenover gesteld: alle Amerikaanse strijdkrachten zullen binnen vier maanden na het van kracht worden van het bestand uit Vietnam teruggetrokken worden en ten tweede zullen Noord- en Zuidvietnamezen onder elkaar moeten uitmaken welk regime het land zal krijgen.

Na een eeuw

Deze voorstellen waren geen „uiterste voorwaarden” maar een basis voor overleg. Er zouden natuurlijk nog tal van andere vragen moeten worden beantwoord zoals bij voorbeeld of Washington, Peking en Moskou verder hun hulp naar hun respectieve Vietnamese bondgenoten zouden blijven sturen en welke vorm die hulpverlening zou moeten hebben. Een wapenstilstand op de voorstellen van Nixon zou Hanoi in ieder geval in het bezit laten van het grootste deel in het noorden van het land. Tevens zouden de Noordvietnamezen erop kunnen wijzen, dat zij de Fransen al het land hebben uitgejaagd, van de Amerikanen gewapenderhand een compromis hebben afgedwongen en tenslotte na meer dan een eeuw alle buitenlandse troepen uit Vietnam zouden hebben verdreven.

Maar het meest urgente probleem blijft nog altijd, dat er een einde moet komen aan het doden van mensen.

Men kan er niet van op aan, dat ofwel het offensief van de Noordvietnamezen ofwel de Amerikaanse tegenaanvallen vanuit de lucht voor de een of de ander een beslissend voordeel zullen opleveren. Maar een nog langer voortduren van de oorlog kan voor beide partijen, het noorden zowel als het zuiden, rampzalig worden.

Het kan wel zijn, dat president Nixon en partijleider Brezjnef deze zaken hebben besproken. Maar tot nu toe heeft nog geen mens iets vernomen, dat erop wijst dat de nieuwe „vredessfeer” van Moskou en de „erkenning van de verantwoordelijkheden van de grote mogendheden” met enig praktisch gewicht meespelen in het onbeschrijfelijk menselijk drama in Vietnam.

Nieuwe aanval op Kontoem

SAIGON, 30 mei (NYT, Reuter, UPI) — De strijd in de Zuidvietnamese provinciehoofdstad Kontoem in het centrale bergland heeft zich enigszins gestabiliseerd. Dit hebben militaire woordvoerders in Saigon meegedeeld. Verwacht wordt, dat de Noordvietnamese troepen en eenheden van de Vietcong zich gereedmaken voor een nieuwe hevige aanval op de stad in een poging door de verovering van Kontoem Zuid-Vietnam in tweeën te splitsen.

De tactiek van de Noordvietnamezen en de Vietcong is 's nachts in de stad binnen te dringen. Zij hebben al verschillende wijken in handen gekregen. Het Zuidvietnamese regeringsleger heroverde een school en een weeshuis. Amerikaanse B-52 bommenwerpers legden bommenta-

pijten over Noordvietnamese stellingen in de directe omgeving van Kontoem.

In Noord-Vietnam hebben Amerikaanse jachtbommenwerpers met laserbommen spoorbruggen en bruggen in verkeerswegen in de provincie Kwang Binh vernietigd. Dit heeft een woordvoerder van het Amerikaanse opperbevel in Saigon bekendgemaakt. Getroffen werden drie spoorbruggen, twee verkeersbruggen, een pontonbrug en drie rivierpontons.

Aan het noordelijk front in Zuid-Vietnam werd een nieuwe aanval gedaan op Zuidvietnamese stellingen ten westen van de oude keizerstad Hoë. Bij An Loc, ongeveer 90 kilometer ten noorden van Saigon, werd een Zuidvietnamese versterkingsmacht voor de tweede achtereenvolgende dag in een hinderlaag gelokt. Hevige gevechten werden ook gemeld uit de Mekongdelta dicht bij de Cambodjaanse grens.

HANOI OP ERGSTE VOORBEREID

Geen greintje paniek

3078170

in Noord-Vietnam

Deel Kontum in handen van N.-Vietnam

25 mei 1972
PLEIKU-SAIGON (AP, Rtr, UPI) — Noordvietnamese troepen hebben zich verschanst in verscheidene gedeelten van de westelijke sector van de stad Kontum in 't Centrale Hoogland van Zuid-Vietnam. Al vijf dagen woeden daar straatgevechten.

De Noordvietnamezen hebben in dit gebied 30.000 man samgetrokken en slagen er in steeds verder de stad binnen te dringen. Hun voornaamste bruggehoofden bevinden zich in het zuiden en zuidoosten van Kontum, maar helikopters die voorraden aanvoeren voor de regeringstroepen en gewonden en vluchtelingen evacueren, hebben gemeld dat ze ook vanuit het noordelijk stadsdeel met zware mitrailleurs worden beschoten. Vanmorgen wierpen Amerikaanse transportvliegtuigen boven de stad voedsel en munitie af voor de Zuidvietnamese troepen.

In een communiqué heeft het opperbevel in Saigon bekendgemaakt dat Zuidvietnamese strijdkrachten een school en een weeshuis in de stad hebben veroverd op de Noordvietnamezen.

In een bericht van het persbureau van de Vietcong GPA werd gezegd dat op 25 en 26 mei ten minste 1000 Zuidvietnamese militairen werden gedood of gevangen genomen in de provincies Quang Tri en Thua Thien. Volgens Zuidvietnamese cijfers zouden in de strijd om Kontum de afgelopen dagen 625 Noordvietnamezen en 89 Zuidvietnamezen zijn omgekomen.

Woordvoerders in Saigon hebben verklaard dat er sinds het begin van het offensief, twee maanden geleden, 30.000 doden aan Noordvietnamese zijde zouden zijn gevallen. 400 tanks zijn vernietigd. Aan Zuidvietnamese zijde zijn 6000 doden gevallen, 21.000 gewond en 2.850 worden vermist.

De Amerikanen geven hun verliezen voor heel Vietnam op als: 70 doden, 178 gewonden en 104 vermisten.

Een woordvoerder van de Amerikaanse ambassade in Bangkok heeft zaterdag meegedeeld dat de VS de beschikking hebben gekregen over 'n nieuwe luchtmachtba-

Noordvietnamese offensief begint vaart te verliezen

SAIGON (AFP, Reuter, UPI) — De strijd tussen Noordvietnamezen en Zuidvietnamese eenheden heeft zich gisteren enigszins gestabiliseerd. Dit is gisteren uit militaire bronnen in Saigon vernomen.

In de straten van de stad Kontoem in het centrale hoogland van Zuid-Vietnam duurt de zware strijd, die nu al vijf dagen in de straten wordt geleverd, nog voort. Maar volgens de zegslieden zijn geen van beide partijen er in geslaagd de tegenstanders uit hun stellingen te verdrijven. Noordvietnamese eenheden hebben een aantal gebouwen en huizen bezet en Zuidvietnamese militairen zijn druk doende met pogingen hun tegenstanders te verdrijven.

In het gebied zouden de Noordvietnamezen 30.000 man hebben samengegetrokken. Steeds meer militairen zouden de stad binnenglippen. Hun voornaamste bruggenhoofden bevinden

zich in het zuiden en zuidoosten van Kontoem. Helikopters die voorraden aanvoeren voor de Zuidvietnamese troepen hebben gemeld dat zij ook vanuit het noordelijk stadsdeel met zware mitrailleurs worden bestookt.

Ten zuiden van de stad An Loc hebben Noordvietnamese strijdkrachten gisteren voor de tweede keer in vier dagen de Zuidvietnamese troepen teruggeslagen. Tijdens beschietingen zijn tenminste 100 Zuidvietnamese militairen gedood of gewond. In de omgeving van An Loc, dat 96 km ten noorden van Saigon ligt, proberen Zuidvietnamese eenheden al tien dagen lang tevergeefs de verbindingen langs hoofdweg 13 te herstellen. Een zuidvietnamese vuurbasis is langs hoofdweg 13 getroffen door ongeveer 200 granaten. Daarbij werd een munitiedepot opgeblazen en raakten minstens twee Zuidvietnamese soldaten gewond.

Het is nu twee maanden geleden dat de Noordvietnamezen gesteund door de Viet Cong een offensief in Zuid-Vietnam hebben geopend. Volgens Saigon heeft het offensief de aanvallers 30.000 man aan doden gekost en zijn 400 tanks vernietigd.

Uit een optelling van de wekelijkse verliescijfers is gebleken dat de Zuidvietnamezen in totaal 6000 man aan doden hebben verloren, terwijl 21.000 militairen zijn gewond en 2850 man worden vermist.

Troepen van Hanoi en het Zuidvietnamese Bevrijdingsfront hebben nu de gehele provincie Qoeng Tri ten zuiden van de gedemilitariseerde zone stevig in handen. Ook de provincie Kontoem is nagenoeg volledig in het bezit van de Noordvietnamezen. Verder beheersen zij ten noorden, noordwesten en noordoosten van Saigon een strook van ongeveer 150 km langs de Cambodjaanse grens tot 30 à 40 km diep in Zuid-Vietnam.

Het Amerikaanse opperbevel in Saigon heeft bericht dat de luchtmacht twee bruggen in Noord-Vietnam heeft vernietigd. Het zijn een spoorbrug en een brug in een verkeersweg op ruim 110 km ten noorden van de gedemilitariseerde zone. Een spoorbrug en een pontonbrug werden beschadigd.

Geen akkoord over Vietnam bereikt

30 mei 72 1500

VS gaan band met Moskou versterken

MOSKOU/KIEW, dinsdag (NY Times, Reuter). — President Nixon heeft gisteren zijn negendaagse reis naar de Sowjet-Unie afgesloten met een bezoek aan Kiew, de hoofdstad van de Oekriïne. Vanochtend is hij doorgereisd naar Teheran, waarna hij morgen een bezoek van één dag aan Polen brengt.

Het toponverleg in Moskou tussen de Russische leiders en Nixon werd gisteren beëindigd met de ondertekening van een gemeenschappelijke verklaring, waarin twaalf beginselen voor de toekomstige betrekkingen tussen beide landen zijn vastgelegd. Daarnaast is nog een gezamenlijk communiqué gepubliceerd.

In deze documenten spreken de twee landen zich uit voor het versterken van de onderlinge vreedzame betrekkingen, voor een Europese veiligheidsconferentie en voor vrede in het Midden-Oosten. Er blijkt tevens uit dat de twee landen er niet in geslaagd zijn overeenstemming te bereiken over Vietnam. Het communiqué geeft alleen de bekende standpunten van Moskou en Washington over deze kwestie weer.

Op de vraag of er niettemin van enige toenadering betreffende Vietnam sprake was tijdens het toponverleg, zei Nixons adviseur Kissinger gisteravond: „De gebeurtenissen zullen uitwijzen wat er al of niet bereikt is.” Hij weigerde hier nader op in te gaan.

Poolse schepen lossen in haven China goederen voor Hanoi

PEKING, dinsdag (AFP, NY Times). — Drie Poolse schepen hebben in een Chinese haven goederen gelost die bestemd zijn voor Noord-Vietnam. Dit is gisteren uit welingelichte diplomatieke kringen in Peing vernomen. De Poolse schepen zouden oorspronkelijk naar de Noordvietnamese havenstad Haiphong varen maar zetten nadat de Amerikanen mijnen voor de haven hadden gelegd koers naar China. De goederen worden per spoor naar Noord-Vietnam doorgezonden, aldus de kringen.

Functionarissen van de Amerikaanse inlichtingendienst in Saigon hebben laten weten dat zij tot nu toe geen enkel bewijs hadden gekregen dat voorraden die normaal via de Noordvietnamese havens worden aangevoerd, nu hetzij door de lucht hetzij via spoorwegen of langs de weg Noord-Vietnam bereiken.

In de militaire situatie aan de drie fronten in Zuid-Vietnam is in de afgelopen 24 uur weinig of geen verandering gekomen. In en rondom de provinciehoofdstad Kontum in het Centrale Hoogland wordt zwaar gevochten. Noordvietnamese militairen en Viet-Congstrijders houden nog steeds kleine delen van de stad bezet.

De kerk en Vietnam

Ds. A. A. Spijkerboer, hervormd predikant te Amsterdam-Noord schrijft ons:

Toen enkele weken geleden de strijd in Vietnam weer in alle hevigheid oplaaide, werd van pacifistische zijde gezegd, dat de kerken met al hun krachten moesten protesteren tegen het optreden van de Amerikanen in Vietnam. Als de kerken dat nu eens gedaan hadden, wat zou dat dan betekend hebben? Mijns inziens bitter weinig. Je mag al blij zijn als alle ambtenaren op het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken Nederland op de kaart kunnen aanwijzen, laat staan dat degenen die het beleid bepalen op kerkelijke adviezen uit Nederland zitten te wachten. We moeten liever geen dingen doen, die nauwelijks iets betekenen en die ons eigenlijk ook niets kosten.

In zoverre ben ik het dus wel met collega Kooistra eens, toen hij op de vergadering van de confessionele vereniging zei, dat de kerk zich niet over Vietnam hoeft uit te spreken. Maar mijn argumenten zijn anders dan de zijne en leiden tot een andere conclusie. Hij zegt, dat de kerk alleen moet getuigen tegen de valse religie. Ik vrees, dat we het ons zo veel te gemakkelijk maken. De kerk moet ook getuigen wanneer er slachtoffers vallen. De Vietnamezen zijn slachtoffer, slachtoffer van de dodelijke vrees voor het communisme, die de westerse wereld nog steeds in zijn ban houdt. Heeft die dodelijke vrees niet alles te maken ontrouw aan de belijdenis en wordt die dodelijke vrees niet geboren in een leegte, die zich vult met valse religie? De moeilijkheid is, dat de slachtoffers in Vietnam zo goed als buiten ons bereik liggen en dat we alleen wat voor hen kunnen doen via het werelddiaconaat van onze kerk en het Medisch Comité Vietnam. We moeten eens even proberen ons voor te stellen wat het betekent om een volk 'naar het stenen tijdperk terug te bombarderen'.

De waardering van collega Kooistra voor de motie van het a.r.-kamerlid Geelkerken deel ik niet. Geelkerken richtte zich tegen de maatregelen van de Amerikanen én tegen het Noord-Vietnamese offensief. Een stap van onze regering werpt wat meer gewicht in de schaal dan een protest aan de raad van kerken, maar als onze regering dan iets doet, dient ze zich eenzijdig tegen de Amerikanen te

richten. Ik zie het communisme als het enige middel voor het Vietnamese volk om zich te onttrekken aan het kolonialisme en om de sprong naar de 20ste eeuw te maken. Het is in mijn ogen een nationale beweging. Over de hardhandigheid van de Vietnamese communisten maak ik me geen enkele illusie. Maar het is zo duidelijk, dat de Amerikaanse politiek in strijd is met de wil van de overgrote meerderheid van het Vietnamese volk, ook van de niet-communistische groeperingen, dat ik de aanwezigheid van de Amerikaanse militairen daar door niets gerechtvaardigd acht. Om van hun bommen en hun mijnen dan nog maar te zwijgen. Als Nixon zo bezorgd is voor Amerikaanse levens, laat hij zijn soldaten dan toch naar huis halen.

We moeten het probleem terugbrengen naar het punt, waarop we er onmiddellijk mee te maken hebben, en dat is ons lidmaatschap van de NAVO. Dan wordt het allemaal wat minder gemakkelijk en daarom stel ik vragen: maakt het verschil of je in de invloedssfeer van Moskou of in die van Washington leeft? Zolang de Russen Oost-Europa onder de knoet houden, houden de Amerikanen Zuid-Amerika onder de CIA. Het maakt voor de slachtoffers zo bitter weinig verschil of ze in naam van de dollar of in naam van hamer en sikkel worden omgebracht. Wat kunnen wij in West-Europa doen om buiten de invloedssfeer van Moskou te blijven en om tegelijk niet mee te werken aan de onderdrukking van volkeren in Azië en Afrika? Wat kunnen we doen voor de opbouw van een samenleving waarin niet met de galg, het vuurpeloton, het concentratiekamp of de psychiatrische kliniek wordt geregeerd, en waarin verblinde fanatici ook geen bommen kunnen gooien? Wat kunnen we doen om de armen in de Derde Wereld aan hun recht te laten komen?

Als een synode ons kan helpen om een antwoord op deze vragen te vinden, laat ze dan spreken. Maar als de synodes zwijgen dan moeten wij als gemeenteleden maar voor onszelf aan de slag gaan. De belijdenis bindt ons dat op het hart en spreekt over 'een hartelijke vreugde in God door Christus, en lust en liefde om naar de wil Gods in alle goede werken te leven'. Dat geldt toch ook in de samenleving? In deze zin zou ik van harte confessioneel willen zijn.

THIEU IN KONTOEM

Hanoi meldt massale acties tegen dijken

SAIGON, 31 mei (Reuter, UPI, AP). — Amerikaanse bommenwerpers voeren vrijwel dagelijks groot-scheepse aanvallen uit op het vitale dijkensysteem en de irrigatiewerken in de Noordvietnamese wateren. Dit heeft het Noordvietnamese ministerie van waterstaat in een verklaring via radio-Hanoi bekendgemaakt. In de periode van 10 april tot 24 mei werden 580 bommen op de dijken gegooid, terwijl tegelijkertijd beschietingen werden uitgevoerd door de Amerikaanse Zevende Vloot voor de kust van Noord-Vietnam, aldus radio-Hanoi.

Een woordvoerder van het Noordvietnamese ministerie van waterstaat deed een beroep op Amerika direct een einde te maken aan „deze barbaarse misdaden”. De aanvallen waren, verklaarde hij, gericht op de „massale vernietiging van de levens en de eigendommen van het Noordvietnamese volk”. Op 21 mei werden 180 bommen gegooid op één kilometer dijken bij Thai Loc in de provincie Thai Binh.

De Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu heeft een bliksembezoek gebracht aan de bedreigde steden Kontoem in het centrale bergland en Hoé aan het noordelijk front. In Kontoem, dat al dagenlang wordt bestormd door een grote legermacht van Noordvietnamezen en de Vietcong, bleef hij 25 minuten voor overleg over de oorlogssituatie. Terwijl het oorlogsgeweld op korte afstand hoorbaar was, verklaarde hij tegen Zuidvietnamese militairen, dat de aanval van Noordvietnamezen en de Vietcong was afgeslagen en dat hij vertrouwde op de verdedigingskracht van het regeringsleger.

Amerikaanse jachtbommenwerpers hebben grote schade aangericht op een spoorwegcomplex 16 kilometer buiten Haifong in Noord-Vietnam. De aanval betekende een nieuwe uitbrei-

ding van de luchtacties tegen doelen in Noord-Vietnam sinds de groot-scheepse hervatting van de bombardementen. Een gebouw voor de fabricage en het herstel van locomotieven werd vrijwel volledig vernield, aldus een bekendmaking van het Amerikaanse opperbevel. Bij de aanvallen werden ook 16 bruggen getroffen.

Drie Poolse schepen hebben op grond van een speciale overeenkomst in een Chinese haven goederen gelost, die bestemd zijn voor Noord-Vietnam. Dit is in welingelichte kringen in Peking bekend geworden. De Poolse schepen zouden oorspronkelijk naar Haifong varen. Na de Amerikaanse mijnblokkade heeft Polen contact opgenomen met de Chinese autoriteiten. De goederen worden per spoor naar Noord-Vietnam verder getransporteerd.

Volgens dezelfde bron zijn Russische verzoeken om goederen met bestemming Noord-Vietnam in Chinese havens over te laden nog niet ingewilligd. In tegenstelling tot Polen zouden de Russen echter geen nauwkeurige opgave hebben verstrekt over het aantal schepen en de tijdsduur van het gebruik van de havenfaciliteiten. Peking zou Moskou ook hebben geantwoord, dat Rusland toch in staat moet zijn de mijnen voor de Noordvietnamese havens te ruimen.

Een woordvoerder van het Amerikaanse Pentagon heeft verklaard, dat de bevoorrading van Noord-Vietnam door de voortdurende bombardementen en de mijnblokkade vrijwel geheel tot stilstand is gekomen. Over zee zijn geen voorraden Noord-Vietnam binnengekomen. Het vervoer per spoor vanuit China zou vrijwel „nihil” zijn en over de weg „uiterst gering”. De woordvoerder vertelde, dat een Russisch schip in het week-einde na een Amerikaanse waarschuwing van Haifong was weggevaren.

Amerika wijst vredesgesprek opnieuw af

PARIJS, 1 juni (UPI, AP) — De Verenigde Staten en Zuid-Vietnam hebben voor de derde maal deze maand een verzoek van Hanoi en de Vietcong tot hervatting van de vredesbesprekingen in Parijs van de hand gewezen.

Een Amerikaanse woordvoerder gaf als reden op dat „de andere partijen nog steeds niet geïnteresseerd zijn in serieuze besprekingen”. Een woordvoerder van de Vietcong zei: „Wij bereiden ons voor op een lang conflict. Op deze manier zal er niet snel een eind komen aan de Amerikaanse verplichtingen in Vietnam.”

De Vietcong-woordvoerder, Ly Van Sau, deelde mee dat nu in totaal twaalf van de zeventien miljoen Zuidvietnamezen „bevrijd” zijn. Bij het huidige offensief, dat zijn derde maand ingaat, zijn twee miljoen Zuidvietnamezen bevrijd; de andere tien miljoen waren al eerder onder het gezag van de voorlopige revolutionaire regering gebracht.

Vanaf een buitgemaakte Noordvietnamese tank heeft president Thieu van Zuid-Vietnam onverwacht in Hoë de pers te woord gestaan. De president zei dat de vijandelijke troepen er nog steeds op uit waren de oude keizerlijke hoofdstad te veroveren en dat de oorlog zou worden beslecht op het slagveld, en niet aan de conferentietafel in Parijs. Volgens Thieu had het vijandelijke offensief aan kracht ingeboet door problemen bij de bevoorrading.

Intussen voerden Amerikaanse piloten een zware luchtaanval uit op de grote Noordvietnamese havenstad Vinh. Zij gebruikten bommen met televisiegeleiding om een brandstofdepot en enkele bruggen op te blazen. De bommen hebben een camera in de neus en worden door de piloot bestuurd.

Weide

ER is in een deel van de Nederlandse pers nogal zuur gedaan over de manifestatie van het Komitee Jongeren voor Vietnam in het Amsterdamse Bos op 29 en 30 april.

Na een massale Vietnam-demonstratie in Amsterdam, waaraan 25.000 mensen deelnamen, trok een groep van 15.000 meestal jongere bezoekers naar de Vietnam-weide in het Bos, waar zij een programma van moderne en klassieke muziek, jazz, toneel, cabaret, politieke redevoeringen en — en dat vonden enkele kranten heel verfoeilijk — popmuziek bijwoonden.

De dagen in het Amsterdamse Bos zijn nogal nat verlopen, zodat de meeste deelnemers het grootste deel van de tijd onder het plastic hebben doorgebracht, maar de stemming was uitstekend. En achteraf blijkt, dat de critici, die een financieel debacle voorspelden ook nog ongelijk hebben gekregen.

De hoge voorbereidingskosten, die het Komitee heeft gemaakt — er was een budget van veertigduizend gulden — zijn helemaal goedgekeurd door inkomsten en bovendien kan het Komitee vijftigduizend gulden overmaken aan de vertegenwoordigers van de voorlopige revolutionaire regering van Vietnam in Parijs.

Intussen heeft het bestuur van het landelijk centrum voor Gereformeerde Jeugdwerk besloten zich te blijven stellen achter „Jongeren voor Vietnam”. (Met name de provinciale centra in Groningen en Drente hadden bezwaren.) De gereformeerde jongeren hadden destijds als voorwaarde gesteld, dat ingezamelde gelden niet besteed zullen worden aan de aanschaf van wapens. Het geld zal worden gebruikt voor het vervoer van hulpmaterialen, vanuit heel Europa via Parijs naar Vietnam.

Nog steeds Vietnam op de voorpagina. Maarten van Dullemen verklaart dat met Nixon niets ondenkbaar is. Hij voorspelt dat de Amerikaanse president uit wraak over zijn nederlagen in Zuid-Vietnam bereid zal zijn aan de wens van de militairen te voldoen en Noord-Vietnam „in het stenen tijdperk terug zal bombarderen”. De Groene besteedt twee artikelen aan Marbon. Peter Nicolaï besluit zijn goed gedocumenteerd stuk aldus:

Het gemeentebestuur bestaat niet uit regenten. Het bestaat uit makelaars die de „politieke moed” hadden achter hun witte boord vermoed de wetten te verkrachten en hun publieke plichten te verzuken; alles met een welwillende knip-oog naar een chemisch monster, dat maar al te graag op hun uitlokkingen wilde ingaan.

GROTE TOENAME AANTAL STUDENTEN

Onderwijs en techniek

zijn pijlers van Hanoi

(Van een speciale verslaggever)

HANOI, juni —

In een ontmoeting met een niet-communistische diplomaat mijmerde deze over de toekomst van Noord-Vietnam wanneer de oorlog ooit tot een einde komt. Zijn gedachten over het volk, dat deze oorlog zoveel jaren voert, zijn de moeite waard.

„Men heeft hier natuurlijk te maken met een ontwikkelingsland, als men het bruto nationaal product als maatstaf neemt”, zei de diplomaat. „De mensen hebben genoeg te eten, wat niet overal het geval is, maar zij zijn arm en overwerkt. Het grootste deel van het leven speelt zich af op het niveau van het eenvoudigste boerenbestaan. Maar dit land is in één essentieel opzicht anders dan de meeste ontwikkelingslanden: het niveau van onderwijs en sociale organisatie. Dit volk heeft een verbazingwekkende eigenschap voor techniek. In feite ken ik geen ander land, waar men meer doet met het weinige wat men heeft”.

Er zijn talrijke voorbeelden om dit te illustreren. Op militair gebied zijn er bijvoorbeeld vele verhalen over de Vietnamese betrekkingen met hun Russische bevoorraders. Ik kan de verhalen niet verifiëren maar zij worden algemeen als waar aangenomen.

Straaljagers

Zo wordt verteld, dat toen de Russen jaren geleden tanks begonnen te leveren, zij voorstelden om de chauffeurs en technici erbij te leveren om de tanks in goede conditie vanaf de grens naar de opslagcentra te brengen. De Vietnamezen zeiden, dat zij het zelf wel konden. Aangenomen wordt, dat de tanks nu in onderdelen naar het front gaan en ter plaatse in elkaar worden gezet.

Toen de Fransen in 1954 dit land verlieten, was er slechts een handvol Vietnamese ingenieurs en technici. Er zijn hier ongetwijfeld Russische technische adviseurs maar algemeen geloofd men hier, dat de Vietnamezen de Mig-straaljagers zelf vliegen en ook de andere ingewikkelde technische militaire apparatuur zelf bedienen.

Het peil van alfabetisme en hoger onderwijs is mét de technische kennis gestegen. Volgens Ngoejen Khatsj Vien, redacteur en partij-intellectueel waren er 26.000 universitaire studenten in 1965 en 70.000 in 1969. Een ander terrein is de studie van medicijnen. Dr. Ton That Toeng een chirurg van internationale faam, die weinig belang stelt in politiek, vertelde dat hij in 1955 in zijn ziekenhuis de beschikking had over vier artsen. Nu heeft hij er 80. Over het gehele land genomen was de verhouding in 1955 één arts op 200.000 men-



Operatie in Noord-Vietnam.

sen. Nu is dit een arts op 4000 inwoners, aldus dr. Toeng.

De Zweden adviseerden op het gebied van de geboortenregeling in Noord-Vietnam — het enige communistische land dat op dit gebied samenwerkt met een westerse deskundige, zo geloven de Zweden. Zij zeggen dat de Vietnamezen uitzonderlijk voorzichtig, bedachtzaam en grondig zijn, waarbij zij bijvoorbeeld persoonlijk proeven nemen ter vaststelling van de veiligheid van pillen en spiraaltjes.

Volgens de Zweden is de organisatie indrukwekkend. Het politieke besluit om met het program voor geboortenregeling te beginnen werd in maart 1971 genomen. Drie weken later waren handboeken over geboortenregeling te koop in de winkels. Technische voorbehoedsmiddelen werden in grote hoeveelheden in het buitenland besteld. De nationale medische dienst begon met voorlichting te geven in alle klinieken in het land als onderdeel van de zorg voor moeder en kind.

Propaganda

Hierbij zij opgemerkt, dat de presentaties, zowel civiel als militair, zijn bereikt onder een bewind, dat Amerikanen Orwelliaans zouden vinden en onder een discipline, die weinig burgers in het westen zouden verdragen. De afbeulende propagandatoon hier en de totale concentratie op de oorlog zijn niet plezierig.

Maar waar het om gaat is niet de politiek als wel het menselijk potentieel in Vietnam. Een westerling en overtuigd anti-communist die het soort van politiek hier betreunt, merkte dezer dagen op: „Dit is het

geweldigste volk dat ik ooit waar ook ben tegengekomen.”

De tragiek is dat in de ogen van de meeste westerse Vietnam-deskundigen, de oorlogsjaren een accent hebben gelegd op de doctrinaire en eenzijdig geconcentreerde kwaliteiten van de politieke structuur. Elke oorlog ontmenselijkt een volk en deze oorlog heeft langer geduurd en is barbaarser dan welke ook in de moderne geschiedenis.

Van belang is het verhaal dat de ronde doet in Hanoi en dat wordt toegeschreven aan Le Doean, eerste secretaris van de partij. Tijdens een ontmoeting met een Cambodjaanse guerrillero zou Le Doean ongeveer het volgende hebben gezegd: „Wij hebben deze oorlog 30 jaar gevoerd en wij moeten tot het einde volhouden. Maar wij hebben een verschrikkelijke prijs betaald — het effect op onze menselijke en geestelijke waarden. U Cambodjanen bent nog niet gereed voor zulk een oorlog. Indien u het op een akkoord kunt gooien, zou u de oorlog moeten beëindigen.”

ANTHONY LEWIS

Copyright: De Volkskrant-The New York Times

Dit was de laatste beschouwing van Anthony Lewis vanuit Noord-Vietnam. Lewis is doorgereisd naar Peking waar zich al een andere Times-man, Harrison Salisbury, bevindt.

„Rusland zwicht voor Nixons dreigementen”

Hanoi beschuldigt Moskou

SAIGON, 3 juni (NYT, Reuter, UPI) — De Noordvietnamese regeringsleiders hebben indirect scherpe kritiek geleverd op de houding van Rusland sinds het in werking treden van de Amerikaanse mijnblokkade van Noordvietnamese havens en de hervatting van massale bombardementen op doelen in Noord-Vietnam. In een hoofdartikel in het Noordvietnamese partijblad Nhan Dan werd Rusland (zonder met name te worden genoemd) ervan beschuldigd te zijn gezwicht voor de dreigementen van president Nixon en te falen in de strijd tegen het „agressieve Amerikaanse imperialisme”.

Scherp artikel in partijblad Noord-Vietnam

Het Noordvietnamese artikel, ondertekend met „Commentator” (doorgaans de aanduiding van een hooggeplaatste regeringsfunctionaris), bevatte een reactie op Nixons uitspraken tijdens en na zijn besprekingen in Moskou. Nixon werd ervan beschuldigd „andere landen zo schaamteloos te bedreigen, dat de Amerikaanse imperialisten vrij spel hebben en het monopolie kunnen hebben om internationale bandieten te zijn, terwijl geen ander land, groot of klein, het recht heeft de slachtoffers van hun agressie te helpen.”

Tussen de regels door werd te verstaan gegeven, dat Rusland een stap terug had gedaan en geen gebruik gemaakt had van zijn recht om Noord-Vietnam te helpen. „Het is zonneklaar,” aldus het Noordvietnamese partijblad, „dat volwassenen moeten vechten tegen de Amerikaanse imperialisten en niet moeten terugdeinzen voor hun dreigementen om ervoor te zorgen, dat kinderen in de wereld niet hoeven te worden vermoord en in vrede kunnen leven.”

Dit was een reactie op Nixons opmerkingen in zijn televisierede voor het Russische volk. Nixon besloot zijn rede met het verhaal van Tanja, een twaalfjarig meisje, dat bij het beleg van Leningrad in de Tweede Wereldoorlog om het leven kwam.

Hij riep op tot een vreedzame wereld, waarin „geen enkel ander kind hoeft te doorstaan, wat Tanja moest.”

Nhan Dan: „Deze onbeschaamde woorden van de bloeddorstige oorlogsmaniak maakten alle progressieve mensen ziedend van verontwaardiging. Hij is het, die Vietnamese kinderen dagelijks vermoordt.”

China

De kritiek van Hanoi op Moskou volgde met dit hoofdartikel hetzelfde patroon als de kritiek op de Chinese leiders na Nixons reis naar Peking.

De Chinese premier Tsjoe En Lai vertrok direct na Nixons bezoek naar Hanoi voor besprekingen met de Noordvietnamese leiders. Geruchten wilden, dat Rusland op het punt staat een topdelegatie naar Hanoi te sturen om de Noordvietnamese regeringsleiders gerust te stellen. Rusland levert Hanoi naar schatting 70 procent van het oorlogsmaterieel.

De Noordvietnamese premier Pham Van Dong is tijdens Nixons besprekingen in Moskou minstens vier dagen het land uit geweest. Dit is de opvatting van goedingelichte diplomaten in Noord-Vietnam. Vermoed wordt, dat hij naar China is gegaan voor overleg met de Chinese premier Tsjoe En Lai. Onderwerp van gesprek zal in dat geval zonder twijfel de Noordvietnamese aanvoerproblemen in verband met de mijnblokkade zijn geweest.

De Noordvietnamese regering maakt zich ook ernstige zorgen over het voedselprobleem in Noord-Vietnam. De aanvoer van graan is van-



PHAM VAN DONG
... naar China? ...

wege de blokkade van de havens grotendeels onmogelijk geworden.

Hanoi heeft Nixon ervan beschuldigd de honger als wapen in de oorlog te gebruiken. Alle beschikbare mankracht is opgeroepen om te helpen in de landbouw. Er is een campagne begonnen om meer voedsel thuis te produceren.

Zie verder pagina 3, kolom 2

Noord-Vietnam

Vervolg van pagina 1

Amerikaanse jachtbommenwerpers hebben donderdag bij nieuwe aanvallen met laserbommen zware schade toegebracht aan de grote elektrische centrale van Bac Giang op 40 kilometer ten noordoosten van Hanoi. Dit is door een Amerikaanse woordvoerder in Saigon meegedeeld. Ook zijn twee overspanningen van een belangrijke spoorbrug vernield en werden twee bevoorradingsschepen op weg naar een Noordvietnamese haven de grond in geboord.

Radio-Hanoi heeft bekendgemaakt dat in de afgelopen dagen zever Amerikaanse toestellen boven Noord-Vietnam zijn neergeschoten. Chili en Noord-Vietnam hebben, aldus Radio-Hanoi, diplomatieke betrekkingen aangeknoopt op ambassadeursniveau. De uitwisseling van ambassadeurs is op 1 juni ingegaan.

De Zuidvietnamese senaat heeft president Ngoejen Van Thieu een nederlaag bezorgd door te weigeren hem de volledige macht te geven. Het wetsontwerp, dat al door de Kamer van Afgevaardigden was aangenomen, gaf Thieu de macht „besluiten te nemen en maatregelen bij decreet af te kondigen, die noodzakelijk zijn om de situatie in het land het hoofd te bieden." De senaat wees het wetsontwerp met 27 tegen 21 stemmen terug naar de Kamer van Afgevaardigden.

AANVAL IN PROVINCIE BINH DINH

Nieuwe actie Hanoi

in Zuid-Vietnam

SAIGON, 5 juni (NYT, Reuter, UPI, AP) — Noordvietnamese troepen en eenheden van de Vietcong hebben een aanval gelanceerd op Phoe My, een belangrijke stad in de provincie Binh Dinh langs de centrale kust van Zuid-Vietnam. Volgens legerwoordvoerders in Saigon houdt het Zuidvietnamese regeringsleger met grote steun van de Amerikaanse luchtvloot stand. In de eerste fase van het Noordvietnamese offensief kregen de Noordvietnamezen en de Vietcong al een groot gedeelte van de provincie Binh Dinh in handen.

Geheim rapport over My Lai gepubliceerd

Het Zuidvietnamese opperbevel heeft bekendgemaakt, dat Noordvietnamese troepen en de Vietcong uit de provinciehoofdstad Kontoem zijn verdreven. Alleen in enkele kleine uithoeken van de stad zouden de Noordvietnamezen en de Vietcong, die tien dagen geleden de stad binnendrongen, nog standhouden. De stad werd door het Zuidvietnamese commando „vrij van communisten” verklaard na zware gevechten rond het laatste Noordvietnamese steunpunt, een katholieke kerk vlakbij het vliegveld.

Amerikaanse bommenwerpers hebben in Noord-Vietnam nieuwe aanvallen uitgevoerd met door laserstralen en televisiecamera's geleide bommen. Een olie-opslagplaats in de buitenwijken van Haifong ging in vlammen op. Ook werd de spoorwegverbinding tussen Hanoi en de Chinese grens getroffen. Volgens Amerikaanse woordvoerders waren de Noordvietnamezen bezig bruggen te repareren, maar zij werden aangevallen en de bruggen werden opnieuw vernield. Amerikaanse verkenningsvliegtuigen maken dagelijks vluchten boven Noord-Vietnam voorafgaand aan de bombardementen.

Bombardementen

Bij acties in de buurt van de Noordvietnamese stad Vinh, halverwege Hanoi en de gedemilitariseerde zone, werden tientallen vrachtwagens, schepen, spoorwegwagons en magazijnen vernietigd. Dit heeft een woordvoerder van het Amerikaanse legercommando bekendgemaakt. Amerikaanse bommenwerpers troffen ook een stelling met luchtafweergeschut, een spoorbrug en 35 bootjes, die in konvooi over een rivier voeren. B-52 bommenwerpers legden hun bommentapijten over delen van de Ho-Tsji-Minh-route in Laos in een poging de bevoorrading te stoppen.

Noord-Vietnam heeft zondag Amerika er weer van beschuldigd dichtbevolkte woongebieden te bombarderen. Tegelijkertijd hebben de Amerikaanse oorlogsschepen in de Golf van Tonkin beschietingen uitgevoerd op Noordvietnamese dorpen langs de kust, aldus een woordvoerder van het Noordvietnamese ministerie van buitenlandse zaken. Noord-Vietnam beschuldigde Amerika er tevens van nieuwe mijnen in de wateren voor de kust en in rivierarmen te leggen.

Volgens een bekendmaking van het Noordvietnamese persbureau zijn in de afgelopen vijf dagen vier Amerikaanse gevechtsvliegtuigen boven Noord-Vietnam neergeschoten. Twee oorlogsschepen werden door kustbatterijen in brand geschoten. Het Noordvietnamese partijblad Nhan Dan beschuldigde Thailand van steun aan Amerika door bases ter beschikking te stellen aan de Amerikaanse luchtmacht. De regering van Thai-

land werd gewaarschuwd op te houden een „gevaarlijke weg” te bewandelen.

Een Russische vrachtboot heeft vorige week dinsdag dankbaar gereageerd op Amerikaanse waarschuwingen, dat het schip het mijnenveld voor de Noordvietnamese haven Vinh naderde. Dit heeft een marine-zegsman in Saigon meegedeeld. Het Russische schip veranderde direct na te zijn gewaarschuwd zijn koers en liet met vlagsignalen weten: „Bedankt voor uw medewerking en goede vaart”.

Een Amerikaanse helikopter heeft diep in Noord-Vietnam een Amerikaanse vlieger opgepikt, die 23 dagen daarvoor bij een actie boven Noord-Vietnam was neergeschoten. De man, Roger Locher, kon zich met een parachute in veiligheid stellen en verschool zich in het oerwoud ten noorden van Hanoi. Hij hield zich al die tijd in leven met vruchten, noten, bessen en water, dat hij uit bananenbomen puurde. Nadat hij via zijn radio contact had gemaakt met Amerikaanse toestellen, kwam een reddingsvloot van 53 helikopters en beschermende bommenwerpers hem oppikken.

Bloedbad

Tot dusver zijn als gevolg van de gevechten in Zuid-Vietnam na de start van het Noordvietnamese offensief aan beide kanten in totaal ruim 40.000 doden gevallen. Dit is door het Amerikaanse en Zuidvietnamese opperbevel in Saigon meegedeeld. Volgens deze opgave zouden de Noordvietnamezen en de Vietcong ruim 35.000 man hebben verloren, terwijl aan Zuidvietnamese zijde 6433 man zouden zijn gesneuveld. Amerika telde 86 doden.

WASHINGTON — De New York

Times heeft zondag uittreksels gepubliceerd uit een geheim rapport, dat een militaire commissie onder leiding van generaal William Peers heeft opgesteld over het bloedbad van My Lai in 1968. Tijdens het proces tegen de Amerikaanse luitenant Calley, die wegens moord op ongewapende burgers tot levenslang werd veroordeeld (deze straf werd later teruggebracht tot 20 jaar), zijn slechts enkele delen uit dit rapport aangehaald. Bij het bloedbad kwamen honderden Zuidvietnamezen om het leven.

Het rapport komt tot de conclusie dat generaal Koster, toen bevelhebber van de „Americal”-divisie, niet alles heeft gedaan om een diepgaand onderzoek te laten instellen. Lagere officieren waren waarschijnlijk overgekomen onware rapporten op te stellen. Zij bewezen het officiële onderzoek slechts lippendienst. Het rapport stelde vast, dat in de buurt van My Lai „indendaad” een tweede bloedbad werd aangericht in het dorpje My Khe. Talloze officieren kregen binnen korte tijd alle gegevens over de begane wreedheden, maar zij deden niets.

LON NOL

51 v.w. 172 v.w.

HERKOOZEN

PHNOM PENH (AFP, UPI) — Het Cambodjaanse ministerie van binnenlandse zaken heeft vandaag de uitslag bekendgemaakt van de zondag in Cambodja gehouden presidentsverkiezing.

Volgens deze uitslag is 57 procent van de uitgebrachte stemmen ten goede gekomen aan het huidige staatshoofd, de 58-jarige maar schalk Lon Nol.

Lon Nols voornaamste tegenstander, de 51-jarige In Tam, heeft 24 procent van de stemmen gekregen en Keo An, voormalig deken van de rechtskundige faculteit in Phnom Penh, 18 procent.

Demonstratie sluit collecteweek voor Noord-Vietnam af

(Van een onzer verslaggeefsters)

UTRECHT — Ruim tweehonderd mensen hebben zaterdagmiddag in Utrecht gedemonstreerd tegen de bombardementen van de Verenigde Staten op Noord-Vietnam. De demonstratie was een afsluiting van de collecteweek, die gehouden is voor Noord-Vietnam en de bevrijdingsbewegingen van Zuid-Vietnam, Laos en Cambodja.

Voorafgegaan door demonstranten met een spandoek „Utrecht voor Vietnam” trok de optocht vanaf de Stadhuisbrug naar het Wilhelminapark. Leuzen als „Nixon kindermoordenaar” en de bekende variant op Vader Jacob, „Alle bommen vallen,” klonken ooral door de buitenwijken. Want

de demonstratie werd grotendeels, behalve bij begin en eind, buiten het centrum gehouden.

In het Wilhelminapark werden toespraken gehouden door Bert Steenbeek, van het comité „Utrecht voor Vietnam” en het CPN-raadslid Schreuders. „Nixon kan veel, maar niet de oorlog in Zuid-Oost Azië winnen,” aldus Schreuders.

Na via de Meckelenburglaan, Homeruslaan en de Herenstraat teruggelopen te zijn werd de demonstratie ontbonden op de Stadhuisbrug. Daar werden twee telegrammen gestuurd; naar de ambassadeur van de V.S. in Nederland en de Nederlandse regering, waarin onmiddellijke stopzetting van de bombardementen werd geëist.

Bourguiba zoekt ook oplossing

Amerika werkt aan nieuw vredesplan

Vliegtuigkaping
in Teheran
mislukt

CAIRO, BEIROET, 6 juni (UPI, AP). — De Verenigde Staten werken aan een nieuw vredesinitiatief voor het Nabije Oosten. Dit is gisteren van verschillende welingelichte diplomatieke bronnen op de vijfde verjaardag van het begin van de zesdaagse oorlog vernomen.

Twee ontwikkelingen wezen volgens de diplomaten op het Amerikaanse initiatief: bij de topbesprekingen in Moskou tussen president Nixon en de Russische leiders heeft het Kromlin de deur open gehouden voor een nieuw Amerikaanse poging de impasse in het Nabije Oosten te doorbreken.

Voorts heeft Joseph Greene, hoofd van de Amerikaanse vertegenwoordiging in Caïro samen met onderminister van buitenlandse zaken Joseph Sisco, speciaal belast met het conflict in het Nabije Oosten en zijn medewerker voor Egypte Michael Sterner in Rome overleg gepleegd.

Ook de Tunesische president Habib Bourguiba werkt aan een plan voor onderhandelingen tussen de Arabische landen en Israël. Bourguiba verklaarde in een interview met de Libanese krant Al Hayat, dat hij presi-



PRESIDENT BOURGUIBA

dent Pompidou bij de uitwerking ervan zou raadplegen.

De Tunesische president riep de twee grote mogendheden op hun vredesactiviteiten voor het Nabije Oosten te versnellen.

Geïdentificeerd

De Israëlische politie heeft de identiteit van de twee omgekomen Japanners van het zelfmoordcommando bekendgemaakt. Het hoofd van de Israëlische politie Mordechai Tavor zei dat Takeshi Oekoedaira het commando onder de codenaam Giro leidde. De ander was Yasoeigi Yasoeda, beiden waren student aan de universiteit van Kyoto.

He drie Japanners hebben in Beiroet met de door het volksfront beschikbaar gestelde wapens geoefend, aldus Tavor. Op 16 mei kregen Jasoeda en Okamoto opdracht van Oekoedaira via Parijs naar Frankfurt te vliegen. Daar kregen zij vervalste paspoorten. Per trein reisden ze naar Rome, waar ze op 25 mei aankwamen. Op 30 mei, de dag van het bloedbad, kregen ze in Rome drie automatische wapens en enkele granaten. Dezelfde dag vertrokken ze met een toestel van Air France voor hun schietpartij op de luchthaven Lod.

TEHERAN — De Perzische politie heeft een poging om een Boeing 727 van de Iran Air met 135 passagiers aan boord op het vliegveld van Teheran te kapen verijdeld.

Volgens de luchthavenautoriteiten zijn twee Tsjechoslowaken aangehouden toen zij op het punt stonden het toestel binnen te gaan. Zij hadden pistolen gedemonteerd in hun schoenen, sokken en broeken verborgen.

TOON AMERIKA LEED VAN VIETNAMESE VOLK!

65000000 Vietnamese (mls)

Enige tijd geleden is het comité Van Mens tot Mens opgericht. Dit comité heeft het plan opgevat een zeer brede Vietnam-aktie te ontketenen. De redaktie van ons blad had hierover een kort vraaggesprek met een vertegenwoordiger van dit comité.

V: Het MLS-blad Dien het Volk wordt voornamelijk gelezen door progressieve en revolutionaire studenten. Zoudt U voor onze lezers in het kort het doel van Uw aktie willen uitleggen?

A: We weten allemaal wat er in Vietnam gebeurt. De bevolking heeft vooral zwaar te lijden onder de terreurbombardementen van de VS. De verschrikkingen die door deze bombardementen aangericht worden zijn onvoorstelbaar. Wij proberen daar toch iets

A: Nee. De bedoeling van het comité is om al die weldenkende mensen waar ik zojuist over sprak te bereiken. Wij willen op die weg ieder struikelblok vermijden. In het verleden is in Vietnamakties regelmatig onenigheid gerezen door de aanwezigheid van politieke partijen in comité's waardoor een bepaalde aktie nooit een succes kon worden. Voor deze aktie willen wij dat persé voorkomen.

V: Het standpunt van de MLS in deze is dat de beste bijdrage voor de vrijheidsstrijd in de Derde Wereld is je in Nederland inzetten voor de werkende bevolking en voor het socialisme. Wat denkt het comité Van Mens tot Mens daarvan?

A: Wij vinden dat het aan de politieke partij-

zijn het Medies Comité Nederland Vietnam en de Brede Vietnambeweging.

V: Wat denkt U met deze aktie te bereiken?

A: Belangrijk voor ons is dat we door deze aktie het Nederlandse volk in de gelegenheid stellen zich rechtstreeks tot het Amerikaanse volk te richten. Het komt er op neer dat wij de bevolking van Amerika van mens tot mens vragen: Maak dat de bombardementen in Vietnam gestopt worden en dat het Vietnamese volk zijn eigen zaken kan regelen. De aktie moet een massaal karakter krijgen zodat het in Amerika werkelijk onder de aandacht komt. Een ander punt is natuurlijk dat de Vietnambeweging in Nederland een enorme impuls krijgt zodat ook de regering en de politieke partijen inzake Vietnam een duidelijker standpunt innemen voor het recht van de Vietnamezen op zelfbeschikking.

Voorwaarde is natuurlijk wel dat alle groeperingen en mensen die het standpunt delen dat er een eind moet komen aan de bombardementen en de Amerikaanse inmenging, de aktie actief ondersteunen.

V: Als wij kaarten of informatiemateriaal willen bestellen, waar kunnen we dan terecht?

A: U kunt fotokaarten bestellen en informatiemateriaal krijgen bij het comité Van Mens tot Mens per adres Ons Huis, Dominicanenstraat 1, Nijmegen. U kunt bestellen per pakket van 25 kaarten voor f 2,50. Als U zo'n pakket bestelt kunt U de kaarten onder vrienden en kennissen verspreiden. Om de verspreiding te vergemakkelijken hebben we pakjes van 5 stuks gemaakt; zo'n pakje van 5 stuks kost dan f 0,50, dat kan voor niemand een bezwaar zijn. Dus bestellen kan men per eenheid van 25 stuks en verspreiden per 5 stuks.

Tot zover de vertegenwoordiger van het comité Van Mens tot Mens.

De MLS is van mening dat deze unieke aktie alle steun verdient. Deze aktie heeft inderdaad alle mogelijkheden in zich om een massale beweging op gang te brengen tegen de misdadige oorlog in Vietnam.

De MLS heeft besloten deze aktie te steunen en doet hierbij een oproep aan alle lezers van DHV om zelf of in samenwerking met anderen als verspreidingscentrum van de fotokaarten te gaan fungeren. Bestel daarom vandaag nog kaarten.



Zijn deze mensen Uw vijanden? Wat zult U, later, over enkele jaren, tegen Uw kinderen zeggen als zij U vragen waarom U aan deze oorlog meedeed."

van over te brengen. We maken briefkaarten met daarop afgedrukt een foto van slachtoffers van de bombardementen. Deze briefkaarten moeten door Nederlanders verstuurd worden naar mensen in Amerika. Wij leveren de adressen bij de briefkaarten. Onder aan de kaart staat een tekst van Jane Fonda. De bedoeling is dat we beginnen met bijv. een half miljoen kaarten te sturen naar een grote stad in Amerika.

V: Een half miljoen kaarten; is dat niet erg veel?

A: Ja, dat is wel waar. Maar van de andere kant is het ook niet onmogelijk, als je bedenkt dat intussen ieder weldenkend mens in Nederland van mening is dat het Vietnamese volk zijn eigen zaken moet regelen zonder tussenkomst van wie dan ook. En dat de regering van de VS zijn verwoestende en misdadige inmenging onmiddellijk moet stoppen.

V: Zijn er politieke partijen of groeperingen in Uw comité vertegenwoordigd?

en en groeperingen als die van U is om dergelijke standpunten in te nemen en duidelijk te maken. Wij zijn geen politieke partij. Wij hebben een beperkte doelstelling. Namelijk op een bepaald punt een zo breed mogelijke aktie te ontketenen.

V: U zult ook wel weten dat er in Nederland meerdere Vietnamgroepen bestaan. Nu komt U met een nieuwe groep. Doet U nu geen dubbel werk en rijdt U deze groepen niet in de wielen?

A: Wij zijn al enige tijd bezig met de voorbereiding van deze aktie en hebben terdege de werkzaamheden van de bestaande Vietnamgroepen onderzocht. Wij zijn tot de slotsom gekomen dat wij geen dubbel werk doen. U moet begrijpen dat het comité alleen is opgericht voor deze aktie. Mensen die naast onze aktie en juist ook door onze aktie meer voor Vietnam willen, of financieel steun willen geven, zullen we naar bestaande groeperingen verwijzen, waarvan de bekendste

MLS-AFDELINGEN:

AMSTERDAM	Binnenvisserstr. 19 hs
EINDHOVEN	Treurenburgstr. 11
ENSCHDEDE	Janniksweg 76
HEERLEN	Eikenderweg 97
HENGELLO	Cronjéstr. 12
LEIDEN	Rijn- en Schiokade 105
NIJMEGEN	Prof. Bromstr. 15/2
UTRECHT	Oranje-str. 8
WAGENINGEN	Walstr. 14

President zonder bommen

EEN mens kan het bijna niet gelooven maar toch is het waar: in oktober 1972 zat Amerika zonder bommen.

Minister van defensie Melvin Laird moest president Nixon dit slechte nieuws brengen. „Het spijt me, mijnheer de president, maar we kunnen geen bommen meer op Vietnam gooien. Ze zijn op.”

„Kan niet”, zei de president. „Men heeft mij verzekerd, dat we nog genoeg hadden voor vijf jaren.”

„Als alles gewoon doorgestaan was wel maar er is de laatste tijd maar raak gesmeten en nou zitten we zonder bommen. Thuis en overzee is geen bom meer te vinden.”

„Kunnen we er niet een paar lenen van onze bondgenoten?”

„We hebben alles al geleend wat we konden van Engeland, Frankrijk, België, West-Duitsland, Spanje en Griekenland. We staan bij hen in de schuld voor 2.42 miljard bommen en ze hebben gezegd, dat ze ons geen andere zullen lenen tenzij we interest betalen op die welke we al hebben gekregen. Tegen 6 percent wordt dat wel een heel vrachtje bommen.”

„Kan me niet schelen, Melvin, maar we hebben bommen nodig om Hanoi door de knieën te dwingen. Een grote industriële macht zoals Amerika moet zoiets aankunnen”.

„Wij hebben het al geprobeerd, mijnheer, maar de produktie kan de consumptie gewoon niet bijhouden. Elke bom, die van de lopende band komt, wordt onmiddellijk onder een vliegtuig gehangen en op Vietnam gegooid. En wat de zaken nog ingewikkelder maakt is, dat luchtmacht, marine en landmacht vechten om elke bom, die opgeleverd wordt. Laatst was er nog een luchtgevecht boven de Lockheedfabrieken in San Diego. Een toestel van de marine schoot een B52 van de luchtmacht neer, omdat — zo zei de marine — de luchtmacht een bom van de marine weggepikt had bij Lockheed.”

„Dat wordt wel vervelend, Melvin. Als we niet constant door bombarderen, dan gaan de Noordvietnamezen zeggen, dat we aan het verslappen

zijn. Heb je ook al geïnformeerd in de onderontwikkelde gebieden? Die zullen toch wel het een of ander over hebben dat wij nog kunnen kopen.”

„Dat hebben we ook al gedaan, mijnheer de president. Maar de onderontwikkelde landen willen ons hun bommen niet verkopen. Bommen, zeggen ze, zijn meer waard dan hun gewicht in goud en omdat ze er toch al niet zoveel van hebben, gebruiken zij ze nu als betaalmiddel. Volgens het laatste tarief kan je voor één bom 100 vrachtwagens kopen.”

„Maar hoe konden we nou in z een toestand verzeld raken?”, vroeg de president radeloos.

„Ik denk, dat we ergens een foutje hebben gemaakt, mijnheer de president. Toen we verklaarden dat we alleen maar militaire doelen in Vietnam zouden bombarderen, hadden we bommen genoeg. Maar sinds de luchtmacht en marine bevel hebt gegeven alles te bombarderen, staan ze voor aap. Aan het Zuidvietnamese leger hebben we ook niet veel. Telkens als ze een waterbuffel in een rijstveld zien slaan, roepen ze om steun van onze luchtmacht. Een sluipschutter in een boom kost ons 200.000 ton aan bommen. We hebben vorige week op de Ho Tsjin Min-route meer bommen gegooid dan in de hele Tweede Wereldoorlog.

„Ik ga verordenen dat elke melkfabriek in de Verenigde Staten bommen moet gaan aanmaken.”

„Elke melkfabriek?”, vroeg de minister van defensie.

„Ja, elke melkfabriek. Het blijkt wel, dat mijn boter-én-kanonnen politiek toch niet werkt. Daarom wordt er in dit land door geen mens meer boter gegeten, totdat wij de communistische agressie zullen hebben afgestopt.”

„Dat is wel een hele maatregel in een verkiezingsjaar, mijnheer de president.”

„Het móet, Melvin. Ik wil niet de eerste president van de Verenigde Staten worden, die de historie ingaat met de euvele faam, dat hij geen bommen genoeg had.”

Bij presidentsverkiezingen

LON NOL WINT IN CAMBODJA

PNOM PENH, 6 juni (Reuter, UPI, AP). — Maarschalk Lon Nol, regerend president van Cambodja, is vrijwel verzekerd van een nieuwe ambts-termijn van vijf jaar. Op grond van de eerste uitslagen van de zondag gehouden presidentsverkiezingen kan Lon Nol rekenen op ruim de helft van het aantal uitgebrachte stemmen. Zeer veel Cambodjanen zijn bij de verkiezingen thuis gebleven.

De voornaamste tegenstander van Lon Nol, de oud-voorzitter van de grondwetgevende vergadering In Tam, heeft de Cambodjaanse regering beschuldigd van grootscheepse onregelmatigheden bij de verkiezingen. Op In Tam is tot nu 24 percent van de stemmen uitgebracht. Keo An, voormalig deken van de juridische faculteit in Pnom Penh, kreeg 18 percent. De volledige uitslag wordt pas over enige tijd verwacht.

De zwaarbewaakte villa van Lon Nol in de zuidelijke buitenwijk van Pnom Penh werd maandag bestookt met raketvuur. Drie burgers werden gedood. Bij een aanval op het hoofdkwartier van het Cambodjaanse regeringsleger kwamen drie mensen om het leven. Op 46 kilometer ten zuidwesten van Pnom Penh raakte Cambodjaanse regeringssoldaten in hevige gevechten gewikkeld bij het dorpje Paing Kasey.

Problemen

SAIGON — Noord-Vietnam maakte maandag bekend, dat het te kampen had met „zeer moeilijke” economische problemen als gevolg van de zware Amerikaanse bombardementen. Radio-Hanoi verzekerde echter, dat Noord-Vietnam de mogelijkheden had om zijn eigen oorlogsinspanningen voort te zetten. „Ons volk kan lopen, kan fakkellicht gebruiken, watergruwel eten en nog altijd de Amerikaanse agressors verslaan”, aldus radio-Hanoi.

Volgens Amerikaanse legerbronnen zijn de Noordvietnamezen en de Vietcong uit de stad Phoe My in de Zuidvietnamese kustprovincie Binh Dinh verdreven. In het weekend werd een aanval op de stad gelanceerd. Het Zuidvietnamese regeringsleger zou er met steun van de Amerikaanse luchtvloot in zijn geslaagd de aanval af te slaan. Het grootste deel van Binh Dinh is in handen van de Noordvietnamezen en de Vietcong.

De Amerikaanse oorlogsvloot voor de kust van Vietnam is verder uitgebreid met een zevende vliegdekschip, de Ticonderoga. De Zevende Vloot opereert nu met 66 oorlogsschepen en bevoorradingsvaartuigen, aldus een marine-zegsman. Amerikaanse bommenwerpers hebben bij nieuwe aanvallen op doelen in Noord-Vietnam spoorbruggen in de noordwestelijke spoorwegverbinding tussen Hanoi en de Chinese grens vernietigd. De acties werden uitgevoerd met laserbommen.

Rusland heeft voor de twaalfde keer een Engels verzoek afgewezen om de Conferentie van Genève van 1954 opnieuw bijeen te roepen. Dit heeft het Engels ministerie van buitenlandse zaken bekendgemaakt. De weigering werd de Engelsen meegedeeld tijdens een kort onderhoud van de Russische minister van buitenlandse zaken Gromyko met zijn Engelse ambtgenoot Douglas-Home in Berlijn zaterdag. Rusland noemde het voorstel „onrealistisch”.

Palme kritiseerde Vietnam-oorlog



Premier Olof Palme van Zweden tijdens zijn toespraak op de VN-conferentie over het milieu in Stockholm.

77 juni 72 11/02

VS boos over aanval op het milieucongres



Minister L. B. J. Stuyt, de leider van de Nederlandse delegatie op de milieuconferentie, tijdens zijn registreren.

STOCKHOLM, woensdag (NY Times, ANP, Reuter) — De Amerikaanse regering heeft gisteren verontwaardigd gereageerd op de rede van de Zweedse premier Olaf Palme op de milieu-conferentie in Stockholm, waarin deze massale bombardementen en het gebruik van ontbladeringsmiddelen bij oorlogvoering aanviel. Palme doelde daarbij duidelijk op de oorlog in Vietnam.

Hij zei dat „de massale verwoesting, die wordt veroorzaakt door onbeperkte bombardementen en het gebruik op grote schaal van ontbladeringsmiddelen, een wandaad is die wel wordt beschreven als moord op het milieu”.

Een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken verklaarde als reactie hierop, dat zijn regering diep geschokt was over het feit dat de Vietnamkwestie op de milieuconferentie aan de orde was gesteld. „Zijn uitlatingen zijn even onevenwichtig en eenzijdig als zijn eerdere toespraken over dit onderwerp. Wij vinden het onbegrijpelijk dat een regeringsleider van het land dat als gastheer optreedt spreekt zoals hij heeft gedaan,” aldus de woordvoerder.

Hanoi bereid

tot overleg

met Kissinger

23 juni 1973
PARIJS, woensdag (Reuter), AP) — Het lid van het Noordvietnamese politburo Le Duc Tho heeft gisteren in Parijs gezegd dat hij bereid is opnieuw met de voornaamste adviseur van president Nixon, Henry Kissinger overleg te plegen over de Vietnamese kwestie. Daartoe zou Kissinger echter volgens Tho met „iets nieuws” moeten komen en moeten de openbare zittingen van het Parijse vredesoverleg worden hervat.

De delegaties van Noord-Vietnam en de Viet Cong hebben gisteren voor de vijfde maal in vijf weken van de VS geëist naar de conferentietafel in Parijs terug te keren. Op 1 mei hebben de VS de bespreking geschorst omdat Hanoi en de Viet Cong volgens Washington geen enkele teken hadden gegeven serieus te willen onderhandelen.

Het Zuidvietnamese opperbevel in Saigon heeft bekendgemaakt dat de verdedigers van de provinciehoofdstad Kontum in het Centrale Hoogland alle Noordvietnamese militairen uit de stad hebben verdreven. Ruim een week geleden bezetten troepen van Hanoi enkele delen van de stad. Zij moesten zich echter na hevige strijd terugtrekken.

Op rivieren Noord-Vietnam

Amerika bestookt nu ook schepen

Weer hervatting vredesoverleg voorgesteld

SAIGON, 7 juni (Reuter, UPI, AP) — Amerikaanse bommenwerpers zijn in Noord-Vietnam nu ook overgegaan tot massale aanvallen op schepen, die over rivieren en kanalen materiaal vervoeren. Maandag zijn bij bombardementen in de buurt van de grootste havenstad Haifong en de industriestad Vinh ruim 100 schepen tot zinken gebracht of vernietigd. Dit heeft de Amerikaanse legerleiding dinsdag in Saigon meegedeeld.

Volgens het Amerikaanse opperbevel zijn de Noordvietnamezen vanwege de mijnblokkade voor hun havens en de bombardementen op spoorlijnen en wegen op grote schaal overgestapt op vervoer via binnenwateren en kanalen. Een Amerikaanse woordvoerder noemde het „onmogelijk” alle binnenwateren met mijnen te bezaaien. In talrijke rivierarmen zijn al mijnen gelegd. Bij de aanvallen zouden ook acht spoor- en verkeersbruggen zijn vernield.

Aan het front in het centrale bergland in Zuid-Vietnam hebben Zuidvietnamese regeringstroepen, gesteund door Amerikaanse bommenwerpers, de provinciehoofdstad Kontoem weer volledig in handen genomen. Dit heeft een woordvoerder van het Zuidvietnamese opperbevel bekendgemaakt. Dinsdag werden de laatste Noordvietnamezen en Vietcongeden uit hun stellingen in een veldhospitaal en een militair kamp verdreven na zware gevechten van man tegen man. Amerikaanse zegslieden vermoedden echter, dat in de door de bevolking totaal verlaten stad nog kleine groepen sluipschutters zijn achtergebleven.

Bij de aanval op de stad Phoe My in de kustprovincie Binh Dinh heeft een gedeserteerde Zuidvietnamese soldaat een doorslaggevende rol gespeeld. Dit hebben militaire autoriteiten onthuld. De soldaat, die in mei naar de Noordvietnamese troepen was overgelopen, keerde tijdens de aanval in het weekend naar zijn vroegere officieren terug met alle gegevens over de actie. De aanval op Phoe My werd met zware steun van Amerikaanse bommenwerpers afgeslagen.

PARIJS — Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront hebben in Parijs voor de vijfde keer in vijf weken gevraagd om een hervatting van het Vietnam-overleg. Amerika heeft op het verzoek nog niet gereageerd, maar woordvoerder Stephen Ledogar liet doorschemeren, dat de Amerikaanse delegatie er weinig voor voelt op zijn besluit terug te komen. „Er is geen aanwijzing, dat zij hun houding hebben veranderd,” aldus Ledogar.

WASHINGTON — Het Amerikaanse ministerie van defensie heeft drie tot vijf miljard dollar extra nodig, als het offensief van Noord-Vietnam en de Vietcong tot het einde van dit jaar zou voortduren. Dit heeft defensie-minister Melvin Laird in antwoord op vragen van een commissie uit het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden meegedeeld. Het offensief heeft Amerika tot dusver 300 miljoen dollar gekost, aldus Laird.

PEKING — China heeft zijn volledige steun toegezegd aan Noord-Vietnam. In een rede ter gelegenheid van de derde verjaardag van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam zei een hooggeplaatste Chinese militaire leider, dat China, waer ook gebeurt, „samen met het volk van Vietnam, Cambodja en Laos een overwinning zal bevechten”. Hij sprak niet over maatregelen tegen de Amerikaanse mijnblokkade. Volgens het Chinese persbureau Nieuw China zijn in de loop van het Noordvietnamese offensief 2 miljoen Zuidvietnamezen bevrijd.

Voorstel Hanoi afgewezen

Amerikaanse actie bij Chinese grens

Noord-Vietnam 'verbijsterd' over Moskou

SAIGON, 8 juni (NYT, Reuter, UPI, AP). — Amerikaanse bommenwerpers hebben bij aanvallen op doelen in Noord-Vietnam een brug en een spoorwegemplacement getroffen op nog geen 32 kilometer van de grens met China. De aanvallen werden uitgevoerd met door laserstralen geleide „slimme bommen”. Nooit eerder deden Amerikaanse toestellen luchtaanvallen zo dicht onder de Chinese grens sinds het begin van de grootscheepse bombardementen in 1965.

Volgens een bekendmaking van de Amerikaanse legerleiding in Saigon werden bij de luchtacties tegen Noord-Vietnam opnieuw aanvallen gedaan op de elektriciteitscentrale van Bac Giang op 40 kilometer ten noordoosten van Hanoi. De centrale zou fabrieken in de omgeving van de Noordvietnamese hoofdstad, die voor de oorlogsindustrie werkzaam zijn, van energie bedienen. De 270 aanvallen vernielden of beschadigden verder vijf aanvoerschepen, vijf bruggen, 30 vrachtwagens, 61 boten, vier magazijnen en drie veren, aldus de Amerikaanse bekendmaking.

In Zuid-Vietnam heeft president Ngooen Van Thieu een bliksembezoek gebracht aan de provincie Binh Dinh, die voor een groot deel in handen is van de Noordvietnamezen en

de Vietcong. In Phoe My, dat in het weekend doelwit was van een felle aanval, liet hij zich op de hoogte stellen van de situatie. In de directe omgeving van Saigon werden Zuidvietnamese legerposten en dorpen bestookt. Amerikaanse B-52 bommenwerpers legden weer bommentapijten op stellingen in de buurt van Hoé en An Loc.

Amerika heeft een Noordvietnamees voorstel van de hand gewezen om de vredesbesprekingen in Parijs te hervatten. Het was de vijfde keer in vijf weken. De Amerikaanse afvaardiging herhaalde haar standpunt, dat zij niet eerder de wekelijkse besprekingen zou hervatten, voordat Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront van plan zouden zijn over „wezenlijke zaken” te onderhandelen. Mevrouw Binh van het Bevrijdingsfront verliet daarop Parijs voor een officieel bezoek aan Mauretanië.

„Diep geschokt”

In Belgrado hebben Oosteuropese functionarissen van landen, die in direct contact staan met Noord-Vietnam, voorspeld, dat Hanoi nog in de loop van dit jaar zal aandringen op ernstige onderhandelingen over een regeling van de Vietnamese oorlog. Naar hun opvatting hebben de topbesprekingen van president Nixon in Peking en Moskou een zware streep gehaald door de plannen van Noord-Vietnam.

Volgens deze functionarissen hadden de overeenkomsten tussen de Russische regeringsleiders en Nixon „een traumatisch effect” op de Noordvietnamese regering. Hanoi was al „diep geschokt” door het overleg in China. Hoewel de Noordvietnamese leiders voortdurend in woorden de steun krijgen van Rusland en China, voelen zij toch, dat de situatie voor hen drastisch is veranderd.

Het offensief van Hanoi heeft, aldus de Oosteuropese functionarissen, niettemin zijn doel bereikt, omdat het de regering in Saigon aan wankele bracht en de Zuidvietnamese verdedigingslijnen doorbrak. Hanoi was echter verbaasd over het geweld, waarmee de Verenigde Staten hebben teruggeslagen. Vooral de mijnblokkade zou in deze fase van de oorlog en gelet op de terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen als een verrassing zijn gekomen. De meest verbijsterende ervaring voor Hanoi was echter de passieve houding van Moskou na de Amerikaanse mijnblokkade.